பஞ்சபாண்டவர்

வனவாசம்

1912

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பஞ்சபாண்டவர்

வனவாசம்.

இஃது,

மணிமங்கலம்.

வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

பிடாரித்தாங்கல்.

நாராயணசாமிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

சென்னை தியப்பேட்டை

படவெட்டம்மன் கோயில் வீதி நெ. 65.

புனு சுகந்த எண்ணை.

இந்த எண்ணையிலிருக்கும் பரிமளமானது மனோரஞ்சித ம
ரைப்போல பலவிதவாசனையைக் கொடுக்கும். சிலவாசனை எண்ணை
கள் தலைக்குத் தடவிக்கொண்டால் சற்றுநேரத்தில் மாறிவிடுவதுண்
எங்கள் சுகந்த எண்ணையானது இன்றைய தினம் தலைக்குத் த
விக்கொண்டால் உங்கள் வழக்கம்போல் எத்தனை நாள் பொருத்
தலைமுழுகினாலும் அந்த மயிரை ஆற்றும்போது இதின் பரிமள
த்தைப் பார்க்கவேணும் மயிரை வளர்ப்பதற்கு எல்லா எண்ணை
விட இந்த சுகந்த எண்ணையே முதல் தரமென்று கண்டு பிடிக்க
பட்டது.

1-டப்பியின் விலை ரூபா-1. தபாற் கூலி அணா-5.

௪-நாலுடப்பி அதாவது ஒரேதடவை வாங்கினால் தபாற்கூ
மணியாடர்பீஸ் இந்த இரண்டு செலவும் கழித்து அனுப்புவோம்.

என்னுடைய முழுகேட்லாக வேண்டுமானால், அரையணா ஸ்ட
ம்பு அனுப்பினால் உடனே அனுப்பப்படும்.

எமது விலாசம்.

☞ பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு மதராஸ்.

அமுதுபடைக்கவென்று அநேகநாளென்மனதில்
எண்ணியிருந்தேன்காண் இதுவேகருமமல்ல
வாரும்மகாரிஷியே வருவீரமுதுசெய்வீர்
வருந்தியழைத்துவந்தான் மாளிகைவாசலிலே
வட்டமணைபோட்டு வந்திருமென்றுசொல்லி
கைக்குச்சலங்கொடுத்தான் கட்டழகர்கோமானும்
தலைவாழையிலைபோட்டுத் தண்ணீருந்தான்தெளித்தான்
முக்கனியுஞ்சர்க்கரையும் முன்படைத்தான்திரியோதிரன்
கட்டுவர்க்கமுடனே காவலனுந்தான்படைத்தான்
உண்ணுமுண்ணுமென்று வுபசரணைபண்ணலுற்றான்
அத்தனைபோசனமும் அருந்தினார்தரிஷி
உண்டுபுசித்தாராம் வுள்ளங்குளிர்ந்தாராம்
கையலம்பிக்கொண்டுமவர் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிங்காதனத்தினிலே சேர்ந்தாரேயந்தரிஷி
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்
பொற்றம்பாளந்தன்னிலே புட்பமுஞ்சந்தனமும்
தங்கத்தாம்பாளத்தில் தாம்பூலந்தான்கொடுத்தான்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே மேன்மைதுருவாசரிஷி
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த சதிமன்னனைப்பார்த்து
உனக்-கென்னமனதில் இஷ்டமெல்லாங்கேட்டுவிடு
மனதில்நினைத்தவொரு வரங்கேளுந்தாரேனென்றார்
என்றுமவருரைக்க யேதுரைப்பான்திரியோதிரன்
ஏதுவரந்தருவீ ரென்றுரைத்தான்திரியோதிரன்
அப்போதுமாமுனியும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
நீ-கோரும்வரங்களெல்லாம் கொப்பெனவேதாறேமென்றார்
அப்போதிரியோதிரன் ஆனமுகனேதுசொல்வான்
பங்காளிபிள்ளைகளோ பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்வனவாசம் ஆரணியம்போனார்கள்
சூரியன்வனத்திலேதான் இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அனேகமனதாகி
உம்மைவருந்தினேன் வுண்மையுள்ளமாமுனியே
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பரவசமாய்ச்சொல்லுமென்றான்
எந்தவகையாலும் இறக்கவகைபண்ணுமென்றான்
பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
துருவாசமாரிஷியுஞ் சொல்லுகிறார்வாய்திறந்து
ஏதுகாணும்மைசெய்தா ரிராஜாக்கள்பஞ்சவர்கள்
எப்படிக்கொல்வேனு னிராஜாக்கள்பஞ்சவரை
திரியனதுகேட்டு செப்புவான்வாய்திறந்து
ஆரணியந்தன்னிலே ஐவரருகிற்சென்று
போஜனங்கள்கேட்டாலே புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரை
ஐவருக்குப்போஜனங்க ளங்கேகிடையாது

வெந்தசோறுண்டு விதமறியார்பஞ்சவர்கள்
போசனமில்லையென்றால் பொட்டெனவேசாபமிட்டு
கல்லாகமண்ணாகக் காவலரைச்செய்துவிட்டு
கடுகிவந்துசேதிசொல்லும் கனத்தரிஷியாரே
போய்வாருமென்று பொருந்தவேதெண்டனிட்டார்
துருவாசமாரிஷியுஞ் சுருக்காகவேநடந்து
தெண்டுகமண்டலமுஞ் செம்புலித்தோலாசனமும்
கடுகிநடந்தாரே காடுஞ்செடிநோக்கி
அஸ்தினாபுரந்தாண்டி ஆறுங்கரைதாண்டி
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்த செடியும்வனாந்திரமும்
கடுகிவருகிறார் கனத்தரிஷியவரும்
ஏழுலகையாண்ட வெம்பெருமாளிதையறிந்தார்
அடியளந்தமாயவனார் ஆதிமூலமேதிசெம்தார்
நம்பினவரைக்காக்கும் நாராயணரெழுந்து
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்கு கனமோசம்வந்ததென்று
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வருகுதென்று
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதென்று
தோளிற்செபமாலை சோரவிடநாளாச்சே
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
இங்கேயிருந்தோமென்றால் இறந்திடுவார்பஞ்சவர்கள்
நம்பினோமென்றவரை நாமல்லோகாக்கவேணும்
என்றுஎழுந்தாரே வெம்பெருமாள்மாயவரும்
துவாரகாபுரிதாண்டி துழாய்மவுலிதான்வாரார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
சிறந்ததுருவாசருடன் சேர்ந்தாரேயெம்பெருமாள்
ஆலிங்கனம்பண்ணினார் ஆயர்பெருமாளும்
இந்தவனத்துக்கு யேதுவகையாய்ப்போறீர்
எங்கேநீபோறீர்காண் என்றார்பெருமாளும்
மாரிஷிதுருவாசர் வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளே வந்ததென்னயிவ்வனத்தே
பாரிவேட்டையாகவே பாரவனங்கள்வந்தேன்
வனசாரியாகவே வந்தேன்காணிவ்வனத்தே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தரிஷியேதுசொல்வார்
பஞ்சவர்கள்தாமிருக்கும் பாரவனங்களிலே
ஐவரிருக்குமந்த அடவியிலேபோய்ச்சேர்ந்து
புண்ணியவானிவரையும் போசனங்கேட்கவந்தேன்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எம்பெருமாளானவரும்
நாமும் வருகிறோம் ராசாக்களைப்பார்க்க
கூடநடந்தாரே கோபாலசுவாமியவர்

இருவருமாகவே இருண்டவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
செங்காய்புளிகரடி சீரும்வனந்தாண்டி
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனந்தாண்டி
ஒருநாரைக்கிருநாரை வுயர்ந்தகொம்பிலேயிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனந்தாண்டி
கடுகிவருகையிலே சரிபமாலென்னசெய்தார்
பலாமரத்தைக்கண்டவுடன் பாளந்தாரேதுசொல்வார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
இந்தப்பலாயிலைதான் ஏதுக்குதவுமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமல்லோ அரியரிஷியேதுசொல்வார்
இந்தப்பலாயிலையி லினியபோசனங்களுண்டானால்
பலாயிலையிற்போசனங்கள் பண்ணவர்க்குஇட்டாலே
அமரருக்குஅற்புதங்காண் ஆர்க்குங்கிடையாது
எல்லோருக்குங்கிட்டாது ஸ்ரீராமாவென்றுசொன்னார்
உச்சிதங்கள்தான்கேட்டு உவந்துநடக்கையிலே
அந்தவனங்கடந்து அடுத்தவனம்போகையிலே
காமதேனுப்பாலை கருங்கல்லுப்பாறையிலே
கறந்துஇருக்கிறதைக் கண்டார்பெருமாளும்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்க்கேதுரைப்பார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
தூயதவத்திற்சிறந்த துருவாசமாமுனியே
காமதேனுவின்பாலும் காரியத்துக்காகுமோதான்
இது-எதுக்குதவுங்காணென்றார்பெருமாளும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தமுனியேதுசொல்வார்
தேவலோகந்தனிலே தேவருக்குங்கிட்டாது
இது-எடுத்துப்புசித்தாலே ஈஸ்வரருக்கற்புதங்காண்
என்றுசொன்னவார்த்தைதன்னை யெம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமவர் சுவாமிநடந்தாரே
அடுத்தவனந்தனிலே அவரிருவர்போகையிலே
தாமரைத்தடாகத்தை சாமிகண்டேதுசொல்வார்
ஐயாபெரியவரே அமரர்க்கரிதானவரே
இந்தஜலந்தானும் எதுக்குஆகுமென்றார்
துருவாசமாரிஷியுஞ் சொல்லுகின்றார்பொட்டெனவே
தாமரைப்பொய்கையிலே ஸ்நானங்கள்செய்தாலும்
தபங்கள்ஜெபங்கள்பண்ணி தாகத்துக்குண்டாலும்
சிவனேயவனுக்குஞ் செப்பமுடியாது
என்றுசொன்னவார்த்தை யெம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமப்போ சாமிநடந்தாராம்
இருவருமாகவே ஏகிவழிநடந்தார்

ரூரியவனந்தனிலே சேர்ந்தாரிருவருமாய்
பரணசாலைமேலிருந்த பஞ்சவர்கள்கண்டுவிட்டார்
மாயன்பெருமாளும் மாமுனியானவரும்
வருகிறாரென்றுமந்த மகாராசர்தானெழுந்து
திடுக்கிட்டுதான்பதைத்துச் சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
எதிர்கொண்டோடிவந்து இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டார்
கடிகிமுடுகியே காட்டுத்தழையொடித்து
ஐந்தடுக்குமெத்தையதாய் ஆசனம்போட்டார்கள்
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருவருமாய்
பச்சிலைமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தார்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கூறுவார்
துரியோதிரன்செய்த சேதிகளைக்கேட்டீரோ
காடோடிருந்தவென்னை ராஜமன்னன்தானழைத்து
விருந்தருந்தவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்பி
வருந்தியென்னையழைத்து வஞ்சனைகள்பண்ணினானே
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
வாரவழிதனிலே வசிகளைத்தான்புதைத்தான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
வசநாபிதண்ணீர்பந்தல் வழியில்வைத்தான்மாபாவி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
பொற்குழிவெட்டியே பொற்சிங்காதனங்களிட்டு
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
என்னையிட்டுக்கொள்ளுமென்று எங்களையுந்தானழைத்து
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
நீரிற்கழுகாட்டி நீராடிவாருமென்றான்
குளத்தில்வசிகாட்டிக் கொப்பெனவேபோங்களென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
உண்ணுகிறசாதத்திலே ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைக்காரன்நஞ்சையிட்டான்
கொல்லநினைத்தானே குடிகேடன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆண்டவனேயுன்னருளால்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள் முன்னே
சொக்கட்டான்போட்டான்காண் சோழிவிளையாடி
படசாலைபோட்டு பந்தயங்கள்பேசினான்
நாடுகளுஞ்சீமைகளும் ராச்சியமும்பேசினான்
தாயிதாருசீமைகளும் துரைத்தனமுந்தான்பறித்தான்
பெருத்தவிலங்குமிட்டு பெருங்கிடங்கிலேயடைத்தான்

காற்றுநுழையாத கல்லறைக்கிடங்கிலிட்டான்
தள்ளியிழுத்துவந்து தாழ்விலங்குபோட்டுவிட்டான்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
அறையிலிருந்தபெண்ணை அம்பலத்தில்கொண்டுவந்து
பாஞ்சாலனைபெற்றபெண்ணை பாவையழகியளை
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தில்யேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியல்லோ துகிலுரிந்தான்மாபாவி
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாகபேசினனே
பாரவனவாசம் பன்னிரண்டுவருடம்வரை
ஆரணியம்போயிருந்து அப்பாலொருவருடம்
அக்கியாதவாசம் யார்க்குந்தெரியாமல்
ஊரில்உருமாறி யொளித்திருந்துவந்தாக்கால்
காடுதிரிந்துவந்தால் காசிநகர்தாரேனென்றான்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
பாரவனவாசம் பரதேசம்வந்துவிட்டோம்
(எங்கள்) பொழுதுதொலையுமோ பூமியரசாளுவமோ
என்றுதெளியுமோ எக்காலம்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தையாளுவமோ
உம்முடையதிருவுள்ளம் எப்படியோநாமறியோம்
பாதம்சரணமென்று பணிந்தாரேதருமராயர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவரேது சொல்வார்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைப்பாரொருவருண்டோ
வரும்வினைவந்தாக்கால் மடியேந்தவேண்டாமோ
ஈசனெழுதியதில் எவ்வளவுங்குறையாது
(என்று) பிரியவசனமதை பெருமாளுரைத்தாரே
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இந்திரிஷியாரும் யேதுவகையாகவந்தார்
என்றுமவர்கேட்க யேதுசொல்வார்மாயவரும்
வந்தவருததத்தை மாயவரும்கேளுமென்றார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலானதர்மலிங்கம்
துருவாசமாமுனிக்குத் தெண்டன்சமர்ப்பித்து
சொல்லுவார்வாய்திறந்து சொற்பெரியதர்மலிங்கம்
அடியேனைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
கமலப்பதம்நொந்திடவே கால்நடையாய்வந்தீரே
செந்தாமரைப்பாதம் செம்புண்ணுப்வந்ததுவே
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமென்றார்மாமுனியே
துருவாசமாமுனியும சொல்லுகிறார்வாய்திறந்து
குருகுலவங்கிஷத்தில் குந்தியார்புத்திரரே
போசனங்கேட்கவந்தேன் புகல்பெரியதர்மரேநான்
தேவர்க்குமற்புதமாய் சிவனார்க்கும்பிரீதியாக
இப்போதுபோசனங்க ளிட்டாலேயல்லாது

கல்லாய்ச்சபிப்பேனென்றார் கனத்தரிஷியவரும்
மெத்தப்பயந்தாரே வில்வேந்தர் தருமராஜர்
ஆயனைப்பார்த்துமல்லோ அனேகவிசாரமிட்டார்
மடிந்துவிழுங்காலம் வந்ததேதென்னசெய்வோம்
என்றுபுலம்புகையில் எம்பெருமானேதுசொல்வார்
வீமாமதகரியே வேல்வேந்தர்வாருமென்றார்
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலைபறித்து
கருங்கல்லுமேலாகக் காமதேனுபாலிருக்கும்
காராம்பசும்பாலைக் கடுகியேபோர்தெடுத்து
தாமரைப்பொய்கையிலே சலங்கொண்டுவாருமென்றார்
என்றுசொல்லமாயன் எழுந்துநடந்தான்வீமன்
கடுகிமுடுகியே காற்றுப்பாய்ந்துவந்து
காமதேனின்பாலையவன் கடுகியேபோர்த்தெடுத்து
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலைதான்பறித்து
தாமரைப்பொய்கையிலே சலங்கொண்டோடிவந்தான்
துருவாசமாமுனியே சுவாமியெழுந்திரென்றார்
கைக்குச்சலங்கொடுத்து கடுகவேதருமராயர்
வட்டமணைபோட்டு வந்திருஞ்சுவாமியென்று
பலாயிலைபோசனங்கள் பாங்காய்ப்படைத்தார்கள்
உபசரணைபண்ணியே உண்ணுமையாசுவாமி
போசனத்தைமாமுனியும் புசித்தபிறகாக
ஆயாசந்தீர்ந்தாரே அந்தரிஷியாரும்
கையலம்பிக்கொண்டாராம் கடுகிமகிழ்ந்தாராம்
தாம்பூலம்வாங்கிச் சந்தனமும்தானணிந்து
ஐவரைக்கொல்லவந்த அந்ததுருவாசரிஷி
தேவர்களருந்துகிற திவ்வியமாபோசனங்கள்
போதப்படைத்தார்கள் புகழ்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
இப்படிக்கொத்தவரை எப்படிகொன்றிடலாம்
என்றுமனமகிழ்ந்து இராசாக்களைவாழ்த்தினார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அந்தரிஷிவாழ்த்தினார்
ஐவரையும்வாழ்த்தி ஆயனைத்தெண்டனிட்டு
இருங்களிருங்களென்று எழுந்துநடந்தாரே
கடுகிமுடுகியே கரியமலைதான்தாண்டி
சூரியவனந்தாண்டி சுருக்காய்வருகிறாராம்
காடுகள்தாண்டியே கரியமலைதான்தாண்டி
அஸ்தினுபுரத்தை அடுத்தாராமந்தரிஷி
திரியோதிரனிருக்குந் திருச்சபைதன்னில்வந்தார்
திரியோதிராசன் தெண்டனிட்டான்மாமுனியை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு ஐயாசரணமென்றான்
சிங்காசனம்போட்டு சிராகவீற்றிருந்தார்
ஆசனத்தின்மேலாக அந்தமுனிவீற்றிருந்தார்

தாமழகுவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்டான்
ஐவரையுங்கொன்று அதப்பண்ணிப்போட்டீரோ
கல்லாய்ச்சபித்தீரோ கடுகியேவந்தீரோ
என்றுசொல்லிக்கேட்டானே இபலானராசதுரை
துருவாசமாமுனிக்குத் தோசிமொழிகொள்ளாமல்
கோபமிகக்கொண்டு கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
ஐவரையுஞ்சொல்லென்று அனுப்பினாய்மன்னவனே
ஐவர்போதுபசாரிணை ஆரொருவர்செய்தகில்லை
தேவர்கள்காணுந்துந் இப்பமைபோசனங்கள்
போதப்படைத்தார் பொன்னடியைத்தான்வணங்கி
...மைடைத்தார்கள் சந்தோஷமாகிவந்தேன்
ஐவரைப்பொல்லவென்று அனுப்பினாய்பாதகனே
உன்றனுடையவம்சத்தில் ஒன்றும்விளங்காது
உவருடையபகையாலே அனர்த்தமாய்போகவென்று
சாபங்கொடுத்தாரே சமர்த்துள்ளமாமுனியும்
செப்பிவிட்டாரே தெய்வலோகந்தனிலே
துருவாசமாமுனியுந் தெய்வலோகம்போனபின்பு
அப்போதிரியோதிரன் அனேகவிசனமதாய்
சாலுறுகண்ணைமென்னி இருந்தான்திரியோதிரன்
ஐலைதுக்காசமேவ ஆயிருக்கும்போது
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளைதுசொல்வார்
தெகளைமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருமான்
தாபமேதவுலகிருக்குந் துருவாசமாமுனியை
ஆவச்சொடுபோனும அனுப்பினுனுமைக்கொல்ல
திரியோதிரன்சொற்படிக்குச் சீருந்துருவாசமுனி
உம்மைக்-கொல்லவனதாகி கோபித்துவந்தாரே
அதனறிந்துங்களைநான் ஆதரிக்கஇங்குவந்தேன்
அல்லவேதேயாமனால் அநீதமாய்மாண்டுவிர்
என்னுரைக்கபாபமாறும் எதுரைப்பார்தருமருமே
உம்மைநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுலாவுகிறோம்
நீரதுணையல்லால் வேறுதுணையுண்டோ
நம்பினபேர்களையே ரட்சிக்குந்தேவனல்லோ
அடியாரைக்காக்கின்ற ஆதிபரம்பொருளே
ஏழைகளைக்காக்கின்ற எம்பெருமாளாண்டவரே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்திரியுமட்டும்
வந்துவிளைவருமோ வெம்பெருமாள்நானறியேன்
இன்னமென்னவந்தசனையோ எம்பெருமாள்காணறியேன்
வரும்வினையாவும் மாயவரேதுணைவாரும்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அபயமென்றதுரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீர்
உண்மையையாரறிவார் உலகளந்தமாயவரே

பாம்பாகசபிக்கப்பட்டிருந்த இராமரிஷி பாண்டவர்களை எடுத்துவி
ழுகை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் எலிபாகநுழைந்து விடுதலைசெய்தது.

சரணஞ்சரணமென்று தாள்பணிந்தார்பஞ்சவர்கள்
[illegible]கமலத்தே சரணமிட்டார்பஞ்சவர்கள்
மாயன்பெருமாளும் மனதுமிகக்களித்து
ஐவர்மேல்மிக அதிகப்பிரியமுமாய்
கர்த்தாவப்பட்டசுவாமி தன்னுட மனங்குளிர்ந்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
நீங்களைந்தாண்டு நீங்கள்வனம்போங்களென்றார்
மற்றிருவனத்திலேதான் மன்னவரேபோங்களென்றான்
அத்திக்கனைத்தனிலே நீவரும்போய்வாசப்பண்ணுறார்
தேற்றுமெங்குமிடமது மீசனதாருசென்றாலும்
கூட்டநிலைவிட்டான் மன்னவரேபோகவேண்டாம்
எழுமிலவந்தாலும் எல்லையினைத்திடுங்கள்
என்றுமவர்சொல்லி ஐயப்பெருமான்தானெழுந்தார்
வட்டமாய்ச்சூழ்ந்திருந்த மாயவரும்போய்நடந்தார்
காடுசெடிதாண்டி காடுமலைதான்தாண்டி
அரசனைவரைக்கும் கூடவரும்போய்நடந்தார்

முதலாவதுசூரியவனம்-முற்றிற்று.

உ-வது, ராமரிஷிவனம்.

இரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அரசனைத்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தாரேபஞ்சவர்கள்
சேனைகளைத்திரட்டி கூடாரமதிலேவைத்தார்
கூடாரமதின்மேலே குடைவாய்த்தைப்பாகத்தில்
முன்னேமுகட்டையும் முடங்கிரிகைகூடவே
பன்னிரண்டலகையும் பறட்டைபுளிசுகளையும்
நின்றுதிரிகிறார்கள் தேசாந்திரிபோல
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
துக்கமிக்குப்பார்வைசரே அவ்வனத்திலுண்டுபண்ணுறார்
எழுமிக்குப்பார்வையாலே எழிலாசைவுண்டுபண்ணுறார்
பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்களிருந்தார்
ஆறுமலைத்திலேறுவர வனவாசஞ்செய்தார்கள்
தபசில்லி யவரும் ராமரானவரும்
சரணமென்றவர்களுக்கெல்லாம் காத்துரக்ஷிப்பான்
பொன்னாங்கண்ணிட்டமேலே பட்டுக்கள்தான்கொடுப்பான்
காவிரிவாசிப்பாரும் வையமெலிபுக்கானேகொடுப்பான்
புலித்தோலாசனமும் பொருந்தவேதான்கொடுப்பான்
சரணமடைந்தா சாரிபோய்வாருமென்பான்
தூதர்பெரியவர்கள் தப்பெடுத்துவந்தாலும்
ஸ்ரீராமாவென்றுசொல்லி அனந்தம்பேர்வந்தாலும்

ராமாராமாவென்றசத்தம் ராமரிஷிகேட்டாலும்
அரிகரியென்றசத்தம் அந்தரிஷிகேட்டாலும்
கோவிந்தாவென்றசத்தம் குருமுனிதான்கேட்டாலும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதானெழுந்து
சீறிவரும்புலிபோல் சிவ்வெனவேதானெழுந்து
கையிற்றடியெடுத்து கம்பிளியுடுப்பானே
வாரியெடுத்தவர் வல்லுரிமாசொல்லிக்கொண்டான்
அப்படியாகவே அகோரமாயிருக்கும்போது
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையதுரைத்து
கன்னடிக்கிழவனைப்போல் தானேவடிவெடுத்து
பரக்கமுகம்சிறைக்க பழுத்தமரம்போலே
நாதவடிவாக சாமிவருவாராம்
ராமரிஷிதானிருக்கும் கல்வனத்தனிலே
அந்தரிஷியிருக்கும் ஆச்சிரமமுட்புகுந்து
ஹரிகோவிந்தவென்று அடித்தாராந்தம்புரானை
சாரங்கபாணியென்று சங்குகளூத்தினார்
அந்தசத்தம்தான்கேட்டு அரிபரிஷிதானெழுந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதடியெடுத்து
அரியின்மேலேதான் அவ்விசம்புகுந்தாப்போல்
தாதனொருவனையும் தடியாலடிக்கலுற்றான்
மாறியடித்தானே மதம்பெரியராமரிஷி
அந்தமைட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றார்
மறுகாலொருதரமும் மாறினான் ராமரிஷி
அவ்வடிமட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றார்
அவன்-மாறியடித்தானே மாயனென்றறியாமல்
சுழட்டியடித்தானே சுவாமியென்றறியாமல்
அவ்வடியைப்பட்டவுடன் அரிராமர்கோபமாகி
கண்கள்சிவக்கவல்லோ கைத்தாளந்தாமெழும்பி
ஆகாயமாகவே வளர்ந்தாரே ஆயர்க்கீசை
விசுவரூபமாகவே மேகவண்ணர்தான்வளர்ந்தார்
கண்டானேராமரிஷி கால்கைதடுமாறி
அடக்கொடாதடையுங்காணும் அதிரவிட்டென்னை
மெத்தப்பயந்து விழுந்தாரைப்பணிந்தான்
சுவாமிசரணமென்று தான்பணிந்தான் ராமரிஷி
முக்காலுந்தெண்டனிட்டு முடிவணங்கிப்போற்றிசெய்தான்
அப்போ தமாயவரும் அருளானதேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைதனைச்சொல்வார்
போறவர்கள்போகிறதும் போதப்பணியறதும்
மயேஸ்வரபூசைக்கு வணக்குவதேல்லாது
எத்தனைபேரை இகழ்ச்சியாய்ப்பகராதும்
மாறியடித்துமே வாயத்தப்பண்ணுறதும்

அக்கிரமங்கள்பண்ணுறதும் ஆகுமோராமரிஷி
ஆகாதகாரியங்கள் அனர்த்தங்கள்தேடிக்கொண்டீர்
இவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டுமே இராமரிஷி
பெருந்தவமாமுனி விக்குருனைத்தான்பணிந்து
கைகட்டிவாய்புதைத்து அடியேனேதுசொல்வான்
ஆதிசிவன்பாதம் அடியேனறிந்திருப்பேன்
உன்றுணையடிபாதம ஆதரிக்கநானறியேன்
தேடியுங்காணாதல் தேவரீருன்பாதம
ஆண்டவனேயுனக்காக அக்கொடாத்தவம்பிரார்த்தேன்
சாமுந்தலிருந்தும் கொழுந்தனைகண்டதில்லை
ஆகைவிளுமேதான் ஆபாவுவையக்கான
சாமுண்டையவையவனை மகாசிவனாம்பண்ணுறதும்
இதன்றிப்பரகதி ஆகுமோதன்கேடுகொள்ளாய்
என்னினைப்பன்றதின்று வாம்பெருமாளும்மாலே
(உன்) பாதபனைக்கண்டபோதே பாவங்கள்போக்கிவிட்டேன்
அருமைப்பெருங்கையும் ஆசாரப்பண்ணினேன்
சாபமடுக்கின்ற நமே கரியமாலைசெய்தார்
அக்கிரமங்கள்செய்ததனால் அநேகபாவமுர்த்தனுக்கு
சாபமிடுமென்றார் சௌரிப்பெருமாளும்
ஆசாபிரம்மனுடையபட்டும் அரவமாய்ப்போகவென்றார்
காராளுக்கனலப்பாம்பாய்ச் சாபமிட்டாசெய்பெருமாள்
அப்போதுராமரிஷி ஆயனைமேலதுங்கேட்பார்
பெரிதுமணிக்காம மெய்ப்போதுசேருமென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அருளானாய்ச்சொல்வார்
அவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அடவிமேல்தான்வருவார்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள் மாவனந்தன்வருவார்
அருமைக்குமெல்லார்களுக்கும் தாயெனத்தகியபூக்கிடுவீர்
வெறிமதயானை விமனருச்சுகனை
சகுனைசகாதேவ சாமக்கள்நால்வரையும்
எடுத்துவிழுங்கவே இருக்கின்றாய்வனமீதிலே
அருச்சுனனென்னலுமே இவன் அக்கமுகாந்தமும்
அந்தசமயத்தில் அகேகான்வனத்திருப்போம்
கண்வந்திருந்து சாபம்விட்டுதாமேவென்றார்
அப்போதுராமரிஷி ஆயரிடசாபம்தால
அவிராமர்சாபத்தால் அப்பாம்புவுண்டாக்க
அநேககாலப்பாம்பு அவ்வனத்திலேயிருந்து
அதுவரியசர்பஞ்சவர்கள் அவ்வனத்திலேயிருப்பார்
இராமரிஷிவனத்தில் இராஜாக்கள்தானிருந்தார்
பர்ணசாலையுண்டுபண்ணி பஞ்சவர்களங்கிருந்தார்
காயும்பழமுங் கந்தமூலங்களுண்டு

ஞூவருமப்போதான் அளிக்கிறதுக்குப்போக
நெருங்குமோற்றுயிறக்கு மேதடிக்கனிபிப்பார்
வடக்குதிசைக்காக [illegible]
அக்கனத்திலேயிருந்தார் [illegible]
[illegible]
கடுமையாகுந்திருக்கான் கனிகளப்பிக்கவென்று
வடக்குதிசைதனிலே [illegible]
காயுங்கனியுமங்கே [illegible]
வேண்டியபாட்டுகர்கள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வடக்குதிசைநோக்கி [illegible]
காயுகனியுமங்கே [illegible]
[illegible]
அதுசெல்வதிசைதனிலே அழகாகதார்களைக்கணும
[illegible]
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அங்கேகனிகன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வடக்குதிசைபோகாமே [illegible]
[illegible]
என்றுமனதிலெண்ணி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
காயுங்கனிபறித்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பாம்பென் றறிந்தானே பாரமுடிவேந்தன்
சர்ப்பமென றறிந்தானே சமைத்துள்ள வீமனவன்
[illegible]
[illegible]
கூடப்பிறந்தவரை கொற்றவனைத்தான் பிரிந்து
[illegible]
மாருதவித்திவின்றோ வந்தனை நியாமல்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
மதவீமன்போயு அல்லோமென் றெதிடும்போதாக்கு
போனவிடத்திலே புனையவென் றானறியேன்
மதவீமன்போன செய்தி வார்த்தை தெரியான் அறியேன்
அண்ணனைத் தேடியே அழைத்தோடி வாராயோ
தம்பியைத்தேடி நொடியில் வாராயோ
கண்டு அழைத்துமே கொண்டேவாராயோ

அப்போ தருமருக்கனைவரும் ஆனைமுகனேனுமெசொல்வான்
அப்படியேபோமெனவேதான் அடியேனசரணமென்றுமே
சரணமடைவமென்று சாபந்தான்திருமுகமை
நங்கோலமணைக்க முன்போ நகைவிதண்டனிட்டான்
போசனங்கடைதாருமென்ன போசவிருவருந்தண்டனிட்டான்
போசனமுதியென்றுசொன்னீர் போசனங்கொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் சிறுபெருமாளுமே
கடைமுகத்தாசனமபோட்டு நடையவாசிகூட்டி.
நடையவாசிகூட்டி காமனைப்பூச்சக்குருபிட்டு
பிள்ளைசமுதாயி பிரபுவேந்தரு படகானமே
பட்டுத்துடையுடையல் சீனபாகல்யுக்தானமொருமி
காப்புவிந்தப்புகுமெனித்தது அருச்சனனவாசமே
காடுசெய்துதாணடி சரியபலேதான்தாணடி
பிலவின்றகாபே செய்பவேதானதாணடி
காமவையதி உடையல்கோ கிமிலேயுதாவையருவான்
பாருவகைமன்மே பாசதற்புறுவாசாகோ
அம்மனைகதிர்கைகள்கர் அமேகைப்புதிருக்கும்
கண்டபினை தச்சனாம் காவலனுமே நமொசல்லான்
காவலாயச்சண்டோமே காவலனைக்காமேனுமே
காக்குந்தகமேனுமே இயலானவீரனத்தானே
கவியமைமேபோமோ வென்றவேலாசொற்றுவனும்
அன்னமிரவிடவென்று அழைக்காவேனவானவியான்
கவியமுக்கருமே குரக்கேட்டுவிம் மனுக்கு
அருச்சனனவித்தடி அழைக்கிறுமென் றுசொல்லவீ
மகவேறுதுமான மதவேல்ன நுசொல்வான்
கலையருச்சனமே சம்பகாவதுபமிள்ளும்
அருச்சனமாகத அருச்சனனாகிலும்
இட்டவோசமே வட்டமேல் அருச்சனமே
இருக்கோசமே இரகுவோப்புயமே
தானின்றும் அச்சவமே சோவைதால்போசடா
எதோபெரும்பாபு வணினவிழுவிற்றதுகான்
அவைத்தினைகாயிகை கசப்பட்டுக்கொண்டேபார
இன்மேழ் போனான் நீ சகைறுமேதப்பிமே
தப்பிபமைம்ப்பேனோனை தப்பிக்கனைறுமேத
மதுமைமேழ்ப்பிமேனன்று மனைவகேமெயண்றுமேத
ஆபரமைகைத அனைனைஅடவிசொல்லுமப்பா
மனைதுக்கக்கொளவேத மன்னருக்குச்சொல்லுமப்பா
தக்கமுடைய தருமர்தனைமனைவர்
கட்டுச்செரியாதர் கல்லெவொன்றுகதனையியார்
செவுதத்தனைதமைவென்பார் வெள்ளைதனைக்கொல்பார்
பொய்சொல்லான்புல்லனிவன் புகழ்வேலுதான் வைருக்கு

சீக்கெனக் கலக்காமல் தேறுதலைசொல்லுமப்பா
மனதுகலக்காதே வார்த்தைகள்சொல்லுமப்பா
வனவாசந்தீர்ந்தவுடனே வையகந்தேபோனபின்பு
தேசபரிபாலனம் திரிலோகராஜ்யபதத்தை
கொண்டாடம்பட்டவைத்து கேளிக்கைக்கொண்டாடித்து
பாஞ்சாலிதனியாயன்று அண்டமண்டமாகவிட்டு
திரௌபதிராஜ்யமதையுஞ் சேர்த்துத்தம்பிமாரவரை
எந்தமுடைமையெல்லாம் மண்ணேறேசாய்த்ததுவெட்டி
அண்ணனுக்குராஜாங்கமுடிக்கட்டு பாரசாண்டிருக்கஅப்பா
அவருக்குப்பட்டாபிஷேகம் தாண்மையயாளவிருக்கன்
மாட்சியதுமீறாமலே இராச்சியத்தைப்பாண்டுங்கள்
பெற்றதாயைமாதனில் இட்டேன்பெருநெருப்பை
குந்திமாதாதலைமேற்றீக் கொடுமதனைவைத்தேனே
காடுந்துப்புதுயல்லாமல் எவரால்லெக்காசம்
தங்கச்செல்வமதுதானை தமையனுதைப்பிறகோ
அண்டெழுதுங்கர்த்தனவன் அழித்தெழுத-போரதில்லை
விதிவசத்தைத்தானாரும் வெல்லவேகூடாது
இனியினைப்பிரியென்றநீ அண்ணனேதம்பியரே
விட்டுநீவாராதே வட்டிலிலும்பயமேரே
போய்வாருமென்றுரைநை போர்க்கடங்காவீமனவன்
அவ்வார்த்தைதானகேட்டு அருச்சுனன்துயரமிட்டு
கண்ணீரைச்சொரிந்திட்டு காண்டீபருச்சுனனோர்
மெத்தச்சலிப்புமே விசாரமேபெரிதாகி
அண்ணனேகேளும்யா அடிசேர்விழுந்துவார்த்தை
பட்சமுடனிதைக்கேட்பீர் பார்வேந்தராய்கண்ட துயரந்
அரண்மனைக்கினியாந்தபிரிவீர் ஆரமுகமாண்டதும்
அண்ணனைநானுடன் அடிமேலிருவார்தை
உரைத்தேகேளுமையாநீ காலுடன்பாதங்களர்
தான்விட்டதைத்துயரை அதுதன்கருணைட்டுமோலார்
காப்புக்குதுணைப்பரன் சகாயமுடனுன்னேவே
போகமயன்றுமோ போர்வேந்தனேனேகோ
உன்னைவிட்டகோயானாபிரிந்து வெறிருந்தப்பிறகேனு
இப்பெரியபாம்பதனை இட்சணைத்தந்தகொல்லநிகோன்
வெறித்தனக்கியுந்தகுவேன் வக்குவிடமேறுமுனே
என்றுவிவரத்தானே எழில்சேருச்சுனனும்
வில்லினைத்தூக்கியெடுத்து வில்லிக்குனாததொனிசெய்து
அம்புறாத்தூணியிலே அஸ்திரமெடுக்கையிலே
பாரமலைப்பாம்பு பார்த்ததுவருச்சுனனை
கானமலைப்பாம்பு கண்டதருச்சுனனை
அங்கேமலைப்பாம்பு அவனுடன்வெகுண்டு
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து அருகில்வந்துவாய்திறந்து

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அநேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
[illegible]
[illegible]
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்தேடி
போனத்தால் [illegible] பின்னேவரக்காணேனே
இன்னம்வரக்காணேன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பார்க்கப்போறேனே பார்மன்னரிருவரையே
தேடியழைத்து சீக்குலாவருவீரே
பார்த்துஅழைத்துப் பரிகுலாவருவீரே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
காடுவெசமதாண்டி கரியமலைதாண்டி
சொக்கர்மலைதாண்டி [illegible]
[illegible]
அக்கானகந்தனிலே [illegible]

அன்றுகேளுமென்விமா அருச்சுனுமென்றனழைத்தான்
கூவியழைத்தானே சோமகுலனுமே
அழைத்ததுங்கேட்டது அருச்சுனர்தம்பிமருக்கும்
வெற்றிமதயானை வீமனுமேதுசொல்வான்
ஆறுமுறுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
கடைக்குளாதி நாமபூபாலனே
அன்னைபேபுளைக்காம் அரவம்விழுங்கினது
பகைப்பாம்புதன்னைறையாதேயும் மன்னவனேனம்பியரே
பொதிந்த வட்டலிற்றுமென்பீமப்ப
உன்னைப்போற்சொல்றும் அரவம்விழுங்கினதாப்
திருப்பதற்கு அன்றனைக்கூட்டுப்போப்
நிர்க்பாதிந்துடனே செப்புக்கலசொன்னதும்
அருராசனையுமே அரவம்விழுங்கிற்கிறான்றல்
மெத்தமகிழ்ந்திவார் விதுராகம்கொண்டனுமே
துணைபுரமுன்னனமன்னவ தருமனுமானுமெப்பவன்
காப்பேராமலும்பீமசேனர்க்க வீரச்செயத்தைப்பார்த்தருள்கள்
(நாங்கள்) இனிமேலமும்போமென்று சன்னதிகேதம்பியரே
போக்காறு குருடாதீ பகதிமனசஞ்சவனிலே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு வருமெல்லாண்ககுலனுமே
அன்றுநேரமேதோறும் அரவக்குகொல்லுமினுமே
வெட்டுதெய்வம் பிறையினைகையைப்பின்னை
உக்கிரவன்ம்வாம்ப போகவையவருமோ
விட்டுப்பிரியமே வேதுமனம்வருமோ
அண்ணருடனைத்திடம் அனைவோமொரிமியரே
நீரவன்போய்விடுவென்றுமே செவியைவிட்டுவார்
மாதாநினைப்பாரே மதிமேகிவேண்டுயிடும்
போகமனம்வருமோ பண்பியவோர்த்தருக்கு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
(நீர்) தம்பியிருபெரினைத் தலைவிலைக்கப்போறீரோ
(நீர்) படியிருவினைக் கெடுத்துதிரப்போறீரோ
குறும்பினைகளைக்காலே வழிபோக்கவேண்டாமோ
ஆயினுருக்குமேல் ஆசையில்லாமனுவிட்டோமே
இனிராமனையப்போமென்ன தென்றுதேசம்பியரே
மற்றாப்பினைப்பிரார் என்று மன்னவேடவெக்கன்றுநீந
போடாசருவாசென்று புகன்றுவருச்கனனும்
செப்புமொழிகேட்டு சோமகுலனுமே
இப்பரப்பைவெட்டு வெளியேநீக்கிப்பு ஆ
பாம்புதனைக்கொன்றே பட்டமருளின்றான்
பார்த்ததும் அப்பாம்பு பாசமுடிதன்னவனை
கண்திறந்துபார்த்து கடுபகைப்பாம்பு
வைகைத்திறந்தவன் வாரிவிழுங்கினது

பாம்பின்வயற்றிலேதான் பரிகுலன்போயிருந்தான்
அண்ணாவேயென்னையும் அரவம்விழுங்கிறதையா
என்னையுங்கூட விழுங்கிவிட்டுப்போறான்
உங்களுடனாக ஒருவனுஞ்சேர்த்துவிட்டேன்
மூவருக்குமொருதாய் முடிந்ததேயென்னசெய்வோம்
அண்ணன்தம்பிமாரை ஆரணக்கைகைவிட்டோம
என்றுபுலம்பியே இருக்கிறவேளையிலே
வில்லாளிபார்த்தனுமே விபரங்கேட்டுச்சொல்வான்
வல்லவர்தனைத்தேளாமல் இங்குவந்தீர்தப்பிப்போ
வந்துவிடக்கனிலே வல்வினையக்கண்டீரோ
என்றுமவர்சொல்லி இருந்தாங்காயிடலர்
இப்படிக்காலவேதா விருந்தினர்வேளையிலே
அங்கேகாழிசென்றபின்பு அழகானதர்மலிங்கம்
பொக்கவிசாரப்பட்டு வெகுவாய்மனங்கலங்கி
சகோதரனைப்பார்த்து தருமனுரைக்கலுற்றார்
விமனகனிபறிக்கப்போய் வெகுநேரமாச்சுதப்பா
அழைத்தேகூப்பிடுவாருமில்லை அர்ச்சுனனைப்போகவிட்டான்
அருச்சுனன்தேடிப்போய அங்கேதேடிப்போனதாக்க
போனதோர்சகாதேவன் பின்புமவர்காணேனே
நகுலனைப்போகவிட்டு ராஜர்களைப்பாருமென்றேன்
காணாமலுமே கதிரைக்காணனேனா
செக்காரணத்தாலோ தெய்வத்தெரியவில்லை
மாண்டாரோ மாண்டாரோ யென்னவேயென்னசெய்வேன்
ஆரோடே சண்டை அமராடச்சென்றீரோ
எவரோடேசண்டை விடாகடங்குண்டோ
அவர்களைப்பார்க்கநீ யனுப்பத்தோகுமாரோ
இப்பழக்கநீ தவிர்ப்பாருமோ
கண்டு அழைத்து கதிகொண்டேவாரோ
அண்ணனுரைகேட்டு அழைத்துவாரோமோ
அப்போசகாதேவன் ஆனைமுகன்றோம்பூதா
சல்லடங்கனி மேல்லா சட்டைவரித்து
கட்டுவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூக்குவித்து
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கசைசுருக்கிட்டு
ஆயுதத்தையெடுத்து அடவாய்நடக்கலுற்றான்
காலணையைத்தடிப்பேதான் கம்பீரடக்குற்றான்
காடுதோறுமெங்கும் கடந்துமேதான் தாண்டி
ஆறுநதிப்பள்ளம் பதிகவனந்தாண்டி
கல்லெனநத நெடுமூவனந்தாண்டி
தேடிப்போனானே நிகைவோ தன்னனவக்கில்
எக்கொத்துதேடினுமே இடிபண்டாரப்பத்து
கலனுதேடிவண்டிலே காணமரவரை

[illegible]
[illegible] திகைத்தாற்போலவே நின்றிட்டான்
[illegible]
[illegible]
[illegible] கொற்றவனைவீரெப்போதும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] சிரசாக்கினும்
[illegible]
[illegible] போய்ச்சேரும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] சர்ப்பக்கொடியோனும்
[illegible]
[illegible] சர்ப்பக்கொடியோன் கொடும்பாவன்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பொய்யுரையு[illegible] பொய்யாய்ச்சொல்வார்கள்
[illegible]
[illegible]
[illegible] இன்னமிருப்பரோ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
போதத்தினா[illegible] பெருமையுள்ள தர்மலிங்கம்
எப்படிக்குப்பொறுப்பேன் என்னுடைய அண்ணாகளே

என்றுசகாதேவன் ஏங்கிப்புலம்புறான்
அடியற்றமரம்போலே மயற்புரண்டழுவான்
பகைமேபாருவகளே மாண்டிடச்செய்தோ
செம்மலைபகுவதமே செத்துமடிந்தீசா
உங்களைப்பறிகொடுத்து ஒருக்கதைப்பேனோ
அண்ணர்களைவென்றுசொல்லி அலறிப்புலம்புறான்
அழுதகுரல்கேட்டு அசரீரிதான்சொல்வார்
தம்பியெழுந்திருநீ தண்ணீரைவாரிப்போகாதே
எட்டுமெழுநினைந்த பெரிதலைசாய்ப்போதீரோ
ஈசனாருடியதில் என்னிலவுக்குறையாடு
சொல்லாதேதம்பிநீ கருக்காயெழுந்திரென்றார்
பேசாதேதம்பிநீ போய்ச்சேமுடியதனில்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
உங்களைப்பார்த்துநடக்கவேதான் பாவிமனமுறுமோ
கண்டுநடக்கவேதான் கால்மனம்வருமோ
பொறுத்துநடக்கவேதான் போகமனம்வருமோ
இப்பாம்பைப்பார்கொண்டிருப்பேன் இபலானோசொக்கனே
பாம்புதன்னைக்கொல்லுகிறேன் பாருமென்றுவாளெடுத்தான்
என்றுஉருவினான் இளையசகாதேவனை
கத்தியுருவைப்போல கண்டான் அவ்வாப்பாம்பு
கண்டதும்பொல்லாப்பாம்பு காளிதந்தக்கோபானே
வாயைத்திறந்து வாரிவிழுங்கினது
எடுத்துவிழுங்கினது இளையசகாதேவனையும்
அப்போசகாதேவன் ஆறுமுகனையெண்ண
என்னைவிழுங்கினது என்னுடைய அண்ணன்மே
உங்களுடனே ஒருவனாய்வந்துவிட்டேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆறுமுகனேதுசொல்வார்
என்வார்த்தைதள்ளி இருந்தீரோதம்பிகளே
நால்வருக்குமேகொழுத்து நான்முகனெழுதினைத்தான்
அண்ணர்தர்மராசனை அல்லவுந்தனைக்கிட்டுமோ
ஆட்டுக்கிடாயைத்தான அதிகப்பாதகனைவிட்டோம்
என்றுபுலம்பிடுதா வீரர்கள்நால்வருமே
அந்நேகழிடுபோதோ மனைபிறகாக
தக்கமுழம்பெரிய தருமராசர்தான்சொல்வார்
அன்னம்பொர்களே அமிர்தப்பஞ்சனியே
தேனைமட்டானவே இந்திரன்தேவமழ்வீதே
கன்னல்மொழியாளே கற்கண்டேசர்க்கரையே
சாந்துகழுத்தியளே சாந்தப்பூவேசெவியே
சேரவைக்கழுத்தியளே குங்குமப்பூமேனியளே
குஞ்சுமலொதுகுந்தாரு கொம்பேரிளமானே
நெருப்பிற்பிறந்தபெண்ணே சீலன்னன்தங்கையரே

[illegible] கண்பனிக்க [illegible]
போகவழியறியேன் புதுமைகளொன்றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிசொல்லவாரறியேன்
பட்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைகாணறியேன்
[illegible] காலகத்திலே [illegible]
[illegible] புலம்பி [illegible]
[illegible] பார்த்துமே கடுகியேவாரார்கள்
[illegible] பிராணநாதன் [illegible]
[illegible] அருச்சுனர் [illegible]
[illegible] கேசிகாதேவமினைக்
[illegible] குரல்கேட்டுதம்பியற்கு
[illegible] அர்ச்சுனன் [illegible]
[illegible] இடையில் [illegible]
[illegible]
[illegible] அன்னுரைதான்கேட்டும்
[illegible] பாரவனாகவில்லை
இக்கமலப்பாம்பு எடுத்துவிழுங்கினது
[illegible] தான் [illegible] வைத்தான்
(வசனம்) [illegible] அழுது புலம்பாதீர்
[illegible]
இவர் [illegible] இப்பாம்பு [illegible]
[illegible] சொரூபம் தெரியாமல்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பாம்பைக்கொண்டு [illegible]
சந்தனமிருப்பதனைச் [illegible] பூமியிலே
குங்குமமிருப்பதனைக் கொண்டுவாசப்பதாமே
கல்யாணநாளே [illegible]
திருப்பாணநாளும் வித்துவிழுமோதான்
[illegible] என்னையக்கைநானறியேன்
அச்சப்படுவதுமே அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
அச்சப்படுவதுமும் அழியுநாளாச்சுதே
கற்பகத்தாருக்குக் கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கற்பகத்தாருவுங் கரையுநாளாச்சுதே
என்னையலையவிட்டு இப்பாம்புக்கிரையானாய்

[illegible]

கன்னபாரதஞ்செப்பீதிரோ என்னைவிலக்கிவிட்டாய்
எதற்குப்பாவிநான் இருந்தாலுமாகாது
நீபரவென்றுதநுமட்ட அழுதழுகைபுரிஞர்
நப்பியபடையே போகொண்டு கூவிட்டலரபுரிஞர்
நோசவைகூறி நீசபாதைகளும் ஆயள
ஆண்டவர்ராஜபரியே அழுதுள்ள கருமமிதே
காயவனை நீதியிப்போ மனைதேசீமையுமிப்போ
காவிபெருமைவந்தபோ கைவசமதிகமென்றான்
அப்போதுக்குதிருந்த அருந்தினவலக்ந
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழுதானதருமனிப்சம
பாவனிருந்தாள்கேது கூறு நிபாபுலம்புகிறார்
பாபுண்டே நானும் வதருமிதையுமையா
நல்லகிருந்தசாகசாண்டி ஆதிமூலமவருளையா
பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட பரந்தாமப்பெருமான்
பச்சைமுகில்கொண்ட மாயவரே நின்சரணம்
கூர்மவுருகொண்ட கோபாலா நின்சரணம்
கன்னனை அரக்கனைக் கல்லைப்பெண்ணாக்கிவைத்தாய்
எல்லையாக்கிநீதி கதிரிலிலேறான நீரே
அம்பலவாசனே எலவரையுங்காத்தீரே
ருக்மிணி பருந்சத்தை முதல்லாள் தொகாத்தீரே
இராமராவதாரத்தில் இராவணனைச்சங்கரித்தீர்
இலங்கையழித்தீரே இராட்சதரைவென்றீரே
அரக்கர்மாமாரிகளில் இவனையுங்காத்தீரே
அப்பாவின் உயிரோபதைக்கு அட்சயதத்தைக்கொடுத்தீர்
உம்மையிமையாரடியார் ப்ரபிராநகாணளரோ
சிருசெல்வ நபாந்தவரை காக்குந்தெய்வமல்லோ
செல்வமகிறையவன் விழிக்குமே கேளுமையா
எனக்கிச்சைக்கிறைவா மனத்துக்குமேபோதுமையா
உள்ளக்கைவிசுலல்பதுப்ப உருவுக்குமிபோதுமையா
இதனிசைக்கச்சிதேய இவ்வுலகேலாமாண்டுவிட்டோம்
வமைபருகண்கவர் கூரியவானதப்பாக
நரகத்துக்கண்ணன் துப்பாக்கிகொண்டாக்ஷர
வைரிசோதிருதுனுகிப்பன் பசேதுகமாசதீராபோ
(கன்று) அப்பாவமென்று அழுதழுபுரிஞர்
திராசையூழி ஜோதிபதையுமே நிமலவான்
ஆண்டுமணிவண்ணா அடியேனுக்குதன்செய்யும்
மஞ்சளிழந்தேன் மணமிழந்தேன் பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்தேன் தலைவிரிக்கநாளாச்சே
ஜவரிட்டபங்கியம் அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
மங்கிலியத்தாலிழந்து மண்ணில்விழுநாளாச்சே
ஆலைக்கழுத்தி அலைக்கழுத்திட்டேனே

கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியாமேனே
செல்வந்தலைத்தான் சிறுமுகமேனே
ஐவருங்கைவிட்டாரே அத்தனிட்டாளாச்சே
மங்கிலியப்பிச்சைதாரா மோபாமகனவரே
என்குறைதீராயோ இங்கேநீவாராயோ
அபயக்குரலிட்டுமங்கை அழுதாளாந்திரௌபதையும்
மார்பெண்டகண்ணீரை வழிந்தொரிந்தாள்மண்மேலே
அப்போதுமபாபவரும் ஆதிமூலந்தானென்றார்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
செல்வத்திரவியங்கள் சிறந்தபேழைகளுக்கே
பெட்டியிலேபூட்டனைக்கொருமைதலையுக்க
தோளிற்செபமாலை தோடழகுதும்பாருக்கே
கையிற்செபமாலை கணக்கிலேதும்போருக்கே
வருந்திப்புலம்புகின்ற மனத்துயரந்தீர்க்கவென்று
அழுதுபுலம்புகிற அத்துயரந்தீர்க்கவென்று
ஏழைதன்துயரம் தீர்க்கவென்றுமாயப்பெருமாள்
வாரப்பெருமாளும் வட்டமாங்கருடனேறி
துவாரகாபுரியைவிட்டு அவசரியவர்வராரே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான்தாண்டி
வேலமைபடர்ந்தவனம் வெள்ளைளாப்பூத்தவனம்
கொங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
மூங்கிலடர்ந்திருக்கும் முல்லைவனந்தாண்டி
சூரியன்தன்வனத்தைச் சுருக்காகத்தான்தாண்டி
இராமரிஷிவனத்தில் இராமரூபவந்துவிட்டார்
மாயன்வருகிறதை வழியிலேதான்பார்த்து
தருமருந்துரோபதையும் தாமெதிரேயோடிவந்தார்
தருமருந்துரோபதையுஞ் சரணமிட்டார்மாயவரை
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
ஆறுகால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
சிங்காதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
ஆசனமும்போட்டார்கள் அரிராமர்தானிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரும் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
அழுதகுரல்கேட்டு அழைத்தகாரணமேன்
வேண்டியழைத்த விபரமென்னசொல்லுமென்றார்
வருந்திப்பின்னழைத்த வகையதனைச்சொல்லுமென்றார்
வீமரருச்சுனர்கள் வேந்தர்களெங்கேயென்றார்

தம்பிமார்நால்வர்களும் தார்வேந்தாவென்றேயென்றார்
அழுதுபுலம்புமேதேன் ஆரணங்குதுரோபதையும்
வருக்கமுடிந்த வொனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமராஜனேதுசொல்வார்
தம்பிமார்நால்வரையும் சர்ப்பம்பிடித்திருந்தான்
கல்லினாலெழுந்தவனைப் பொறக்கரியக்கூற்றமென்றார்
தாரணிக்கண்மலைப்பாம்பு தானும்விழுங்கிநின்றான்
தம்பியரைப்பார்த்திருந்து தரிப்பேனிந்தப்புவியிலே
மன்னவரைப்பார்த்திருந்து மண்மேல்நிற்பேனோ
அங்கமெல்லாம் வெக்குமே அரிராமாவென்னசெய்வேன்
ஆசைசகதேவன்போல் வல்லியரைக்காண்பேனென்பேன்
எவனைச்சகதேவன்போல் விளியரைக்காண்பேனென்பேன்
ஆகையினாலேதோதன் ஆண்டவரேயுமையாளுமுந்தேதன்
என்றதனைக்கண்டுமேதான் எம்பெருமானேசொல்வார்
மாழ்க்கவிழுந்தனனே எவராலிலக்கணம்
தம்பியெழுந்தனைத் தன்னினைக்கப்போகிறதோ
கட்டுமெலப்புகுந்தனைத் தந்தைதெரியப்போகுறதோ
அன்றெழுதாங்கற்றலையிலே அழகுச்சுழுகப்போகுதில்லை
இட்டபடியொழிய எவ்வளவும்குறைபடாது
கரும்பின்வந்தாலே மடிபோகுதென்றுதானோ
ஆசைலேயாகுமித ஆபிசற்றுக்கருநன்றோ
எவர்மேலேயாகுமித இவர்களைத்தாமெழுப்ப
என்றுமேலதாகும் இயலாமைதர்மலிங்கம்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு வருமேசொல்வார் தருமலிங்கம்
என்றுமேலாகாதென்றே நேர்மேலுகழிக்கவிட்டார்
உம்மாலேயாகாத தொன்றுமே தோன்றுமவைபகுத்தில்
எல்லாருமதுவிசயல் என்றிருந்தேன்மாயவரே
தம்பிமார்களுயிரழக்கச் சாபிதேகண்டாருர்
உடப்பிறப்புதான்பிழைக்க உம்பர்பிரான்கண்பாரும்
எனைப்பிறப்புதான்பிழைக்க எம்பெருமான்காத்தருளும்
கண்பாரில்வேந்தனெனக் கண்ணனேயுந்தெண்டனிட்டார்
புண்ணியமாய்ப்போகுமென்று பெருமானைத்தெண்டனிட்டார்
அப்போதுதுரோபதையாராணைக்கூடிசெய்தாள்
முந்தானைமேலத்திநின்றாள் மூதுகுழலாள் துரோபதையும்
மங்கிலியப்பெட்டைசயல்லோமாயவனெக்கருளும்
மாடாதமங்கிலியம் எல்லாவெனக்கருளும்
என்றாமவள்சொல்லி இரக்கிசபையான துரோபதையும்
மாயவனுடையபாதத்தை வணங்கித்தொழுதுநின்றாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எம்பெருமான்மனமிரங்கி
அப்பொழுதுநிற்கவல்லான் அரிசக்கரத்தையே
சின்னவெயில்போலே சுவாமியேவிடுத்துக்கொண்டார்

பசிப்பாய் தன்னெஞ்சில் மாயவருக்கோ ராய்நுரைத்தார்
அருச்சுனன் வில்லாளிதனை அதைகமகோபமுடனும்
வில்லாளிதானுமே அக்கப்பிரக்குமாரப்பிரிந்து
கருடன்சகாதேவன் நல்லிசையன்னிடநும்மே
ராமர்வஷியுடனே தன்றம்மெனிப்பட்டதென
குருமாக்கொதா னப்பாமப்பிள்ளெனியாருர
மாயனபெருமானை வக்குகமுஸ்ரீதந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமர்க்குத்தெண்டனிட்டார்
தக்கபுகழுடைய தருமர்வயபாரதத்தி.
வழ்த்தியவைபெற்று மன்னன்தருமாமதுரே
மனதுருகித்தயீரமகாரசர்தாமவிரசம்
அபேசபனைதாமரிருந் தேவைதமியருளிதனர்
மார்க்கலேசதாமனைப்போல் மனதுரிக்குவிக்தார்
அளிக்கவேசதாமனைப்போல் அதம்கிருவர்கதார்
ராமர்வஷியருக்கு தனைட்டுத்தருதாசம
மாயனபெருமாரு வாதனைதவக்கேசெசானவர்
இந்தனைதானெ இன்பமனம்போகச்சென்றார்
அப்போதுதர்மரிரசம் அமைதப்பார்தனைமயர்
இதர்வஷியாது மிக்குவசககமமெனன
மாதகனமாகவே வைப்பிரசந்தியோர்நடுமொனநர்
அப்போதுமமாவுறும் அருமைனவே மசேசனைர
மாமாண்டிதன்னைமார் வர்தாக்மனைக்குவர்தான்
எசநமஷியாமனதரக் இருதாசகம்பனதுறநர
ஏடாகடக்கள்பண்ணி லட்சமயக்கிறது
இப்படியாகவே இருந்தார்வெகுகாலம்
அப்போதுவொருநாள் மக்கேசுவேசித்தேன்
தானுமவேமிதது தம்பிரோட்டிடைமையென்றேன்
அக்கிரசமனென்றுற மமர்விட்டைமையென்றேன
அப்போதுராமரிஷி அவராமசேரடித்து
கண்ணைபதைதானே இபவானராமரிஷி
அதபட்டுக்கொண்டுசொரு ஆத்துமமான நிறுல்
காண்பட்டஅவமாகே இட்டவெருந்சாபம்
அப்போதுராமரிஷி ஆபோமென்றதும்
வைமாரனைரமரிஷி வைத்திரக்குவமதசொன்னான்
எச்சாபமெப்போது தொலையுமென்பவனையென்றேன்
துணைபறுராண்டவர்க்கு எரதனியமைக்கரசைகம
காந்துவைதேபெந்து கணறம்பன்னுக்கோவைப்
அப்போதுசாபம் அதைடமன்றிதந்தியேவன்
வைதுகார்க்குரைத்து வைத்திருப்போரடைதேன்
அப்போதிட்டசாபமத இப்போதொகவித்தது
சிக்கவேதயமரதனைதப்பி இனியமைப்போக்கவென்று

அப்போது தெய்வப்பெருமாள் அரிராமர் [illegible]
நாமமிட்டிருக்கும் நல்லகதிரோ[illegible]தும்
[illegible]பெருமாள் மாயவரும் [illegible] விட்டார்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாஞ்சாலி தன்னையுமே
மாயன்பெருமாளும் மனங்குளிரவாழ்த்தியபின்
வந்தவனந்தனிலே இடமதுவுங் காணு[illegible]
இடமதுவுந்தனிலே [illegible]
[illegible] மாயவருரைக்க எம்பெருமான் போகலுற்றார்
[illegible] மாயவரும் போயகன்றார்
காவிரியுந்தாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையு[illegible]தாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
[illegible]வனந்தாண்டி வந்துவிட்டார் மாயவரும்
[illegible]
இப்படியாகவே இவர்களுக்கு [illegible]
மாயவர்போனபின்பு [illegible] பஞ்சவர்கள்
[illegible] பஞ்சபாண்டவரும் [illegible] திரௌபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் [illegible] திரௌபதையும்
அந்தவனந்தனிலே [illegible]
இப்படியாக இவர்களுக்கு [illegible]
மூன்றும் வருஷம் பிறந்தது பஞ்சவர்க்கு

இரண்டாவது இராமசேதிவனம்-முற்றிற்று

௩-வது. முருக்கமகாரிஷிவனம்.

அவ்வனந்தனைவிட்டு அப்பாலே போனார்கள்
[illegible]
[illegible] வைத்தார்
[illegible]
முருக்கமகாரிஷிவனத்தின் முடிவில் வந்தார் பஞ்சவர்கள்
அந்தவனந்தனிலே தான் அனைவரும் வந்தார்கள்
ஒருவேளைக்கு [illegible] உண்டுபண்ணார் பஞ்சவர்கள்
மூன்றுவேளைக்கு [illegible] முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஆறுவேளைக்கு [illegible] உண்டுபண்ணார்
ஏழுவேளைக்கு [illegible] உண்டுபண்ணார்.
பாணசாலைமேல் [illegible] பஞ்சவர்கள் வீற்றிருந்தார்
இப்படியாக இவர்களிருக்கும்வேளையிலே
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனனுஞ்சொல்வான்
சபைகள்நிறைந்திருக்குஞ் சர்ப்பக்கொடியோனும்

சயிந்தவன் துரோபதையை மறித்துத் தேரிலேற்றிக்கொண்டுபோகுதல்

சைந்தவனை பாண்டவர் அவமானஞ்செய்தது.

ஆர்காணும்ராசர்களே அழகானமன்னர்களே
முத்துக்கிரீடம் முடிசூடியமன்னர்களே
வச்சிரக்கிரீடந் தரித்தவொருமன்னர்களே
மாணிக்கக்கிரீடந் தரித்தவொருமந்திரிகளே
அத்தனைபேரையுமே அவனவனையுந்தான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனைத்துரைப்பான்
ஐவர்வனவாசம்போய் அனேகதினங்களாச்சே
மூன்றும்பன்னிரண்டாகுது ஒருதிகையுமிருக்கிறது
அவர்களிருக்குமிடத்திலே இருக்குமிடந்தெரியவில்லை
செத்தாரிறைந்தாரோ செத்திடமறியவில்லை
மாண்டாரிறைந்தாரோ மறைவுதனைத்தெரியவில்லை
ஆரடாதூதுவரே அறிந்துவருவீர்களா
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களிருப்பார்
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களிருப்பர்
எந்தவனத்தி லிருக்கிறாரென்றறிந்து
ஐவருமிங்கிருப்பதை அறிந்துவாருமென்றான்
காவல்காரரும்மைமார் கண்டுவாருமென்றான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்திருந்தார்தூதுவர்கள்
ஒற்றரொருவனவர் ஒன்றுக்குமஞ்சாத
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமலை அடர்வனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெள்ளைகளாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருந்தனைவனம் கொக்குநாரை பூத்தவனம்
வனமாயவனந்தாண்டி வாராகுந்தாதுவர்கள்
சூரியன் கனவனத்தே சுருக்காய்நடந்துவாரார்
ராமரிஷிவனத்தே கண்டுவருகிறார்
முருக்கமாரிஷிவனத்தே முன்மனையைப்பாய் நுழைந்தார்
அந்தவனத்திலே ஐவரையுங்கண்டார்கள்
பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
அவருமறியாமல் ஆனைமுகர்திரும்பிவந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதாண்டிவந்தார்
அஸ்தினாபுரமதனில் ஆனைமுகர்திரும்பிவந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்முன்னேவந்தார்
ஆண்டவனேராஜபாலா அடியேனைச்சொல்லுமென்றார்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்சொல்லுவான்
போனீரேதூதரே புதுமைசெப்பவேணுமென்றார்
காணிபோனவன் கதிகளைத்தானேசொல்லுவான்
முருக்கமாரிஷிவனத்தே முன்மனையைக்கண்டுவந்தோம்
பர்ணசாலைமேல்வைவனமே பஞ்சவரைக்கண்டோமையா
அவ்வார்த்தைகேட்டானே அரவக்கொடியோனும்
சிந்தைகலங்கியவன் திகைத்தேமயங்கலுற்றான்

மனமகிழ்ந்திட்டு வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
இப்பெரியசபைதனில் இருக்கின்றராஜர்களே
அம்பலத்திற்கொலுவிருக்கும் அரசமுடிமன்னர்களே
இத்தனைராஜர்களே இயல்பானமந்திரிகளே
கத்திகட்டிநிற்குமவர்களே சனத்தமுடிமன்னர்களே
ஆண்மையுள்ளதுரைகளே அல்லவருங்கேட்டிருங்கள்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள்துரோபதைமேல்
தீராதஆசையாகி துரோபதைமேலெந்தனுக்கு
ஆசைபெருத்ததனால் ஆரணங்குதுரோபதைமேல்
நினைக்கநினைக்கவேதான் நெஞ்சமுருகிடுது
ஆசையவள்மேலே ஆதரவுபாய்மேலே
நினைத்தவள்மேலே சிலம்பதைக்குதுகாண்
கன்னியர்மேலாசையல்லோ காமமுண்டாய்கொள்ளுதுகாண்
மயிலனையாள்மேலாசையல்லோ மறக்கவில்லையெந்தனுக்கு
அவளாசைதன்னாலே பலவாறழைத்து
வணக்குவாளென்றுசொல்லி வார்த்தைபலபேசினேன்
இணக்குவாளென்று எத்தனையோசொன்னேன்காண்
வணக்கமற்றுபோனாளே மாதுகருங்குழலாள்
இணக்கமற்றுபோனாளே வலம்பசுங்கிளியாள்
மாதிருந்தஅம்பலத்தில் வார்த்தைகள்பேசினேன்காண்
வாருமென்றேன் மடிமேலேயேறுமென்றேன்
மாரோடேமார்பணைத்து மருவிமுத்தந்தாருமென்றேன்
தோளோடேதோளணைத்து சேர்ந்துமுத்தந்தாருமென்றேன்
சொருபிதுரோபதையே வலதுதொடையேறுமென்றேன்
அவளொருதப்பேச்சுகளும் அகந்தைகளைப்பண்ணினளே
அகந்தைகளைப்பண்ணினள் ஆகடியஞ்சொல்லுகிறாள்
ஆகையால்துரோபதையை அடித்துதானோட்டிவிட்டேன்
ஆரணங்கைக்கண்டுகொண்டு ஆசைபெருக்குதானுருகுது
மயிலனையைக்கண்டுகொண்டு மனமதுதானுருகுது
அவள்பிரியமானதினால் எல்லோர்க்குஞ்சொல்லுகிறேன்
துரோபதையைக்கொண்டுவர துரைகளுண்டோசொல்லுமென்றான்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பாவைதுரோபதையை
இழுத்துக்கொண்டுவர துரைகளுண்டோசொல்லுமென்றான்
கொண்டுவருவோர்க்கு கோடிதனந்தருவேன்
அழைத்துவருவோர்க்கு ஆனைசேனைநான்தருவேன்
சீமையும்பூமியும் ஆபரணங்கள்நான்கொடுப்பேன்
ஆவலறியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்தால்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து தூங்குமஞ்சமேத்திவைத்தால்
பாவையரைக்கொண்டுவந்து படுக்கைமஞ்சமேத்திவைத்தால்
என்னுடையநாடுகளும் எழில்கருணன்ஆதீனம்

சிலைகளும்பூமிகளும் செல்வமும்தான்தருவேன்
வல்லாண்மைக்காரருண்டோ மந்திரிமாருமிருக்க
போரதுரைகளுண்டோ புண்ணியசேனைகளே
விடுங்கள்தாம்பூலம் பேர்பெரியராசாக்களே
என்றுசொல்லதான்கேட்டு இயலானராசாக்கள்
அனைவோரும்பேசாமல் அஞ்சிப்பயந்திருந்தார்
இந்துசேனாதிபதி நிரையகலசபிதனும்
சொல்லுவான்வாய்திறந்து துரைகளிருக்க
மைத்துனரேநீரேனும் மகாராஜபூபதியே
தோரணவடலமுதி துரோபதைகாபவிசிய
பத்துகோட்டுள்ளாகப் பைங்கிளியைக்கொண்டுவாரேன்
எட்டுகோட்டுள்ளாக இளங்கொடியைக்கொண்டுவாரேன்
ஊரறியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவாரேன்
மன்னரறியாமல் மயிலாளைக்கொண்டுவாரேன்
தாம்பூலந்தான்பிடித்தான தாமரும்பயானும்
அந்தமொழிதான்கேட்டு அரவக்கொடியோனும்
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேந்தன்துரியோதனனும்
உள்ளங்குளிர்ந்துமிகத் தடம்பெல்லாம்பூரித்தான்
அவ்விதத்தாம்பூலம் ஆனமுகன்கைக்கொடுத்தான்
பொட்டுருக்குபாணமும் பொட்டெனவேதான்கொடுத்தான்
இட்டுருக்கபூஷணங்கள் இஷ்டமுடன்தான்கொடுத்தான்
பொன்னிழைத்தபட்டாடை போர்த்தானே மேலாக
போய்வாருமென்றுசொல்லி புகழ்வேந்தன்தானுரைத்தான்
வெகுமானம்பெற்றமல்லர் விடைபெற்றுமன்னவனும்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரிகையுமென்று
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடக்கதுபயணமென்று
ஆனையின்மேல்சண்டாவும் அறைந்திசைபிடியென்று
ஆனையின்மேல்பரிகையை அடிமென்றுரைசையுடன்
குதிரையின்மேலடக்காவும் கொடுமுரசுவிதைகளும்
பாஞ்சசன்யம்தலைத்தம் பலவாத்தியமுழக்க
சச்சரிகைவிரணமை தாக்கிமுரசறைய
அக்ரோணிசேனை அடக்கதுப்பயணமென்றுவ
அமரருமசமரரும் அர்த்தரதத்தானவரும்
கலிங்கர்த்தலிங்கர்களும் காம்பீரக்கன்னடரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளகாட்டுச்சோனகரும்
சட்டைகழற்றாத சாலவரானவரும்
பொட்டசட்டைவாங்காத பொசநிதிமன்னவரும்
இட்டசட்டைவாங்காத எதிரானமன்னவரும்
குப்பாயம்வாங்காத குச்சிலிமன்னவரும்
ஆசுபாரசீமை அரவத்தவன்னியரும்

பொன்னிறத்தடிக்காரர் [illegible] கோடியுண்டு
[illegible] மன்னர்களானவரும்
பட்டணத்தார்களும் பார்மருடவர்த்தனரும்
அத்தனைபேரும் பின்னே [illegible] பயணமானான்
[illegible] காரர்களுக்கு [illegible] பூச்சல்லடமாம்
[illegible] காரருக்கு அத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குதிரைக்காரருக்கு குன்றிப்பூச்சல்லடமாம்
பல்லக்கிக்காரருக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
[illegible]
[illegible] தாமரைப்பூச்சுங்குண்டு
[illegible] பாக்கெடுத்துதான்சொருக்
[illegible] முத்தமணிப்பட்டுடனே
இட்டான் [illegible] எரிகின்றதீபம்போல்
பொன்னிறத்தாடை போர்த்தானேமேலாக
அப்புவின் [illegible] ஆனானவெளியானான்
[illegible]
[illegible] துரைராஜன்
வாதினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
பக்கத்திலேவெண்சாமரை பட்டுக்குடைகவிய
இருபக்கமும்வெண்சாமரை இரத்தினக்குடைகவிய
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தான்சூழ
மேளதாளமுழங்க வேந்தர்களும்பயணம்விட்டார்
[illegible]
தெருத்தெருவாகத்தாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
ஆயிரங்கல்லுருதாண்டி அங்காடிதான்தாண்டி
[illegible] வீதிவிட்டு
பட்டணத்தைத்தாண்டி [illegible]
[illegible] தெருவெல்லாங்கப்புதுத
[illegible] சோலைக்கப்புதுத
வாரான்சயிந்தவனும் மச்சுரதங்குலுக்க
அப்போசயிந்தவனும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
துரோபதையைக்கொண்டுவர துரிதமுடன்போறோமே
போரவிடத்திலே [illegible] போம்
வழியிற்சகுனமெல்லாம் மனதிற்குறிப்போமென்றார்
[illegible] சொல்லவேண்டுமென்றார்
அப்போசகுனங்கள் ஆகுதாமன்னனுக்கு
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்தாதுமன்னனுக்கு
வாயசம்பிடமாச்சு வலியனும்வலமாச்சு
காடைவலமாச்சு கள்ளரெதிர்பட்டார்கள்
சாரைகுறுக்காச்சு சயிந்தவன்மேற்பல்லிசொல்லும்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானும்ஓலமிடும்

வெட்டிவெட்டிமென்றுசொல்லி வேடரெதிரானார்கள்
நரிபலரிடவே நர்பார்ப்பானெனறானான்
பச்சைமரத்திலே பதுங்கிருந்தபல்லியது
பட்டமாமேறி பலபலென்றுசொல்லிமாம்
கட்டிசொல்லாக்கதையது திட்டிடவே மரணமென்று
செருப்பெடுக்கொர்கிழவி நின்றிழவுதான்கொடுத்தாள்
இந்தச்சகுனமெல்லாம் இராசனுஞ்சண்டாளனை
நினையாத்துயரமெல்லாம் நினைத்துமனமிரங்கி
கண்டதுமென்னவி இருந்துவிசனமிட்டான்
இச்சகுனக்கண்டுமே இறந்துவிட்டுப்போவேனுமோ
வந்தபயணமினி வழிதிருப்பப்போவேனுமோ
திரும்பிவேனுமானல் சிரிப்பார்கள்ராசாக்கள்
என்னைமதியார்கள் எளிதஞ்செய்வார்கள்
வந்துதிரும்பிவிட்டால் மதியான் இவனென்பான்
அன்றெழுநாங்கள்த்தன் அழித்தெடுப்பாயாமே
எமனைழுத்தாளவோ எவ்வளவுங்குறையாது
வரும்வினைகள்வந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமடா
உள்ளபடிக்கு ஒருநாளுங்குறையாது
என்றுமனதிலெண்ணி இராசனும்போய்நடந்தான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
அருஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குவிருத்தவனம் கொன்றைமலர்ப்பூத்தவனம்
புலிகள்கரடிகளும் பெருத்தவனந்தாண்டி
அரியன்தன்வனத்தில் சேர்ந்தானே சயிந்தவனும்
அன்றுமுகாமந் தங்கி அடுத்தொருமற்றுநாள்
காலையில்பயணமாகி கடுகவழிநடந்தான்
ராசரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்தொருமற்றுநாள்
அக்கவனந்தனிலே அந்தஞ்சேனைநிறுத்தி
உத்தண்டமன்னவனும் ஒருத்தனாய்த்தேரேறி
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடுகிநடந்தானே
சயிந்தவனும்பர்ணகசாலைதேடிவாரானே
ஆசாரதந்திறுத்தி அசோபனைபார் முன்னேவந்தான்
பர்ணசாலைதனிலே பத்தினியாள்வீற்றிருந்தாள்
ஒருத்தியாகவேதான் தனித்தேயாள்வீற்றிருந்தாள்
பாவிசயிந்தவனும் பர்ணசாலைமுன்னேவந்தான்
அப்போதுபாஞ்சாலி ஆரணங்குத்ரௌபதையும்
கண்டாள்சயிந்தவனைக் கட்டழகித்ரௌபதையும்
அண்ணனைக்கண்டு அலறியோடிவந்தாள்
தமயனைக்கண்டாளே தானெழுந்துசரணமிட்டாள்

வெட்டபீலிமேபோட்டு மனிதடுக்குதான்போட்டான்
இருப்பிருமென்றுசொல்லி இளங்கொடியாள்வருந்திடவே
அப்போசயிக்கானும் ஆனைமுகன்தானெழுந்து
வெட்டபலகையிலே வாநிருத்தான்சயிக்கவனும்
தோளுருவமழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
இந்தவனத்தில் ஏதுக்காய்வந்தீர்கள்
வனசாரிவந்தீரோ மகாதவசாய்வந்தீரோ
அன்றுவேலீங்க அதிசயத்தைசொல்லுமென்றாள்
மகிழ்ந்தமொழியோனும் வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
ஆனமுடையாக ஆரணியம்வந்தீர்கள்
வனவாசமவந்திரென்று மண்டலத்திற்போராச்சு
பார்க்குமபடியாகப் பைங்கிளியேவந்தேனே
உங்களுடமைகளையும் உலகத்தைவிட்டுவிட்டு
வனவாசம்வந்தீர்க வகையென்னதங்கையரே
இந்தேகாரதேசம வனவந்தீர்தங்கையரே
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுங்காண்தங்கையரே
அப்போதுதுரோபதையா ளாரணங்குதான்கேட்டு
தோளுருவமழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அன்றுவேராங்கள்வந்த அதிசயத்தைநீகேளும்
பரதேசம்வந்தோமெங்கள் பரிதாபங்கேளுமென்றாள்
தருமாபுரத்தையல்லோ தாரணியையாண்டிருந்தோம்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அரசன்திரியோதிரனும்
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாவிதிரியோதிரனும்
விருந்தருந்துமென்றுசொல்லி வேந்தரைக்கொல்லவென
போன்றுமாரவென் பூநாற்கலியாணமென்று
பூநாற்கலியாணம் பொருந்தத்தப்பிபோகுதென்று
உடனேவாதருமருக்கு ஓலையெழுதிவிட்டான்
மெய்யாதும்ஓலையென்று வேந்தர்மனதிலெண்ணி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அன்றுபுறப்பட்டு
வாரவழிதனிலே மன்னவரைக்கொல்லவென்று
வஞ்சாபித்தண்ணீர்பந்தல் மன்னவர்க்குப்போடுமென்றான்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
நடக்கும்வழிதனிலே நச்சுமுள்ளைநாட்டினான்
வகிளழுகாக்கி ஒருசோடிநாட்டினான்
ஈரப்புகத்திகளுங் குழுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
கொடுமுள்ளுந்திருந்தெங் குழிக்கேபுதைத்துவைத்தான்
தண்ணீர்குடித்துமே சாவார்களென்றுசொல்லி
பாரவிதங்கிலேயே பருவதம்போல்நாட்டிவைத்தான்
சொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்

மாளிகைவாசலிலே வந்துபிறகாக
பொய்க்குழியைவெட்டியல்லோ போதமனிதர்வைத்தான்
பொய்ச்சொக்கட்டான்காட்டி புகழ்மேவுந்தர்பஞ்சவரைக்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சக்ராதி
அங்குமழைத்தார்கள ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
கண்ணைவிட்டுக்கொண்டுமென வண்ணமிட்டழைத்தானே
மல்லர்களைவிட்டு வதைத்தெறிந்துபோடுமென்றான்
அதுக்குமபிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
பவளத்திருக்குளத்தில் பாவவிசிகட்டினானே
திருப்பியுங்காட்டி நீராடக்குளியுமென்றான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சக்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
பண்டிதமேசாத்திலேதான் ஒருக்காலேசூதாசையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைக்காரன்சூதாசையிட்டானே
சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
ஆடாதசூதாடி அரவக்கொடிவேந்தன்
மைத்துனர்தனங்கள் தேசமுழுதும்பறித்தான்
நாடுபறித்தான் நகரெல்லாந்தான்பறித்தான்
ஆணிப்பொன்னேதும் அணிபணிசிங்காதனமும்
அத்தனையுந்தான்கெலித்தான் ஆஸ்தானங்காண்கெலித்தான்
ஐவரையுந்தான்கெலித்தான் ஆஸ்தானந்தான்கெலித்தான்
ஐவரையுங்காவலாக அறையிலடைத்துவிட்டான்
பாஞ்சாலிக்கொண்டு பருவிலங்குபூட்டினானே
வழுவட்சப்பருவிலங்கு கட்டிக்கொண்டுபூட்டினானே
சாற்றுரைப்பாத கல்லறைத்தன்னிடங்கில்
தள்ளியேகொண்டுவந்து சமீரர்காவல்வைத்தான்
சுத்திவரவுங்கட குத்துவாளக்காவல்வைத்தான்
அறையிலிருந்தவளை அம்பலத்தில்தள்ளிவைத்தான்
மூலையிலிருந்தவளை முற்றத்தில்தள்ளிவைத்தான்
ஒருவர்மயிர்பிடிக்க ஒன்பதுபேர்துகிலுரிய
இருவர்மயிர்பிடிக்க இருபதுபேர்பின்னேபூக்க
பாவிமயிர்பிடிக்க பத்துபேர்துகிலுரிய
ஆடம்பலத்தே அரையர்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
அரசர்சபையிலே அம்பத்துகிலுரிந்தான்
வாய்வரிசையிலாமல் வம்பாட்டம்பண்ணினானே
வாடிபோடியென்றேசி வலதுதுடைமேலேறுமென்றான்
தட்டத்தனங்கள்பண்ணும் துரியோதனன்பாவி
அசையம்பேசினானே அம்பலத்தின்சபையில்
பரவனவாசம் பரதேசப்படுத்திவிட்டான்

பன்னிரண்டுவருஷமும் பாரவனத்திரியுமென்றான்
மறைவாயொருவருஷம் வசித்திருமென்றுசொன்னான்
பதின்மூன்றாண்டுசென்றபின்பு பட்டணத்தைத்தருவோமக்கால்
பஞ்சவர்க்குராஜ்ய பாதிராஜ்யந்தருமெனவே
வாக்களித்திட்டமன்னனே வனமேகுந்தனமாய்
கூடப்பிறந்தவரும் ருதுவாய்க்கைக்காலத்தில்
மன்னிவைத்தரியாமல் வனமேகுகின்றாய்
வேடரைப்போலவேதான் வில்லெடுத்தவர்போலாக
கன்னக்குறவர்போல் காடுபுகுந்திருக்கிறோம்
மக்கள்குலமற்ற [illegible] சொல்லுமென்றாக்கமோ
மக்களைக்காத்த [illegible] பதறாதுன்னேமோ
பஞ்சவர்க்கதைப் பாருங்களையாவோ
(கீ) தங்கையாதிபாக்க ஆனமுறைச்செக்கவந்தீர்
தெரியாதபோலக் கேட்கவந்தாயோவே
ஒன்றுமறியீரோ உத்தமரே அண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதானைக்கேட்டு மதிசொன்னான்மன்னனும்
பருகமானக்கப் போயிருந்தேன்னைக்கைவிட்டு
சேனைத்திரளுடனே சென்றிருந்தேன்வேட்டையாட
போனவிடத்தை புலவனிடத்திலே
காற்றுன்செய்யவாகக் கேட்டிருந்தேன்தங்கையமே
நான்- அரிச்சந்திரனைப்போல் அகிலமெல்லாமறிய
அன்றிருக்கத்தனையாளும் அம்பலமுமேற்றவரே
அக்கினியைப்பார்ப்போமென்று திரௌபதைகாயிலேயே
மக்களைப்பொருத்த இருப்பேனென்றேன்தங்கையமே
நான்- அவந்தப்பத்து வாயையறிந்தேன்மனம்
மனதறியாமல் அகப்பட்டாய்சாதை
இக்கதையைக்கேட்டுத் தேடவந்தேன்தங்கையமே
உன்வார்த்தைக்கேட்டபின்பு உள்ளமுருகுதம்மா
நீ-சொன்னபடிபோல் சீமைதலைகுதம்மா
நீ-பத்தினியாளென்றுசொல்லி சூதாடினானே
உத்தமியாளென்றுசொல்லி மடிப்பிடித்தானே
காட்டிலென்றிருந்தை கபடுபண்ணினானே
வதுமறியாமல் இக்கட்டிலகப்பட்டேன்
ஒன்றுமறியாமல் உடுத்தவஸ்திரத்தையிழந்தேன்
அவன்-வாழ்வுக்குமோக்தாவிடும் மகிழ்ச்சியடங்கிவிடும்
செல்வமடங்கிவிடும் செருக்குங்குலைந்துவிடும்
பொறுத்திருமேயம்மா பொல்லாங்குவாராதில்லே
அவனுக்கேகாலம் ஆகும்பொறுத்திரம்மா
அஞ்சாதேதங்கையமே ஆயாசங்கொள்ளாதே
நீ-ஆயாசப்படவேதெல்லா மவனுக்கேகேடுவரும்
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடாள்வார்

ஏதுக்குதைபதே மன்றிறப்பிதக்கைபிரே
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்கள் எங்கேயம்மா
விரப்புலிபதுபோல் வீரர்களெங்கேயம்மா
மைத்துனமாரைவர்களும் மகாராஜர்களெங்கேயம்மா
துவராபுக்காணவென்று துவாரகைமேதனையில்
அவர்போனவிடமறியேன் போயிருக்குமிடமறியேன்
தங்குமிடமதையும் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
பக்கமெனதாகிப் பைங்கிளிபோல் வளர்த்தேனம்மா
காவலனதாகிக் காவகமதனிலிருந்தவம்மா
இன்னேரம்பார்க்கவே நீராசர்கிட்டப்பேறுமம்மா
தவிசிக்கவுமில்லை நீ தருமரெங்கேபோனாரோ
துண்டுபாடமுமிலையிட்டு வைத்தார்களெங்கேபோனார்
இன்றைவரைக்காணப்பெற்று இல்லமதிலிருப்பதம்மா
இக்கவிதைதருமமில்லை விவாகமானக்கிளப்பதோன்
அண்டசரூபம் பர்த்தவர்க்கு அம்பதா நூறுக்குறுமிவளே
நீ-பொன்னுமப்பிரகதவர்தான் பிள்ளைப்பேறுடன் நீடிய
ஐயருடனே நீ அழுதுதிரிவானேன்
அழுதுதிரிவானேன் அல்லற்படுவானேன்
மைபாஞ்சாலைக்கு வாரிரோதக்கையரே
பாரவனத்திற்கு பஞ்சவர்கள் வாரமட்டும்
எத்தனநாளைக்கு வாரிரோதக்கையரே
நான்பிள்ளைகளுக்கு வழைத்துப்போகவந்தேன்
வெளிப்பிடப்பற்றி வெள்ளில்திரிவானேன்
வாரிரோதக்கையரே பாஞ்சாலைக்குக்கொண்டுபோவேன்
எனறு-மருத்தியழைத்தானே மாயாவிசாரித்தவனும்
அப்போர்த்தமுதனைக்கேட்டு ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
துவராபுரம்விட்டு வருமேனோ அன்றையே
வடபிரிதியேதான் வேகமதாய் வருமோ
அன்றேயிரக்கனும் ஆறுபொருவர்த்தனை
கான்-பமேனதுபோலவும் மனதிலுமக்கிருக்தால்
வைப்போமபஞ்சவர்கள் வருகிறபோது சக
நூர்வரும்வேளை ஆசைத அன்றுமே
நூவரக்கேட்டு அழைத்துப்போமென்றுசொல்லுவன்
பஞ்சவரக்கேருமன்று பாரவனத்திலிருந்தவாரோன்
நூபாவருப்பேனே ஆச்ச அன்றுமென்றும்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இதியன்சரித்தவனும்
என்று துப்பானைப்பக்கிலே இருக்குமன்சாரமிட்டச
நூன்மாத்தால்மோசமக்கிலே ஆகாதவரிசைக்கள்
மந்தாரக்கதைநுண்மாணவனின்றன்மனதில்
காவலர்கள்வக்கமேல காசியங்களாகாது
மகிழ்த்துக்கதொரு சத்திமைத்தாழனைத்தான்

[illegible] கட்ட முகன்சகிதனையும்
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆரணங்கு திரௌபதையே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] திரௌபதையும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] சகிதனையும்
[illegible] அக்கரைக்கதானே
[illegible] சகிதனையும்
[illegible] பொன்னின் ரதம்
[illegible] ஆரணங்கு திரௌபதையாள்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] போகாதே
[illegible] போகாதே
(என்று) [illegible] திரௌபதையும்
அப்போ சகிதனும் [illegible]
[illegible]
[illegible] திரௌபதையும்
[illegible] தேன்மொழியாள் திரௌபதையும்
[illegible]
[illegible] தான்கேட்டதுபோல்
[illegible]
(அவன்) [illegible]
அப்போ திரௌபதையும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அப்போ சகிதனும் ஆணழகனே துசொல்வான்
[illegible] இருந்தபடி சகிதனும்
அப்போ திரௌபதையாள் ஆரணங்கு துசெய்தாள்
ஒருபடியே [illegible] உத்தமியாள் [illegible]
அப்போ சகிதனும் ஆணழகனே துசொல்வான்
[illegible] என்றான் இன்னம் கொடுப்பதற்கு

மற்றுமொருபடியே மாலினியாளே திருமேனி
அப்போது சொட்டவில்லையென்றுமோ ஆணமாதன்
மூன்றுபடியேறி மொய்குழலாளிங்கு கொண்டு
ஆடிக்கொண்டு அவனருள் ஆரணங்கு திரௌபதையும்
சபிக்கவுந்தான் பார்க்க சத்தேகமாகியல்லோ
(நாம்) வசமிகாருகாரியங்கள் வசப்பட்டதென்று சொல்லி
மெத்தெனவே இருந்து மென்மியனைக் கொண்டு போக
அவளைப் பின்போகவில்லை ஏகவிட்டான் தன்ராத்தை
காற்றுப்பறக்கத்தான் கட்டழகன் தன்ரதமும்
போகுமளவுதமாய் பொல்லாதகாலகத்தில்
தோராமைமூற்கெ திரௌபதையுமே சொல்வாள்
அன்றுசார்ந்தவனை அழிக்கவும் கடியிட்டாய்
இவாகனுக்குதானதினால் அனர்த்தபமைந்தனுக்கு
பஞ்சவர்களருகேயில பயந்துமேலாயன்குடிக்கு
நிறுத்துமரதத்தையென்றுள் நிறுத்தானே பாதகனும்
அப்போது திரௌபதையாள் ஆரணங்கு மனங்கலங்கி
சிந்தைகலங்கியவள் திகைக்கிட்டு மெய்மறந்து
மாதனைந்தவித்து மயிலினையாளே தான் சொல்வாள்
அப்போது திரௌபதையாள் அபயக்குரலிடுவாள்
இவர் பஞ்சபாண்டவரே அபயமபயமென்றுள்
ஆகாயவாணியம்மா அல்லவரும்பார்த்திருங்கள்
ஐயன்பிடாரியமே அந்தரதேவதைகளே
அக்காதேவதைகளே சந்திரசூரியரே
காரிகளோகூளிகளே கானகத்துப்பட்சிகளே
இந்தவனத்தில் இருந்து இருக்கங்களே
பாருங்கள்பாருங்கள் பாவிபிவன் செய்கிறதை
எல்லோரும்பாருங்கள் இவனுடைய துற்குணத்தை
என்னைச்சிறைபிடிக்க பிடித்துக்கொண்டுபோறானே
பஞ்சவர்க்குக்கூறுகையும் பார்த்திருந்தபட்சிகளே
இவருக்குக்கூறுகையும் ஆகாயவாணியம்மா
காய்க்குங்கொடைக்குமே நல்லெழுபூந்தங்காயும்
செப்பத்தேனுமுடனுக்கு செலுபம் நான் தருவேன்
(உனக்)காவலனான பாபாத்தே அடிப்பேன் முறத்தாலே
என்று திரௌபதையும் கொட்டுயாளே துவைப்பாள்
இதுபாவிகளேயென்று அழுது புலம்புகிறாள்
மாயவரேகவாமியென்று மறுகிப்புலம்புகிறாள்
அப்போது பஞ்சவர்கள் அரன்பூசைதான்முடித்து
அரிபூசையும்பூசை எல்லாமவர்முடித்து
நடக்கார்கள் பஞ்சவர்கள் நாடிருக்கத்தாப்போல்
வாரார்கள் பஞ்சவர்கள் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
பர்ணசாலைதன்னருகே பஞ்சவர்கள் வந்தார்கள்

அந்நேரந்தான் துரோபதையை ஆரணங்கைக்காணாமல்
காணாடன்பஞ்சவர்கள் கலங்கினாரன்னேரம்
தங்கப்புகழ்பெரிய தருமரவேந்துசொல்வார்
வெற்றிமெய்யானே வீமனைத்தானழைத்து
வியாமத்திரியே வல்லேவந்தாயென்பிறப்பே
நெருப்பிற்பிறந்தவளோ நீலவர்ணன்தங்கையரே
அக்கினியில்வந்துதித்த அபிஷேகபத்தினியே
பாஞ்சாலனுபெற்றபெண்ணை பைங்கிளியைக்காணேனே
அழகிற்சிறந்தபெண்ணை ஆரணங்கைக்காணேனே
ஆரெடுத்துப்போனாரோ அறியேனையையோ
எவரெடுத்துப்போனாரோ ஏதுமறியேனே
பார்த்துவாதம்பியென்றார் பாரமதகரியை
என்றதுங்கேட்டு எழுந்தார்கள்தம்பியர்கள்
கட்டுவிரித்துக்கட்டிக் தாமரைப்பூச்சக்குளிட்டு
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடவிதனேபோய்நடந்தார்
தெற்குத்திசையிலே தேர்விஜயன்தேடுவாரான்
வடக்குத்திசைநோக்கி வாராஞ்சகாதேவன்
மேற்குத்திக்கரயிலேதான் நகுலனுந்தேடுவாரான்
கிழக்குத்திசைநோக்கி வீமனுந்தேடுவாரான்
அந்தவனந்தனிலே ஆராய்ந்துபாரபோது
தேடுமிடங்கண்டுமில்லை திரும்பினனே வீமனவன்
காற்றுவேகமாகவேதான் கடுகிவந்தான்வீமனவன்
காட்டிப்போய்க்கண்டுபிடித்தான் இயலானரக்கனவன்
வீமனைக்கண்டானே மெல்லநல்லாள்துரோபதையும்
அழுதுகண்ணீர்தான்துடைத்தாள் ஆபாயமுங்கிடந்தாள்
கைகொடுத்தான்துரோபதைக்கு கம்பப்பாக்கிவிட்டான்
கண்டுபிடித்தான் கரசேசிங்கவனும்
பார்த்துவிழித்தான் பாவிசக்ரனும்
சிந்தைகலங்கியவன் திக்கிட்டுமெய்பதைத்து
மூர்ச்சையாய்விழுந்தானே முடிமன்னன்சாலுவனும்
ஒருகையால்ரதந்தூக்கி உதைத்தான்மண்மேலே
அவனுடையதேர்சட்டமும் அச்சுகுதிரைகளும்
சட்டஞ்சட்டமாகவேதான் தவிடுபொடியாக்கித்தே
தேருமுறிந்தவனை சேர்ப்பித்தான்மண்மேலே
வெற்றிமெய்யானே வீமனவனேதுசொல்வான்
வாதடிபெண்ணே இளங்கொடியே துரோபதையே
வந்தவயணமென்ன வகையாகச்சொல்லென்றான்
அப்போதுதுரோபதையாள் ஆரணங்குதான்பார்த்து
அஞ்சிப்பயந்துமவள் அருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
வந்தானேசயிந்தவனும் வாருமிருமென்றுசொல்லி
நான்-வனவாசம்வந்ததொரு வயணங்கள்கேட்கையிலே

சொன்னேன்வசனமெல்லாம் ருதாமக்தான்கேட்டு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயுதத்தைக்கீழவைத்தான்
மறந்துவிட்டாயென்று மன்னவீரகாளெனனி
ஆயுதத்தைதாவெந்து அண்ணுறெவன்றேழுவந்தேன்
எட்டிக்கொடுசென்றன் ஏறினான்தேர்மேலே
ஏறினபோதே எதிரிட்டான் கந்தரத்தை
இவ்வளவுஞ்சேதிசொல்லி விராலசெய்யுபாஞ்சாலிதுரோபதையும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரவீமனவன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனே துசெயதான்
காடுசெடிபிடுங்கி கங்கேபோடிவந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தானே மூடமன்னன்சயிந்தவனும்
காட்டுக்கொடிபாலே கட்டினான்சயிந்தவனை
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டவனும்
தன்காலில்கட்டிக்கொண்டு தானடந்தான்வீமனுமே
பர்ணசாலைதன்னருகே பாவிதனைக்கொண்டுவந்தான்
தருமருக்குமுன்னாலே தள்ளிக்கொண்டுவந்தானே
கண்டாரேதாமராயர் காலசயிந்தவனை
வாருங்காண்மைத்துனரே வந்தீரேனைத்தேடி
தேடியேவந்ததென்ன ஏழைகானகத்தில்
வந்தவசனமெல்லாம் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
தர்மாவாகேட்கையிலே தானேவந்தன்வாய்திறந்து
மாபாவிசயிந்தவனும் வார்த்தைகளைதுசொல்வான்
(உங்களை) பார்க்கப்பிரியமுடன் வந்தேனையாபஞ்சவரே
காணமனதாகி வந்தேனே காவலரே
வந்தவிடந்தனிலே உன்னைநான்காணவில்லை
தங்கையவளைக்கண்டேனே தங்கள்வசனமெல்லாம்
விபரமாய்ச்சொல்லுமென மெல்லியாளைத்தான்கேட்டேன்
அப்போ துரோபதையாள் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
வனவாசம்வந்ததொரு வசனமெல்லாந்தானுரைத்தாள்
திரிபாதிராஜனைதச் சேதிதனைத்தானுரைத்தாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆறவேமனஞ்சலித்தேன்
இருமிருமென்றுசொல்லி பேசிவழிநடந்தேன்
வச்சிராயுதத்தை வைத்துமறந்துவிட்டேன்
கையிலெடுத்துக்கொண்டு கடுகவந்தாள்தங்கையரும்
எட்டிக்கொடுமென்றேன் இபலாகன்தங்கையரை
அவ்வளவில்வீமன்வந்து அடித்தானேகதையாலே
இப்படிகேலகபட்டு இழுத்துவந்தான்தங்கள்முன்னே
இவ்வார்த்தைசொல்லி இருந்தான்பாவியுந்தான்
சயாம்புமன்னவரும் தருமராஜுங்கேட்டு
மெத்தமனமுருகி வேக்காசவீரதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து

கனிகள்பறித்துகொண்டு கடுகியேவாருமென்றார்
அந்தச்சொல்தான்கேட்டு அனைவருங்கோபமுற்றார்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்கோபமுற்று
கண்கள்சிவந்துமவர் காந்தாளக்கோபமுற்று
நெற்றிவிழிசிவக்க தீவிழிபொறிபறக்க
உச்சிமயிர் துடிக்க உத்தமர்களேதுசொல்வார்
அண்ணாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
துரோபதைதனைப்பெண்டுபோக வந்ததொருதோசியற்கு
பாஞ்சாலையைசொல்லிப்போக வந்ததொருபாதகற்கு
போசனமும்போமோசொ புகழ்பெரிய அண்ணாவே
அடங்கிறோகன்பண்ணி அனுப்புவோமில்லையென்றார்
பொல்லாதபாதகனை போகவிடலாகாது
என்றுமவர்சொல்லி எல்லவருமோர்முகமாய்
ஆனந்தமார்பிரெல்லாம் அண்ணனுடன்கோபமிட்டார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
கோபித்தகோபமெல்லாங் குளிர்ந்தமழையாச்சு
பொறுத்தகைதயாலென்பார் வெள்ளத்தைதண்ணீரென்பார்
காடவியாருதறியார் கள்ளமொன்றுந்தாமறியார்
பொய்சொல்லாதருமரவர் புண்ணியனேதுசொல்வார்
கோபித்துக்கொண்டாக்கா லாகாதுகொற்றவரே
ஆங்காரகோபமது அருக்குமாகாது
ஆணவமுண்டானா லழிந்துவிடும்காலமப்பா
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடாள்வார்
மனக்குறைதனையபோதே வந்தவர்க்குபசியாற்றும்
கனிகள்பறித்துமே கடுகியேவாருமென்றார்
எனக்கெதிர்பேசவேண்டாம் எழுந்துநடவுமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அண்ணரடிவணங்கி
அஞ்சிபயந்திருந்தார் அழகானதம்பியர்கள்
காட்டிற்பரந்தோடி கனிகள்பறித்துவந்து
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கொப்பன அண்ணரண்டை
வாங்கியேதருமராசர் மைத்துனபுசியுமென்றார்
மனதிற்பயமுடனே வாங்கிப்புசித்தாலும்
கனிகள்புசித்துமவன் கைபூசிக்கொண்டாலும்
போய்வாரேனென்றுமே பொட்டெனவேசரணமிட்டான்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமராசரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
மைத்துனர்தன்னுடனே மன்னர்களேநீங்களுமாய்
வழிகூட்டியனுப்பிவைத்து வாருங்கள்தம்பியென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அழகானதம்பியர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமனவர்தானெழுந்து

அண்ணருழைப்படிக்கு அழைத்துவந்தான் சயிந்தவனை
சென்றாரிருவருமாய் சிலநாழிகையானபின்பு
போர்வீமனே செய்தான் போரவுதிகளிலே
ஐந்துகுடுமிவைத்தான் அப்பாலேதலைசிரைத்தான்
மீசைசிரைத்தானே பின்போயபன்னிருனே
தாடிசிறைத்தானே தலைபோடியபன்னிருனே
கரும்புள்ளிசெப்புள்ளி கலந்தழகாபொட்டுவிட்டான்
செம்புள்ளிகரும்புள்ளி சேர்ந்தழகாபொட்டுமிட்டான்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே
தக்கபுகழ்பெரிய தருமராஜனேதுசொல்வார்
அருச்சுனனேதம்பியரே அண்ணனைக்காணோமே
மைத்துனனைக்கூட்டிப்போய் வழிவிட்டுவாருமென்றேன்
போய்வெகுப்போதாச்சு புகழ்வீரன்வீமனைத்தான்
வீமனைத்தேடிநீ விரைவில்வந்துசேருமென்றார்
கடுங்கானில்வீமனைத்தான் கண்டழைத்துவாருமென்றார்
அப்படியேகல்லவென்று அருச்சுனனுந்தானெழுந்தான்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து விஜயனும்போய்நடந்தான்
அண்ணனைத்தேடிவந்தான் அருச்சுனராஜதுரை
வீமனைப்பார்த்தாரே விஜயனருச்சுனனும்
கண்டானேசயிந்தவனைக் காளைமனமகிழ்ந்து
பார்த்தானேசயிந்தவனைப் பலகாலும்பூரித்து
வீமனைத்தான்பார்த்து விஜயனுமேதுசொல்வான்
என்னமரியாதை செய்தீரென்னண்ணாவே
மட்டையடிபொட்டையிட்டால் வாகனங்கள்வேண்டாமோ
இருமிருமண்ணாவென்று ஏகிநடந்தானே
கானகத்திலேநுழைந்து கழுதையொன்றுதான்பிடித்து
மல்லிக்கபூசைகொண்டுவந்து மன்னனையேற்றினனே
இப்படியாகவேதா னிவரிருக்கும்வேளையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமராவர்பார்த்து
நகுலனைத்தானழைத்து ராசர்களைத்தேடுமென்றார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
கண்டழைத்துவாருமையா காளையிருவர்களை
காமமுடியான் நகுலனதுகேட்டு
அருளுருகுநெஞ்சியண்ணையா அழைத்தேதாவாரேனென்று
கட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூக்கச்சையிட்டு
ஆயுதங்களைப்பிடித்து அடவியினிற்பாய்ந்து
பார்த்தரைத்தேடிப் பரிநகுலனேகிவர
கானகமெல்லாந்தேடிக் கண்டானே அண்ணர்களை
கண்டான்சயிந்தவனும் கன்னாட்டிராசனெல்லாம்
பார்த்தான்சயிந்தவனைப் பாவிக்குமேற்குமென்று

சந்தோஷப்பட்டானே சயிந்தவனைக்கண்டவுடன்
பீமசேனுகிட்ட வில்லேந்துமன்னர்களே
மூவிரண்டுபேரும்விட்டு மொட்டையடித்தீரே
என்னஉபகாரம் பின்னசெய்வேன்மைத்துனற்கு
சாணிபொறுக்கவைத்து சரியானவுண்டைவைத்து
தலைமேலேயுண்டைவைத்து தனிவிளக்கேற்றிவைத்தான்
அப்படியாகவே இவர்நடக்கும்வேளையிலே
அக்கினிபொழுது அணைபிறகாக
தருமராஜரெழுந்து தம்பியரைத்தானழைத்து
நீவர்களுமபோனீரே முடிமன்னராசாக்கள்
பின்னவரைக்காணேன் என்னமோதானறியேன்
தேடியழைத்தீர் சீக்கிரத்தில்வாருமென்றார்
தாமமுடிபரனும் சகாதேவன்தான்கேட்டு
அப்படியேகாண்போ யழைத்துமேவாரேனென்றான்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைவாங்கிவிட்டு
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆணழகன்போகனுற்றான்
அப்போது துரோபதையும் அரணைக்குதானெழுந்து
தர்மருக்கெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
கணுக்கூடப்போய்வாரேன் ராஜர்களைத்தேடவென்றார்
தருமருங்கேட்டு தாராளமேலதுசொல்வார்
அப்படியேபோய்வாரும் அரணைக்குத்துரோபதையே
சீக்கிரத்தில்வாருமென்று செலவுதந்தார் ராமலிங்கம்
கூடத்தொடர்ந்தாளே கொம்பனையாள்துரோபதையும்
இருவருமாகவல்லோ பிசைந்துவழிநடந்தார்
அண்ணர்களைத்தேடியல்லோ ஆணழகன்வந்துவிட்டான்
கானகத்தில்நுழைந்து கண்டானே அண்ணர்களை
மைத்துனனைக்கண்டு வரிசையெல்லாந்தான்பார்த்து
உள்ளங்குளிர்ந்துமிக்க உடம்பெல்லாம்பூரித்து
சந்தோஷப்பட்டு சர்வாங்கம்பூரித்து
மரியாதைதானென்ன மைத்துனற்குசெய்வேன்காண்
கழுதையின்மேலிருந்தவனைக் கடுகாயிறக்கிவிட்டான்
முன்னும்பின்னாக முகக்கெரியயேற்றினான்
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து இவன்கழுத்திலேபோட்டான்
இந்தவரிசையெல்லாம் விந்தைக்கண்காட்சியென
மன்னவர்கள்தன்னருகே வந்துநின்றாள்பாஞ்சாலி
அண்ணரைக்கண்டாளே ஆனந்தமானாளே
தம்பியைக்கண்டாளே சந்தோஷமானாளே
தாமமுடிவீமரேநீர் தலைபோடிபண்ணீரே
வாள்விஜய அர்ச்சுனரே வாகனங்கள்தந்தீரே
காணுதேலமேநீர் கரும்புள்ளிபோட்டீரே
முன்னூர்சகாதேவா முன்னாகவைத்தீரே

எருக்கம்பால்கொண்டுவந்து இவர்கருத்திற்போட்டாரே
எனைமரியாதை அன்னமுக்குருகாகசெய்வேன்
பாருசாலனபெற்ற பைங்கிளியிடம்பிசுகிசொல்வான்
வானத்தருநாதியான பாஞ்சாலபதிவியான்
ஐவருக்குந்தேவியாகி அழியாதபதிவிரதை
கற்புடையபதிவிரதைக் காற்றுவிசையாறல்
இக்கழுதைதனைத்தொட்டவர்கள் கலிக்கடையாமல்
அரவக்கொடியோன்பார்க்க அம்பலமேபோயனதும்
வற்றகழுதை பிறந்தநாயிருக்கவென்று
கட்டவிழ்க்காதகொரு காவலர்களெல்லோரும்
ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்று உத்தமியுஞ்சாபமிட்டாள்
சண்டியிலத்தார்தொட்டால் கனக்கழுதைதன்னிடநூ
காட்டிக்கழுதையிது கம்பெனவேதானிருக்க
மற்றவர்கள்தொட்டாலே வரிந்துகொண்டோடுமென்று
இப்படிக்குசொல்லியல்லோ விட்டாள்பெருஞ்சாபம்
சாபங்கொடுத்தவளே தருமர்பெருந்தேவியவள்
இப்படியாகச்சொல்லி இருந்தாளேதுரோபதையும்
அதற்குத்தாமதித்தார் அகமகிழ்ந்தவரே
சரிகுக்குச்சொல்லுமென்று அரத்தினர்சகிதவரே
வருதேதிக்கழுதை வைபாகவைக்காண்டி
தானவிட்டேனைத்தொரு தன்றுடையபிச்சினைமன்னன்
வந்தவனுதானே வனக்கழுதைதன்னிடமே
கண்டபிறேசேனியாதன் தன்தம்பிரவிலிக்கொள்ளாமல்
பார்த்தவேசகத்தவிளம் பாரனவிரண்டுக்கொள்ளாமல்
இதுவென்ன அதிசயங்க வெளர்செய்தகோலமென்ன
கட்டவிழ்க்கவென்று காவலர்களோடிவந்து
தொட்டவர்க்கவேதான ஓட்டிக்கொண்டுபோனார்கள் .
ஓட்டிக்கொண்டேசேனையுடன் உத்தமனும்போய்விட்டான்
அக்கிரானிசேனையுடன் ஆனைமுகன்போகுறதுன்
காமேஜசெய்தானை கர்மன்ஜதான்தானம
குறைக்கதாண்டு பதினைந்தாண்டு
அன்றிருப்பமகளிர் அடித்தது அக்கழுதை
கடைப்பக்கடைத்தெருவில் கழுதைவருகையிலே
கழுதைதனைத்தொட்டவர்கள் கக்கிக்கிடந்தார்
பட்டணத்திலெல்லோரும் பரிகாசம்பார்த்தார்கள்
என்னவதிசயமோ என்பார்களெல்லோரும்
மாடத்திலேயடைத்தவர் வசிதேப்பார்த்தார்கள்
கோபுரத்திலேறியே தருவுக்கிளைப்போரும்
சொக்கீசீர்ப்போரும் சீச்சீச்சீயென்போரும்
இவனுக்கும்பிச்சழுதை யென்னொருசொல்லோரும்

காமத்துரியோதனன் சதிசெய்தானென்பாரும்
இப்படியாக இவர்களுருகிசொல்லயிலே
பருதுமொருவனைவந்து வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
துச்சாடனே சொற்கேட்டு திரௌபதையைக்கொண்டுவா !
பேசுமுனே தானெழுந்து போர்மன்னராசரண்டை
துகிலைப்பிடித்தே ஆரணங்கைக்கொண்டுசென்றான்
அப்போது திரௌபதையும் அபயமபயமென்றாள்
அபயக்குரல்கேட்டு இவர்களுமோடிவந்தார்
வெற்றிமதயானை விடலைவன்கேட்டு
பச்சிலையைக்கொண்டுபோக வந்தபெருபாவிதன்னை
விடைகொடுத்தன்றுசொல்லி விமன்மனதிலெண்ணி
அப்போ பாஞ்சாலன்னி மதுப்பிறுண் திரியனண்டை
என்றவர்கள்சொல்லி இருக்கின்றவேளையிலே
அந்தக்கொருதாண்டி அப்பாலேபோனானே
பாடகிருதாண்டி மன்னவர்கள் விளிட்டு
துரியோதனனிருக்கும் சிம்மாதனத்தருகே
வந்ததுமக்கழுதை மகாராஜன்முன்னாலே
அம்மாத்திரக்கண்டார்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
துரியோதனன்கண்டு சிந்தைமனங்கலங்கி
என்னக்கலக்கமில்லை தேவகாந்தன் சகுந்தனண்டை
இங்கென்றனைக்கொம்பிட்டு வீழ்த்துக்கொண்டோடுகுது
ஐயையோதெய்வமிந்த அநியாயமானதேன்
என்னைப்பிடித்துக்கொண்டு இருகுதிக்கழுதை
கூப்பனுமிருன் கொப்பெனவே துரியோதிரன்
அபயமிட்டுச்சத்தமிட்டு ஐயாவந்தார்கள்முன்னே
அங்கேயிருந்தவர்கள் அன்னபோதந்தான்பார்த்து
சதுக்கிறதுவிருந்தார் கட்டமுகமெல்லோரும்
சித்தமைத்தபார்த்து திரியனுடன்சொல்லுகிறார்
இரக்கமுடன்செய்தசாமி என்னபெரியதோஷம்
என்றவர்கள்சொல்லி வினாருகிலோடிவந்து
தம்பிமாரெல்லோரும் தமயனுக்குகைகொடுத்தார்
அதைக்கண்டபேர்களும் அக்கழுதைவலித்தோடும்
அப்போதுபெல்லோரும் அலறுகிறார்கூச்சலிட்டு
ஐயையோதெய்வமென்று அல்லலுரும்புலம்புகையில்
அங்கிருந்தராஜாக்களானதொருமந்திரிகள்
பார்த்துமவர்களேங்கி பதுங்குவார்துரைகளெல்லாம்
இப்படியாகவே இவர்கள்படும்பாடதனை
தூயகுலத்துதித்த துரோணவரோடிவந்து
காசிவளநாடாளும் கர்ணனைக்கண்காட்டி
சர்ப்பக்கொடியோனுட தம்பிமாரானவரும்
சுயம்புமணி சபிந்தவராஜனரும்

மற்றுஞ்சிலமன்னரும் மகுடமுடிராசர்களும்
இன்னஞ்சிலசேனைகளும் எல்லோருமொன்றாகக்
காட்டுக்கழுதையுடன் கலந்துமகிழ்ந்தாடுகிறார்
நாம்-கண்டுசும்மாவிருக்க காரியங்களல்லவென்றார்
பார்த்திருப்போமென்றால் பரிகாசந்தோணுதையா
இதுக்கொருயோசனைகள் இயம்புங்காண்மன்னவரே
அப்போதுகர்ணருமே ஆணழகர்யேதுசொல்வார்
துரோபதையைச்சொன்னதொரு தோஷமிதுகாணும்
பத்தினியைப்பேசினதோர் பாவமிதுகாணும்
என்றுசொல்லிகர்ணருமே யாவரையுந்தான்பார்த்து
அப்போதுகர்ணருமே அனைவருந்தான்பார்த்து
குலுங்கநகைத்துக் கொப்பெனவேவோடிவந்து
பாரளந்தமாயன்திருப் பாதமனதிலெண்ணி
பெருமாள்துணையென்று பிடித்தானேதன்கையில்
கடுகியிழுத்தானே கர்னமகாராசன்
கழுதையைத்தட்டி கடுகயிறக்குமென்றார்
அத்தண்டபேர்களுமே அல்லவருங்கையைவிட்டார்
அப்போசயிந்தவனும் அங்கேயிறங்கிவிட்டான்
திரியோதிரன்முதலாய்ச் சேனையெல்லாம்வந்தார்கள்
அவரவர்களாசனத்தி லனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
அம்பலவாசலிலே அழைத்துவந்தார்சயிந்தவனை
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராசன்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மகாராசனேதுசொல்வான்
கோதைதுரோபதையைக் கொண்டுவரப்போனீரே
மட்டையடிமொட்டையிட்டு வாகனத்தின்மேலேற்றி
அனுப்பினாரர்காணும் ஆணழகாசொல்லுமென்றான்
அவன்-வெட்கப்பலனழிந்து பின்வேந்தனேதுசொல்வான்
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைநடந்ததுவும்
அங்கேநடந்ததொரு ஆச்சரியந்தானுரைத்தான்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்கேட்டு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தான்
வரிசிந்துராஜனுமே மைத்துனற்கேதுசொல்வான்
வெற்றிமதயானை வீமனைக்கொல்லவென்று
பரமனைநோக்கியே பாரதவசுபண்ணி
வீமனைக்கொல்லவென்று வேணவரம்பெற்றுவாரேன்
என்றுநடந்தானே இயலானசயிந்தனும்
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமங்கே அதிகவனந்தாண்டி
மகாமுனிகள்தபசுபண்ணும் மாயமலைமேலே
தானுந்தபசுபண்ணுன் தாமமுடியானும்

துரௌபதியாள்கோ அடிபணிந்துதானிருந்து
அருந்தபசுபண்ணினளே அங்கேசபித்தவனும்
அப்போபரமசிவன் அவனுக்கெதிரில்வந்து
என்னவரம்வேணுமென்று எந்தனைக்கேளுமென்றார்
அப்போசபித்தவனும் அநேகவரங்கேட்டான்
கேட்டவரமெல்லாம் கிருபையாய்த்தான்கொடுத்தார்
அதிலேயன்னையிலே அநேகவரம்பெறப்பெற்றான்
எப்போதுஞ்சொல்லுமென்று வேணவரங்கள்பெற்றான்
சொக்கசொன்னபடியேன் கேட்டபேறுபெற்றான்
வரங்களதிலுமேற்று வாராசெபித்தவனும்
அன்றிருபதுகோடி ஆனாறுகன்போகமென்று
உடையப்பனுமொரு மாமலையைவிட்டிறங்கி
மடத்தரசேசபித்தவனும் காதுகிக்குந்தானொரு
காடுமெடுத்தான்டி கியமனைதான்தான்டி
ஆறுகுமளைப்பே அநேகவனந்தான்டி
தேனடைபடர்ந்தவனம் வெண்காந்தப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாய்ப்பூத்தவனம்
குங்கிடைத்தவனம் முல்லைமல்லிப்பூத்தவனம்
எங்கும்பூங்காடு இருக்கும்வனந்தான்டி
மயில்பாய்ப்புகுவிருக்கும் மல்லர்வனந்தான்டி
இருளாகுவிருக்கு இருண்டவனந்தான்டி
கல்லாகுவிருக்கும் கனத்தவனந்தான்டி
இருண்டவனந்தான்டி விளக்கேற்பதான்தான்டி
வனம்பெரியவனந்தான்டி வந்தானத்திபுரம்
அந்திபாத்தே அனையுடன்போய்ச்சேர்ந்தான்
தென்னவனாகிய துரியோதனனிருக்கும்
சபையில்திட்டமனத்தில் சபித்தவனும்வந்தானே
மாறுதன்கொண்டவனும் வைத்துரைத்தான்பார்த்து
அரவக்கொடியோனும் அத்தானைத்தான்பார்த்து
கடுகவேதானிறங்கி கைகொடுத்துத்தான்தழுவி
ஆசனங்கள்மேலே அங்கிருக்கும்வேளையிலே
சபித்தவனுமிருந்தான் தங்காசனம்போட்டு
வலம்பணிசெய் தவர் நல்லவருந்தான்கேட்டு
செல்வம்பெற்றீரோவென்றவர் கருத்தாயெழுந்திருந்து
உடம்பெற்றீருமென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்து
சேவகத்துக்குவந்தார் சிம்மாசனமிட்டார்
அப்போதுரியோதனன் அத்தானைத்தான்பார்த்து
வந்ததென்னகோலம் நின்றீரோமைத்துனரே
இட்டசிம்மாசனத்தில் ஏறியமர்ந்தீரென்றான்

அப்போதிரௌபதிதான் ஆணழகனேதுசொல்வான்
கானகங்கள்போனீரோ கர்த்தாவைகாணவே நீரும்
கர்த்தாவைகண்டீரோ வரங்களைப்பெற்றீரோ
ஜவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்பெற்றீரோ
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்கும் பலத்தவரம்பெற்றீரோ
எந்தன்மனக்குளிர எனக்கியம்பசொல்லுமென்றாள்
அப்போசவித்தையனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
போனதுவும்வந்ததுவும் புனிதரைக்கண்டதுவும்
ஜவரையுங்கொல்லவென்று ஆனவரம்பெற்றதுவும்
காவிரண்டிவார்த்தைகளாய் கட்டுத்திறன் சபித்ததுவும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தான் சித்திபெற்றீரென்றுசொல்லி
வெற்றிபெற்றீரென்று வேந்தன்மகிழ்ந்திருந்தான்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றுவதுவருஷம் முடிக்குமன்னவர்க்கு

மூன்றுவது முருக்கமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

௪-வது. காமமகாரிஷிவனம்

நான்காம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
முருக்கமகாரிஷிவனத்தை முடிமன்னர்தான்தாண்டி
கூடைதன்மேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோவிவைத்தரியாடி கூடைதன்மேலே
மன்னிலைத்தரியாடி வனவாசக்குடித்தனமாம்
அந்தவனத்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காமமகாரிஷிவனத்தில் குடிவைத்தார்பஞ்சவர்கள்
அவ்வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார் ஜவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பச்சைத்தழைபொடித்து பர்ணசாலையுண்டுபண்ணார்
தூரடிக்கும்பர்ணசாலை உண்டுபண்ணார்பஞ்சவர்கள்
முன்றடிக்கும்பர்ணசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஜந்தடிக்கும்பர்ணசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்
பர்ணசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவர்குடித்தனமாம்
வாறுதிரௌபதையும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
காயுங்கனியுந்தின்று காலங்கழிக்கிறார்கள்
அவ்வனத்திற்பஞ்சவர்கள் அவரிருக்கும்வேளையிலே
மாறுகொண்டதொரு மகாராசனேதுசெய்தான்
அரவக்கொடியோனும் அக்கணமேதுசொல்வான்
சபைதன்னிலிருந்துகொண்டு சர்ப்பக்கொடியோனும்
ஜவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனாரே
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டாரபிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை

காளமகாரிஷியினால் அனுப்பின வேதாளம் ஐவரைத்தேடிவர
ஐவர் இறந்திருந்தலால் வேதாளம் ரிஷியைக்கொன்றது.

சக்ரவனத்தி லிருக்கிறரென் றறிவேன்
காளிபோராண்டார் கடுகவேவாரேன்
துவாரயம்சேதை அவிருக்குச்சாவித்த
தேவமோர்பார்த்தத திரும்பிவந்துசேருமென்றுன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருகிருந்ததூதர்கள்
சொல்லப்பெற்றேனென்ற மருத்தமெய்யூதர்கள்
உரப்பெற்றேனென்ற குதிரையேறியோடி
அந்திநேரிதான்ட ஆரணியந்தேடிவந்தார்
காமியவனமாக கடுகவேதேடிவாரார்
இனாகன்வனங்களிலே தேடினர்பஞ்சவரை
அங்கிருந்தாலுமன் அப்பாலேதேடுவாரார்
நாமரிஷிவனத்தில் கலமாகத்தேடுவாரார்
அங்கிருந்தேடினர்கள் அப்பாலேதேடுவாரார்
முருக்கமாரிஷிவனத்தே முடிமன்னர்தேடுவாரார்
அங்கெங்குங்காணவில்லை நவர்பஞ்சபாண்டவரை
காமமாரிஷிவனத்தே கடிதேபோனர்தூதர்கள்
காமமாரிஷிவனத்தில் காவலர்கள் பஞ்சவரை
பர்ணசாலையிலேமைகவே பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
இருக்கிறரென் றறிந்த பவிஷிட தூதர்
காலதூதேதுடிதான் கடுகிப்போயாரார்கள்
ஆறுநாளிலேதான் அஸ்தினாபோயவந்தார்
மகாராசன்கிட்டிருக்கும் மன்னனைக்கருகேவந்தார்
துரியோதனனிருக்கும் மெய்யாகனைமுன்னேவந்து
அரசனைநிர்வந்து அடிவணங்கிநின்றிட்டார்
கண்டுதுரியோதனன் கட்டுமகவேதுசொல்வான்
பார்த்துதுரியோதனன் பாரமன்னனேதுசொல்வான்
போனீரே தூதுவரே புதுமையென்னசொல்லுமென்றார்
துவாரத்தேயே ஆரணியம்போனீரே
காமகாரிஷிவனத்தில் கண்டோமே பஞ்சவரை
பர்ணசாலையிலேமைகப் பஞ்சவரைக்கண்டோமே
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு மகிழ்ச்சிகொண்டவனும்
கண்கள்மிகத்தானே களித்துமப்பட்டவனும்
மாமனைத்தானழைத்து மாமாவிடைதுசொல்வான்
இன்னமும்பஞ்சவர்க ளிருக்கிறார்காமியத்தில்
மாமாமுற்பஞ்சவர்கள் வனமோடுதிரிகிறார்கள்
தப்பிப்பிழைத்தாலே தாரணியைபாராமோ
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிராஜ்யம்கொடுமே
பண்ணிதயாகுதுமே இரக்கமற்று பார்க்கவேணும்
துணைசெய்கொள்ளுதற்கு ஆலோசனைசொல்லுமென்றான்
மாமாசகுனிக்கு வார்த்தையுரைத்திடவென்றுன்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மருகனுக்கு

சாமத்துரோகியவன் சகுனியெடுத்துரைப்பான்
சொல்லக்கேட்பல்லி துடிக்குஞ்சகுனியல்லோ
நல்லோர்க்கான்கெடுக்கச் சொல்லுகின்றான் பாதகங்கள்
அப்பாமருமகனே நானுரையுஞ்சொல்லுவென்றல்
கொடுங்காட்டுமாமுனிவர் நோக்கித்தவம்பண்ணினாலே
அருந்தவம்பண்ணினாலே அந்தமுனிவந்திடுவார்
துர்வாசரென்று சொல்லுவேனு அவரையுமுன் கேட்டாக்கால்
எல்லைதனைத்தெரிசனத்தாலே நாடெல்லாமுன்றனப்பா
அபச்செயிரியவர்காண் சாபங்கொடுப்பவர்காண்
பாரத்திற்பெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பாவார்
அவரைப்போலெருமைப்பா நவரையுஞ்சொல்லுதற்கு
என்றுசொல்லும்பட்டும் உத்தமரோதுமென்றான்
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எழுந்தான் துரியோதிரன்
சக்கிராயுதமெழுந்து ஒருவருமாய்ப்போராமே
காடுசெடிகாண்டு கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுகடலையுமல்லோ அரியவனந்தாண்டி
ஆரணியத்தன்னிலே அரவக்கொடியோனும்
வந்துநின்றுதவமவன் மகாதபசுபண்ணுகிறான்
தாமசமுனிவனைக் கருதிமனதிலெண்ணி
அருந்தபசுபண்ணினானே அரவக்கொடியோனும்
வேணதபசுபண்ணுகிறான் வேந்தரைக்கொல்லவென்று
பாவத்தபசுபண்ணுகிறான் பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
இப்படியாத்தவமிருக்கிறான் எரிதாகங்கொண்டவனும்
அப்போமகாமுனியும் அறிந்தார் தவநிலையை
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரான்போலாக
இருண்டசடையழகும் ஈஸ்வரரைப்போலாக
காவிப்பெருமையும் கையிற்கமண்டலமும்
துரியோதிரனுமங்கே சேரவருகையிலே
கண்டுதுரியோதிரனும் கடுகவெழுந்திருந்து
பார்த்துதுரியோதிரனும் பதறியெழுந்திருந்து
முத்துமுடிவேந்தன் முனிக்கெதிரிலேவந்து
சத்திவல்லமைக்கு தொழுதிறைஞ்சித்தெண்டனிட்டான்
முக்காலவல்லமைக்கு முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
நாற்காலவல்லமைக்கு நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகன்கோமானும்
வாய்பொத்திநின்றானே மன்னன்துரியோதிரன்
தாமசமாமுனியுங் கண்டுமனங்குளிர்ந்தார்
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து தேகங்கள்பூரித்து
சந்தோஷமானாரே சாமிபெரியவரும்
மெத்தமகிழ்ந்தவரும் வேந்தனைப்பார்த்துரைப்பார்
ஆர்காணுமாராசாவே அரசர்பெருங்கோமானே

அப்போசகீர்த்தனனும் ஆனைமுருமன்னன்
இட்டதொருசிம்மாதனமதிலவனிருந்தான்
மதுக்கைய்யார்சாபங்கி இங்குநடப்பதென்றுரைப்
எனவிவிசேஷநடந்தாய் வந்தாருமென்றார்
மனதிலிருந்ததெல்லாம மன்னவனேசொல்லுமென்றார்
வேணும்பலாமெதாப்பேன் வேதத்தினைசொல்லுமென்றார்
அப்போதுரியோதிரன் ஆனைமுகன்தான்பார்த்து
சர்ப்பக்கொடியோனும் அகமகிழ்ந்து
ஆண்டவரீர்கேளும் அடியேனின்னைப்பம்
என்சாமிகேளுமையா எந்தனுடவிண்ணப்பம்
அஸ்தினாபுரமாண்ட அரவக்கொடியோனன்
திக்கரசையாண்டதொரு திரியோதிரனென்பார்
எந்தன்மனக்குறையால் வந்தேனுமைக்காண
கண்டேன்களிகூர்ந்தேன் கவலையைச்சொல்லுகிறேன்
பண்டிப்பகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
என்னுடைபகையாளியிருக்கிறார்சத்துராதி
எந்தனுடைபகையாளர் இயல்பானபஞ்சவர்கள்
இப்போ அநேகன்வனத் திருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
இவரையுங்கொல்ல அதிசயனெந்தனுக்கு
இவரையுங்கொன்றால் ஆளுவேன்ராச்சியத்தை
அவர்கள்கொல்லுதற்கு அடியேனாலாகாது
உம்மாலேயாகுமென்று உமைநினைத்தேன்
ஆகையால்எந்தனுக்கு அதிகாரந்தாருமென்றான்
ஈவந்தபொழுதந்த மனம்பூரிக்குந்தண்டவரே
இந்தவரமெனக்கு ஈந்திடுவீர்கர்த்தாவே
கொல்லவரமெனக்குக் கொடுத்தருளவேணுமையா
என்று-பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
அந்தமகாமுனியும் அவன்மனதுதான்குளிர்ந்து
காளமகாமுனியும் கடுகிமனமகிழ்ந்து
சத்திராயுதங்கட்டாவீர சரங்கள் பூரித்தார்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே வேதாந்தமாமுனியும்
மனதுக்கிசைந்தபடி மன்னவனேசெய்கிறேன்
சிந்தைக்கிசைந்தபடி செய்வேன்நீ அஞ்சாதே
இவரையுங்கொன்றுதான அதமபண்ணிப்போடுகிறேன்
பஞ்சவரைக்கொன்று பாருலகையாளவைப்பேன்
நூவாதனக்காக ஆதிசிவன்வந்தாலும்
பஞ்சவரைக்காக்கப் பாரளந்தார்வந்தாலும்
நான்முகம்படைத்த நற்பிரமன்வந்தாலும்
வெற்றிமயில்மேலேறும் வேலவர்தான்வந்தாலும்
தேவர்க்கதிபதியாம் தேவேந்திரன்வந்தாலும்
இவர்களைக்காப்போமென்று எமனவன்வந்தாலும்

காந்துவித்தாலும் இறக்கவகைபண்ணுகிறேன்
என்றுவரங்கொடுத்தார் எரிநாகங்கொண்டவர்க்கு
அப்போதுரியோதிரன் ஆனந்தமானானே
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே விஷநாகங்கொண்டவனும்
மனதுமகிழ்ந்து மாநாகன்போய்நடந்தான்
காளமகாமுனியுங் கடுகவனத்தில்வந்தார்

காளமகாரிஷி ஐவரைக்கொல்லநினைத்தது.

அப்போதுகாளமுனியும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
வேதாளம்காண்பிறக்க வேள்விதனைவளர்க்கிறானே
அக்கினிக்குண்டம்வெட்டி அனலைவளர்த்திறானே
பக்காக்குழிவெட்டி பகவானைமூட்டினானே
மந்திரத்தாலேயல்லோ வாவென்றார்வேதாளத்தை
ஆயன்பெருமானும் அவ்வயணந்தானறிந்தார்
ஏழுலகமாளுகின்ற எம்பெருமானென்னசொல்வார்
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
பங்குப்பகைபாவி பாவிநாள்தாயாதி
மண்ணாசைப்பகைபாவி வந்தபட்டான்சத்ராதி
சக்கிலத்திலேயும் இறக்கவகைபண்ணுகிறான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வரலாச்சே
செல்வத்திரவியங்கள் சோர்ந்துபோகுதே
தோளிற்பூமாலை தொண்டழிந்துபோகுதே
கைபிடிச்சபாலே கனங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம உருக்குலைந்துபோகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் சகாக்கள்மாளுகிறார்
நம்பினோரைக்காத்தான நமல்லோகாக்கவேணும்
ஏகமோசம்வந்துதென்று கரியமால்தானினைந்து

எம்பெருமாள் பஞ்சவரைக்காப்பதற்கு
எமபுரம்போனது.

அப்போதெம்பெருமா னாயமொழுந்திருந்து
வட்டமாங்கருடன்மேலேறி வருகிறார்மாயவரை
காசிசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுநதிதாண்டி ஆதிகவனந்தாண்டி
இவ்வனநூதகதாரு செடியும்வனந்தாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கொங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
இளமானைப்போலே பிசைந்துவருங்காவேரி
வடமலைரங்கர் வனங்களெல்லாந்தாண்டி
எமபுரந்தேடியே எம்பெருமாளோடிவந்தார்
எமனுக்கெதிராக எம்பெருமாள்வந்துநின்றார்

எமதர்மராஜனவன் எம்பெருமானைக்கண்டு
கரியமாலைப்பார்த்து கடுகவேவிழுந்திருந்து
மாயன்பெருமானை வந்துநமஸ்கரித்தான்
எமபடரெல்லாம் எடுத்துவந்தார்சிம்மாதனம்
இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமான்வீற்றிருந்தார்
அப்போதெம்பெருமான் அரிராமர்தானெழுந்து
சிம்மாதனமேறி ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
வேர்க்கவிருவிருக்க வேந்தரவர்வீற்றிருந்தார்
அப்போதுஎமனவன் அவரைப்பார்த்துரைப்பான்
எங்குவந்தீர்மாயவரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
ஏதுவகையாக எம்பெருமானிங்குவந்தீர்
வந்தகருமத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
மாயன்பெருமானும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
உன்னுடையமைந்தனல்லோ உரிமையுள்ளதன்மருமே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர் அநீதமாய்மாளுகிறார்
இறந்துபடநாளாச்சு இயலானபஞ்சவர்கள்
மாண்டுவிடநாளாச்சு மகாராஜமன்னவர்கள்
செத்துவிடநாளாச்சு சிராணபஞ்சவர்கள்
பாவிகெடுத்தானே படுபாவிதுரியோதிரன்
நொடிக்குள்காளமாமுனியை நோக்கித்தபசுபண்ண
அந்தமகாமுனியும் வந்துயெதிரில்நின்றார்
கண்டுதுரியோதிரன் கடுகசரணம்பண்ணி
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகன்நின்றானே
அப்போதுமாமுனியும் அதிகமனமகிழ்ந்து
காளமகாமுனியும் கண்டுமனமகிழ்ந்து
என்னவரம்வேண்டும் எந்தனக்கேகூறுமென்றான்
அப்போதுரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்வேண்டுமென்றான்
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்குப் பலந்தவரம்வேண்டுமென்றான்
உம்முடையகையாலே உத்தமரைக்கொல்லுமென்றான்
அந்தமுனிகேட்டு அப்படியேநல்லதென்று
வாக்குவரங்கொடுத்து வந்தானேயந்தமுனி
ஆழக்குழிவெட்டி அக்கினியைமூட்டிவைத்தான்
வேதாளமுண்டுபண்ணி மிக்கவனல்மூட்டிவைத்தான்
அக்கினிக்குழியிலே அங்காரவேதாளம்
பிறக்கும்படியாகப் பெருத்தவேள்விபண்ணுகிறான்
அதுபிறந்ததாமானால் ஐவர்பிழைபார்கள்
தோளிற்பூமாலை தொண்டழிந்தும்போகுதே
கையிற்செபமாலை கணங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே

நம்பினபஞ்சவர்கள் ராசாக்கள்மாளுகிறார்
ஆகையா லும்மை அழைக்கவேயிங்குவந்தேன்
வேதாளம் பிறந்தாலே வேந்தரைக்கொன்றுவிடும்
மாண்டிடுவார்கள் மகாராசர்பஞ்சவர்கள்
செத்துமடிவாரே சீரானபஞ்சவர்கள்
என்றுரைத்தார்மாயன் எமனுடனாக
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயருக்கேதுரைப்பான்
நாலர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்காலவுள்ளமட்டும்
உம்மையேயாம்பிரில்லே உயிர்கொண்டுலாவுகிறார்
காக்கக்கடனெனக்கு கரியமாலென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாயனார் அகமேமனமகிழ்ந்து
மாயவனார்தான்கேட்டு மனதுபெரிதுகந்து
கூடவருவீரே கோப்பெனவேபோகவென்றார்
ஆயருரைகேட்டு அப்படியேவாரேனென்றார்

எம்பெருமானும் எமதர்மராஜனும் பஞ்சவரைக் காக்கவருதல்.

மாயவரும்யெமனுமே வருகிறார்வனத்தனிலே
எமபுரத்தைவிட்டுமல்லோ இருவருமாய்வாறார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுகுளந்தாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி இருவருமாய்வந்தார்கள்
காளமகாமுனிவரு ஆசனத்தில்வந்தார்கள்
எமன்கிடாமேலே எம்பெருமான்கெருடன்மேலே
அந்தவனத்திலே வந்தாரிருவர்களும்
வந்துதங்கினார் மகாமுனிவர்தன்வனத்தில்

எம்பெருமான் தடாகம் உண்டுபண்ணல்.

ஆயர்பெருமானும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
மாயமாய்ப்பொய்கையொன்று மாயவருண்டுபண்ணார்
அகலங்களமாய் ஆறுயோசனைகாதம்
பத்துயோசனைதூரம் பாரளக்காருண்டுபண்ணார்
தாமரைப்பொய்கைதனை சாமியவருண்டுபண்ணார்
அலர்தாமரைப்பொய்கை அந்தனேயுண்டுபண்ணார்
அல்லியுடன் தாமரையும் ஆம்பலுமுண்டாச்சு
அழகானபொய்கையிலே அதிசயமென்னவென்றால்
அல்லியுங்கொட்டியுமே அதில்நெருக்கமுண்டாச்சு
அந்தரத்தாமரை அக்குளத்திலுண்டாச்சு
காணாதுக்கோரையுமே நடுவாரிலுண்டாச்சு
அக்குளத்துக்கரைமேலே அழகானபூமரங்கள்
மல்லிகைமுல்லையுமே மாதவியுமுண்டாச்சு
நல்லதொருபூமலரும் நற்றும்பையுமுண்டாச்சு
கொன்றைகுருக்கத்தி கோங்குமுல்லையுண்டாச்சு
ஆற்றலரிமந்தாரை அழகானசண்பகங்கள்

ஆலஞ்செடிமுளைத்து அரசமேவுண்டாச்சு
வேம்புமரசமப்பிலே வேணதுமுண்டாச்சு
பாளைமணம்வீசும் பன்னீருமிருக்கும்
வண்ணவண்ணப்பூமரங்கள் மாவிருட்சமுண்டாச்சு
கமுகுகுலைசரியும் கஸ்தூரிமணம்வீசும்
வேர்ப்பலாப்பழங்கள் வெடித்துவிழுந்திருக்கும்
மாம்பழமெல்லாம் வனத்திற்பழுத்திருக்கும்
பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பழங்கள்பரிமளிக்கும்
கண்டவிடங்களெல்லாம் கனிகள்மணம்வீசும்
இப்படியாவுண்டுபண்ணார் எம்பெருமான்மாயவனும்
காலாகாலங்களிலே கட்டினகுளம்போல
ஆயன்பெருமா ளதிசயமாயுண்டுபண்ணார்

எமனும்பெருமாளும் வேடவடிவுகொண்டது.

எமதர்மராசனவ ரென்னவடிவெடுத்தார்
எமபுரத்தையாளுகிற எமன்குயிலானார்
எம்பெருமான்மாயவனு மென்னவடிவானார்
புள்ளிமான்குட்டியைப்போல் பொன்மான்வடிவெடுத்தார்
அந்தநல்லபொன்மானி னதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
தங்கமுருக்கியே தரையிற்கவிழ்த்தாற்போல்
பொன்னையுருக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டாற்போல்
மேகத்திலேயெழும்பும் மின்னலதுபோலே
அரக்கிலேயெழும்பும் சோதியதுபோலே
எட்டுகால்சென்றகுட்டி பெத்தங்குழந்தையைப்போல்
மான்குட்டிபோலாக மாயவனார்வடிவெடுத்தார்
பஞ்சவர்கள்தாமிருக்கும் பர்ணசாலைதேடிவந்தார்
மூன்றடிக்குப்பர்ணசாலை யதிராகவந்துநின்றான்
[illegible] ராஜாத்திமுன்னேவந்து
துள்ளிக்குதித்ததங்கே துரோபதைமுன்னாலே

தருமனை துரோபதைமான்பிடித்துத்
தரச்சொன்னது.

கண்டாளேபாஞ்சாலி கானகத்துமானதுவை
மானழகைப்பார்த்தாளே மயிலினையாள் துரோபதையும்
மான்மேனிமகிழ்ந்துகண்டாளே துரோபதையாம்
பார்த்துமனக்குளிர்ந்தாள் பஞ்சவர்கள்தேவியவள்
மான்பிடிக்கவேணுமென்று மனதில்நினைந்தாளே
ஆர்பிடித்துத்தருவார்க ளழகானயிம்மானை
தருமரைக்கேட்போமென்று தானெழுந்துவோடிவந்தாள்
தருமர்முன்னே சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டாள்
முக்காலமுணர்ந்த முனிவனைத்தெண்டனிட்டாள்
வணங்கியெழுந்தாள் மாதுதுரோபதையும்

[illegible] நீசொல்வார்
[illegible] துரோபதையே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] துரோபதையும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] நீசொல்வார்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஸ்ரீராமர்பட்டதொரு சேதிபோலாகுமிது
[illegible] அல்லல்போலாகுமிது
ஆகையால் நீர்பின்பாயிலே அம்மானைப்பிடியென்றார்
அதுகேட்டு துரோபதையாள் ஆரணங்கே நீசொல்வாள்
9

அர்த்தகைகையனக்கு ஆண்டவிட்டேனெனறுமென்றான்
மாயவனுரைப்பட்டதொரு வாசாதனையுமிகொடுக்குமென்றான்
எப்படியுமாய்ப்பட்டதொரு இக்கணமெனக்கொடுத்துமையா

தருமர் துரோபதைக்கு மான் தேடக்கொடுத்தது
ஸ்ரீராமர் கதையைச்சொன்னது.

அப்போது தருமரிங்கல் ஆனமுகமே துரோபதையே
ஆயுமிதனிலேயினேன் அவர்களுக்கதைபுகழ்சொல்லுகிறேன்
ராமருக்கு மனைவியும் சுதர்மசந்தனுமிர்
லக்ஷமிசொல்துருக்கு கானகத்திலேயிருக்கார்
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையைக்கண்டான்
சூர்ப்பனகைசொல்லாலே தன்னிப்பதைத் தானேந்து
இலங்கையைவிட்டு மேவன் வந்தடக்கானே
சிலையாரச்சிறைதவிர்க்க தென்னிலங்கைவிட்டுவந்தான்
கண்டானே முனிவர்களாக காவகத்திலேசாவணனும்
ஞானிவேஷங்கொண்டுபோகக் கலையமின்னிலையென்றானும்
உற்றுநினைக்கானே பொருமீசையுத்தங்கே
இருந்தவிதனாலே மெய்யனைமுகமெல்லைபிலே
ஆமேலாசனைபார்த்து அந்தப்பவிமேலே
மாரீசனைப்பதைத்து மாறுதைச்செய்துவிட்டு
போயிருக்குச்சதாசிப்போனையாவேசெயலுமைசைக்க
பொன்மானதுகேட்டுபோகாட்டேனென்றுசொல்லும்
மாட்டேனென்றுசொல்ல மாயாவிதால்கேட்டு
அவ்வனிலம்மானை படிதான்பிரபமாலே
அடிபட்டுவிழுந்து அந்தவனக்கனிமேலே
மாளவுமுப்பிவைத்தான மாரீசப்பொன்மானை
சீதையிருக்கும்படிக் கேடிமேபதுவைக்க
மயிலினையாளுமன்னேகைத்து பாதுகைப்பற்றவுமே
கண்டாமேனேசிதைபருப காகைதமான தவை
ஸ்ரீராமர்முன்னேவந்து பேதைமுமே துசொல்வாள்
மாயமாக்கைக்கண்டேனதைத் தானடித்துதாருமென்றும்
மவிநடித்துத்தாருமென மைதடைபதுக்கொண்டனிட
ஸ்ரீராமர்தானுகேட்டுச் சிதைமனக்கலக்கி
மாய்வாகுமாகவிசெல்வாம மாயவனைத்தாமறிந்து
மானல்லவெனமேனாந்து மங்கையென்றுசொல்லுற்
அவ்விதமைமுர்கேளாமல் அகேக்கமாயுமுற்றுமா
அமாமுத்துமென்றுசொல்லி அவமேபை திசைவனவி
ராமருப்பலகமனைத் தாமகத்தாளமுத்த
மாயமேநத்துரக்கொருமேன காயமட்டிகைத்தமயிலே
சீதையருகாகத் திறமாயிருப்பாயேன
இசைவபெருமாளைத் திருவார்த்தைதான்கேட்டு
அப்படிபோசத்திலேயன் அன்னுமேபோமென்றான்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வந்தானே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இங்ஙனே பெருமானும் எழுந்து நடந்தாரே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அநுமானைக் கண்டுமே அவர்களுந்தவாகி
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
புட்பரதமேறி புண்ணியர்கள் வந்தாரே
அயோத்திமாபுரியதனில் அரிராமர்வந்துவிட்டார்
சீதாசமேதராக சிம்மாதனமேறி
தம்பிமார்மூவர்களுக்கு தானுங்கொடுத்திருந்தார்
நீதிதவறாமல் நெறிப்படியே ஆண்டிருந்தார்

ஐம்பத்தாறு தேசமதை ஆண்டவரே தருமருடைய
அத்தனையையும் ஆளைக்கூர்ந்தெருநாள்
சிறைதாராமற்பட்டதொரு கேடுகெட்டவரும்
மாறுபட்ட தேசமதை மிட்டேனெனவுரைத்தார்

மானப்பித்துத் தாயில்லியென்று துரோபதை
புலம்பின விவரம்.

தக்கபுகழுடைய தருமரிவையுரைக்க
அவ்வார்த்தை தனைத்தான் கேட்டு அன்னநடை துரோபதையும்
மிகுந்துயரமாகவே இரக்கமாய் துடைப்பாள்
வருமையுற்ற பாவிமனம் மாதுருக்குறைதரு
ஏதுவென்று [illegible] இப்படியெல்லாம் செய்தாயென்றாள்
மயிலனைக்கு உருவமிலை மாதுபிணக்கின்றாள்
அறமிலையென்றழுதாள் அங்கேதுயரமிட்டவள்
தக்கபுகழுடைய தருமரவைபார்த்து
சாமாங்கொண்டவரை தானுமங்கே துலைப்பார்
வெற்றிமைபாலே விட்டுரைத்தான் அழைத்து
விரைந்துசெரிய வில்லேவதேதிட்போது
மானுட்டமேவுறுமென்று மாதுபிணங்கினதால்
குட்டமாமிப்படி தான் கொம்பனையே வாருமையா
கட்டிமாரியிப்படி தான் கடுகினவே வாருமையா
ஒப்பிடுகல் ஒருகொடியில் வாருமென்றார்
முன்சொன்ன பெரியவர்கள் சொன்னமுறை தப்படிமே
குவிந்த கண்டதனிலே குடிநாமிருக்கும்
தேடியே வந்தானே சொன்ன பொய்கையண்டை
தாமரைப் பொய்கை தடாகந்தனைக் கண்டவுடன்
தாகமடைந்திருந்த பஞ்சபாண்டவர்கள்
தண்ணீர் [illegible] இராஜன் காரியத்தை
அந்தமாய் [illegible] அங்கேகுறித்து சொல்வார்
ஆரடா தம்பியரே அன்னிசனமுறைகிறவன்
தண்ணீர் கொண்டுவாடா தாகமடக்குதே
இந்தமோசென்னுகடா இத்தனையென்னுதடா
இந்தத்தாகமில்லை இருவசலுண்ணுதே
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டு இடமான வீமனவன்
கெதிபோட்டு வீமனவனே தசொல்வான்
அந்த மாங்கோசமது ஆவன்றதுவெரியலெனே
அந்தச்சேதனைதியோ ஆகாசதுறைச்சுமோ
பக்திரேவையோ [illegible] கேட்டுதுறை
பேர்பெறாகவே [illegible] பூத்தகவோ
[illegible] அறிவுதைப்புக்கல
வெற்றிமைபாலே வீமனவன் கேட்கையிலே
அந்தசமயத்தில் ஆயாயரே தசொல்வார்

போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
பாபமாக மிப்படியொரு வகையொன்றுமறியேன்
என்றுமனங்கலங்கி யண்ணனுமிருந்தோடிகிறதை
மன்றுணர்ந்தாய்ப்பட்டு நெஞ்சுருகிச்சிரித்தானே
எப்பொழுதோமாங்கே வெயிலானவேளையிலே
களையுந்தமேதும் தாவுமாருதே
தண்ணீர்த்தாகமிட்டாய்த் தனிமையாய்க்கொண்டுருந்தி
நாவுலரட்டுகுது நல்லசலங்களுமல்
குடிக்கப்பொருந்த குளக்கசலங்கிட்டாமல்
என்னசெய்வமென்று மங்கிடந்தானே

வயிராருமான வியப்பராசனே விஷத்தண்ணீர் குடிப்பித்து
கொல்லுகிறது.

இந்தாவைசாயமென்ன கண்ணீர் நமானும்
பாருக்குத்தாகமும் பாவிலாய்ப்படியெடுத்தார்
மரங்களையெடுத்து மரத்தின்மேலேறினானே
ஏதுக்குப்போலே யிருந்தாமினமாயாண்டை
வமன்குலனார் கமபெருமான்மயிலானுர்
மறுநங்குந்தமே சுகாநதனில்கூவுங்காய்
அர்ச்சுனாகேட்டான் அழகானவீமனுமே

வீமன் மான்பிடிக்கப் போகிறது.

அன்னவுரைகேட்டு ஆங்காரவீமனவன்
இதுபோலே யெடுத்தமேனவீமனவன்
சல்லடம்தான்போட்டு தட்டுவரிந்துகட்டி
தட்டுவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சொருகிட்டு
ஆயுதங்களையெடுத்து ஆனைமுகம்போகலுற்றான்
மானினத்தொடர்ந்தானே மதவியாளராயும்
அன்னவிப்பமைநகர் சருக்காய்வருவாராம்
வீமனைக்கண்டுமல்லோ மெல்லநடப்பாராம்
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டானாம்
மானைப்பிடிக்க மாயமானைத்தொடர்ந்தான்
எட்டிப்பிடிக்க எதிரில்வருவானும்
பதுங்கிவருவானும் பராமதவீமன்
இப்படியிங்காகமெட்டி ஆனைகதூரந்தான்கடந்தான்
கன்னுங்கூவிக்கூயமல் கடுகவேயேகிவிட்டார்
தேடித்திரிந்தானே சீரானகானகத்தில்
கண்ணுந்தெம்பண்ணுகிறான் இயலானவீமனவன்
அண்ணாவந்திருமருக்கும் ஆரணங்குந்திரௌபதைக்கும்
என்னவென்றுசொல்வேனு னிந்தவதிசயத்தை
இத்தனைதூரம்வந்தேன் இம்மானைக்காணேனே

ஆராறுதன்சகறுக்கோனே அப்பாதகீதபோகவென்றார்
அப்போதுவீமனான் அவ்வாற்றைதத்தேதுரைப்பார்
நாகன்டாயிடைவழி நல்லனுக்குறக்கையுதால்
தன்னனிறுபதிந பெண்ணுமோனாதுமோரா
நாகமிந்கையேப்லே கன்மக்ாகஸ்திராயம்
குதையாயுமிராவேருமெகாறுதலைதுசொல்லுமென்றான்
தண்ணனிருக்கெயன்றால் தாகவிமேப்பரிகளுக்குள்
வடாதிப்பாறுமொது உருகமோமைமிதிமொது
அந்சபாவைமகைக அறிகைநுவுராயுமென்றார்
அப்போதுவீமனவன் அவ்வவானாயமன்
செதுமெயமாகங்கனைான தீத்தகபெமிசதுவிட்டான்
நாகககாயமேக கனைனிருகுதுவிட்டான
காவைதுகவிமாருாரு அக்கோலைமெசாதுகுமிந
தமானமகைறமறுதே தாயமுடியமாறுக்கு
உமைப்பாமகமிக்க அதுமைடவிமனக்கு
மரகமிறமாச சொண்டான் மாலமுடிவாறும்
மதுமாமிநத மே மதகரிமியகாயன
தகவிமையடவால்லோ தாவேந்தன்பக்ஷிகொண்டான்
மாயன்மருமாறும வாதனைநடுமே துசொல்வார்
காலைக்சசரிதுறு மமியுமிர்வாங்குமென்றார்
யமலைதகாழுகது பிகாறுமியராவங்குமென்றார்
அப்போதுயமனவன் அவசாமைதுமுகைக்கு
குலதகாலருதிமேய பாசதுதாலடமுறைமேன
குலதகாலருதிமேய அடிக்கவுமிராவாங்குமேனா
பாசதாலகட்டியே பனைத்தவமிராவாங்குமேனா
குளதக்கரையோரம் குளிரநதிழல்தனிலே
பொய்கைக்கரையோரம் போர்மன்னன்மாண்டுவிட்டான்
மாண்டுபோந்ததாமேன மதனிமனகுளதக்கரையில்
செந்துமைதாமேன சீராயமிமனமே
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே

மான்பிடிக்கப்போன வீமனைக் காணோமென்று
தருமராசர் புலம்புகிறது

தக்கபுகழுடைய தருமராசர்பார்த்து
காவாப்பமன்னர் கதறவே தான்சொல்வார்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மன்னவீமாக்காணோமே
இன்னேயமாகையே இன்னம்வரக்காணோமே
மான்பிடிக்கையிலே வார்த்தவர்கள்கண்டாரோ
ஆர்கண்டெடுத்தாரோ அமரதுசொல்லீரோ
காலைகொண்டுபோட்டாரோ எதுமைகவிலோ
மன்றுக்கிரையாக்கி மாமாக்கவிட்டாரோ

சக்கரக்கிருன்னாக்கிக் கானகத்திற்போட்டாரோ
செத்துமடிந்தாரோ சிவன்பாதஞ்சேர்ந்தாரோ
மாண்டுமடிந்தாரோ கைகுத்தோ சேர்ந்தாரோ
தானேபோனாரோ கட்டழகனுதம்பியரை
பார்க்கவும்போரோமோ பரமதகரியை
காற்றுக்குமடியரைக் கலங்குதேதேகமெல்லாம்
பாரமனந்தம்பியரைப் பதைக்குதேயென்மனது
கானகத்திலேநம்மவர் தம்பியரைப் போனாரும்
பார்த்தவனைச் சொல்லீர் பரமதவீமனை நீ
தேடியழைத்துவா இங்கிருக்கில்லாருமென்றார்
காண்பதுமிகச்சொல் கண்டெடுத்துவருமென்றார்
கனதுமகாசேனன் விருந்தாயிராதுவிடமாய்

அர்ச்சுனன்மகாராஜன் தருமர்சொல்லைக்கேட்டு வீமனைத்
தேடப்போனது.

ஆறுமுகருபாணர்கள் அர்ச்சுனராசதுரை
தருமருரைப்படியே தானே முந்தாள்விழுந்தான்
சல்லடங்கள் மேல்லோ கட்டுவரிந்துகட்டி
கட்டுவரிந்துகட்டி காமனைப்பூச்சரங்கட்டி
குதிரைகளுக்குக் குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மனைவியின்காலுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்காலுக்குத் தாழம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்ட இடைகளுக்கு செங்கழுநீர்ப்பூச்சல்லடமாம்
செண்டுமுதல் கையில் கொண்டவர்
கச்சைகளிக்குப்பிடி கருங்கச்சைகட்டுவிட்டு
பாக்குகொடுத்தவர் பார்த்தனிடம் படைத்து
அத்திகொடுத்தவர் காண்டீபப்படை வீர
பொகாணியில் வில்லை இரதத்திலேற்றி
அன்னைகுடைபாடி அடிவணங்கி தெண்டனிட்டு
போகின்றேனென்றான் போர்விஜயன்தானும்
தங்கையுமுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்திபெருந்தைரும் மார்போடேசேர்த்து
அவனையருச்சுனரே கட்டழகர்நீர்களும்
துணைவந்திருந்து மன்னவனைநீதேடி
கண்டழைத்துவரநீ கடுகவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றுக்கொண்டே விஜயபெருமானும்
வாரணமேறியவர்களுடன் வனமெல்லாந்தேடி
கானகத்திலேபோந்து கண்டவரைத்தேடிக்கொண்டு
காக்கைக்குந்தெரியாத இருள்படமாராயத்தாய
அந்தகாரத்தினிலே அனேகரைக்கண்டு
மற்றுமொருகானகத்தில் மாவீஜயன்தேடினான்

இன்னமொருவனத்தில் இளைப்பாறியிருக்கிறான்
அன்னவனைக்கண்டு பக்கத்துப்போனானே
காட்டுமேலிருந்தபாலிலே கதித்தோனானே
குறுமைதருமன்னன் அருச்சுனராசனுக்கு
தன்னிலைமைக் காட்டிடாமல் தான
சாவுமாமிருந்த தன்மியுடன் அர்ச்சனனும்
மொத்தக்கிளர்த்தானே வேர்வைக்கிகழ் மேல
அப்போதருச்சுனனும் ஆனபுகழே தமிராசலன்
நகரவனத்திலே எங்குமுலவிட்டவர்
தண்ணீர்க்கிடையாமலே தாகமிட்டாரானதினால்
தண்ணீர்த்தவிக்கிறேனென்று தான் அப்போழுதிறான்
இப்படியாக இவர்க்குக்குறிகேட்டிலனே

மாயவனார் அருச்சுனராசனை விவரித்து ஊடேபேர்த்துக்
கொல்லுகிறது.

எம்பெருமான்மாயவரும் வருசெய்காரணமே
மாயருக்குமிருமாய வனத்திலேகலுமே
அருச்சனன்காதிற்கேட்க அவ்வனத்திற்கூவினர்
அக்கக்குரலோசை அருச்சனனுங்காண்கேட்டு
கூவுகிறதுவெங்கேட்டான் கோபாலமைத்துனனும்
அவ்வோசைதான்கேட்டு அருச்சனனுமேதுசொல்வான்
முன்னேயொருபேயர் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்தரு கனியில் குறிதுவைத்திருக்கும்
காணவனைச்சொல்லி வந்திடச்செய்துற்றான்
அதுதான்போய்ப்பாரசென்று ஆராய்ந்தேடிவந்தான்
குவிந்திருக்குமிடக்கனியில் தொத்தகளுவாகராவே
மாயிருக்குமிடக்கனியில் மன்னவனுமாவாதிக்கின்று
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே குளிரிதமக்களும்நாலே
பார்த்தவிடத்திலெல்லாம் பசிசென்றதிகமிருக்கும்
கண்டவிடங்களெல்லாம் காமன்நடனைச்சுவரும்
தாமரைப்பொய்கைகளும் சரிகளுகும் சாலைகளும்
ஆலிருட்சத்தின்கீழ் அன்னப்பாளிகொண்டதுவும்
வெற்றிமருமயானை விம்மிகண்டானே
கண்டுமனமகிழ்ந்தான் காண்டிபருச்சனனும்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தான் பார்த்திபனருச்சனனும்
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே உள்ளங்குளிர்ந்தானே
கின்னரமாராகாயம் பியந்தானேகோபுரத்தி
அன்னமர்தருமதிக்க அந்நேரமருக்கத்த
விரஸ்பணைமூதித மெத்தமனமுருகித்த
நாலேயொன்னுமன் நாகத்திடுபப்பகையில்
அம்மேதுநாளர் ஆபாச்சப்பட்டுவந்த
இதுவேதமிபனை இப்ப ...சாதருகினே

மானும்பிடியாமல் மரத்தடியில் தூங்குறானே
தண்ணீர்குடித்துமல்லோ தாகமுந்தீர்த்தபின்பு
அண்ணனைத்தானெழுப்பி அழைத்துப்போவோமென
தாமரைப்பொய்கையிலே இறங்கினான்தார்வேந்தன்
அப்போதுமாயவரும் அர்ச்சுனனைத்தான்பார்த்து
ஆயர்பெருமாளும் அந்தரத்திலேதுசொல்வார்
தடாவென்குளத்தில் அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
மண்டாளன்குளத்தில மிதித்துஜலமுண்கிறவன்
ரக்ஷனென்றதடா இந்தநதியென்றதடா
சொல்லுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தலையென்றதடா இறங்காதேயென்குளத்தில்
அள்ளிஜலமுண்ண அதிசயஞ்சொல்லுமென்றார்
நாகநதியென்றால் சந்தேகஞ்சொல்லுமென்றார்
அப்போதருச்சனனும் அவ்வார்த்தைக்கேதுரைப்பான்
என்ன அதிசயமோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றான்
எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசொல்வாரர்ச்சுனற்கு
வாடாப்பயிருமெது வையகத்தில்பாரமெது
இவ்வார்த்தைசொன்னால் இறங்கிஜலமுண்ணுமென்றான்
அறைமழுமன்னன் அர்ச்சுனராசதுரை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு டருச்சனனுமேதுசொல்வான்
அரசனும்பேசாது அந்தரத்திலேயிருந்து
மாயனும்பேசாது எங்கையோதெரியவில்லை
வேண்டுயிடாய்த்தவன் வேர்வைமிகவொழுக
தண்ணீர்விடாயாகித் தாகத்துக்குண்ணவந்தால்
வெண்டாமெனமறித்துத் தீண்டாதெனவுரைத்தார்
எதிரிட்டுவந்தாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
கண்டுத்துப்போட்டிடுவேன் கண்ணில்தெரியடா
எதிரில்வெளிற்கவேணும் என்சண்டைபார்க்கவேணும்
ஒளிப்பாகநின்றல்லோ சண்டைபண்ணிப்பார்க்கவேணும்
என்றதுமேவியே இறங்கிஜலங்குடித்தான்
தாகவிடாய்தீரத் தண்ணீர்குடித்தானே
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுற்றுது
அப்போதுமயக்கமல்லோ அதிகமயக்கமாகும்
கஞ்சாமயக்கம் மதுமயக்கமாகுது
அபினிமயக்கமல்லோ அவனைச்சுற்றுது

தள்ளாடிவாரானே தாமழுதபாலும்
ஆறுலழுதுமன்னன் அருச்சுனராசனவன்
என்றுமுதமென்றுநிறல் இந்திரன்குமாரனுமே
விளையாதுவிளைக்கிற வில்லவர்னன்மைத்துனரும்
ஆரேதெரியாது அந்தரத்திற்பேசினார்கள்
எவரோதெரியாது எத்தனுடன்சொன்னாரே
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சமர்த்துடன்பேசினாரே
நீர்த்தங்குடியாதேயென்று வார்த்தைபலசொன்னாரே
அவ்வார்த்தைதன்னினு னச்வியேநீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொல்தனைமறுத்துச் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டேன்
உண்டபொழுதே உடம்பைபிரட்டுதையோ
தலையைச்சுழற்றுதையோ தருமருக்காருரைப்பார்
அண்ணற்கும்தம்பியற்கும் ஆரணங்கு திரௌபதைக்கும்
இந்தவிசேஷமதை எவர்கள்போய்சொல்லுவார்கள்
செத்தவிசேஷமல்லோ சேதிபோய்சொல்வாரார்
மாண்டவிசேஷமதை மறுவார்த்தைசொல்வாரார்
என்றுமவன்சொல்லி வகைவழிநடந்தான்
தள்ளாடித்தத்தளித்து தானேநடந்துவந்து
அண்ணாருகாக அருச்சுனன்வந்துநின்றான்
வீமாருகாக விஜயனும்வந்துநின்றான்
கண்ணுறக்கம்போலவே கடுகவந்துபடுத்தானே
எம்பெருமாள்மாயவரும் இதுதான்சமயமென்று
காலனைபெச்சரித்தார் கரியமால்பொட்டெனவே
அருச்சுனன்தன்னுயிரை அதிவிரைவாய்வாங்குமென்றார்
அப்போதுயமனவர் அதிகவேகமாகவந்து
சூலங்கொண்டுகுத்தியே பாசங்கொண்டுகட்டினானே
பதைக்கவுயிர்மாய்த்தான் பார்த்தனருச்சுனனை
இப்படியாக இவன்மாண்டிருக்கையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமருடசேதிசொல்வோம்

வீமனைத்தேடப்போன அருச்சுனனும்வீமனும் இன்னம்
வந்துசேரவில்லையென்று தருமர்புலப்புகிறது.

அருச்சுனன்போனபின்பு அழகான தருமரவர்
மனதுகலங்கியே மன்னவருமேதுசொல்வார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
இந்நேரமாச்சுதே யின்னம்வரக்காணேனே
காமத்தழகா நகுலாநீவாருமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமரழைக்கவேதான்

பாஞ்சாலன் மகளைப்போலவந்து
அன்னைதிரௌபதை அடியனைக்கிதெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டுரைகளைதுசொல்வான்
என்னையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றான்
அழைத்தகாரியத்தைநீ யன்னேசொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆனைமுகன்தாயிக்க
மன்னவீரதும்பிடையே கட்டுறக்கேதுசொல்வார்
விமலன்தம்பியே விஜயன்போனானே
பாசுபதக்கப்போனதொரு மதவிழனைக்காணேன்
தேடிப்போனதொரு தேர்விஜயனைக்காணேன்
போனவிடமறியேன் போய்ப்புகுந்தாலறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாலறியேன்
ஆரோடேசண்டை அமர்துசெய்கிறாரோ
யாரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போர்செய்கிறாரோ
காலவதூதர்கள் வந்துவதைசெய்தாரோ
கள்வெட்டிததாரோ கண்டதுண்டமாக்கினாரோ
செத்ததுமெய்ப்புதுமெய்துவும் சேதிதெரியவில்லை
பாண்டவர்க்கொழுந்ததும் வார்த்தைதெரியவில்லை
சக்கனமிருப்பத்தை சகியவெட்டிப்போட்டாரோ
குன்றுமிருப்பத்தை குன்றவெட்டிப்போட்டாரோ
மன்னேவாருமைதமே மாழ்கின்றேனுந்தரமே
காணவும்போரேனே பாவியென்கண்ணாலே
பார்க்கவும்போரேனே பாவியென்கண்ணாலே
இன்னமொருவீரனை விளிகாணப்போகேனே
இருவனையும்தேடியே இட்டுவாருமையே
பெரியோர்தம்பியே புத்திபுள்ளகண்மணியே
அண்ணனுரைகேட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
அஞ்சிப்பயப்படாதே ஆயாசப்படாதே
ஆரோடேசண்டை அமர்துசெய்தாரோ
யாரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போராடினாலும்
சண்டையதுவெல்லச் சதித்துக்கொண்டுவாரேன்
அடராதுகாண்டெவித்து அவர்களைக்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இப்போதேயாராய்ந்து
தேடியழைத்து நொடியில்வாரேனென்றான்
தேடியழைத்து சீக்கிரத்தில்வாரேனென்றான்

நகுலன் தருமராயர் சொற்படிக்கு வீமனையும்
அருச்சுனனையும் தேடிப்போனது.

கதித்தெழுந்தானே கட்டழகன் நகுலன்
நீண்டநெடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டு நெடுங்கால்களுக்கு மாதுளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு அத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களின்மேல்லே தட்டுவரிந்துகட்டி
தட்டுவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சங்குவிட்டு
பரந்தெடுத்துச்சொருகினானே மன்னவனிடப்புறத்தே
ஆயுதங்கைதாமெடுத்து அண்ணருக்குத்தெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமெனப் போர்மன்னன் கைதொழுதான்
தக்கபுகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடே கொண்டணைத்து
நாமமுடையானே நகுலாவென்கண்மணியே
போனவனைத்தேடி பொறுமையுடன்பார்த்து
சென்றவனைத்தேடி சீக்கிரமாயாராய்ந்து
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்றார்
குளத்திலிறங்கினானே கொம்பனாமே நகுலனவன்
மாயன்பெருமாளும் மலைராமர்தான்பார்த்து
அந்தரமாய்நின்று ஆபரவமிட்டுச்சொல்வார்
ஆடாதம்பியரே அன்கிசலமாங்கிறவன்
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுடையது இறங்கிசலமுண்ணாதே
தண்ணீர்குடியாதே தாமரைப்பொய்கையிலே
குளத்தைவிட்டுப்புறம்வா கொற்றவாவென்றுசொன்னார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதுசொல்வான்நகுலனவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரோதெரியாது எங்கேயோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வடிவுதெரியவில்லை
சொன்னசொல்கேட்குது சொரூபந்தெரியவில்லை
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
ஆரோதெரியவில்லை அருகில்வந்துபேசுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமாளும்
எங்கள்குளத்திலே நீ இறங்கிஜலமுண்ணவென்றால்
வையகத்தில்நிசமும் வருத்தமானபாரங்களும்
வாடபயிரின் வாய்முறைத்தாயானால்

இறந்திறவழுந்னாறும் இல்லையென்றால்போய்கடவும்
சொன்னமேனீர்குடியும் சொல்லாமற்போனாலே
தண்ணீர்குடியாதே தாமமுடியானே
குளத்திலிடைவையாதே கொற்றம்போர்மன்னவனே
என்றதார்சொற்கேட்டு ஏதுசொல்வான்சீர்நகுலன்
நீபேசும் வார்த்தைக்கு நான்கேட்குந்தன்மையென்ன
பித்தியல்லவீர்தாம் நின்றுதான்பேசாது
என்னெதிரில்வந்தாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
என்றுநீவார்த்தை நின்றுமவன்பேசினனே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமாளும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போநகுலனுமே ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திறங்கியே கொப்பெனவேநகுலனவன்
தாகந்தெளியவே தண்ணீருந்தான்புசித்தான்
தாகந்தெளிந்தானே தருமர்தம்பியானவனும்
தண்ணீர்புசித்தவுடன் தானுமாறாய்விழுந்து
தலையைச்சாட்டுது தார்வேந்தராசனுக்கு
உடம்புபறக்குதே உத்தண்டவீரனுக்கு
என்னதுமென்றறிவும் இயலானநகுலனுமே
ஆரேதெரியாது அந்தரமாய்ச்சொன்னார்கள்
அவ்வார்த்தைகேளாமல் அள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டேன்
நானுந்தெரியவில்லை காரணமுந்தோணவில்லை
வெமுந்தெரியவில்லை வினைவமநக்குதே
அற்பாதகன்புகுந்தே னென்றல்லோஆணைமுகன்
அண்ணர்தம்பியர்க்கு மரணந்துரோபதைக்கும்
அந்தவனந்தனிலே ஆர்தான்போய்ச்சொல்வார்கள்
இந்தச்சேதியதை யவர்போயுரைப்பார்கள்
ஒருபிள்ளைபற்றால் சற்றும்பொறுக்காரே
அண்ணன்தம்பியரும் அழுதுபுலம்புவார்கள்
இங்கேயுயிர்வாங்கி யிவர்களிருக்கையிலே
அங்கேநகுலனுமே அண்ணரண்டையாண்டானே
மாண்டானேசீர்நகுலன் வசநாபிநிரையுண்டு
செத்தானேநகுலனுமே சிரானகானகத்தில்
இப்படியாகவே யிவரிருக்கும்வேளையிலே

விமனையும் அர்ச்சுனனையும் அழைக்கப்போன நகுலனையுங்
காணோமேயென்று தருமர் புலம்புகிறது.

அப்போதுமன்னவரும் ஆணழகனேதுசொல்வார்
சகாதேவனையழைத்து தருமரவனேதுசொல்வார்
அப்பாசகாதேவா அதிசயத்தைநீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவிமராசனையும்
விமனையுங்காணவென்று வில்விஜயராசாவும்
தேடியேபோனானே தேர்விஜயனர்ச்சுனனும்
நல்விஜயரைத்தேட நகுலனும்போய்நடந்தான்
மூவர்களும்போனாரே முடிவேந்தராசாக்கள்
ஒருவரையுங்காணேன் உத்தரவுதானறிய
மான்பிடிக்கப்போனவர்கள் வந்தின்னஞ்சேரவில்லை
தேடியேபோனவர்கள் திரும்பிவந்துசேரவில்லை
தம்பிசகாதேவா தாமமுடியானே
தேடியேபோனாரோ சேதிவந்துசொல்வாயோ
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதானறியேன்
மானைப்பிடிக்கையிலே மான்வளர்த்தார்கண்டாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணாரோ
சத்தரிஷிகளோ சங்யாசியானவரோ
சத்தரிஷியவர்கள் சபித்துமேபோட்டாரோ
காணவும்போறேனோ கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனோ பாவியென்கண்ணாலே
இன்னமொருக்கால் இங்கேவந்துசேர்வாரோ
இளையசகாதேவா இட்டிங்கேவாராயோ
காளைசகாதேவா கண்டழைத்துவாராயோ
பாரமுடிமன்னர்களைப் பார்த்துமேயழைத்து
வருவாயோதம்பியரே வார்த்தைகள்சொல்லுமென்றார்
அப்போசகாதேவன் அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு
தாமமுடியான் சகாதேவனேதுசொல்வான்
அஞ்சாதீரண்ணாவே அழைத்தோடிவாரேன்நான்
காளையர்மூவரையும் கண்டழைத்துவாரேனென்றான்
பார்த்தழைத்துவாரேனென்றான் பாரமுடிமன்னர்களை
என்றுமெழுந்தானே இளையசகாதேவன்

சகாதேவன் தர்மர்சொல்லைக்கேட்டு தமையன்மார் நாலுவரையுந் தேடிக்கொண்டு போனது.

சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சங்குவிட்டு
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
சந்திரவர்ந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சங்குவிட்டு
கட்டிசமுத்தாலேயெடுத்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே
அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
போகவிடைதாருமென்றான் போர்விசயன்தம்பியவன்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்திபெருந்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
அப்பாசகாதேவா அறிவுள்ளகண்மணியே
அண்ணன்மார்போனதொரு அடவிதனிற்சென்று
காளையர்தமையர்களைக் கண்டழைத்துநீர்வாரும்
அண்ணர்களைக்கண்டு அழைத்தோடிவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன்சகாதேவன்
அண்ணரைத்தேடியே அதிவிரைவாய்ப்போய்நடந்தான்
தமையர்களைத்தேடியே தார்வேந்தன்போகலுற்றான்
எட்டிநடந்தானே எதிலானசூரியன்போல்
தேடிவருகிறானே சிகரனகானகத்தில்
எங்கெங்குந்தேடியே இனியவிடமாராய்ந்து
கடுகவருகையிலே காதுமடைத்திடுது
குரவுவறட்டுகுது நல்லசலங்கிட்டாமல்
மெத்தக்களையாச்சு வேந்தன்சகாதேவனுக்கு
அப்போசகாதேவன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்களைத்தேடி அநேகதூரம்வந்தோம்
தண்ணீர்களையாலே தாகமெடுக்குதையோ
எங்கெங்கேபார்த்தாலும் இனியசலங்கிட்டவில்லை
அண்ணனையுங்காணோமே ஆரணியந்தன்னிலேதான்
என்றுமவன்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே

எம்பெருமான் சகாதேவமகாராசனை விஷத்தண்ணீர்

குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது.

அப்போதுஎம்பெருமான் ஆயரவரேதுசெய்தார்
வந்தசகாதேவனையும் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
ஏமனும்பெருமானும் ஏறினார்மரமேலே
மயிலுங்குயிலும் வனத்திலேகூவுகுது
இந்தக்குரல்கேட்டு இளையசகாதேவன்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தானே இளையசகாதேவன்
தாமரைப்பொய்கைகளும் தண்ணீர்தடாகமுடன்
பூவளரும்சோலைகளும் புதுமைகளைத்தான்பார்த்து
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
நாம்செய்தபுண்ணியத்தால் நல்லசலங்கிடைத்ததென்று
அங்கேநடந்து அவசரமாய்வாரபோது
மன்னரந்தமூவர்களும் மரத்தடியிற்படுத்திருந்தார்
தமையர்தமைக்கண்டு சந்தோஷமானானே
அப்போதொருவார்த்தை ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்தருமரங்கே அழுதுபுலம்பியேதான்
தம்பியரைக்காணாமல் தயங்கியவரிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதையாள் எங்கேபுலம்பிநிற்க
என்னநினைவுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
பச்சைமரத்தின்கீழ் மன்னர்படுத்தாரோ
இந்தமரத்தடியில் இவர்படுத்தகாரியமேன்
குளிர்ந்தநிழலென்று கோமான்படுத்தாரோ
மலர்ந்தமரமென்று மன்னர்படுத்தாரோ
தாகத்தாக்குண்டபின்பு தமையர்தனையெழுப்பி
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்று
தாமரைப்பொய்கையண்டை தார்வேந்தன்வந்துநின்று
அந்தக்குளத்திலே அள்ளிஜலமுண்ணப்போறான்
அந்தச்சமயத்தில் ஆயரவர்பார்த்து
உக்கிரமாய்நின்றவேளை ஆயரவரேதுசொல்வார்
அடாதம்பிநீ அக்குளத்திறங்கினவன்
எவனேடாதம்பிநீ என்குளத்தில்வந்தவனும்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தநீரென்னுதடா இந்தக்குளமென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்

இக்கனையுமென்னுதடா இறங்கிசலமுண்ணுதே
இறங்கினவனுக்கு இடறுகள்வந்துவிடும்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
அந்தரத்தில்நின்றுகொண்டு ஆர்காணும்பேசுறவன்
தூரத்திலிருந்துகொண்டு சொல்கிறவனார்காணும்
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதூர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
பேய்பிசாசுகளோ பிணந்தின்னுங்கழுகுகளோ
ஆரோதெரியாது அதட்டியேகேட்கிறவர்
எவரோதெரியாது என்றனைக்கேட்கிறவர்
மற்றுமொருத்தரானால்தான் வாய்திறந்துபேசுங்கள்
நின்னபெருக்கானால்தான் எதிரில்வந்துசொல்லுங்கள்
என்றதுசொற்கேட்டு எம்பெருமானேதுசொல்வார்
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால் தாரணியில்புதுமைசொல்லும்
வாடாப்பிருமேது வருத்தமானபாரமேது
அந்தவதிசயங்க ளறிந்தாலுரையுமென்றார்
அந்தவனமொன்றிலே அள்ளியேதீர்த்தமுண்ணும்
சொல்லுவாயானால் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்ணும்
இல்லாமற்போனாலே யிப்பாலேவந்துவிடும்
நாமமுடியான் சகாதேவராசனவன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரத்தில்மிரட்டுகிறீர்
எவரோதெரியாது என்னைமிரட்டுறீர்
அருகாகவந்தாலே அடித்தெறிந்துபோட்டிடுவேன்
சரியாயிருக்கவேணும் சண்டைபண்ணிபார்க்கவேணும்
மறைவாயிருந்துகொண்டு வாதாட நீதியுண்டோ
என்றவனுரைக்க எம்பெருமான்தான்கேட்டு
ஒன்றுமேசொல்லாமல் உலகளந்தார்வீற்றிருந்தார்
மறுவார்த்தைபேசாமல் மாயவரும்தானிருந்தார்
அப்போசகாதேவன் ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திலிறங்கினனே கொப்பெனவேதீர்த்தமுண்டான்
அள்ளியேதீர்த்தமுண்டான் ஆவல்தெளிந்திடவே
தண்ணீர்குடித்தானே நாமமுடியானும்
அள்ளிஜலமுண்டபின்பு ஆனந்தமார்பனுக்கு
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுழற்றுகுது
உடம்புபறக்குது உள்ளங்குலையுது
நாவுகுளறுகுது நாமமுடியானுக்கு
தன்னைமறக்குது தார்வேந்தராசனுக்கு
ஆரோதெரியாது எந்தனுக்குச்சொன்னார்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுக்குசொன்னவர்கள்

தண்ணீர்குடியாதேயென்று சத்தம்பிறந்ததங்கே
அவர்சொல்லைக்கேளாமல் அள்ளிநான்நீர்க்குழுண்டேன்
சொன்னசொல்கேளாமல் கருக்காகந்தீர்த்தமுண்டேன்
தெரியாமல்நீர்குடித்தேன் சிக்கைதகலங்குது
அறியாமல்நீர்குடித்தேன் அங்கம்பிரட்டுகுது
என்றுகடந்தானே இளையசகாதேவன்
அண்ணமார்தன்னருகே ஆணமுகன்வந்துநின்று
அப்போசகாதேதன் ஆலோசனைபண்ணி
தம்பிகளைக்காணோமென்று தருமரிங்கேவந்தாக்கால்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டிடுவார்தப்பாது
என்றுமனதிலெண்ணி எழுதுகிறான்மரத்தடியில்
அன்றேமரத்தடியில அதிசயமானவார்த்தை
இந்தகுளத்திலே எவர்தாமுண்டாலும்
வசநாபிதண்ணீரது குடித்தால்மடிந்திடுவார்
அன்றேயிக்குளத்தி லள்ளிநீர்குடியாதே
நாங்களிதைக்குடித்து நாலுபேருமடிந்தோம்
செத்துமடிந்துவிட்டோம் சிவலோகஞ்சேர்ந்துவிட்டோம்
மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் வைகுந்தஞ்சேர்ந்துவிட்டோம்
என்றுமவன்சொல்லி எழுதினான்மண்மேலே
தலையைசுழற்றுகையில் தானுட்படுத்துக்கொண்டான்
அந்தசமய மறிந்தாரேயெம்பெருமான்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
காலனையெச்சரித்து கடுகவுயிர்வாங்குமென்றார்
வமனையெச்சரித்து விவனுயிரைவாங்குமென்றார்
எம்பெருமாள்சொற்கேட்டு வமனவரோடிவந்து
சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினனே
பாசத்தால்கட்டியே பதைக்கவுயிர்பிடித்தான்
சூலத்தால்குத்தியே துடிக்கவுயிர்பிடித்தான்
மாண்டுமடிந்தானே மன்னன்சகாதேவன்
செத்துமடிந்தானே சிராணகானகத்தில்
இப்படியாக யிவரிருக்குமவ்வேளையிலே

ஆரணியத்தில் எம்பெருமான் சூதினாலே வீமன் அருச்சுனன்
காளமகாரிஷி யாகத்திலுண்டாகிய வேதாளம்
ஐந்து பேரையுங் கொல்லவருவது.

அந்தசமயத்தில் அகங்காரமாகவே நான்
காளமகாரிஷியுங் கருநெக்கபகடாண்ணி
அக்கினிகுழியிலே அகாரவேதாளம்
உண்டாகிவந்ததங்கே உலகந்திடுக்கிடவே
கருக்கதிறமுடனே கைதனிலேவாளுடனே
பெருத்தமுகமுடனே பெருங்கொள்ளைபதனுடனே

செவந்தமொழுகும் சிழ்வடிந்தவாயழகும்
கண்களைப்பார்த்தாலே கருங்குன்றம்பாலிருக்கும்
கைகளோகாதவழி கால்கள்வெகுதூரம்
அகண்டபுஜங்களோ ஐந்நூற்றுக்காதவழி
பல்லுகளைப்பார்த்தாலே பனைமரம்போலிருக்கும்
மூக்கழகைப்பார்த்தாலே முதலைகளைப்போலிருக்கும்
இப்படியாகவே யிருக்குமந்தவேதாளம்
பொல்லாதவேதாளம் பிறந்ததாயக்கினியில்
காளமகாரிஷியுமே கடுகவந்துதெண்டனிட்டான்
பன்னிரழைத்ததுதானே தலைகைபாக
ஆனையைக்கொல்கிறது அடுத்துப்போர்செய்கிறது
ஏவலைப்போய்க்கொல்கிறது எந்தனுக்குசொல்லுமையா
கைகள்படைத்தது காளமகாமுனியே
வயிறுபசிக்குது மாமுனியேசொல்லுமையா
அப்போதுமாமுனியும் அதுசொல்லத்தான்கேட்டு
காளமகாமுனியும் கடுகவெடுத்துரைப்பார்
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆங்காரவேதாளமே
நான்சொல்லநீகேளும் ராஜர்களைவருண்டு
இந்தவனத்திலே இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களைவருண்டு
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவரையுங்கொன்றுதின்று அரைநொடியில்வாருமென்றார்
வேதாளந்தான்கேட்டு வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து
ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து அகட்டிவருகுதங்கே
எங்கேங்கேயென்றுசொல்லி எழும்பிப்பொக்கரித்து
பொக்கரித்துவேதாளம் கும்மாளமாய்வருகுது
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துவருகையிலே
செந்தாமரைப்பொய்கையண்டை செத்திருக்கக்கண்டது
மாமரச்சோலையின்கீழ் மாண்டிருக்கக்கண்டது
இறந்தவரல்லாமே யின்னமொருவரில்லை
செத்தவரில்லாமல் மற்றுமொருவரில்லை
எங்கேமடிந்தாரோ எவ்விதத்தில்செத்தாரோ
மாண்டபிணந்தன்னை மாமுனிபோகச்சொன்னார்
எத்தனைநாளைக்குமுன்னே செத்தபிணமிதுவோ
செத்தபிணந்தன்னையோநான் சென்றுபசிக்கிலது
நாறும்பிணமெடுத்து நானேபுசிக்கிறது
மாண்டபிணத்தையோநான் வயிறாறவுண்பேனோ
என்றுமேசொல்லி எழுந்ததுவேதாளம்
அங்கேதிரும்பி அகோரகோபத்துடனே
மகாவேகத்துடனே வருகுதுவேதாளம்

காலமகாரிஷியருகே கடுகவந்துவெக்கிரமுடன்
எடுத்துமகாமுனியை இரண்டாய்கிழித்தது
வாரியெடுத்துமல்லோ வயிற்றைக்கிழித்தது
நெஞ்சைப்பிளந்து நெருப்புக்கனலெழுப்ப
மாமுனியைக்கொன்றபின்பு மனதுமிகக்குளிர்ந்து
சந்தோஷமாகியல்லோ வேதாளந்தானடக்க
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோச்சுது
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மற்றோர்வனந்தனிலே
போனதுபிழைத்திருக்கும் பொல்லாதவேதாளம்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமராசர் தம்பிமார்நாலுபேரையுங்காணோமென்று
துரோபதையுடன்சொல்லி புலம்புகிறது.

வேதாளம்போனபின்பு வேந்தர்தருமரவர்
சாயாம்புன்னவனார் தருமரவரோதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெண்ணே பைங்கிளியேதுரோபதையே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்ணன்தங்கையரே
அனலிற்பிறந்தவளே அபிஷேகபத்தினியே
ஐவரைமாலையிட்ட ஆதிபராஞ்சுடரே
தோராவடிவழகி துரோபதையேநீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணோம்
வீமனைத்தேடிப்போன நகுலன்வரக்காணோம்
மூவரையுந்தேடிப்போன சகாதேவனைக்காணோம்
நால்வரையுங்காணோமே நாயகமேயென்னசெய்வோம்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
ஆரோடேசண்டை அமராடிசெய்கிறாரோ
எவரோடேசண்டை எப்படிபோர்செய்கிறாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணுறாரோ
காந்தத்தபோதனர்கள் காவர்கள்கொன்றுபோட்டாரோ
தபசிற்பெரியவர்கள் சபித்தாரோதானறியேன்
வரத்திற்பெரியவர்கள் வதைசெய்துபோட்டாரோ
போனவிடமறியேன் போர்செய்ததாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரித்ததாவறியேன்
தேடியேபோவோம்வா தேவியேயென்றழைத்தார்
ஆரணங்குதுரோபதையா ளப்படியேநல்லதென்றாள்

தருமரும் துரோபதையும் வீமன் அருச்சுனன்
நகுலன் சகாதேவன் இவர்கள் நாலுபே
ரையுந் தேடிக்கொண்டுபோனது.

துரோபதையுந்தருமரும் தன்னியெழுந்திருந்து
தேடிப்புறப்பட்டார்கள் பிரானகானகத்தில்

கூவிப்புலம்பியே கொப்பெனவேவாருர்கள்
அழுதுபுலம்பியே அந்தவனந்தேடிவாரார்
இருண்டவனங்களெல்லாம் எங்கெங்குந்தேடினரே
தம்பியரைக்காணுமல் தயங்கினர்தருமரங்கே
பாராமல்தம்பியரைப் பதைத்துப்புலம்பினர்கள்
தக்கபுகழுடைய தருமரங்கேதுசொல்வார்
தோகைவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
இந்தவனத்திலே எங்கெங்குந்தேடினேமே
காளையர்நால்வரையும் காட்டிலேகாணவில்லை
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனம்போவோமென்று
அந்தவனந்தனைவிட்டு அப்பாலேபோய்நடந்தார்
தேடியேவாரார்கள் சீரானவனந்தனிலே
தருமருக்குந்துரோபதைக்குந் தாகமெடுக்குது
நாவுலர்ந்திருந்த ராசமுடியார்க்கு
ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு
தண்ணீர்கவனமுந் தாகவிடாயாச்சுது
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
என்செய்வோம்பெண்ணேநாம் எங்குசலம்கிட்டாது
மன்னவரைக்காணேனே மாதரசேயென்னசெய்வேன்
தம்பிகளைக்காணேமே தாகவிடாய்கொள்கிறதே
என்னசெய்வோமென்றுசொல்லி இளைத்துப்புலம்புகையில்
அந்தசமயத்திலே அரிராமரேதுசெய்தார்
மயிலுங்குயிலுமங்கே மரத்தின்மேலேறியே
வனத்திற்குயிலு மயில்களுங்கூவுகுது
அந்தக்குரல்கேட்டார் ஆணழகர்தருமலிங்கம்
கூவுங்குரல்கேட்டுக் கொப்பெனவேயதுசொல்வார்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தாரே இளந்தோப்புக்கண்ணருகே
தாமரைப்பொய்கையண்டை தம்பிமார்தானிருந்தார்
பள்ளிகொண்டிருந்ததைப் பார்த்தாரேதருமலிங்கம்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
தோகைவடிவழகி துரோபதையேகண்டாயோ
தம்பிமாரபள்ளிகொண்ட தயிரியத்தைப்பார்த்தாயோ
மாலும்பிடிபாமல் வந்துசேதிசொல்லாமல்
குளிர்ந்தநிழலருகே கூசாமற்பள்ளிகொண்டார்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்ந்தபின்பு
தம்பிமாரைத்தானெழுப்பி தையலரேபோவோமென்றார்
என்றுமவருரைத்து இளந்தோப்பிற்போய்புகுந்து
தாமரைப்பொய்கையிலே இறங்கினர்தருமரவர்
அப்போதுமாயவரும் அரிராமர்தான்பார்த்து

அந்தரமாய்நின்றுக்கொண்டு ஆயரங்கேதுசொல்வார்
ஆடாதம்பிநீ அக்குளத்திற்றண்ணீரவன்
எவனடாதம்பிநீ இறங்கிஜலமுண்டிறவன்
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இக்கரையென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணாதே
என்றசத்தங்கேட்டுமே ஏதுசொல்வார்தருமரவர்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுறது
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
வானுலகதேவர்களோ வந்தென்னைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்ராட்சதரோ
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரென்றுநானறியேன் எங்கேயோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
உத்தரவுகேட்குது உருவந்தெரியவில்லை
பேச்சுகள்கேட்குது பேருந்தெரியவில்லை
தாகவிடாயாகத் தண்ணீர்குடிக்கவந்தேன்
நாவுவரட்டுகுது கடுக்குதுதேகமெங்கும்
உள்நாக்குவரட்டுகுது உத்தரவுதாருமையா
உத்தரவுதந்தாலே உண்ணுகிறேன் தீர்த்தமிங்கே
வார்த்தையுரைத்தாலே வாரிசலமுண்ணுகிறேன்

பட்டபெருமாள் தருமர்தம்பிமார்நாலுபேரையும்
அதிசயங்கேட்டதற்கு யாருஞ்சொல்ல
வில்லை தருமர் சொல்லுகிறது.

என்றுரைக்கதர்மலிங்கம் ஏதுசொல்வார்மாயவனார்
இப்பூமிதன்னிலே என்ன அதிசயங்கள்
அதிசயத்தைசொன்னீரானால் லச்சரியேதீர்த்தமுண்ணும்
இல்லாமற்போனாலே இப்பாலேவர்துவிடும்
சொல்லாமற்போனீரானால் சுருக்காய்நடவுமென்றார்
என்றசொல்தான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமலிங்கம்
மனிதர்பிறக்கிறதும் மனிதரிறக்கிறதும்
இதுவேஅதிசயங்கள் இனிபொன்றுமில்லையென்றார்
அவ்வசனங்கேட்டு அரிராமரென்னசொல்வார்
இதுவேஅதிசயந்தான் இனியொன்றுமில்லையோதான்
இன்னமொருவார்த்தை உண்மையுரையுமென்றார்
வையகத்துமாந்தருக்கு வருத்தங்களாவதுகாண்
ஏதுவருத்தமென்றார் இனிபிறந்தபேர்களுக்கு
அப்போதருமரவர் ஆயருரைகேட்டு
சாயம்புமன்னவனார் தருமரங்கேதுசொல்வார்
பத்துமாதஞ்சுமந்து பாலசனையுண்டாக்கி

என்றுநாள்சுமந்த முருகுழலாள்தன்றனக்கே
பெற்றெடுத்ததாயாற்குப் பெரியசுமைபொழிய
மற்றுஞ்சுமையில்லை வையகத்துமாதருக்கு
இவ்வயணங்கேட்டு ஏதுசொல்வார்மாயவனர்
இன்னமொருவார்த்தை இயம்புவென்சொல்லுமென்றார்
வையகந்தனிலே வாடாப்பயிர்சொல்லும்
என்றைக்கும்வாடாத இனியபயிர்சொல்லுமென்றார்
ஆயிரமுரைக்க அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
சாயப்புன்னவனர் தருமரங்கேதுசொல்வார்
வாடாதிருக்குங்காண் மொருமருகம்புல்
அந்தச்சொல்தானுரைத்தார் அங்கெனவேமாயவற்கு
இவ்வயணங்கேட்டுமே எம்பெருமானென்னசொல்வார்
சந்தோஷமாகத்தான் தாகந்தெளியுமென்றார்
சக்கராயுததாரே உலகளந்தாரெம்பெருமான்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தாகந்தெளிவதற்கு தண்ணீர்குடித்தார்கள்
அள்ளிப்புசித்தார்கள் ஆவல்தெளிந்திடவே
தருமருந்திரௌபதையுந் தாகத்துக்குண்டார்கள்
தாகந்தெளிந்தபின்பு தம்பிமாரண்டைவந்தார்.

தருமர்வந்து தம்பிமார்களை எழுப்பநாலுபேரும்
இறந்துவிட்டாரென்றறிந்து புலம்புகிறது.

நாலுபேரண்டைவந்து நிமிர்ந்திருந்துக்கொண்டு
சகாதேவன்படித்திருக்க தலைமாட்டிலெழுதியதோர்
வாசகத்தைப்படித்தாரே மன்னர்தருமலிங்கம்
என்னவென்றெழுதியிருந்ததென்றால் வாசகத்தை
நால்வருமாகவே நன்னபொய்கைநீருண்டு
விதிகரையுண்டல்லோ வெங்கர்மடிந்துவிட்டோம்
மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் நீங்கள்வந்தாலன்றோவே
தாகத்துக்குண்ணாதே தப்பிப்பிழையுமென்று
இவ்வயணமாகவே எழுதியிருக்குது
பார்த்துப்படித்துப் பயந்தாரே தருமராயர்
செத்துமடிந்தார்கள் வீரானதம்பியர்கள்
மாண்டுமடிந்தார்களென்று மன்னர்புலம்புகிறார்
என்னசொல்லிப்புலம்புகிறார் இந்தண்டவனந்தனிலே
மல்லேபொருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலேபொருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
நீலமலேயே நிலத்தோடேசாய்ந்தீரோ
கல்லானதூணுக்கு கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கல்லானதூணைக் கரையானரித்ததோ

இரும்பான தூணுக்கு பென்னநுனைான்றிருந்தேன்
இரும்பான தூணுமே இற்றுவிழுந்ததோ
வச்சிரத்தூணுக்கு வாட்டமில்லையென்றிருந்தேன்
வச்சிரத்தூணலவோ மண்மேலேறிந்தது
செம்பருந்துவந்தென்னைச் சிறகாலடிக்குதோ
குஞ்சைபறிகொடுத்த கோழிபோலானேனே
செதனைபறிகொடுத்த டேகைபோலானேனே
கைபறந்தஆனையைப்போல் கலங்கினேன்தம்பியரே
ஒடிகிறமானுக்கு ஒருகாலொடிந்தாப்போல்
உன்னைக்குலைந்து உருகிறேன்தம்பியரே
என்னைத்தவிக்கவிட்டு எங்கேமறந்தீர்கள்
ஐயையோதெய்வமே அலையவிட்டுப்பார்த்தீர்களே

தருமர்வீமனைப்பார்த்து புலம்புகிறது.

தக்கபுகழுடைய தருமரெழுந்திருந்து
வீமனருகில்வந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
நாலார்கடிக்கிறாளார் நற்றெருமன்னனையும்
கொல்லுகிறேனென்றநீ கொடியசபதமிட்டாய்
அவ்வார்த்தைகாண்மறந்து அப்பாநீயெங்கொளித்தாய்
வச்சிரமுடியேநீ மண்மேலேசாய்ந்தாயோ
தங்கமுடியேநீ தரையிற்கவிழ்ந்தாயோ
தாயைமறந்தாயோ தமயனைநீமறந்து
எங்கேயொளித்தாயோ என்னுடன்போனாயோ
என்னையலையவிட்டு எங்கேநீபோயொளித்தாய்
என்றுபுலம்பி இளைத்துமண்ணில்மூர்ச்சையானார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தர்மலிங்கம்

தருமராஜர் களைதெளிந்து எழுந்திருந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது

அன்றுமொருநாழி சென்றபிறகாக
தோராவடிவழகி தரோபதையாளோடிவந்து
களைத்ததருமருக்கு கங்கமூர்ச்சைதெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்து கடுகவேயோடிவந்து
பச்சைதழையொடித்த பைங்கிளியாள்வீசனுற்றாள்
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்த
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துப்புலம்புகிறார்
அருமைதருமன்னு அர்ச்சுனனென்பிறப்பே
என்னைத்தனியவிட்டு எங்கேநீபோயொளித்தாய்
மீசைமுறுக்கழகா விழிசிற்கறுப்பழகா
நாசிலேகட்சதிரம் நயனவிழிப்பார்வைகளும்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளிலபிர்தகலசம்

பல்லிமேல்பாசவீணை பாதத்தில்செந்தாமரைப்பூ
முதுகிமேலட்சரேகை முழங்காலில்முத்துமாணிக்கம்
இடதுகால்விருதபொம்மை வலதுகால்வீரதண்டை
சலவிருதுகுலவிருது சத்ராதிபேர்விருது
எதிர்த்தவர்கள்தன்விருதும் எதிராளிமுகவிருதும்
இத்தனைவிருதுகளை எடுத்துநீபூட்டிக்கொண்டு
கட்டியெதிர்த்தாலே கலங்குமேசேனையெல்லாம்
சக்ராதிகளைச்செயித்தும் தனஞ்செயரேயர்ச்சுனரே
எதிரிகளைச்செயித்தும் என்பிறப்பேயர்ச்சுனரே
என்னைப்பிரிந்துநீ இறந்துமடிந்தாயோ
அழகைப்பொழிந்தவர் ஆயுளையெழுதாரோ
வடிவைப்பொழிந்தவர் வயதையெழுதாரோ
பெற்றெடுத்தகுந்தியம்மாள் பிரபலங்கள்காணவென்று
பெற்றவயற்றிலேநீ பெருநெருப்பையிட்டாயோ
என்னைத்தவிக்கவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுசொல்லிதருமரவரேங்கி மனந்தளர்ந்து
அழுதழுதேபே அங்கமேமூர்ச்சையானார்
கலங்கிவிழுந்தாரே கட்டழகர்தர்மலிங்கம்

தருமராசர் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்துநகுலனைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது.

கலங்கித்தருமரையே கண்டதுரோபதையாள்
தன்வீட்டிலிருந்து குதிகழுடனேயோடிவந்து
காட்டில்தளிரொடித்துக் கடுகெனவேயோடிவந்தாள்
தருமாருகாகத் தையலிருந்துவந்துநின்று
பச்சைதழையொடித்து பைங்கிளியாள்விசலுற்றாள்
காட்டுத்தழையொடித்துக் கடுகெனவேவிசிறினாளே
மற்றுமொருநாழியும் றபிறகாக
விசக்கலைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
மூர்ச்சையதுதெளிந்து முன்னின்றுபுலம்புகிறார்
அப்பாநகுலாவென் னறிவுள்ளகண்மணியே
மலைபோலுவதமே மாமலையேகுஞ்சரமே
நீமடியுங்காரியங்கள் நின்னயத்தையானறியேன்
மாண்டிடுவீரென்றுநான் மனதில்நினைத்ததில்லை
செத்துமடிவீரென்று சற்றுமறியேனே
என்னைநீகைவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
நீங்கள்போவதறியாமல் பூரித்துநானிருந்தேன்
சாவதறியாமல் சந்தோஷமாயிருந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுதையா

கண் முகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுதப்பா
கூடப்பிறந்தீர்களே கூட்டுப்பாலுண்டீர்களே
ஒக்கப்பிறந்தீர்களே ஒருஸ்தனப்பாலுண்டீர்களே
காட்டுக்குள் கையைவிட்டு கைலாசம்போனீரோ
தங்கத்தரிக்கவில்லை தரையில்கால்பாவவில்லை
நிற்கத்தரிக்கவில்லை நிலத்திற்கால்பாவவில்லை
உங்களைநான்பிரிந்து ஒருநாழிதங்குவேனோ
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேயுங்களுடன்
ஒக்கமடிவேனே உங்களுடனாக
அலண்டுபிரண்டழுதார் அடித்துக்கொண்டார்தலைமேலே
மூட்டிக்கொண்டார்பூமியிலே மோதிக்கொண்டாரப்போது
மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறிந்தார்மண்மேலே
துடித்துபதைத்தலறித் துள்ளிப்புரண்டழுதார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தர்மலிங்கம்
மூர்ச்சையாய்விழுந்தாரே முடிமன்னராசாவும்

தருமராசா மூர்ச்சைதெளிந்து சகாதேவனைப்
பார்த்து புலம்புகிறது.

தோளுவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
களைத்ததருமருக்கு களைகள்தெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்து கட்டழகிவீசலுற்றாள்
பச்சைதழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றாள்
வீசக்களைதெளிந்து வேக்தெழுந்திருந்தார்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து மோதிப்புலம்புகிறார்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவராசாவே
முன்னேவருங்காரியத்தை முதலறிந்துசொல்வாயே
இனிநடக்குங்காரியத்தை எந்தனுக்குநீயுரைப்பாய்
அப்படிக்கொத்ததொரு அறிவுள்ளகண்மணியே
உன்னைப்பறிகொடுத்து உலகத்தில்வாழ்வேனோ
பனிரெண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்தீர்ந்தபின்பு
அக்கியாதவருஷ மதுவுங்கழித்தபின்பு
பாரவனந்தீர்ந்து பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்தால்
குந்தியம்மாளோடிவந்து குழந்தைகளெங்கேயென்றால்
மைந்தர்களெங்கேயென்று மாதாவுங்கேட்டாலே
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்தாயாற்கு
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
முடித்தமுடியானாலும் முத்துமுடியாகுமோதான்
தங்கமுடியானாலும் உங்கள்முடியாகுமோதான்

தருமர்நாலுபேர் தம்பியரையும் நினைத்துப்புலம்ப அப்போது
துரோபதை தன்புருஷர்களைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
மாலையிட்டமன்னவர்கள் மாண்டுவிட்டீரியுண்டோ

நாலுகட்டுப்புரங்கள் நனையவிழுந்தாச்சு
பகலிலேயுறங்கி வனமுழுவதையென் றிருந்தனை
உனைத்தம்பிமார்கள் ஒருவருக்குமகையெடுப்பார்
ராசகுலருக்கும் ஒருகைகொடுத்து அபயலத்துக்காரனேன்
செல்வத்தோப்பிலே செப்பிபடெழுதினது
அல்லறுப்பிறு வயம் அமைத்தாரேயிரபெதவன்
ஆனைக்கழுத்தில் அனைக்கழுதிவானேனோ
மோதனைக்கழுத்தில் குதிரைக்கழுத்தினானோ
சிங்கக்கழுத்தில் தலைவிரிக்காளாச்சே
பஞ்சமைக்காரனேலே பரிவிரிக்காளாச்சே
குஞ்சுபுசக்கோலே குழல்விரிக்காளாச்சே
துயைவோமெதுப்பமே அனியாயஞ்செய்தீர்களோ
பார்த்துவிருந்துமென்னைப் பாதவிக்கவிட்டீர்களோ
கண்டிருந்துமென்னை கலங்குலையவைத்தீர்களோ
தேரன்காரத்துரைசாக்கள் சேர்த்துவிட்டகாரணமோ
மார்சார்த்தராசாக்கள் மடிந்துவிட்டகாரியமோ
சாட்டுமேடையுதலமேவா கைகயவிட்டுநின்றீர்கள்
அட்டவிமேதன்மடிந்து அலையவிட்டுப்பார்த்தீர்களோ
சூரியனைசாட்டிவைத்து தெருவில்லைகையைவிட்டீர்களோ
சந்திரனைசாட்சிவைத்து சாகந்துணிந்தீர்களோ
சந்திலேகைகளைவிட்டு சமாத்தாய்படுத்தீர்களோ
பந்தலிறுந்து பனையிறுந்துபுவிறந்து
நாவிசமுறந்து தாணியிலிருந்தபேறு
மஞ்சள்சகமுறந்து மங்கலியருப்பேறு
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவேரயுங்களுடன்
ஒக்கமடிவேன்காண் யுத்தமேரயுங்களுடன்
சாதுமடிவேன்காண் ராசாக்களேங்களுடன்
அலண்டுமிகண்டுபுடம் அப்பிக்கொண்டாள்பார்பேலே
எங்கேகேயாவானம் எடுத்துவியன்றிருந்தேன்
அப்பாமல்லனைமல்லோ தம்பிவிடுத்துதே
என்றுபுலம்பியே இளங்கொடியாள் தானழுதாள்
சேரவென்றாக்கம் ஆசிப்புலம்புகிறாள்
தக்கடியபூடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
சீயபபுமன்னவனுர் தருமரவரேதுசொல்வார்
மெத்தாருவடிவழகி துரோபதைத்தேயிரிகளும்
வசனாமிதன்னிகருண்டு கண்டாரேதப்பிடரே
சாமுப்பதித்தேமே நல்லவிஷத்தண்ணீரை
இறவாமல்சாமுமிருப்பதென்னகாரணங்கள்
மாண்டெதீருதம்பியர்கள் மன்னவர்கள்தன்னுடனே
நாமும்மடிந்தாக்கால் நல்லதென்றென்னுகிறேன்
கூடமடிந்தாலே குணமென்றுபெண்ணுகிறேன்

ஒக்கமடிந்தாலே ஒருமிக்கத்தீர்ந்துவிடும்
கதியைத்துலைக்கலாம் காவேரிநீந்திடலாம்
விதியைத்துலைக்கவல்லோ வேறுவகையறியோம்
என்னசெய்வோமென்றுசொல்லி ஏங்கிப்புலம்புகிறார்

தருமர்மனதறிய எம்பெருமாள் ஒட்டனாகவும் ஏமன் ஒட்டச்சியாகவும்வந்து பிணத்தையிழுக்கிறது.

ஏமனும்பெருமாளும் இருவருமாகவேதான்
தருமர்நினைவறிய சாமிவடிவெடுத்தார்
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரென்னவடிவானார்
இருவருமாகவே இவர்களண்டையோடிவந்தார்
தருமரைத்தான்பார்த்து சாமியவருரைப்பார்
ஆரையாயிங்கே அழுதுபுலம்புவது
இந்தகுளததிலே யெவர்தாகமுண்டாலும்
வசமாயித்தண்ணீரில் மாண்டுமடிந்தாலும்
எங்களையல்லாமல் எவரெடுக்கலாகாது
எடுத்துப்புதைக்கிறது எங்களுக்குத்தாரமையா
நாங்களெடுக்கும்படி ராசாவினகட்டளைதான்
என்றுமேயெம்பெருமாள இழுத்துப்போறார்வீமனையும்
இளவிசயனர்ச்சுனனை இழுத்துப்போறான் ஒட்டச்சியும்

எம்பெருமாளும் ஏமனும் சவத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோக தருமராசா பரிதாபப்பட்டு தன்சவத்தை வாங்குகிறது.

சவத்தையவரிழுக்க தருமரவர்பார்த்து
கண்டாரேதருமரவர் கடுகவாயெறிந்து
பார்த்துமனங்கலங்கிப் பதைத்துப்புலம்பியவர்
ஒட்டர்களருகில்வந்து வுத்தமருமேதுசொல்வார்
ஆரையாஒட்டர்களே ஐயாவேநீகேளும்
அண்ணன தம்பிநாங்களிங்கே அருகாகவந்திருக்க
தமயனெனநானும் தனதாகவந்திருக்க
பூமிகளைவெட்டிப் புதைக்றும்வயணமென்ன
எங்கள்பிணத்தைநீங்கள் இழுக்காதீர்விட்டுவிடும்
தரையிலிழுக்காதே தர்மமாய்ப்போகுதையா
பூமியிலிழுக்காதே புண்ணியமாய்ப்போகுதையா
கோடிசரணமையா கும்பிடுவேன்விட்டுவிடும்
ஆயிரஞ்சரணங்காண அடிபணிந்தேன்விட்டுவிடும்
மூவாயிரஞ்சரணம் முடிசாய்த்தேன்விட்டுவிடும்
என்றுவருந்தினரே இயலான தர்மலிங்கம்
ஏமனும்ராமனும் இருவருந்தான்பார்த்து
பெருமாள்மனமிரங்கிப் பிரியமுடனாக
வீமனைத்தாழவிட்டார் வேந்தாபெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரோடிவந்து
வீமனையெடுத்துவந்து மெத்தெனவேதான்வளர்த்தி

வீமனுக்காக வேந்தரும்விற்றிருந்தார்
தோகைமயிலாள் துரோபதையாமே துசொல்வாள்
பட்டணமதிலே உத்தமியாள் தான்லிருந்து
ஜாமேவரும் தருமபாப்பேரறுதய்யா
மன்னர்பாண்டவர் தருமமதனை வலியாமே பூமியிலே
நேசமுடனே நதுயானை கவியாமே தாயாரே
புவிமையனர் வர்கள் புரட்டாதேமகதாவே
அம்மையோ நாங்களில்லை ஆக்கினைசெய்யாதே
ஆதிக்கிறுமே வைமா அடிபணிந்தே துதனுக்கு
மாதர்கள் தருமனை முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மாமுகனைப்பா ருங்கோடெண்டனிட்டுநின்றும்
மன்றனைக்கிரேங்கொ இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
மாதும்பெருமாளும் இருவருந்தான்கேட்டு
பாதுகைதனைமல் பாதத்தனை விட்டார்கள்
தோகைமயிலாள் துரோபதையுமோடிவந்து
இளங்கொடியாள்சககனை வடிதுவளர்த்திடவே
சுந்தரமும் உத்தாரமென்னசொல்வார்
எழுந்தப்புனையுமென்று பகிருந்தார்கள்
தோகைமயிலாள் துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
இன்றுதன்னையிவ்விருந்து எங்கியபூதாலும்
நாமமவது ராசாவேயொன்றுமில்லை
மாயன்பெருமாளை மனதில்நினைத்திருந்தால்
வருந்தியழைத்தால் வருவார்காணெம்பெருமாள்
மாயனைவந்திடவே வயணமெதரியுமென்றாள்

தருமராசர் தம்பிமார் பிழைப்பதற்காக எம்
பெருமாளை நினைத்துபுலம்புகிறது.

காயம்புமன்னவரும் தருமராஜனெசொல்வார்
அடியார்க்கருவிளை ஆதிமூலமாறுமென்று
மால்வாமாதசாமி மெய்பெருமாள்மேகவண்ணா
கல்லானை அகலிகை கல்லென்றாக்கினைவைத்தாய்
புலியென்னுங்குசேலதனை காத்தமுகில்வண்ணா
ஆனைக்குபண்டாக்கொண்டே அரிராமவாருமையா
மச்சவடிவுகொண்டே அச்சுதரேயிச்சகத்தில்
கூர்மவடிவுகொண்டு பாதாளம்போய்வந்தீர்
சிங்கமாயிரணியனை பங்கஞ்செய்துமார்பிளந்தீர்
ராமர்வடிவுகொண்டே ராவணனைச்சங்கரித்தீர்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்திரே
அம்பலத்தில்துரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீர்
மண்டலங்கள்தானறிய மாளாததுகில்கொடுத்தீர்
பகையாளிவாசலிலே பட்சமவைத்துக்காத்திரே
எதிராளிமுன்னாலே எங்களைக்காத்திரே

உன்மகிமைபாராம்வார் உம்பர்பிரான்தானெர்வார்
சீரேதுணையல்லாமல் வேறேதுணையுமில்லை
ஆசைச்சதமென்பேன் அன்னியமாய்த்தஞ்சமென்பேனே
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்களாகுதே
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகங்களாகுதே
ஏழையழுதகண்ணீர் கூறியவாள்தைக்கில்லையோ
நானுமழுதகண்ணீர் பம்பங்கொண்டாலுக்கில்லையோ
என்றுபுலம்புகிறார் இயலானதருமரவர்
தருமருடனாக தவிக்கிறாள் துரோபதையும்
கூடப்புலம்புகிறாள் கொம்பனையாள் துரோபதையும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமருந்துரோபதையும் வருந்துகிறதை ஏமனும்பெருமாளும் கேட்டுசந்தோஷித்து இவர்களிருவரும் வருவது.

ஏமனும்மாயவரும் இருவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டாரே சாமிபெருமாளும்
ஏமன்கடாமேலே எம்பெருமாள்கருடன்மேலே
இருவருமாகவே எழுந்தருளிவந்தார்கள்
தருமரிடத்திலே இருவரும்வந்துநின்றார்
தருமருந்துரோபதையும் சாமியைக்கண்டவுடன்
சரணமடைந்தாரே சாமிபெருமாளை
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
இருவரையுந்தெண்டனிட்டு இட்டார்சிம்மாதனத்தில்
சிம்மாதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
இரும்இருமென்றுசொல்லி இருவரையுந்தெண்டனிட்டார்
ஏமனும்மாயவரும் இருந்தார்சிங்காதனத்தில்
வண்ணசிங்காதனத்தில் வந்திருந்தாரிருவருமாய்
அடியாளந்தமாயவரும் ஆண்டவருமென்னசொல்வார்
என்னவகையாக ஏனழைத்தீர்தருமலிங்கம்
அழுதுபுலம்புவதேன் ஆயாசமாகுவதேன்
என்னபுதுமை எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆயருக்கேதுசொல்வார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரெடுத்துரைப்பார்
மான்பிடிக்கவந்தவர்கள் மாயவரேதம்பியர்கள்
தாமரைப்பொய்கையிலே தண்ணீர்குடித்தார்கள்
விஷநீரைத்தான்குடித்து வேந்தர்மடித்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
தம்பியரைத்தேடியே தையலரும்நானும்வந்தேன்
அழுதுபுலம்பிவந்து அன்னவரைக்காணோமே
தட்டுப்பொறுப்பினேன் செத்துமடிந்திருந்தார்

பார்த்துயிரோடிருந்து பதைத்துப்புலம்பினேன்
கண்டுயிரோடிருந்து கார்வண்ணாபுலம்புகையில்
எவரென்றுதெரியாது இராட்சதன்போல்ஒட்டனவன்
ஆரென்றுதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவொட்டன்
ஒட்டன்மனைவியவள் ஒட்டச்சிகூடவந்தாள்
இக்கவனத்திலே எவரெவர்மாண்டாலும்
எடுத்துப்புதைக்கிறது இங்கேயவர்க்குத்தரவாம்
பீமார்ச்சுனரை வெகுதூரக்கொண்டுபோனார்
தம்பிமாரிருவரையுந் தானிழுத்துப்போனார்கள்
கண்டுமனம்பதைத்துங் கதறிப்புலம்பினேனும்
பார்த்துமனந்தாளாமல் பதறிவாயிறைந்தோம்
பாதத்தின்மேல்விழுந்து பத்துலட்சந்தெண்டனிட்டோம்
விட்டுவிடச்சொல்லி வெகுகோடிதெண்டனிட்டோம்
எங்கள்பரிதாபம் பார்த்துமனமிரங்கி
எடுத்துப்புதையென்றுசொல்லி இந்தவழிதான்கடந்தார்
அவர்கள்போனபிற்பாடு ஆண்டவனேயுனைநினைந்தேன்
தம்பியரைவிட்டு தரிக்கமனங்கூடவில்லை
என்செய்வேனென்றுதா னேங்கிப்புலம்புகிறார்
தருமர்புலம்புவதை சாமியவர்பார்த்து
பரமன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
தருமர்முகம்பார்த்து சாமியுமேதுசொல்வார்
என்னசெய்வோம்தருமரே எழுத்துப்படியிவ்வளவு
அன்றெழுதினகர்த்தனவன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
தலையதெழுதாகரங் காலேவரிதீர்ந்திடலாம்
விதியைத்தொலைப்பதற்கு வெல்லவகையறியோம்
பிரமனெழுதினது பெருகள்வாராகத்
மாண்டார்பிழைத்தாலே வையகங்கொள்ளுமோ
செத்தார்பிழைத்தாலே செகமெல்லாங்கொள்ளுமோ
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டாலும்
ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவாரென்று மனதில்நினையாதே
செத்தார்வருவாரென்று சித்தத்திலெண்ணாதே
தம்பியரையெடுத்து தகனங்கள்செய்யுமென்றார்
இவ்வாசனமாகவே எம்பெருமாள்சொல்லவுமே
தருமர்மனதறிய சாமியுரைக்கலுமே

எம்பெருமாள் செத்தவரைத்தகனஞ்செய்யுமென்று தருமர் மனமறியச்சொன்னார் அதுகேட்டு தருமருந் துரோபதையும்புலம்பி சுவாமியை மடிபிச்சைகேட்டது.

எம்பெருமாள்மாயவனும் இப்படித்தானுரைக்க
சாமியுரைகேட்டு தருமர்மிகத்தளர்ந்து

சித்தைகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மெத்தமனநொந்து வெக்கப்புலம்புகிறார்
அடைத்தமயில்போல அழுதுபுலம்புகிறார்
பச்சைப்புழுவெடுத்து பெருநெருப்பிற்போட்டாற்போல
துடிக்குபுழுபோல துள்ளிப்புலம்புகிறார்
உன்னைப்போர்பி உயிர்கொண்டிலாவுகிறேன்
கற்பிரிந்தவென்னை காட்டாற்றில்விட்டாய்
இப்படித்தைகளைவிட்டால் எப்படிநான்பிழைப்பேன்
ஆற்றங்கரையருகில் ஆலமரம்போலானேனும்
குளத்தங்கரையருகில் கோடாலிக்காம்பானேனும்
காட்டாற்றிலேமுளைத்த நாணலுங்கோரையானேனும்
உன்னைக்கைசெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோகுதே
கையில்செபமாலை கணக்குலைந்துபோனதே
இனிபிக்கபூமியிலே இருக்கவுமாகாது
என்னையுங்கொன்றுவிட்டு எம்பெருமான்தனமுஞ்செய்யும்
நால்வருடனுக கருமத்தகனஞ்செய்யும்
என்றுபுலம்பினார் பெலானதருமலிங்கம்
குயில்வளர்த்தபத்தினியாள் துரோபதையேதுசொல்வாள்
தமையனருகில்வந்து தையலருமேதுசொல்வாள்
அண்ணரருகேவந்து அழுதுபுலம்புகிறாள்
மங்கிலியப்பிச்சையது மாயவரேதாராயோ
முக்தாலிப்பிச்சையது முகுந்தரேதாராயோ
என்றுமடியேந்தினாள் இளங்கொடியாள்துரோபதையும்

தருமரும்துரோபதையும் புலம்புவதை எம்பெருமான்பார்த்து
மனமிரங்கி இங்கேயிருந்து வேறேயொரு ஜோகியாகவும்
வந்து நாலுபேரையுமெழுப்புகிறது.

தருமருந்துரோபதையுந் தானழுததைப்பார்த்து
கரியமால்மனமகிழ்ந்து கடுகதினைவுகொண்டு
இவர்களுக்குமுன்னாலே இருக்கமோமாயவரும்
எம்பெருமான்மாயவரும் என்னவடிவெடுத்தார்
வேதியருவாக விண்ணூலவடிவெடுத்தார்
மல்லானஜோகியைப்போல் வாராரேமாயவரும்
கைதனிலேமருந்துபையாங் காவியுடுப்புகளும்
தோளிலேசாலிட்டன் தொங்குகிறதாடிகளும்
கையில்செபமாலை கமண்டலங்களுடனே
கொண்டுநாளாக்குஞ்சென்ற குலண்டகிழவனைப்போல்
காலுமப்பதுஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனைப்போல்
தோலுநரம்புகளுந் தொங்குங்கிழவனைப்போல்
முள்ளுதடுத்தாலே முப்பதிடம்விழுவார்
மணல்தடுத்தாலே நாற்பதிடம்விழுவார்
அருகம்புல்தடுத்தால் ஐம்பதிடம்விழுவார்

தண்ணீரைத்தேர்ந்து தடிக்கோலூன்றிக்கொண்டு
பஞ்சாட்சரமோதி பாதைவழியாக
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வந்தாரே
அரகராவென்றவரே அந்தவழியாகவந்தார்
தருமராசனிவ்விடத்தில் அருமைமீறாகியேதுசொல்வார்
அத்திபுகுந்திக்கு நர்திப்போமானிதுவழியாய்
ஆசிரமிருவர்கள் அடிநாடிப்புலம்பினார்கள்
பதக்கழுந்தார்கள் என்றறியதுவந்தேன்
அழுதபடியென்ன நூபாவேசொல்லுமென்றார்
பஞ்சிபுலிதன்னை பதுமைகளாய்ச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதகருமலிங்கம் அணைமுகமேதுசொல்வார்
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அப்போதெடுத்துரைப்பார்
பாண்டிபுத்திரர்கள் வனத்திலேதம்பியர்கள்
தசராதிதன்னிருந்து மாண்டாரேதம்பியர்கள்
விமரிசத்தான்புசித்து வேந்தாமடிந்தார்கள்
செத்தவர்கள் மேலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டிறந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
தப்பிட்டாலே புரையுருவிவிட்டாப்போல்
தப்பிப்பிழையாமல் சதிசெய்துமாண்டுவிட்டார்
என்றுசொல்லிதருமலிங்கம் ஏங்கிப்புலம்பினார்
பாயவடிவெடுத்த மல்லீறாகியேதுசெய்தார்
இறந்தகொருனாலும்பேரும் அன்னமேவுறுபுகழனுக்கு
மண்டலந்தோருமன்னவர்கள் மன்னருக்கெனவேவரும்
உண்மையைச்சொல்லுமென்றே உத்தமரைக்கேட்கவுமே
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்துரைப்பார்
இறந்தவர்களதிபேரும் எங்களுக்குத்தம்பியர்கள்
பசிவிளைபாஞ்சாலிதுரோபதைக்கு மாலையிட்டமன்னவர்கள்
சங்கிலித்தனியாய்விட்டு இறந்துமடிந்தார்கள்
என்றவருரைக்க ஏங்கிப்புலம்புகிறார்
பாபவடிவெடுத்த மல்லீறாகியபன்னசொல்வார்
இறந்தவர்களதிலேயவர்மேலுறுபுகழனுக்கு
செத்தவரிலொருவரைநான் சீக்கிரமெழுப்பித்தாரேன்
எவர்மேலுறுபுகழனுக்கு இப்போதேசொல்லுமென்றார்
ஆயானுஞ்சொல்லிவிட்டே அல்லவென்றால்நான்போரேன்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
மல்லீறாகிசொன்னதற்கு மன்னரெடுத்துரைப்பார்
நூபாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்தாயார்குந்திபயமாள் ஈன்றெடுத்தமூவர்களில்
இருவரிறந்தார்கள் இருக்கிறேனொருவன்
மறுதாயார்மைந்தர்களில் நகுலனையெழுப்புமென்றார்

தக்கபுகழுடைய தருமருரைக்கவுமே
மாயமாய்வந்தொரு பஞ்சஜோதிதான்கேட்டு
தருமர்நினைவரித்து சந்தோஷப்பட்டாரே
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து திருத்தோளும்பூரித்து
உண்ணாமல்பூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டுவிட்டு
கரியமால்வுளமகிழ்ந்து காலனையெச்சரித்து
நால்வருயிரையுமே நமனேரேவிட்டிடென்றார்

விஷதீர்குடித்து இறந்துபோனநாலுபேரும்
பெருமாளால் எழுந்திருந்தது.

எம்பெருமான்தானுரைக்க யெமனவர்கேட்டு
அப்படியேயல்லதென்று அந்தயெமனாரும்
பிடித்தவுயிரைவிட்டுப் போகவெழுந்திரென்றார்
தூங்கிவிழுந்ததுபோற் பாங்காயெழுந்தார்கள்
துள்ளியெழுந்தாரே துரைகளவர்நாலுபேரும்
மாயன்பெருமானை வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மாரோடேகொண்டணைத்து
சந்தோஷமாகத் தானிருந்தார்பெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமரடிபணிந்து
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீரென்றுடனே
நீர்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீடூழிவாழ்ந்திருப்பீர்
கல்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காமல்வாழ்ந்திடுவீர்
என்னைப்பெறுவீ ரெதிர்க்கார்முடியறிவீர்
மைந்தர்களைப்பெற்றெடுத்து மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவீர்
போருக்குப்போயிடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரிமேல் வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
ஆல்போலவேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலெந்நாளும் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்றுசொல்லி மனங்குளிர வாழ்த்தினார்
இருமிருமென்றுசொன்னார் இனிதாகத்தம்பிமாரை
அண்ணருரையாலே அழகாகவீற்றிருந்தார்
மாயனுரையாலே மகிழ்ச்சியாய்வீற்றிருந்தார்
தம்பிமாரைக்கண்டல்லோ சந்தோஷப்பட்டாரே
தோரவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
புருஷர்களைப்பார்த்து பூரித்தாளுத்தமியும்
கணவரைக்கண்டல்லோ உடல்மனங்குளிர்ந்து
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

எம்பெருமாள் துரியோதனன் சூதும் காளமகாரிஷி
செய்தயாகமும் வேதாளம்வரவுந்தான் இவர்
களைக்காப்பாற்றினதும் பஞ்சவர்களுக்
குச் சொல்லுகிறது.

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
துரியோதிரன்செய்த சேதியெல்லாம்சொல்லலுற்றார்
காளமகாரிஷியுங் கடுகிவருந்தியவன்
கொல்லஅனுப்பினான் கொம்பனையேயுங்களைத்தான்
காளமகாரிஷியுங் கடுகிவனந்தனிலே
அக்கினிகுழியதிக அனந்ததபசுபண்ணி
வேதாளமுண்டுபண்ணி வேந்தருங்களைக்கொல்ல
காமனைப்பொய்கையொன்று தண்ணீருமுண்டுபண்ணேன்
மாறுகலந்தல்லோ வரவழைத்தேனுங்களைத்தான்
அந்தமொழித்தான்பேசி அவ்வளவையுங்கொன்றுவிட்டு
ஓட்டிப்போய்வந்து உங்களைவலித்திருந்தேன்
என்னுடையகண்டேனே இராசாவேயுங்களாலே
என்று-மாயனுரைகேட்டு வளப்பெரியதருமராயர்
பாதத்திலேவிழுந்து பணிந்துமுறையமிட்டார்
உம்மையன்றிவேறுதெய்வம் ஒருவரெனக்கில்லையையா
உம்மைச்சதமென்று உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
நீரேதுணையல்லாமல் வேறேதுணையுமில்லை
அடியாரைகாக்கிறது ஆண்டவரேயும்பெருமை
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கங்கணங்கட்டினீரே
இரட்சிக்கவேண்டுமென்று எம்பெருமாளாய்ப்பிறந்தீர்
இன்னமென்னவினைவருமோ யானறியேனாண்டவனே
வதைதுசெய்வானோ இராசன்துரியோதிரன்
அத்தனைக்குமவனிருந்து அடியாரைக்காருமென்றார்
என்றல்லோருமாய் இறங்கியடிபணிந்தார்
சித்தமனமகிழ்ந்தார் மேகவண்ணரெம்பெருமாள்
சித்தமகிழ்ந்தார் தேகமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தார்
நல்லதுபஞ்சவரே ராசர்களேநீர்கேளும்
இந்தவனத்தைவிட்டு இன்னமொருவனத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசங்கள்பண்ணுமென்றார்
என்னவினைவந்தாலும் என்னைநினையுமென்றார்
போய்வாரோமென்று பெருமாள்பயணமிட்டார்
எமன்கடாவின்மேல் எம்பெருமாள்கருடன்மேல்
வாகனத்தின்மேலேறி வழிபிடித்துப்போனார்கள்

எமபுரத்தான்தேடி யேமனும்வந்துவிட்டான்
காலம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

நான்காவது காலமகாரிஷிவனம்

முற்றிற்று.

ரு-வது. சயிந்தவமகாரிஷிவனம்.

ஐந்தாம்வருஷம் பிறந்ததுஐவருக்கு
கூடைதன்மேலே குடிவாழ்ந்தகாலத்தில்
அத்திபுரிதானை அம்மையும்அதுவென
நின்றுதிரிகிறா தேசாந்திரிபோலே
சயிந்தவரிஷிவனத்தில் தானடைந்தார்பஞ்சவர்கள்
ஓரடிக்குபர்னசாலை உண்டுபண்ணுறைவர்களும்
மூன்றடிக்குபர்னசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணுர்
ஐந்தடிக்குபர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணுர்
ஆறடிக்குப்பர்னசாலை ஐவர்களுண்டுபண்ணுர்
எழடிக்குப்பர்னசாலை எழிலரகளுண்டுபண்ணுர்
பர்னசாலைமேலாக பஞ்சவர்கள்குடியிருந்தார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவ்வனத்திற்றனிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அநேகநாள்வாசம்பண்ணுர்
அநேகநாள்சென்றபின்பு ஆரணங்குதுரோபதையும்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கையிலே
உச்சிதங்கள்பார்த்தே உலாவிவருகையிலே
ஆகாயந்தன்னளவாய் அங்கேயொருமரந்தான்
வளர்ந்துதழைத்து மரத்திலேபூத்திருக்கும்
ஒண்டிப்பழந்தான் உயர்ந்தகிளைமேலிருக்கும்
சூரியகாந்தியைப்போல் தோணுதுதுரோபதைக்கு
மெத்தஆசைப்பட்டாளே மெல்லிரிளங்கொடியாள்
கண்டாசைப்பட்டாளங் காரிகைபெண்தேவியாரும்
இந்தகனியை எவர்பறித்துதாங்கொடுப்பார்
தருமருடன்சொன்னால் தல்வினைக்கேளாரோ
மதவீமருக்குரைத்தால் வயிறாரவுண்டிடுவார்
நகுலசகாதேவர் நமபால்முடியாதென்பார்
அருச்சுனற்குத்தானுரைத்தால் அவராலேயாகுமது
மற்றொருவர்தன்னாலே மாளாதுகனிபறிக்க
அருச்சுனரைமெள்ள அழைத்துவருவோமென்று
மெல்லநடந்தாளே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
கொஞ்சிநடந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
அருச்சுனராசரண்டை அணுகிவந்துநின்று
அருச்சுனரைக்கண்காட்டி அழைத்தாளே இப்புறத்தில்
ஏடையதிக்தலேவா தார்வேந்தரோடிவந்து

அர்ச்சுனன் துரோபதைக்காக எய்தமாங்கனி நிலத்திலிருந்து எடுக்கக் கூடாமையால் எம்பெருமாள் மனஞ்சோதித்து கனியை மரத்தில் ஒட்டும்படிசெய்தது.

தருமரறியாமல் தையலருமேதுசொல்வாள்
ஒருமனுவுளதனுக்கு உத்தாரந்தாருமென்றாள்
அந்தவுரைகேட்டு அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மயிலினையேகூறுமென்றார்
சிந்தையிலெண்ணமெல்லாம் சீராகச்சொல்லுமென்றார்
கேட்டமனுவுனக்கு கிளிமொழியேதாரேனென்றார்
உரைத்தபடியுனக்கு தருவேன்காணுத்தமியே
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குதுரோபதையும்
கொஞ்சினவார்த்தையுடன் கோபாலன்தங்கையரும
முத்தாரமையாளும் முருகுகுழலாளேதுசொல்வாள்
காராருதகண்டேனையா கண்டாசைப்பட்டேனையா
பாராருபார்த்தேனையா பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையில்கவிழ்த்ததுபோல்
பொன்னையுருக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டதுபோல்
சூரியனைப்போலழகாய்த் தோணுதுமாங்கனிதான்
சந்திரனைப்போலழகாய்த் தானிருக்குமாங்கனிதான்
அக்கனியையுண்பதற்கு ஆசைமெத்தந்தோணுகுது
மாங்கனியையுண்பதற்கு மனதுமெத்தத்தோணுகுது
அந்தகனிபறித்து அருச்சுனரேதாருமென்றாள்
மாங்கனிதனைப்பறித்து மன்னவரேதாரும்
என்றுவணங்கினளே இளங்கொடியாள்பாஞ்சாலி
வணங்கியெழுந்திருந்து மன்னனுக்கேதுசொல்வாள்
தனஞ்செயரேகனிபறித்துத் தாராமற்போனக்கால்
தண்ணீர்குடியேன்காண் தாகவிடாய்தீரேன்காண்
ஆறுமாதமானாலும் அன்னம்புசியேனென்று
சொல்லிப்பிணங்கினளே துரோபதைபாஞ்சாலி
அறைலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
கனிக்காகநீபிணங்க லாகுமோகட்டழகி
இதற்காய்ப்பிணங்குவரோ இட்சணமேதாரேனென்றான்
அதரமாயிருந்தாலும் அறுத்துநான்தாரேனென்றான்
எந்தமரத்திலே யிருக்குதுபெண்ணரசே
பழங்கனியிருக்கிற பாரவனமெங்கேயென்றான்
என்றுமவர்கேட்க இளங்கொடியாளப்போது

அருச்சுனன் துரோபதைக்கு மாங்கனிபறித்துக்
கொடுக்க வருகிறது.

தாருமையாவென்றுசொல்லி வணங்கியெழுந்திருந்து
அழைத்துவருகிறாள் அர்ச்சுனராஜாவை
கூட்டிவருகிறாள் கொம்பனையோர்ச்சுனரை
கடந்தார்சிலதூரங் கனியிருக்குமவ்வனத்தே
வந்தாரிருவருமாய் மங்கைதுரோபதையும்
இதுதானையாவென்று இளங்கொடியாள்காட்டலுற்றாள்

ஆனைமுறுமன்னன் அர்ச்சுனராஜாதுரை
மரத்திலிருந்திருந்த மாங்கனியைத்தான்பார்த்து
ஆயிரம்யோசனை தூரம் அந்தரமாயிருக்கிறது
இந்தக்கனிபறிக்க எவரால்முடியுமென்றார்
இத்தனை நேர்த்தி விருக்கின்றமாங்கனியை
எப்படிக்காம்பரிந்து ஈந்திடலாம்துரோபதைக்கு
என்றுநினைத்து எழில்விசையனப்போது
வில்லினைத்தூரிபூட்டி வில்லைகுணத்தொனித்தான்
அம்புறாத்தூணியிலே அலகம்புதானெடுத்து
அர்த்தசந்திரபாணமதை அருச்சுனருமுச்சரித்தார்
மந்திரமேபயிட்டு வாங்கிவிட்டானக்கனிமேல்
மார்புளவாங்கியல்லோ தோள்புரளவிட்டானே
வருகுதுஅஸ்திரந்தான் மாங்கனியைத்தள்ளுகுது
மரத்தில்பழத்தையல்லோ பாணமறுக்கையிலே
அந்தக்கனிவிழுமாம் அண்டரண்டந்தானதிர
பூமியதிர்ந்துவிழ பூலோகந்தத்தளிக்க
எல்லையதிர்ந்துவிழ எமலோகந்தத்தளிக்க
கெற்பங்கலங்குது கெந்தருவலோகமெல்லாம்
தங்கும்பொருங்கால்தான் ஒருமிக்கநீர்வாங்கும்
நட்சத்திரங்களெல்லாம் நாலுதிக்குந்தானதிர
பூமியாதிசேடன் பதறிக்கோடேபுழுமதிர
ஆதிசேடன்தசனும் அதிர்ந்துமேகஞ்சுகக்க
ஆகாசமின்றதிர அங்கேபோய்விழுந்தது
மரத்திலிருந்தகனி மண்மேல்விழுந்தது
அர்ச்சுனனுந்துரோபதையும் அக்கனியைப்பார்த்தார்கள்
பாதையிலேபோலே பருவதம்போற்கிடக்குது
இருவராலாகாது இந்தக்கனியெடுக்க
இந்தக்கனியையார் எடுக்கமுடியாது
ஆனைமுறுமன்னன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகமே
வெற்றிமதயானை வீமனையழையுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி

துரோபதை வீமனை அழைக்க வீமன்வருகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
அன்னமதுபோலே ஆனந்துவந்துமல்லோ
வெற்றிமதயானை வீமாருகில்வந்து
அருச்சுனராஜருமை அழைத்தோய்வாருமென்றார்
சீக்கிரம்வாருமென்று தேன்மொழியுந்தெண்டனிட்டார்
வெற்றிமதயானை வீமாருகில்வந்து
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மாரி

இருந்தவிடத்தைவிட்டு எழுந்தோடைந்தானே
இருவருமாகவே எதிரடைந்துவந்து
கனியிருக்குமவ்வனத்தே கடுகியேவந்தார்கள்
தருமராஜனுமவன் அழைத்துவந்தான்தையலரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனே நசிப்பான்
அழைக்கவேயார்த்தானே அனையவல்லி அக்கனிதான்
வெற்றிகதாயானை வீமனவனைநசொல்வான்
நகுலசகாதேவ ராசனையுமழையுமென்றான்
ஆனைக்குத்துரோபதையும் அப்படியேசொல்லவென்று

துரோபதை நகுலசகாதேவர்களை அழைக்க
அவர்கள் வருகிறது.

கொஞ்சியேவந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்முன்னேவந்து
அருச்சுனனும்வீமனும் அழைக்கிறார்கள்தான்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
நகுலசகாதேவ ராசாக்கள்தான்கேட்டு
அப்படியேசல்லவென்று ஆனந்தமாயெழுந்தார்
மூவர்களுமொன்றாக முந்திவந்தார்கானகத்தே
மாங்கனிதானிருக்கும் வனத்தில்வந்துசேர்ந்தார்கள்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்வந்தாரென்று
எல்லாருமொன்றாகி எடுப்போம்கனியையென்று
ஈந்துபெருங்கூடி அக்கனியைத்தானெடுத்தார்
வல்லபங்கொண்டு இழுத்துவளைத்தாலும்
எகதிக்கதிலேயும் எட்டாதே அக்கனிதான்
இக்கைதலைவனார்கள் திகைத்திட்டுமெய்மறந்தார்
மெத்தப்பயார்ச்சே வேந்தர்கள்நால்வருக்கும்
தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தான்பார்த்து
அழகானதருமருக்கு அறிக்கையிடும்பெண்ணேயென்றார்
தோராயவடிவழகி துரோபதையைத்தான்பார்த்து
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேசல்லவென்று

மாங்கனியினால் நாங்கள்பெருந் திகைப்பட்டுத் துரோபதை
தருமரை அழைக்க தருமர்வருகிறது.

துள்ளியெழுந்தாளே துரோபதைமாமயிலும்
ஒய்யாரதல்லிகை ஒருகொடிபோல்வந்தாளே
தருமரெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
வாசவிமைசாருக்குனாரும் மாங்கனியைத்தானறந்தார்
[illegible] என்றுரைத்தாள்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
தப்புமுடைய தருமரதுகேட்டு
இதென்ன அதிசயமென்றேதயெழுந்திருந்தார்
தருமருந்துரோபதையும் இருவருமவந்தார்கள்

மாய்த்தருகே வந்தார் மகாராசர் தருமலிங்கம்
உருதாற் றப்பார்த்துமே யோசனைபண்ணுகிறார்
தம்பிமார் நால்வரையும் தருமர் வரவழைத்து
ராயாம்புமன்னவனார் தருமரங்கே தாம்சொல்வார்
ஆருண்டுமக்கினிமேல் ஆற்றேனே தம்பிமாரே
வேறுண்டுமாக்கினிமேல் யேதுமறியேனே
எங்கெங்கு தேடினாலும் எடுத்துப்புசிக்கிறதோ
சக்கரியுமிவைகள் சங்காரியுமிருந்தோ
போலுலகத்தருமர் சாலவருந்தினதோ
வல்லமாசபலைதத்தென்று கடுங்கேய தருமராயர்

வாக்களித்ததால் யோசனைக்கென்று தருமர் எம்பெருமானை
நினைத்து தோத்திரம்பண்ணுகிறது.

தக்கபுகழுடையர் தருமராஜர்பயக்கு
சிந்தைகலங்கியவர் திக்கெட்டுமெய்மறந்து
உன்னாக்குமிலை தாமல்லோ வுடம்புவிட்டது
மன்னமனதலைந்து மனதில் எண்ணிபண்ணுகிறார்
ஆனைநினைக்கிறார் அவளைத்தானிகதாமில்லை
எவரைநினைக்கிறார் நானுமற்றதிக்கதாமில்லை
மாயன்பெருமானை மனதில் நினைத்தாரே
அண்டமுலகளந்த ஆதிமூலமே நீரே
காமுலகமண்டலமும் எம்பெருமான் நீங்கேவாரார்
மனமறைக்குங்கருணைதந்த மாயவனே நீங்கேவார்
நாட்டைப்பறிக்கிறதோ பொருளிழந்தோம் நீங்கேவார்
அகலிகைசாபந்தீர்த்த ஆண்டவரே காருண்யமையா
எல்லையளந்தவரே எம்பெருமானே நீங்கேவார்
ஏழைவருக்கும் இன்றுபூதருளிவைத்தருளையா
இப்படியாக நினைவருந்தும் வேளையிலே

தருமர் நினைக்கிறப்படிவருந்துவதை எம்பெருமான் அறிந்து
தான் தருமரண்டைவருகிறது.

பஞ்சவர்கள் வருந்துவதைப் பாரளந்தார் தாமறிந்து
இவர்களுக்குண்டாக்கினான் அவர்தங்களுக்குத்தென்று
சாபித்துவரிஷிபமேல் சாபமுருகுத்தென்று
ஆயர்வரந்தந்த அங்கவேதாமெழுந்து
இவ்வரையுங்காக்கவென்று அப்பொழுதேவாரும்
கட்டமாங்கருடனேறி மாபலனார்வாராரே
வனமாய்வனந்தாண்டி வாராரே தருமரண்டை
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதாண்டி
ஆறுகளைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
இல்லென்றதோடும் செடியும் வனந்தாண்டி
சாபித்தவரிஷிவனத்தை தான்கண்டார்மாயவரும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இன்னும்பிறந்தி நூக்கதன் இறக்குதே காலாச்சே
சேனைகளெல்லாஞ்சிரகத்து செதறிப்போச்சே
நீயன்றிச்செய்தவந்தனக்கு நீவனதப்பிப்பிழைத்தீரா
மாயவனெத்தனத்துக்கு மனமயக்கிருதீர்கள
இக்கனைதருவாள ஆசுதனிடத்தாலேயே தான்
எக்கனிமிப்படிச்ச எவரும காணாச்சே
இதுதுதொடமிமாமுனிவர் என்றுரேயாடலுற்றார்

சாப்பிடநூறான கனிமுனிவர்களாசொல்லி தன்னுடையம்

ஆசாரித்தன்னுடைய தருமர்புலம்புகிறது.

தப்பாக்கலைகள செப்பதிருமாறும
இப்போர்த்தைக்கேட்ட பேரனதிலானதர்மலிங்கம்
முனிவர்களைமுன்னாலே முறையிடத்தொடங்கினார்
ஆசைதகப்பனார் அரைநூடன்பிறந்தேன்
கொல்லாத்தகப்பனுடன் பிறந்தசோதரன்வைமேனும்
எண்-அப்பாக்குமையமித்த ஆண்டவரேயென்னவெசப்பேன்
எண்ணாயிரம் பிரமகனிகளைபத்தானதந்தார்
அதிமேதவாயாமாகும் அதனைவொட்டேனிக்கனியை
பார்த்தேதவேயாமாகும் பறிக்கவொட்டேன்மாங்கனியை
தெரியாதசெய்தநூற்றை தேவாயனைப்பொறுத்து
உன்-உன்னாக்கைகெனுப்பிமும் வருதுக்குப்போகாமல்
உன்-பெட்டிமின்றுமைகள் பெருமைகுலையாமல்
உன்-தானிலெதமைந்து தொண்டழிந்துபோகாமல்
உன்-கையிலெசபாடலே கனக்குங்குப்போகாமல்
காத்தருக்கனைநீ சரியாயெல்லாபெருமான்
ஆசைதமிவன்பேன அன்னியாதத்தருமெனன்பேன்
எவளைசசரமென பவ இனியாகாதநெஞ்சமெனபேன்
அன்றாகருமாரமே என்றாபுலம்பக்கேட்டு
மாயவன்பெருமானும் மறுவார்த்தைக்கேதுசொல்வார
என்னவெறுக்கவேத எண்மேல்பெயாதே
உத்தமரேயுங்களைமேல் செதப்பொறுதாச்சே
கேசவெசவைநானும் என்றபெருமாளும
தக்கபுகழுடைய தருமரையே நீசொல்வார்
பிரமகாக்கனிபடைப் பார்த்துப்போவதற்கு
மனமும்வருதித்தா மாயவரேயுந்தனுக்கு
என்றவரைக்கேட்டு வதுசொல்வார்மாயவரும்
புகழ்வெவர்வார்த்தைக்குப் பொருக்கவேறு நிக்கனிதான்
இலகுடன்வார்த்தைதிருல் அமரத்தியொட்டவேறும்
அல்லாதேபோமாகால் ஆசைநமுடியாது
என்றவரைக்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமாயர்
அடியேனுக்குரைத்த ஆண்டவரேசொல்லுமையா

எம்பெருமான் ஐவருடைய எண்ணமும் துரோபதை
எண்ணமும அறிந்து மாங்கனி மரத்தில
பொருத்தினது.

தருமருரைகேட்டு சாமிமனமகிழ்ந்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையேதுசொல்வார்
ஐவர்மனதறிய ஆண்டவரேதுசொல்வார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரேநீர்கேளும்
உன்மனதிலேதானிருக்கும் மர்மத்தைச்சொன்னீரானால்
வஞ்சனைகளொன்றுமே மனக்கவலையில்லாமே
உண்டானபடியாக உரைத்தீரேயாமாகில்
அற்றுவிழுந்தகனி அம்மரத்திலொட்டுமென்றார்
மண்மேல்விழுந்தகனி மரத்தின்மேலேறுமென்றார்
அல்லாமேயானால் அக்கனிபொருந்தாது
இல்லாமேயானால் இறந்துமடிவீர்கள்
சொல்லாமேபோனால் சுருக்காய்மடிந்திடுவீர்
பெருமாளவர்சொல்லப் பேர்பெரியதர்மலிங்கம்
மாயனுரைகேட்டு மகாராசரேதுசொல்வார்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மத்தையேதுசொல்வார்
தன்மனதிலுள்ளபடி தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
பெரியதலைதெறித்த பின்னேதுரியோதனன்
தம்பிமார்தனனுடனே தானுஞ்சுகமானால்
ராச்சியங்கலமாகி நாமுஞ்சுகமானால்
நாடெங்கும்வாழ்ந்திருந்தால் கேடொன்றுமில்லையென்று
பெரியோருரைப்படிக்குப் பூமிசுமக்காதோ
என்றுநினைவொழிய இனியொன்றுமறியேன்
அப்போதுமாங்கனியும் ஆகாசமேலெழும்பி
அறுந்துவிழுந்தகனி அந்தரத்திலேபுகுந்து
இருநாறுயோசனைகள் எழும்பிநின்றதங்கே

மாயனுக்கு தருமர் மனதுபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
இருநாறுயோசனை தூரமெழும்ப பெருமாள்
வீமனைக்கேட்கிறது.

எப்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசொல்வாரப்போது
மதவீமனையழைத்து மாயவனுமேதுசொல்வார்
உன்மனதிலுள்ளபடி யுரையுமென்றார்மாயவரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
துரியோதிராசன் சேனைபரிகளுங்கள்
குருடன்மகனுக்கம் கூடிநின்றதராசர்களை
நாலாலக்கநிந்திரமார் நாற்பெருவர்ராசர்களை
கௌரவர்சேனைதனைக் கண்டதுண்டமாக்கியல்லோ
ஆனைதந்திவாகனை அழுதுள்ளசேனைகளை

சாமத்துரோகி சகுனியவனுமே
கொண்டு ஆதமாக்கி கொம்பனையாள் துரோபதையை
கொற்றார் குழலிபரைக் கூந்தல்முடிக்கவைப்பேன்
துலையுமிரதமொரு துச்சாதனுதிரமெல்லாம்
வாரிக்குடித்தாலே வயிறெரிவு தீருமையா
அள்ளிக்குடித்தாலே அங்கந்தரிக்குமையா
பார்பெரிய அண்ணருக்குப் பட்டந்தரித்தாலே
அப்போது மெய்மனது ஆயாசந்தீருமையா
வெற்றிமதயானை வீமனுரைக்கையிலே
என்றபொழுதே எழுமடமங்கனிதான்
சாற்றுமொரு முழமு போசனைநின்றிடுமாம்

மாயவனுக்குவீமன் மனேபாவஞ்சொல்லமாங்கனி
நாலுமுழமேயோசனை தூரம் எழும்பப் பெருமாள்
அருச்சனனைக் கேட்கிறது.

அப்போது மெய்ப்பெருமாள் அங்கனவே ஏதுசெய்தார்
அருச்சனனைப்பார்த்து ஆனதொரு கேட்கலுற்றார்
வாசவிசையா உந்தனிட மனதில் நினைத்ததெல்லாம்
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுமென்றார் மாயவனார்
என்றுமவ னுரைக்க எழில்விசையபச்சனுமே
மாயவனார்கேட்க வாள்விசயனேதுசொல்வான்
கர்ணன்சகுனியுமே காங்கேயரானவரை
கொல்லுவேனென்றுசொல்லிக் கொடியசபதமிட்டேன்
சங்கமரைக்கொன்றுகையில் சமர்பூமிக்குருக்ஷேத்திரத்தில்
அனைவரையுங்கொன்றுமே அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி
அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி அடிபணிந்துநிற்கவென்று
எண்ணியிருக்கிறேன் இனியொன்றுமில்லையென்று
அறுமுழமேபோசனையில் நின்றதுவக்கனிதான்

மாயனுக்கு அருச்சனன் மனேபாவஞ்சொல்ல
மாங்கனி அறுமுழமேபோசனை தூரம்பெழு
ம்பப்பெருமாள் நகுலனைக்கேட்கிறது.

அப்போது மெய்ப்பெருமாள் அங்கனவே ஏதுசெய்தார்
நகுலனைத்தானழைத்து நாரணருமேதுசொல்வார்
நாமமுடியானே நகுலனேயென்றழைத்து
மனதில்நினைத்ததொரு மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயவனார்கேட்க மன்னவனுமப்போது
நாமமுடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
திரியோதனன்படைகள் சேனைகளைக்கொன்றழித்து
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
மாரளவுரதங்கள் வழியவிட்டுமென்மேலே
அதமாக்கிச்சேனைதனை அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி

என்னன்றுசொப்பதற்கு கருத்தில்நினைத்தேனையா
அன்றையவனுரைத்து நீருகாலமுருதனுமே
அக்கயுரைகேட்டு அழகனமாங்கனியுமே
அந்தரத்தில்நின்றதனி அப்புறத்திலேபாருது
என்றுமாறுயோசனையில் நின்றதனியக்கனிதான்

பெருமானுக்கு நகுலன் மறுமொழிசொல்ல மாங்
கனி எண்ணூறுயோசனை தூரமெழும்பப்
பெருமாள் சகாதேவனைக்கேட்டது.

எம்பெருமான்மாயவரு மேதுசெய்தாரப்பொழுது
சகாதேவராசனை சாமியார்கேட்கலுற்றார்
இளையசகாதேவா என்னையென்னசொல்லுமென்றார்
தாமமுடையான் சகாதேவனேதுசொல்வான்
திரியோதனன்படையை சேனைபரிதளத்தை
உன்பாதம்சிரசில்வைத்து உக்கிரமாசனமே செய்து
அண்ணனுக்குப்பட்டங்கட்டி அவனிதனையாளவென்று
எண்ணியிருக்கிறேனே இதுவேயெனதுவழிமொழிய
மற்றொன்றுமில்லையென்று மாயர்பதம்பணிந்தான்
இவ்வாறுதானுரைத்து இருந்தான்சகாதேவன்
அப்போதுமாங்கனியும் அந்தரத்தமெழும்பி
தொளாயிரம்யோசனை தூரம்நின்றதக்கனிதான்

எம்பெருமானுக்குச் சகாதேவன் மறுமொழிசொல்ல
மாங்கனி தொளாயிரம்யோசனை தூரத்திலிருக்க
எம்பெருமாள் திரௌபதையைக்கேட்கிறது.

ஆதிநாராயணரும் அங்கேயேதுசெய்தார்
மாயனபெருமானும் வார்த்தைதகையாகச்சொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெறபெண்ணே பத்தினி த்ரௌபதையே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே சீலப்பசுங்கிளியே
ஐவருக்கும்தேவியரே அழியாதபத்தினியே
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மங்கையரேசொல்லுமென்றார்
நெஞ்சில்நினைத்ததெல்லாம் நேராகச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதிரௌபதையும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
தூரத்திலமபுலிபாள் தூசிபடாப்பதத்தினியாள்
வாசத்திலமபுலிபாள் மாசுபடாப்பதத்தினியாள்
என்னவென்றுசொல்லலுற்றாள் சீலப்பசுங்கிளியாள்
திரியோதனன்படையைத்தை செருக்களத்தெல்லாமழித்து
துவர்காட்டுகொண்டு அருந்தவேந்தெனச்சுப்பு
வெற்றிமகையானை வீமருடைகையாலே
பாம்புக்கொடிவேந்தன் பட்டழிந்துபோக
தென்னைமுடிவேந்தன் திரியோதனன்பட்டபின்பு
ராமச்சிராப்போருமாகமாசகடைக்காகவே
அரக்-மன்னாக்கரைப்புருதுடன் மாய்ந்தொழிந்து

மார்பைப்பலகையாக்கி மார்பெலும்பைச்சீப்பாக்கி
மார்பிலிருக்குமுதிரமெல்லாம் வாரித்தலைதடவி
கலிக்கன்னீலைவைப்போலே கலக்கிட்டுக்கொந்தளுக்கு
சப்புநிக்கையிலெடுத்து சிக்கமப்போற்றி
அவன் குடலைப்பிடுங்கியல்லோ தொண்டைக்கயிறுகட்டி
சாவின்பிச்செடுத்தது பிடுங்கித்தலைமயிர்முடிப்போன
அக்கினிக்குமயிர்முடிக்க வேணவாசவென்றிருப்பேன
அவிழ்ந்தமயிர்முடிக்க அண்ணைகாலன்செனத்திமோ
கூந்தல்முடிப்பேனென்று குலதனைவொருத்திகேளு
சாபமிட்டாளே தலைமுடிப்பேனென்று
அந்த நகீசிகத்திருக்கேன் துவேலையாக்காலேற்பேன்
இந்தவிருதுசொல்லி இருந்தாளேபாஞ்சாலி

தர்மர்பந்தை மற்றுபோலவுஞ்சொன்னது சரியல்லாமல்
சொலாசிரம் வேசகனாராயம்போன மாங்கனி
பூமியில்விழ பெருமாள் துரோபதையைக்
கேட்கத் துரோபதைசொல்லல்.

துரோபதைசொல்லலுமே தூரயிருந்தகனி
மரத்திலிருந்தகனி அவனியதில்வந்து
ஆகாசம்போனகனி அற்றுவிழுந்தது
கண்டார்களேமாருதி கலகலைவேயதுசொல்வார்
மனத்திலொருவருக்கு வஞ்சனைதான்சொன்னதினால்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அவனியில்வீழ்ந்ததென்றார்
வீரமிகுகாண்டீபன் மெய்யுரைக்கச்சொல்லுமென்றார்
ஐவருடனே பாஞ்சாலி உண்மைச்சொல்லுமென்றார்

துரோபதை மறுபடியும் பெருமாளுக்கு உண்மையைச்
சொல்ல மாங்கனி மரத்திலேபோய்ச்சேர்ந்தது.

அப்போது துரோபதையும் ஆரணங்குசொல்வாள்
அண்ணைகேளீர் அடியேன்மனதுக்குள்
இன்னொருவனை இனிமேல்நினைப்பேன்
மற்றபொருளை வஞ்சனைசொன்னதில்லை
அண்ணைகரியமாலே அடியேன்மனதுக்குள்
பார்த்தனைமானிடப் பாஞ்சாலனென்னைப்பெற்றவன்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வஞ்சனைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
அடிக்கிறகாற்றதனில் அலைந்துரும்புகாணுமுண்டு
மாலையுமுண்டவற்கு கண்டங்கருப்புமுண்டு
நீரிற்சுழலுமுண்டு நிலமகளிற் பூச்சமுண்டு
தண்ணீர்க்கலையுமுண்டு சந்திரற்குமாசமுண்டு
சந்திரற்குமாசுமுண்டு சற்றேறகருப்புமுண்டு

குண்டுமணிக்காகிலும் கொஞ்சக்கருப்புமுண்டு
எலக்கு மைக்கருப்பொழிய மற்றகருப்புமில்லை
பொட்டுகருப்பொழிய பின்னைகருப்புமில்லை
அக்கினியில்பெண்பிறந்தாள் ஐவரைமாலையிட
நெருப்பிலேபெண்பிறந்தாள் அருச்சுனரைமாலையிட
என்கூடப்பிறந்ததுகோதண்டமானவில்லு
பத்தரைவிலையானவளர்த்தேன் பார்த்தரேவேணுமென்று
அடுக்களையில்காண்வளர்த்தேன் அர்ச்சுனரேவேணுமென்று
வளர்ந்துசமைந்ததன்னை மாலையிடம்காணேனென்
மோதவளர்த்தேனே பின்னைபெருமகளாச்சு
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
எழிலான அர்ச்சுனர்க்கு என்னைக்கொடுக்கவென்று
என்தகப்பன்பாஞ்சாலன் மனதிலிருக்கையிலே
அரக்குமாளிகையில் ஐவர்மடிந்தாரென்று
மாண்டார்களென்றுசொல்லி மண்டலத்தில்பேராச்சு
செத்தார்களென்றுசொல்லி ஜெகமெல்லாம்பேராச்சு
அப்போதுயென்தகப்பன் ஆயாசப்பட்டுருகி
அருச்சுனர்க்கென்றுபெண்ணை ஆர்க்குக்கொடுப்பேனென
அருச்சுனரைப்போலாக ஆண்பிள்ளையில்லையென்று
வில்லைவளைப்போர்கள் மேதினியிலில்லையென்று
வலம்பசங்கிளியை எப்படிகாப்போமென்று
எண்ணுதுமெண்ணிப்பே இருந்துவிசாரமிட்டார்
இப்படியாக இருக்கின்றகாலத்தில் .
வந்தாரே அந்தவேளை மகாவியாசபகவானும்
என்தகப்பன்பாஞ்சாலன் எழுந்திருந்தோடிவந்து
கண்டவுடனேயல்லோ கடுகவெழுந்திருந்து
வந்தவியாசரை வணங்கியேதெண்டனிட்டு
இருமிருமென்றுசொல்லி இட்டார்சிங்காதனங்கள்
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவர்வீற்றிருந்தார்
என்தகப்பனைப்பார்த்து என்னவென்றருள்க்ஷேமம்
அப்போதுமென்தகப்பன் ஆயாசமாயுரைப்பார்
இந்தவிசேஷமெல்லாம் எடுத்துமவர்க்குரைத்து
அருச்சுனர்க்கென்றுநான் அனலிற்பிறந்ததுவும்
அரக்குமாமாளிகையிலேவரிறந்ததுவும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி இருந்தாரேயென்தகப்பன்
அப்போவியாசரும் அரசனுடவார்த்தையெல்லாம்
செவிகொடுத்துக்கேட்டுமல்லோ சீக்கிரமாயேதுசொல்வார்
உத்தமியாள்தன்னுடனே ஒன்றாய்ப்பிறந்தவில்லு
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டமானவில்லு
எடுத்துநிறுத்துமென்று எல்லாருக்கானதிய
பெருவில்வளைத்தவர்க்குப் பெண்ணைத்தருவேனென்று

ஐம்பத்தாறுதேசமுள்ள அரசர்கள்தானறிய
அரசர்கள்தானறிய அறையும்பறைபோனை
அப்போதறிந்திடலாம் ஐவருடசேதி
என்றுமவருரைத்து ஏகிநடந்தாரே
அந்தவுரைகேட்டு அனந்தமாயெழுந்து
கூடப்பிறந்தவொரு கோதண்டமானவில் லு
வந்துவளைத்தவர்க்கு மாலையிட்டுத்தருவேனென்று
வில்லைவளைத்தவர்க்கு மெல்லியைத்தருவேனென்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்க்குமாலைதந்தார்
பெண்ணைத்தருவேனென்று பிடித்தார்கள்சின்னத்தொனி
சின்னத்தொனியையல்லோ தேசமெல்லாம் ஊணிவைத்தார்
பாஞ்சாலன்சீமையெல்லாம் பந்தலலங்கரித்தார்
எங்குமலங்கரித்தார் இராசாக்கள்வந்திருக்க
பாஞ்சாலன்சொன்னவொரு பரிவானவார்த்தையினால்
ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள ராஜரெல்லாம்வந்திருக்க
நாலுபுரத்திலுள்ள ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரானவரும்
பச்சைமுடிதரித்த பட்டணத்துராசர்களும்
வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலத்துராசர்களும்
காசிநாடாண்டவொரு கர்னமகாவீரியரும்
நாலுதிக்கிலுண்டான ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
அப்பெரியபந்தலிலே அர்ச்சுனரும்நீருமாய்
அன்றொருபார்ப்பானைப் அங்குநீங்கள்வந்தீர்களே
பாஞ்சாலன்தானறியான் பாரளந்தாரானவரை
ஆருமறியாமல் அவரெடுத்தமார்க்கமெல்லாம்
உங்கள்வடிவுதன்னை ஒருவரறியாமல்
அந்தச்சமயத்தில் அடைவுடனேயென்தகப்பன்
வந்திருந்தராசர்களை வளையுமென்றார்வில்லதுவை
எப்பெரியராசர்களும் இவ்வில்வளைக்கறியார்
காண்மைபத்தனையெடுப்பார் கலங்கியேவைத்திடுவார்
ஆராலும்முடியாது அப்பெரியவில்வளைக்க
காசிநாடாண்ட கர்னனெழுந்திருந்து
வில்வளைத்துமல்லோ வில்நாரிபூட்டுகையில்
நான்றுதுமெண்ணினேனே இவனேபுருஷனென்று
வடிவுசிலையுடையான் மாலையிடவேணுமென்று
எண்ணினேனென்மனதில் இனியொன்றுநானறியேன்
வில்லைவளைக்காமல்கர்னன் வில்தெறித்துப்போய்விழுந்தான்
அன்றுமொருபார்ப்பானைப் அருச்சுனர்வில்வளைத்தார்
நீர்பார்த்துமினைத்தார் நித்திலங்குபூமுடியார்
பார்ப்பான்கழுத்திலே பணிமாலைபோடுமென்றார்

குஞ்சுடேசகியானவர்க்கு குடுக்கவுஞ்செய்வேனென்று
சகுநல்லோடமேதனிலே வித்தியோகத்திட்டாள்
கர்னன்கழுத்திலே வைகாமலிவிழாமல்
பார்ப்பான்கழுத்திலே பணியாமலிருக்கத
அப்பாவஞ்செய்கதல்லால் ஆயிரம்பிறன்திலே
அருச்சனர்குமாரனிட்டு ஐவருக்குஞ்செய்வேனென்
பார்த்தருக்குமாலையிட்டு பஞ்சவர்க்குந்தேவியானேன்
மற்றொருபாவங்கள் யாவுமேசெய்ததில்லை

எம்பெருமானுக்குத் திரௌபதை தன்கனியாவார்
சத்தி சரியாய்ச்சொல்ல பாதகனிமரத்திற்
பொருந்தினது.

தேராதவழுதி திரௌபதைபாகம்சொல்லுகையில்
என்றபொழுதிலே எழும்புதுமாங்கனிதான்
பொட்டென்றேவதாவென்டும்பெ பொருந்தனதேமாங்கனிதான்
தருமர்மனக்குளிர்ந்து சந்தோஷமானரே
பஞ்சவர்கள்ஐவரும் பாரமகிழ்ந்தார்கள்

எம்பெருமான் பஞ்சவர்க்குப் புத்திசொல்லித்தான்
அவர்கையில் செல்வபெற்று துவாரகைக்
குப் போகுதல்.

ஐவர்மகிழ்ந்தபின்பு அரிராமரேதுசொல்வார்
பஞ்சவரைத்தானழைத்துப் பாரனைத்தாமேதுசொல்வார்
இந்தவனந்தனிலே இருக்குமிக்காலம்
மற்றொன்றுவந்தாலும் கவலையில்லையென்றார்
பத்திரமாக இருங்களென்றார்பஞ்சவரை
போகச்சொல்லுதாரு மென்றிறபூதரர்புண்ணியரும்
பஞ்சவர்களைவரும் பாஞ்சாலி திரௌபதையும்
ஐவருந்திரௌபதையும் ஆண்டவனைத்தெண்டனிட்டு
போய்வருமெனுஞ்சொன்னார் புகழ்வேந்தரையர்களும்
விடைபெற்றெழுந்தாரே வேதப்பெருமானும்
பட்டமாய்கருடனேறி மாயவனுப்போகலுற்றார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சோலைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
வில்லின்றனாரிஞ் செய்யுமவனந்தாண்டி
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போனபின்பு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதிரௌபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மாதுசிரோமணியாள்திரௌபதையுமே
ஆரணைதனிலே அரிநாராயணனையேவணங்கினார்
இப்படியாக இருக்கின்றார்பஞ்சவர்கள்

ஐந்தாவது சயிந்தமகாரிஷிவனம் பூர்த்தியற்று.

துரியோதிரன் சித்திரசேனனுடன் சண்டைசெய்து தேர்சக்கரத்தில் கட்டுப்பட்டது.

௩-வது. - ஜயத்ரதனுபர்வம்.

ஆறும்வருஷம் பிறந்ததனுவருக்கு
காந்தவனந்தனைவிட்டு அப்பாலேசேர்ந்தார்கள்
ஆவடைந்திமேலே குவளாம்ஷைகாரனைநந்தில்
கோவிலைநந்திபோத் ஆவடைந்திமேலேவைத்தார்
மனவினைத்தரிபட்டு வனவாசம்போனார்கள்
காந்தவனந்தனைவிட்டு அப்பாலேபோனார்கள்
காமியநுபர்வதத்தை கடிக்கேபுகுந்தார்
காமியநுவனத்திலே கடுகவேசேர்ந்தார்கள்
ஜுக்கிரிகைகுளங்களை அநேகமும்கண்டார்
ஏழுமிக்குமரங்களை எதிர்வரவுங்கண்டார்
அந்தவனத்திலேவர் குடியிருந்தார்
அனேகரொயாய் அவ்வனத்திலேயிருந்தார்
இப்படியாகயிவரிருக்குமவேளையிலே

திரியோதிரன் ஆலோசனை.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்தானும்
வணக்கமுடிவேந்தன் மாபாவியென்னசெய்தான்
சபைகளிலேயிருந்தச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
காளமகாரிஷியாரை கருத்திதவம்பண்ணி
நுனையுங்கொல்லுமென்று அனுப்பினான்வனத்திலே
கொல்லுகிறேனென்றுசொல்லி கோபமாய்போனாரே
ஐவர்-செத்ததையுமறிந்த தவுஞ் சேதிதெரியவில்லை
ஆடாதுதவமே ஆப்பரமபோவாருமென்றார்
அப்படியேதூதவர்கள் அனேகரும்வந்தார்கள்
திரியோதிரனைக்கண்டு தெண்டனிட்டுமேபணிவார்
என்னையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றார்
அப்போதிரியோதிரன் அவர்களுக்கேதுரைக்கலான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனாரே
எந்தவனத்தில் இருக்கிறாரென்றறிந்து
இன்றுமைக்காமல் ஆராய்ந்துபார்த்துவாருங்கள்
என்றதுசொல்லுமே சீக்கிரங்கொண்டுவாரும்

துரியோதிரன் தூதுவர்கள் பஞ்சவரைக்காணவேதேடி
மாரசக்கிரான்னைதேல்லாம் மல்லாமல்தாண்டிசட்டு
வாரும்கூடதூதுவர்கள் மராசமன்சொற்படிக்கே
அந்திபுரந்தாண்டி அதிசயமாய்வாறார்கள்
குருக்ஷேத்திரபூமிவிட்டு குருபூமிதேசம்விட்டு
காடுஞ்செடிகடந்து கடுகவேவாறார்கள்
இல்லெனறுபூத்ததொரு செடியுமனைத்தாண்டி
குரிபன்னைதனிலே ஜுதரிதையாரத்தார்கள்
அந்தேரமக்காகுமல் அப்பாலேதேடிவாறார்

நாமபோகுவனத்தில் நடக்கென்றுதேடிவாரார்
அங்கேயுங்காணுமே அப்புறந்தேடிவாரார்
மருத்தமகாரிஷிவனத்தில் முடிமேதேடிவாரார்
அங்கேயுந்தேடியே அப்பாலேபோகிறார்
சாமமகாரிஷிவனத்தில் கடுக்கியேதேடிவந்தார்
அங்கேயுங்காணுமல் அப்போதேபோகிறார்
வசிஷ்டமுனிவனத்தில் வடிவிலேதேடிவந்தார்
அங்கேயுங்காணுமல் அப்புறமே டிவாரார்
காமதேனுபர்வதத்தில் கண்டார்கள்பஞ்சவரை
துரௌபதையுங்கண்டவுடன் அங்கேபயந்தொளித்தார்
பஞ்சவர்களைக்காணவும் கண்டுதிரும்பினார்கள்
பாண்டவர்களைநாடியும் கண்டுதிரும்பினார்கள்

துரியோதனனுப்பிய தூதுவர்கள்காமதேனு
வனத்தில் பஞ்சவரைக் கண்டு துரியோ
தனற்குச் சொல்லல்.

கண்டுகொண்ட தூதுவர்கள் கடுகவேதிரும்பினார்
ஆறுகடலைதாண்டி அதிகவனத்தாண்டி
காடுமலைகளுமே எல்லாந்தான்தாண்டி
ஆனந்தமாகவே அஸ்தினபுரத்தில்வந்தார்
துரியோதனனுக்கும் சிங்காசனத்தருகே
மகாராசன்முன்னே வந்துபணிந்தார்கள்
வந்துபணிந்தவர்கள் மன்னருக்கேயுரைப்பார்
துரியோதனராசனுக்கு சேதிசொல்லுகிறார்
துரைமகனேகேளுமே அரசர்பெருமானே
பாண்டவர்களென்றபேர் வனத்திலேகண்டோமே
காமதேனுபர்வதத்தில் கண்டோமேநாம்பஞ்சவரை
அந்தவனத்திலே இவரிருக்கிறார்கள்
பார்த்துப்போக வந்தோமே பஞ்சவர்களையும்
கண்டுபோக வந்தோமே காவலர்களையும்
என்றுமொழிந்தாரவர் வணங்கித்தூதுவர்கள்
துரியனுக்கேசொல்லி சொல்லுவமேனேர்வார்த்தை

துரியோதனன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்குப்போகச்
சகுனியுடன் ஆலோசனை பண்ணுகிறது.

என்றவுரைகேட்டு எரிசல்கொண்டவனும்
சபைதனிற்கிருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
இவர்வனவாசம்போய் இந்நாளவருமுன்பு
இவ்விதத்தை நன்மைகளை மெத்தமறந்திருப்பார்
ஆனைகுதிரைகளும் அண்டவொண்ணுப்படையுமில்லை
ஆகயினாலேசகுனி இவர்மேல்படையெடுத்தால்
இவ்வரசுக்கொண்டிடலாம் அதமபண்ணிப்போட்டிடலாம்

இதுவேசமயமல்லவா இராசனைக்கொல்லு நன்று
அப்பாலசகுனியேசொல் ஆசைகளைச்சொல்லுமெய்யே

சகுனிதிரிபோதிரனைப் பாண்டவர்களுடன் சண்டைக்குப்
போகச் சொல்லுகிறது.

அப்போசகுனியும் அக்கேயெழுந்துரைப்பான
சொல்லக்கேட்டவிடலன் முக்குசகுனியப்போமான
இதுசமயம் நுசமயம் இவனதுடியைக்கெடுக்கவேண்டு
மருமகனுக்காக வார்த்தைகக்கேடுசொல்வான
வெவ்வாத்தைசொன்னீர்காண் விலக்காகக்கொண்டவமேர
இவர்பிழைத்துப்பின் ஆணிபம்விட்டுவந்தால
தப்பிபிழைத்துவந்தால தர்ம்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பங்குநம்பிரகாரம் பாதிவிகேட்பாரே
இப்போபடையெடுத்து இராசனைவெகொண்டுவிடலாம்
கல்லசமயங்காண கைக்குக்கிடைத்தென்று
சென்னமுடிவேந்தன் திரிபோதிரப்பெருமான்
மாமனுரைகேட்டு மகாராசசேதுரைப்பார்

திரிபோதிரன் சண்டைக்குப்போகச் சேனையைத்
திட்டப்படுத்துகிறது.

ஆர்காரும்ராசர்களே அருகிருக்கும்மந்திரிகளே
ஐந்தருக்களுமே ஆயிரஞ்சேனைகளும்
பலபலராஜாக்களும் பக்கலட்சஞ்சேவகரும்
காலாளசேனைகளும் கப்பார்கள்காரியரும்
அத்தண்டசேனைகளும் அடக்கதுப்பயணமென்றார்

திரிபோதிரன் பஞ்சவர்களுடன் சண்டை
பண்ண வருகிறது.

அப்போதுதிரிபோதிரன் அவனுடையசேனைகளும்
பயணம்பயணமென்று பயணசேரிபடியென்றுவ
இன்றவெளிகூடாரம் இயநுடனேபோடுமென்றார்
கட்டுமென்றார்சண்டாளை ககராவுடனேமென்றார்
அக்கேகட்டரண்சண்டாளை அடிமென்றார்பேரிகையை
அடிபடுதாரம்பேரி அணடக்கிடக்கிடென்ன
சண்டைசண்டையென்றசொல்லி சண்டைகைடிபடுத்து
செணக்கணமெணக்கசென்று செணபேரிமடிபடுத்து
ஆனைபின்சேனப்பேரியையும் அசையநின்மேல்டங்காரம்
ஒட்டைபின்சேரிகளப்ததுக ஒருசேவக்குறாக்களும்
தானமொடிகைதனமுக கவிழ்மாளைராணம்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பணிலைபுக்தான்முழங்க
அண்டாண்டதானதிர அடிமிருதேமனவைகை
முக்காதமுரம்பட்டும் முரசுமுழங்கவர
காதுகாதுரம்பட்டும் ககனெனவகுழவர

முரசகந்தாளமட்டும் அடிபடுதுபேரிகையும்
ஆனையின்மேலக்கபத்து குதிரையின்மேலட்டங்காவும்
காணநாட்டெடுத்தார்கள் கருப்புகல்லகூடாரம்
வெய்யநாட்டெடுத்தார்கள் வெள்ளைகல்லகூடாரம்
மழைநாட்டெடுத்தார்கள் வர்ணவெள்ளைகூடாரம்
பனிநாட்டெடுத்தார்கள் பட்டுகல்லகூடாரம்
ராநாட்டெடுத்தார்கள் கருப்புகல்லகூடாரம்
குதிரைபோகுமிரை கொக்கரித்தவருகுதங்கிக
பாண்டியநேசர்களும் அண்டவெண்ணராஜாவாழும்
அபாதருஞ்சமரதரும் அதிபதரானவரும
மல்லர்செந்நாய்களும் கன்னடியரானவரும்
மறத்தனமக்களும் இலங்காடிச்சோனகரும்
வேறுபெருமானிபரும் வில்லேவந்தராசர்களும்
தொலுமானர்மல்லாளர் சோனகருமொட்டியரும்
பட்டாங்குஞ்சூரியமும் பரரியவிலசமுதாடு
பேரிகைமேளபேரிகத்தி கிராமைப்பாங்குகளும்
அறிமுமிருப்புகைக்கை ஆயுதவரிசையுடன்
கட்டுமுத்திலேலாயுதம் எடுத்தார்கள் சூலாயுதம்
அத்தவட்டாறுமெழும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
அமிர்தரும அமைத்தார்மர் சொல்லரியவீரர்களும்
திருபன்திருபாசாலி சேர்த்துபெற்றகர்ணனுமே
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கூட
மாமாசகுனியும் மைத்துனன்சேத்தராசன்
தம்மைகுணவாளன் தநுதல்லபொட்டுமகன்
துக்கானமணவாளன் அறதனியாள்பெற்றபிள்ளை
காந்தாரிபிள்ளைகளும் கவுரவர்சேனைகளும்
கூடப்பெற்றபிள்ளைகளும் கோடியரசர்களும்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அநேகம்பேர்பயணமானார்
செத்துமொழும்படுது தெய்வேலாகக்கப்புகுது
சருக்குமெழும்புறுது சக்கேரானைகப்புகுது
கொடிகள்பறக்குது குவலயமெட்டுந்தழ
முடிகள்நிறுத்து மண்ணுமேலாகத்தழைக்க
அச்சமிருக்கிறெண்ண ஆனைநெருங்கேதுரசைய
வணியக்கிரிசகிரதம் மகபானைகோகடைகூடன்
குதிரைகள்கூத்தலுழக் கோடியன்னார்சதுமிட
சந்தைதவிரைச்சலது சமுத்திரகோஷ்டமுடன்
செல்லுமுடனக்கதொகை சொல்லிமுடியாது
வாஜனக்கதொன்றுல் மட்டுமிதங்களில்லை
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாதகனும்வாரானே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவாரானே
அஸ்தினாபுரந்தாண்டி அப்புறம்வருகையிலே

துரியோதனன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்குவருகிறபோது
துரோணரைச் சகுனம்பார்க்கச் சொன்னது.

தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனராஜன்
துரோணரைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் துரியோதனன்
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாரவனம்போறோமே
வாருந்துரோணரே வழிநிமித்தம்பாருமென்றான்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆரணியம்போறோமே
சகுனந்தனைப்பாருமென்றான் ராசமுடியாளும்

துரியனசொற்படி துரோணர் சகுனம்பார்க்கிறது.

எல்லாசகுனங்கள் இன்னதென்றுதோணுது
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்சொற்படி
அரசனுரைப்படிக்கு ஆச்சாரியானவரும்
ராசமுடியாளும் சகுனங்கள்பார்க்கையிலே
எல்லாசகுனங்கள் எதிராகக்காணுது
பொல்லாசகுனம் பொருந்தலானதுக்கு
வலமாடமாச்ச வல்லிப்பல்லிகத்த
கழுதையானிடமாச்ச நரிகள்குறுக்கோச்ச
பாம்புகுறுக்கோச்ச பாப்பானெதிரானான்
சாரைகுறுக்கோச்ச சந்திரமேல்பல்லிசொல்லும்
வேடனெதிரானான் வில்லுமெதிரானான்
வெட்டுப்பிடியென்று கோட்டானுமாலமிடும்
பட்டமரத்திலே பருந்துதைச்சிருந்து
செருப்பெடுத்துக்கூவன்மழை மின்ரிழவுதான்தொடுத்தான்

துரோணாச்சாரியார் துரியோதனனுக்குச் சகுனங்கள்
நலமல்லவென்று சொல்ல துரியன் அவர்
சொல்லைத் தடுக்குறுகிறது.

துரியோதனனுக்குத் துரோணாச்சாரியார்
அப்பா துரியோதனா அரசர்சிகாமணியே
எதிருடைவார்த்தைதனை விராசவேளிக்கேளும்
ஆகாசகுனங்கள் அருகாமிப்பொழுது
பொல்லாசகுனங்கள் பொருந்தினதேயென்னசெய்வோம்
இன்று நாள்போக்கி இன்னொருநாளரசே
சண்டைக்குப்போகவேண்டாம் வாருமென்றழைக்கையிலே
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனராசன்
அல்லாதனைதான்கேட்டு அரசமன்னனேதுசொல்வான்
சகுனந்தான்பழுதுமுன்போ சதிராசனராசகமே
பொல்லாச்சகுனமென்று போகாமலிருப்பாரோ
ஐவருக்கெல்லாம் அடைக்கலமாயிருக்கும்
பஞ்சவருக்கெல்லாம் பல்லைகோபாலருமிருக்க
இந்தசகுனத்தில் எதோருக்குறையிருக்கு

கடையுங்கடையுமென்று நடைபேரிப்படியுமென்றார்
வைத்துத்தபாண்டவர்கள் மன்றுமின்றுங்கிராமல்
செக்குமொழிப்புருக அரிப்பைகப்பாதுக
கருக்குமொழிப்புருகா கதிரோனைக்காப்புகுது
காசிசெயு காண்டு கரிபாலைநான்காண்டு
ஆருஞ்சேனாதாண்டு அரிகேவலனைக்காண்டு
நூதனாசிங்கினாதனை உயிர்க்குகொம்பிலேயிருக்கும்
கருதனைக்கொரேசுசி கதலியானைக்காண்டு
செங்காயப்புலிகுட்டி நாகவனைக்காண்டு
மல்லையதுதூரம் புல்லவனைக்காண்டு
சூரியவண்ணாநேதனிலே நூறுமக்கொல்லாஞ்சேர்க்கார்கள்
அக்குருகட்டாங்சங்கடமை அடியமென்றார்பேரிகையை
அன்றுமுதலாய்நதா அடுத்தெகொருமற்றுநாள்
மற்றுநாட்காலையிலே வாய்பர்கள் துறைகளெல்லாம்
நாவிவிமனதில் கடந்தார்கள் துறைகளெல்லாம்
சண்டைகைகொட்டுமென்றான் சல்லரியடியென்றான்
அடித்தார்கள்பேரிகையை அடிவானதிடிபோல
அன்றுமுதலாயிருந்து அடுத்தகொருமற்றுநாள்
மற்றுநாட்காலையிலே வருதுதுபாண்டவர்கள்
சாமளாரியமனதில் தங்களுங்கூசேர்ந்தார்கள்
நகைப்பேரியடியுமென்றான் வல்லதின்னமுமுதுமென்றான்
அரசனுக்கன்செரற்படியே அறைந்தார்கள்பேரிகையை
மதிவரிசின்னதக்கொளி உலகேமுந்தானது
அன்றுமுதலாயிருந்து அடுத்தகொருமற்றுநாள்
மற்றுநாட்காலையிலே மன்னர்பயணமிட்டார்
கமக்குரூர்வதந்திர் கங்கைக்கரையிலே
நூவனைக்கொல்லென்று அருமையாய்வருநாகையிலே

தீர்பாதிரன் நூவனையுங் கொல்லவருகிறனை
வம்பெருமாளதிக்கு வந்தவர்க்கெல்லாந்
தாகமுண்டாக்கினது.

நூவருக்கும்வரதனிமே அருக்கமாயிருந்து
கைமோசம்வாதிக்க நாவலர்களபந்சவர்க்கு
பேசங்கன்யாக முழுக்குமுபந்சவர்க்கு
பாவிகெடுத்தாயே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
தோஷிகெடுத்தாயே தொண்டர்களைக்கொல்லவென்று
எக்காளம்பண்ணாளி வந்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
ஆக்கனிதகதியுமே இறக்கவகைப்பண்ணுகிற
அசதியாய்காம்குருதாக நூவரிமந்திவார்
மறதியுடனிருந்தகல் மாண்டிரோர்பஞ்சவர்கள்
செல்வத்திரவியங்கள் சேர்த்துப்போருக்கு

உள்ளங்கைசெல்விப்பழம் உருகுலைந்துபோகுதே
தோளிற்செபமாலை தொண்டமிழந்துபோகுதே
கையில்செபமாலை கலங்குலைந்துபோகுதே
என்னவுபாயமது செய்கிறோமெம்பெருமாள்
வருகிறராசருக்கும் மாதாகம்கொண்டவர்க்கும்
தண்ணீர்கலசங்கள் தாகவிடாயுண்டபெண்ணுர்
அந்தவராசருக்கும் அயநாசகுலத்துக்குது
நாவுவரட்டுகுது நடுநாக்குலருகுது
அவ்வனத்தில்தீர்த்தங்கள் அவனியுன்னைக்கிடையாது
மாயர்பெருமானும் மலைராமரோதுசெய்தார்
தேவேந்திரனுடைய சுரபியென்னுங்காமதேனு
அப்பசுக்கள் தீர்த்தமுன்னும் அக்குளமொன்றொழிய
தீர்த்தங்களில்லாமற் செய்துவிட்டாரப்போது
அந்தண்டெனங்களும் அலைகம்விடாயாச்சு
தண்ணீர்கலயாகி தனக்குதுபாளையங்கள்
காடைபடைத்துக் களைத்தார் துரைகளெல்லாந்
தூதுவரைத்தானழைத்து திரியோதிரனுரைப்பான்
இந்தவனத்திலே எங்குமநதியிலேயே
எங்குக்குளமிலேயோ யாதெங்கிலுமே தீர்த்தமுன்னை
தேடிப்போருமென்று செப்பியதும்பின்னேன்
அப்படியேயாகுமென்று அந்தவனங்களெல்லாம்
தேடிப்புறப்பட்டார் திரியோதிரன் தூதுவர்கள்
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்தார்கள்
காமதேனுதன்குளத்தைக் கண்டார்கள் தீர்த்தமுன்னை
ஓட்டங்கடையுமாய் ஓடிவந்தார் தூதுவர்கள்
திரியோதிரனுக்குச் சேதியுரைத்தார்கள்
அநலமுள்ளதாபத்துக்கும் அலங்காரப்பொய்கைகண்டோம்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டார்.

திரியோதிரன்காமதேனுக்குளத்தில்தண்ணீர்
குடிக்க சேனையுந்தானும் வருகிறது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்டு
நல்லதுவாரேமென்று நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
வருகிறசேனையிலே வானுலகவிடையரெல்லாம்

தெய்வலோகத்து இடையர் காமதேனுபசுக்களுக்கு
அந்தக்குளத்தில் தண்ணீர்காட்ட வருகிறது.

அந்தச்சமயத்திலே அந்தரத்துவிடையரெல்லாம்
வானுலகவிடையரெல்லாம் மாடுகன்றுதானெழுப்பி
காட்டிலேமேய்கின்ற காமதேனு அத்தனையும்
மேய்த்துக்கொண்டுதிரியே மீட்டுக்குளத்தில்விட்டார்
குளத்திலேயிருந்த குலமெல்லாமேருகி

தண்ணீர்கலங்கியே தரையில்மண்மேல்கிளம்பும்
குளங்கள்கலங்கியல்லோ குளத்தில்மேல்மணக்கிளம்பும்

பசுக்கள் குளங்கலக்கினதை தூதர்சொல்லத் திரி
யோதனன்கேட்டுக்கோபித்து இடையர்
களைக்கொன்று பசுக்களைமடக்கச்
சொல்லுகிறது.

அந்தசமயத்திலே அரவக்கொடியோன்றூதர்
தூதுவர்கள்தான்பார்த்து சொல்லுவாரரசருக்கு
துரையேராசாவே ஆரோதெரியாது
ஆயிரம்இடையர்கள் ஆவுகளைகொண்டுவந்து
விட்டுமேஅக்குளத்தை மிகக்கச்சேறாக்கிவிட்டார்
தண்ணீர்குடிக்கவேகாண உதவாதென்றார்கள்
என்றவுரைகேட்டு எதுசொல்வானரசனுமே
ஆயிரமிடையரையும் அங்கேவெட்டிவிட்டு
அந்தண்டபசுவையெல்லாம் அத்திபுரமோட்டுமென்றான்
இராசனுரைகேட்டு கடந்தாரே தூதுவர்கள்
மாடுகளைத்தானும் மடக்கித்திருப்பினார்கள்
எதிர்த்தஇடையர்களை யாவரையுங்கொன்றுவிட்டார்
சண்டையானவர்தலையைச் சேதித்து அங்கேபோட்டார்

காமதேனு பசுக்களைமேய்க்கவந்த இடையர்களைத்
திரியோதனன் தூதர்கள் கொன்றவர்கள்
போகமற்ற இடையர்கள்போய் தே
வேந்திரனுடன் சொல்லுகிறது.

தப்பிப்பிழைத்தார்கள் நாலுபேர்கோடனுப்பூர்
தேவேந்திரன்றன்னை தெண்டனிட்டாரிடையர்கள்
வந்துபணிந்தவர்கள் வார்த்தைகளைமிசொல்வார்
காமதேனுப்பசுக்களை காலையிலேமேய்த்திருந்தோம்
காட்டிலேமேய்த்துக்கொண்டு கடுக்குளத்தில்விட்டோம்
ஆரோதெரியாது அங்காரமுள்ளமன்னன்
சேனைபரிவாரத் திரளுடன்கூட்டிவந்தான்
மாடுகளைமடக்கிக்கொண்டான் வல்லுயிரைவாங்கிவிட்டான்
அல்லவரையுங்கொன்று அடியார்கள்தப்பிவந்தோம்
என்றவுரைகேட்டு எதுசொல்வானிந்திரனும்
உருட்டினான்கண்ணை உறுமினான்பெரும்புலிபோல்
கண்கள்சிவக்குதே காந்தாளமாகுதே
மீசைதுடிக்குதே மின்கோபமாகுதே
அவ்வலரிகண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுதே

கீலவிருக்கன்மன்ரெண்டும் நெருப்புத்தணலாய்விடுது
என்றுமில்லாக்கோபம் பிறந்ததுயிந்திரற்கு

தேவேந்திரன் தன்மகனைச்சண்டைக்குப்போகச் சொல்ல சித்திராங்கதன் மாதலியை தேர் கொண்டுவரச் சொன்னது.

என்மகனேசித்திராங்கா இபலானரத்தினமே
மட்டைமடக்கின மன்னவராசனை
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்கட்டிவாராய்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கக்கொன்றழித்து
பிடித்தபிடியோடே கொண்டுவாராய்பெட்டெனவே
கைப்பிடியாய்க்கொண்டு கண்ணெதிரேவந்துநில்லு
இல்லாதேயானால் எதிர்த்துவந்துநில்லாதே
உத்தாரமன்றோ உப்பர்பிரணிந்திரனும்
தேவேந்திரன்மகனாம் சித்திராங்கதராசன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிகமாய்ச்சிரித்து
மாதலிதனைத்தானழைத்து மகாரதமெங்கேயென்றான்
தேரையலங்கரித்துச் சீக்கிரங்கொண்டுவா
என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேமாதலியும்
ஆறுவண்டிநூறுசட்டம் அதற்கேற்றத்தக்காலும்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டுக் கொடுங்கைத்திரவோடு
கொடுங்கைதிரவத்துக் கும்பக்கலசம் வைத்து
கும்பகலசமதின்மேல் குடைகவிக்கட்டியுடன்
அங்கெனவேதக்கசில அலங்காரம்பண்ணியே
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்சொப்பனிட்டான்
வாசியைக்குளிப்பாட்டி வாயிற்கடிவாளமிட்டான்
நாலுகால்வண்டயமும் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளும்
முன்னாலேகட்டிகளும் பின்னாலேகுச்சுகளும்
பக்கத்தில் அங்குவடி பரியவைத்தான்சலங்கை
முதுகின்மேல்சீனிகளும் முன்னேகடிவாளம்
சந்திரபிறைசூரியப்பிறை தரித்தான்குதிரைக்கு
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்தெண்டனிட்டான்

திரியன்மேல் சித்ரசேனன் சண்டைக்குப்போகிறது.

கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சித்ரசேனன்
தீன்யுநின்கால்களுக்கு நெருஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குந்திபிடிங்கால்களுக்கு குன்றிசிப்பூச்சல்லடமாம்
பண்டிபிடிங்கால்களுக்கு மாதுளம்பூச்சல்லடமாம்
துக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு தத்திப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைசமுதாடு பிருவிசித்தரஒட்டியாணம்
கட்டியரைதனிலே கருங்கச்சைகங்குவிட்டு
சந்திரகாந்திகட்டிகட்டி தாமரைப்பூக்கங்குவிட்டு
முத்திலுறுமாலை முகத்தழகாகட்டினனே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வில்வித்தைதனைப் பூட்டி விட்டாரிவர்களேணையை
[illegible]
அபயமுதுங் கேவலமதை ஆர்த்தமுடியாது
பாணங்களாலுந் தங்கள் பார்த்தமுடியாது
[illegible]
அரிபன்னிரெண்டுபாணம் செலுத்தமுடியாது
கர்ணன்விடும்பாணம் கணக்குந்தக்கவில்லை
துரோணர்விடும்பாணம் சொல்லிமுடியாது

வீஷ்மாசாரியரும் வேணபாணம்விட்டார்
அசுவத்தாமாவும் அக்கினிபாணம்
சகுனிசயிந்தவனும் சரமெத்தசரம்பொழிந்தார்
அவரவர்கள்விட்டபாணமும் அபரிமிதமில்லை
ஒருவர்க்கொருவர் ஒருகோடிபாணம்விட்டார்
வாயுவாஸ்திரங்களும் வருணாஸ்திரங்களும்
சந்திரஅஸ்திரமும் இந்திரஅஸ்திரமும்
சங்கஞ்சங்கம்போலே சரங்கள்பொழிந்தார்கள்
கண்டசித்திரசேனன் கண்கொள்ளாகோபமுடன்
வில்லின்நாணிபூட்டி விட்டான்நெருப்பாணம்
தன்மேல்விட்டபாணம் தாங்காமலேவிலக்க
பின்னையுங்கோடிசரம் பிரளயமாய்விட்டுவிட்டான்
அத்தனைபேர்விட்டசரமதனையுங்கொள்ளைகொண்டான்
அங்காரசர்தேருடைந்து அவரவர்கள்வில்பரித்து
ஆனையின்மேலிருந்ததுரை அலறியேமண்ணைகவ்வ
ஒட்டைமேலிருந்ததுரை ஓலமிட்டுக்கீழ்விழ
தென்னங்குலைபோலே திருகினான்வேணதலை
கருப்பங்கழியைப்போல் கண்டித்தான்வேணதலை
ஆலைக்கரும்புபோலே அறுத்திட்டான்வேணதலை
பேய்க்காலெறும்புபோல் பிசைந்தெடுத்தான்பாளையத்தை
பனைநுங்குபோலாகப் பருத்தகளிப்பிதுங்க
கண்டச்சதையறிந்து கழுகுக்கிரைபோடுகிறான்
கால்சரியுது இறச்சிவெளியாகுது
குடல்கள்சரியுது குறிப்பாகஅப்பொழுது
செப்பவிலாவெலும்பு தெறிக்கெறிறான்கால்முறியும்
பட்டஜெனங்களென்றால் செப்பமுடியாது
செத்தஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
சித்ரசேனன்சண்டையிலே ஜெனங்களறுகுது
அப்பப்பாவென்று அலையுதுபாளையங்கள்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தவிக்குதுபாளையங்கள்
ரத்தாறுமேலோடுது ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க
இவ்விதம்பாளையங்களோடாகூடமாச்சுது
துரியோதனராசன் தேரிழந்துநின்றுவிட்டான்

சித்திரசேனன் துரியோதனனைக்கட்டி இழுத்துக்கொண்டு போகிறபோது துரியோதனன் முறையிடுவது.

அங்கத்தலையாக்கி அடித்தான்சித்ரசேனன்
அந்தரவீதியிலே அவனைப்பிடித்துக்கட்டி
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்கட்டினான்
தேர்ச்சக்கரத்தோடே துரியனைப்பிடித்துக்கட்டி
ஊதினான்சங்குநாதம் உம்பர்பிரான்றன்மகனும்

பிரியன்பிடிபடவே திகிலெடுத்தார்சொல்லாம்
ஒருவருடனொருவர் சொல்லாமலோட லுற்றார்
பிரியனைக்கட்டிக்கொண்டு தெய்வலோகம்போறாராம்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
என்றுதமையன் கூறுகிறான் எண்ணிப்புலம்புகிறான்
ஆரோதெரியாது ஆகாசங்கொண்டுபோறான்
எவனோதெரியாது எமலோகங்கொண்டுபோறான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அனர்த்தம்பண்ணிவந்தேனே
எவ்விலைபொருள் இழுத்துப்போறாரென்னசெய்வேனே
கூடவந்தராசாகள் கோடானகோடியுண்டு
பட்டிக்காரராஜாக்கள் வந்தார்கள்வீரியர்கள்
அந்தண்டராஜாக்கள் அல்லவருங்கையைவிட்டார்
கட்டிப்பூத்துக் கைலாசங்கொண்டுபோறார்
ஆர்வந்துகாப்பார்கள் ஆபத்துவேளையிலே
எவர்வந்துகாப்பார்கள் என்சிவன்பிழைக்கப்போ
தருமனைத்தானினைத்தால் தயவுவந்துகாத்திடுவார்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றார்கள்
கூவிப்புலம்பினால் குரல்கேட்குந்தருமருக்கு
தம்பியரைத்தானனுப்பி தயவுவைத்துக்காத்திடுவார்
ஐவருமிப்போது அன்புவைத்துக்காத்தாலே
ஐவரைக்கொண்டுதருமர் ஆலோசனைதேடுவோம்
தப்பிப்பிழைத்தோமானால் தருமனைக்கொண்டிடுவோம்
என்றவன்யோசனையாய் என்னசொல்லிப்புலம்புகிறான்
கூவிப்புலம்புகிறான் கொற்றவன்துரியோதனன்
அண்ணாவேயண்ணாவே அழகானதருமலிங்கம்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அண்ணாவேநீகேளும்
ஐவரைப்பார்க்கவே அதிகப்பிரியமாய்
காக்கும்படியாக வந்தேன்காண்பஞ்சவரே
காணும்படியாக வந்தேன்காண்காவலரே
எவனோதெரியாது இழுத்துப்போறான் அந்தரமாய்
ஆரோதெரியாது அழைத்துப்போறானந்தரமாய்
கூடப்பிறக்கவில்லையோ கூட்டிப்பாலுண்ணவில்லையோ
தாயாருமவேறானால் தகப்பனுமொன்றல்லோ
மனதுமிரங்கலையோ மகாராஜர்தருமலிங்கம்
தம்பிதனையன்போலே தயவில்லையோஉங்களுக்கு
அநீதமாய்க்கொண்டுபோறான் ஆரோதெரியாது
(என்) ஆவியைக்காத்தாலே அநேகங்கோடிபுண்ணியங்காண்
சாயம்புமேனியனே தயவிலையோஎன்மேலே
என்றுபுலம்பியே இடிபோலகூச்சலிட்டான்
கூவுங்குரல்கேட்டுக் கொப்பெனவேதருமருக்கு
உற்றுற்றுக்கேட்டாராம் உரகதன்வார்த்தையை

துரியோதனன் முறைப்பாட்டைத் தருமர்கேட்டு
அருச்சனனைப்போய்த் துரியோதனனை
அழைத்துவரச்சொன்னது.

தருமனைக்கொண்டால் தம்பியரைத் தானழைத்து
ஆனதொருமன்ன அருச்சுனனீர் கேளும்
பெரியதவம்பெற்ற பேரான அண்ணன்தம்பி
துரியோதனனைத் தேடிப்போர்க்கைக்கண்
ஆரோவொருவன் ஆகாசங்கொண்டுபோறான்
எவ்வென்றுதெரியாது இழுத்துப்போறான் ஆகாசமாய்
பார்த்துமிருக்கோமானால் பாதகமெத்தவரும்
மெத்தவருத்துகிறான் விலவிலத்தவிப்போது
நம்மைவருத்துகிறான் ரட்சிப்பாயென்றுசொல்லி
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரித்தால்புண்ணியங்காண்
கர்த்தரித்துக் கைவேரோடேசுட்டு நேராய்
என்றவனைக்கேட்டு ஏதுசொல்வான் வான்விஜயன்
கைகோடிருத்தமையைக் கண்டதானழைத்து
சொல்லவினதரீனை குருடன்மகன் சூதாடி
எத்தனைவதைக்கள் இடறங்செய்தானதான்
கடுகுதிக்கச்செய் பாஞ்சாலியைத்தொள்ளிழுத்தான்
துகிலையுமவலங்கிலிட்டு அரசாளவே தகாமே
அரமனைப்பெண்களையும் அம்பலப்படுத்தினதுதான்
அண்ணன்பெருந்தேவி பாஞ்சாலிவனத்தான்
பாரவனவாசம பரதேசமோட்டினான்
இகப்பிரதேசம் இனித்திரியுமென்றுமே
சாமத்துரோகனுக்கு தயவுநினைப்பமோ ரா
தென்னமுதலேவேந்தன் திர்யோதிராசன்
எத்தனைசாதுர்யம் இடக்கோபேதமிலுன்
கொல்லவேணுமென்றும் கொடும்பாவிதிரியோதிரனை
இன்றிருகேடாகிக் கமுக்கோலங்கடுகோடும்
செத்தாப்பழுதில்லை சிரான அண்ணாவே
என்றவனைக்கேட்டு ஏதுசொல்வார் தருமர்
அவைவர்க்கெல்லாம் அரசியமுமிப்பார்
நன்மைசெய்தவர்க்குச் சர்ப்பக்குணமாகடுமோ
பொல்லாங்குசெய்தவர்க்குப் பேராமெபருமவம்
நன்மைபசிசெப்தவர்க்கு நட்சேத்திரங்களும்
தீமைசெய்தவர்க்குத் தெரியாதிருளாகும்
வருகிறார்சிவன்பாலே மாமனுழியபார்
இக்கணமேசேலவேதி பர்கிவந்துசேருமென்றார்
வரவழைத்தநிதர சென்றுகேட்டுப்பேசுவமே

அருச்சுனன் திரியனையழைக்கப்போவது.

என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
தென்புலிக்கால்களுக்கு செரிந்திப்பூச்சல்லடமாம்
மன்னரிபிக்கால்களுக்கு மாதளைப்பூச்சல்லடமாம்
குக்கிரிபிக்கால்களுக்குக் குரிந்சிப்பூக்கல்லடமாம்
தக்கிலைக்குமாளைக்குத் தத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடக்கவிட்டுமேல்சேலை தட்டிவரிந்துகட்டி
சந்திரகாந்திகட்டகட்ட தாமரைப்பூக்கக்குவிட்டு
சட்டிசமுதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி
சத்திசொருகியச்சேலை கடுகவெழுந்தானே
சிங்காணிவில்லெடுத்து தேர்விஜயன்பயணமானான்
வாராமே அர்ச்சுனனும் வழிபட்டான் அங்கெனவே
நடந்தானே அர்ச்சுனனும் சாரிகைக்குகாதவழி

அருச்சுனனும் சித்திரசேனனும் சண்டைபண்ணுதல்.

அப்போதருச்சுனனும் அதிவேகமாகவல்லோ
அக்கினிபாணமதை அதின்மேல்வாய்தானெடுத்து
வரிவில்லிலேதொடுத்து மார்பாளவாங்கினான்
அக்கினிபாணமது அதிவேகமாய்க்கடுக்கும்
கண்டசேதோசித்ரசேனன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
சிவிபெருமளவே சீக்கிரமாய்வந்தெதிர்த்தான்
சண்டைசண்டையென்று சமர்பேரிமுழங்குது
ஒருவர்க்கொருவர் உயுத்தங்களாகுது
ஒருவர்விடுகிறசரங்கள் ஒருவர்விலக்குவாரும்
இருவர்சமமாக எதிர்த்துமேசண்டைபண்ணார்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டார்
சூரியனைத்தான்மறைக்கும் சூரவிடும்பாணமெல்லாம்
மாண்டுசாகைபட்டும் கல்லசண்டைபண்ணார்கள்
அருச்சுனன்சண்டைக்கே அண்டர்பிரான்மகனறிந்து

அருச்சுனனும் சித்ரசேனனும் சமாதானமாகி
துரியோதனனை தருமரண்டை
அழைத்துப்போகிறது.

என்னிலும்வல்லவீரன் என்றுமனதிலெண்ணி
இவன்யாரோதெரியாது அண்மையுள்ளசேவகர்காண்
பம்பிசத்தைதாபதித்து மறுத்தல்லோசண்டைசெய்வோம்
என்றல்லோசித்ரசேனன் ஏதுசொல்வானருச்சுனனை
ஆரடாதம்பி அண்மையுள்ளசேவகனே
எவனடாதம்பிநீ எதிர்த்துசண்டை செய்யவந்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்தகப்பன்யாரேது
எவருடையபுத்திரர்நீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
இவ்வார்த்தைகேட்கவே ஏதுசொல்வானருச்சுனனும்

யுத்தகளந்தனிலே வரவின்முறைகேட்பாரோ
படிகளத்திலெயப்பார் கேட்பாரோபாருலகில்
ஆண்பிள்ளையாமானல் அமராடிசெய்யுமென்றார்
உன்தகப்பன்தன்பெயரும் ஊர்பெயருஞ்சொன்னுலே
காணுரைப்பேன்பிற்பாடு சண்டைக்கென்றான்போர்விஜயன்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனன்தான்கேட்டு
உத்தரவுதான்கேட்டு உச்சாகங்கொண்டவனும்
தேவர்க்கதிபதிதான் தேவேந்திரனென்தகப்பன்
என்றவுரைகேட்டு வதுசொல்வானருச்சுனனும்
அண்ணனென்றறியாமல் அமராடிசெய்தேனே
தமையனென்றறியாமல் சண்டைகள்செய்தேனே
வில்லைத்தரையில்வைத்து விஜயனுமோடிவந்தான்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டான்
முக்கால்வலம்வந்து முன்னொருகால்தெண்டனிட்டான்
அண்ணுவேசரணமென்று அடிபணிந்தானர்ச்சுனனும்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனனேதுசொல்வான்
ஆர்விட்டுப்பிள்ளை அறியவுரையுமென்றார்
என்னையறியாயோ என்னுடையஅண்ணுவே
என்தாயார்குந்தியம்மாள் என்தகப்பன்தேவேந்திரன்
என்தகப்பன்தேவேந்திரன் எம்பேருருச்சுனன்காண்
என்றவுரைகேட்டு வதுசொல்வான்சித்ரசேனன்
என்-தங்கைக்குப்பிறந்த தன்மையினல்தம்பியரே
கான்விட்டபாணத்தால் தம்பியேநீபிழைத்தீர்
அல்லாதேயாமானல் அமரில்மடிந்திடுவீர்
தப்பிப்பிழைத்தீரே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
என்றிவர்களோர்மனதா யிருவருமாவாகி
ஒருவர்க்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்
எதில்விஜயனப்போது வதுசொல்வானண்ணனுக்கு
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதிராஜன்.
என்னசெய்தானென்று இப்போநீயண்ணுவே
அவன்செய்ததுந்தமெல்லாம் அண்ணுவேநீசொல்லுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு என்னசொல்வான்சித்ரசேனன்
காட்டிலேமேய்ந்ததொரு காமதேனுஅத்தனையும்
பாற்பசுக்கள்தன்னையிக்ப் பாளையடைத்துக்கொண்டான்
ஆயிரமிடையரையும் அடிமையாய்க்கொண்டுவிட்டான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுப்பினன்தகப்பன்
கைப்பிடியாய்கொண்டுவர கட்டளையுமிட்டார்கள்
அவர்சொன்னபடியினலே அமராடிசெய்தனங்காண்
இவனுடையசேனைகளை எல்லாம்கொன்றழித்து
கிரணாகனைக்கைப்பிடியாய் கட்டிக்கொண்டுபோறேன்
என்றவுரைகேட்டு என்னசொல்வானருச்சுனனும்

ஆறுவிகொள்ளுவே அடியேனொருவார்த்தை
காயாம்பூமேனியரும் கருமாவிரகண்ணனார்
என்னையனுப்பித்தா இட்டுவாவென்றுசொன்னார்
அன்னையனுப்பினார் இயல்பானதர்மலிங்கம்
அழைத்துவரச்சொன்னாரே அண்ணருமிப்பொழுதே
உன்றனைத்திவ்வாசனத்திருக்கேன் என்றமேதர்மலிங்கம்
கூட்டியனுப்பினார் குறிப்பாகத்தன்னையும்
என்மேல்தயவுவைத்து இவனையனுப்பினான்
தேவேந்திரன்மகனார் சித்ரசேனனுமேசொல்வான்
பாடுபடக்கியே வல்லுயிரைக்கொன்றவனை
கைப்பிடியாய்க்கொண்டுவர கட்டியனுப்பினார்
ஆசையாய்நீசென்றுபோனேன் அருச்சுனனென்னசெய்வேன்
ஆறுதல்கொள்ளுவே அடியேனொருவார்த்தை
அருச்சுனனந்த அழைத்துபோனுமென்றுசொல்லும்
ஐவரைக்குறசொன்னாலே அதிசமனமகிழ்வார்
அல்லாமேபோனால் அழைத்துமேபோனாலே
என்வார்த்தைதனைநீர் இட்டுக்கொண்டுபோனாலே
அன்றுவேகனுக்கு அமராபுரம்வருவேன்
தேவேந்திரபுரத்தைச சிதறவேகொள்ளைகொள்வேன்
ஆடுகளைமாடுகளை அழகானவருகளை
கடையுகடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிகளும்
அங்காடிவீதிகளும் அரமனைத்தெருவுகளும்
அத்தனையுங்கொள்ளையிட்டு அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்;
என்வார்த்தைதான்கேட்டு இவனைவிடுவிடென்றான்
சித்ரசேனன்கேட்டுச் சிந்தைமகிழ்ந்தவரும்
சந்தோஷப்பட்டவரும் சர்ப்பக்கொடியோனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடுங் காலென்றான்சித்ரசேனன்

சித்திரசேனன் தேவேந்திரனைக்காண்கிறது.

போய்வரேனென்றல்லோ புறப்பட்டான்தேரேறி
அமராபுரிசேர அடைவுடனேதானடந்தான்
தேவேந்திரனுக்கு சித்ரசேனன்தெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்தன்னுடைய அதிசயச்சேதிகளும்
அரவக்கொடிவேந்தன் அகப்பட்டசேதிகளும்
இவ்விருவர்சேதிகளும் இயல்பாகத்தான்கேட்டு
தகப்பனுடனுரைக்கச் சந்தோஷமாகினார்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
திரியோதிரனைத் தேர்விஜயன்கூட்டிவாரான்
அண்ணருக்காக அழைத்துவந்துவிட்டாராம்
அண்ணர்தருமருக்கு அடிபணிந்தான்திரியோதிரன்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
மன்மகன்தருமராயன் எடுத்தணைத்தான்திரியனையும்

எங்கிருந்துவந்தீரப்பா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அந்தவனகானகத்தில் ஆரணியவாசமென்ன
அந்தரமாகவே ஆர்காணுங்கொண்டுசென்றார்

திரியோதிரன் தருமருக்குவரலாறுகூறல்.

திரியோதிராசன் சொல்லத்தொடங்கினான்
ஆசையாய்ப்பாசமதாலன்றோயெபார்க்கவந்தேன்
எத்தனைகாலங்காடுறைக்கிட்டுப்போகவேணுமென்று
அஸ்தினாபுரத்துக் கழைத்துக்கொண்டுபோவோமென்று
என்றுதுமெண்ணினேனே இக்காடுதேடிவந்தேன்
என்னை ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்க்கட்டிப்போனான்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்தானுமங்கே அமர்செய்துவிட்டுவந்தான்
எத்தனைநாள்காடுறைவீர் இயலானராஜாவே
பாரவனவாசம் பரதேசந்திரிவானேன்
வேடரைப்போலாக வில்லியரைப்போலாக
பரதேசந்திரிவானேன் பட்டணத்தில்வாருமென்றான்
அஸ்தினாபுரந்தனை ஆண்டிடுவீர்வாருமென்றான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
ஆறுவருஷமாச்சு ஆரணியவாசமதாங்கள்
இன்னுஞ்சிலகாலம் இப்படியேகானந்திரிந்து
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்து
வந்தபிறகு மனதுவைத்துதன்மேலே
சொன்னபடிசெய்வை அரைத்தனைத்தாருமென்றார்

வீமன்கனிபறிக்கவர திரியோதிரன்புசித்து தருமரிடத்திற்
செலவுபெற்று அஸ்தினாபுரஞ்செல்லுகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
அண்ணர்க்கினியாக அதிகபசியானார்
காடெல்லாந்தான்திரிந்து கனிபறித்துவாருமென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
அறுநெல்லிச்சிறுநெல்லி அழகானதமரத்தையுடன்
காட்டுநாரப்பழமும் கருநெல்லிப்பழங்களுடன்
வேரிற்பழுத்திருக்கும் வெடித்தபலாப்பழமும்
மலைத்தேன்சுனைதனிலும் மாங்கனியுந்தேங்கனியும்
மட்டிலாப்பழம்பறித்து மகவீமன்கொண்டுவந்தான்
தேக்கிலைதான்பறித்து திறல்வீமன்கொண்டுவந்தான்
பறித்தகனியெல்லாம் பசியாறவுண்ணுமென்று
கைக்குச்சலங்கொடுத்து கட்டழகருண்ணுமென்று
ஆசனந்தான்போட்டு அமுதுபுசியுமென்று
விசுவாசங்கொண்டவனும் வேந்தனுந்தான்புசித்தான்
என்றுதுமெண்ணுகிறான் எதிராகங்கொண்டவனும்
இப்படிக்கொத்த இயல்ராசபஞ்சவர்கள்

பாபமடைக்குச்சாவார்கள் இக்கனியைத்தின்றவர்கள்
அந்திருப்பாதத்திற்போய் ஆலோசனைபண்ணவேண்டும்
எப்படியுமுபாயசனரா இக்காட்டிற்கொல்லவேணும்
என்றுமனதிலெண்ணி இருந்தகனிபுசித்தான்
பிராசவண்டனே பாதகன்றிரியோதிரன்
கைதூக்கிகொண்டானே காதகன்றிரியோதிரனும்
காளம்புயன்னவனும் தருமர்பெருமானும்
பின்னுமந்தக்கனியை பெருமூட்டையாகக்கட்டி
அப்போதிரியோதனு அழகானக்கனியை
அரண்மனைக்குக்கொண்டுபோய் அனைவருந்தான்புசிக்க
எடுத்துப்போமென்றுசொல்லி சந்தாரேயக்கனியை
வாசலிலேயக்கனியை மன்னனுந்தோளிலிட்டான்
தூபலேபோவாரேனென் றடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
சாலயம்புயன்னவனும் தர்மனிக்கமேதுசொல்வார்
காலைபபஅர்ச்சனரே கடுக்கெழுந்திருந்து
அண்ணன்றிரியன்முன் னக்கனியின்மூட்டைகொண்டு
காடுகடக்கவும் கைமூட்டைவாங்கி
அண்ணனைவழிகூட்ட அனுப்பிவாதம்பியென்றார்
தருமருகைக்காட்டி தார்விசயன்தானெழுந்து
கனிமூட்டைதோளில்வைத்து அடிக்கிபின்னடந்தான்
திரியோதிரன்பின்னே நடந்தானேதேர்விசயன்
காடுசெடியுங் கடியவனத்திரமும்
ஆறுகுளமும் அண்ணன்முன்தான்கடந்து
காடுகடந்தபின்பு கைமூட்டைவாங்கிக்கொண்டு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
ஊரினுமர்ச்சனரே தொல்லுலகில்வாராதே
கூடக்கின்றனச்சனரே காசினியில்வாராதே
கரமெறிந்தகாலன் காடுமிதியாதே
அரமனைப்போதையிலே அறுதெரிவேனுன்தலையை
தருமர்பெருமையினால் தணிந்துவிட்டேன்கோபத்தை
மன்னன்றிரியனசொல்லி இசைந்துவழிநடந்தான்
அண்ணனருகாக அருச்சுனன்வந்தழுதான்.
அப்போதிரியோதிரன் அதிகவிரைவாக
காடுசெடியுங் கரியமலைகடந்து
அந்திருபுரத்துக்கு ஆணழகன்போயடுத்தான்
கொலுதனத்திற் சென்றானேதிரியோதிரன்
துசாதனவரையும் அனந்தமகாராஜரையும்
மாமன்சகுனியும் மைத்துனன்சயிந்தனும்
அத்தனைபேரையும் அழைத்தான்திரியோதிரன்
கொண்டுவந்தகாய்கனியைக் கொப்பெனவேமுன்னேவைத்தான்
இக்கனியையுண்டவ ரெப்படிகாண்மாண்டிடுவார்

தேவேந்திரன்மகனர் சித்திரசேனனென்னைப்பிடித்தார்
தேரிலெனைக்கட்டி தெய்வலோகங்கொண்டுசென்றார்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அர்ச்சுனன்வந்து அமராசெய்தான்காண்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவந்தானண்ணனண்டை
இவரையுங்கண்டேனே அநேகமானவார்த்தைகளை
உசிதமாகவேதா னொற்றுமையாய்வார்த்தைசொன்னேன்
இந்தகவிதான்படிக்கும் எழிலானபஞ்சவர்கள்
என்றிவர்கள்தான்பேசி யிருந்தார்சிலவார்த்தை
எப்படிக்குமாண்டுடிவார் இபலானபஞ்சவர்கள்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
ஆறும்வருஷம் முடிந்ததுஐவருக்கு

ஆறுவது காமதேனுபர்வதம் முற்றிற்று.

ஏ-வது, கெந்தர்வபர்வதம்.

ஏழாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோனார்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோடிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போனார்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடந்துவழிகூடி
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோனார்கள்
கெந்தர்வபருவதத்தில் வந்தாரேபஞ்சவர்கள்
ஐந்திருக்குப்பர்ணசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணார்
எழுக்குப்பர்ணசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே
அங்கேபெருமானும் அலைகங்கைஸ்நானம்பண்ணி
ஈரமுலர்த்தி இழைசேர்த்தபட்டுடுத்தி
சாம்பமூர்த்திபூசைகளும் சகலமுந்தான்முடித்து
ஆசனமிட்டுமெல்லோ அரிராமர்பூசைபண்ணார்
அரிபூசைகுருபூசை அனைத்துங்கடன்முடித்து
கைதனிலேதீர்த்தமள்ளிக் கதிரோனைப்பூசித்து
எரிக்குங்கதிரோனை எம்பெருமான்தோத்தரித்து
கண்ணிரண்டுமூடியே கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு
மெய்ஞானமாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தானிருந்தார்

எம்பெருமான செபம்பண்ணும் வேளையில் கெந்தருவன்
தம்பலம் உமிழ பெருமான்கோபிக்கிறது.

ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மாவெனெனும்கெந்தருவன் வாரானேதேரேறி
தேரேறிவருகையிலே தின்றுதுமிழ்ந்தானே
வாய்நிறைவெற்றிலை வாசமுள்ளதாம்பூலதிரி

பெருமாள் சக்கரத்துக்குப்பயந்து கெந்தருவன் அருச்சுனனிடத்தில் அபயமடைதல், பெருமாள் | திரியோதிரனுடன் கலந்து அர்ச்சுனனிடம் போர்செய்தல்.

வெத்திலையும்பாக்குகளு மென்றுவுமிழ்க்கேனே
மாயவனார்கைதனிலே வழுக்கிவிழுந்தது
துப்பியதம்பலமும் துழாய்மவுலிகையில்விழ
கண்திறந்துபார்த்தாரே கைதனிலேதம்பலத்தை
சுற்றிப்பக்கேபார்த்தாரே தோணவில்லைவேறொருவர்
ஆகாயவீதியிலே அவனுமோதெரியாது
கைதனிலேதம்பலத்தைக் காரியுமிழ்ந்தானே
செபதபஞ்செய்கையிலே செய்ததிவன்கெருவமென்ன
கண்கள்சிவந்தாராம் காங்காளமானாராம்
அல்லலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரியாச்சுது
நீலவிழிக்கண்கள்ரெண்டும் நெருப்பத்தணலாச்சு
கோவைப்பழம்போல கூர்விழிகண்சிவக்கும்
பாவற்பழம்போலப் பத்தினியேகண்சிவக்கும்
சக்கரத்தைதானெடுத்து சாமிபெருமாளும்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலஸ்ரீபெருமாள்
மந்திரஜபமிட்டு வலதுகையில்தானெடுத்தார்
தம்பலமுமிழ்ந்தவன்றன் தலையைநீவாங்கிவா
அரைக்ஷணப்போதையிலே அறுத்துவாயவன்றலையை
அரனார்வந்தெதிர்த்தாலும் அமரர்வந்தெதிர்த்தாலும்
பிரமதேவன்வந்தாலும் பிரியங்கள்சொன்னாலும்
தேவிரான்வந்தாலுந் தெண்டனிட்டுக்கொண்டாலும்
கர்த்தரேவந்து கையமர்த்திக்கொண்டாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்தடுத்தாலும்
ஆரார்தடுத்தாலும் ஆலாரம்பண்ணாலும்
அரைநாழிகைக்குள்ளாக அறுத்துயவன்தலையை
இக்கணமேசென்றுநீ இருதுண்டப்போட்டிடுவாய்

மாயன் கெந்தருவன்மேல்கோபித்து சக்கரத்தை
அனுப்புகிறது.

சக்கரத்தை ஜபமிட்டு சாமியவர்விட்டுவிட்டார்
வருகுதுசக்கரந்தான் வானுலகந்தான்தேடி
இயல்பாய்வழிதனிலே எதிர்பட்டார்நாரதரும்
நாரதமாமுனிதான் நமஸ்கரித்தார்சக்கரத்தை
இத்தினகோபத்துடன் எங்குநீர்போறீர்காண்
ஸ்ரீராமர்சக்கரந்தான் அம்முனிக்குயேதுசொல்லும்

நாரதர் சக்கரத்தை நீர்போகிறகாரியமென்ன
என்றதினவ சக்கரஞ்சொல்லுதல்.

ஸ்ரீராமஸ்ரீப்பெருமாள் செபதபஞ்செய்கையிலே
வாசங்கள்தானின்று வலதுகையில்துப்பினதே
ஆசையாய்சாமியார் அப்போதுகோபமானார்
என்னையனுப்பினார் இவன்தலையறுக்கவந்தேன்
கெந்தருவன்றன்றலையை முந்த அறுக்கவந்தேன்

அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அக்கிரமிப்போய்க்கொடுத்தார்
கெந்தருவன்தன்னாலே வந்தவிநோதருமே
ஆரடாகெந்தருவா ஆயுதவர்மேலில்
தப்பமுடிந்திருந்திலை சாமியவர்கோபமுடன்
சக்கரமதுகைப்பெடுத்தனை தலையைத்தறிக்கவென்று
வருதுசக்கரமதனை பாரென்றிப்பார்க்கச்சே
ஆதிசிவனாருடைய அபயமிட்டுப்போகுமால்
பரமசிவனார்த்தும் பட்சமில்லைதாராமாறும்
ஆதிசிவன்றன்னுடைய ஆருமிடமைக்காக்க
அன்னைகேகையானாலே அருச்சுனரிடமுன்தன்னை
தப்பிவிடைசொன்னாலது தவமுடிவிசொல்லுமைப்பில்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிசயமாகதவமும்

கெந்தருவன் சக்கரத்துக்கஞ்சி மும்மூர்த்திகளண்டைபோய் முறையிட்டுத் திரும்பவும் அருச்சுனனண்டை போகிறது.

மாய்போகைகழவே வழிபிடித்தான்கெந்தருவன்
சக்கரம்வரதைகண்டு தான்புலம்பித்திகிறான்
ஆதிசிவனை யல் அபயமிட்டுக்கிறான்
அரவாபரணனே ஐயா உனக்கபயம்
சங்கரகோன்சரணம் சதாசிவா உனக்கபயம்
சந்திரசேகரசரணம் தயாநிதிவா உனக்கபயம்
பொன்னிறத்தேகமுடைய வித்தகக்கோன்சரணம்
மாதுமையைத்தரித்த மகாதேவா உனக்கபயம்
முருகன்தனையீன்ற முதல்வனே உனக்கபயம்
திரிபுரமெரித்தவெங்கள் தேவா உனக்கபயம்
காமனைக்கண்ணாலெரித்த கடவுளேநாதன்சரணம்
காலனையுதைத்தவீர மகாதேவ உனக்கபயம்
கங்கையணிந்தோனே கலைக்கைத்தரித்தோனே
திங்களைதன்சிரசில் தரித்தசிவனோதேர
அபயமபயமையா அகிலமோவுனக்கபயம்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதிசிவனுஞ்சொல்வார்
ஆரடாகெந்தருவா அபயமிட்டவாரேது
அருச்சுனன்கையிலே அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
மந்தமதியானவன் வார்த்தையுரையுமென்றார்
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேபணிந்தனப்பம்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
ஐயாரக்காய்த்ததொரு கமுகினதுபாக்கை
வாயாரத்தின்றுதான் மண்மேலே துப்பினேன்
தாமரைப்பொய்கையிலே சாமிபெருமானும்
தினகரனைத்தான்பார்த்து செபதபஞ்செய்தாராம்
காறுமிழ்ந்ததப்பலம் சாமர்கைமேற்றான்விழவே

கோபாலசுவாமியார் கோபம்பெரிதாகி
சக்கரத்தையனுப்பினார் தலையைத்தரிக்கவென்று
என்னைக்கொல்லவருகுது இப்போசக்கரந்தான்
ஆகையாலாண்டவனே ஆதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
என்னைரட்சித்தருளும் ஈசனேயப்பனென்றான்
சாக்கடலுனக்கு கார்வண்ணன்மைத்துனனே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு சிவனாருமேதுசொல்வார்
நான்வேறல்லவென்று நானிலத்திலெங்கருவா
ஆயருக்குப்பகையாகி அருமேவராலாமோ
உன்னைநான்காத்தக்கால் உலகளந்தோனென்னைச்சொல்வார்
கார்வண்ணருக்கதுர்க்கு கூடிப்பகையாவார்
காக்கமுடியாது கடக்கவேபோய்விடுங்காண்
பிரமதேவன்தன்னருகே போனீரேயாமானால்
அவராலேயாகுங்காண் ஆதரிக்கவல்லவரான்
என்றுரைத்தாமே எனவேயாரப்போது
அழுதுபுலம்பியே அப்புறம்போய்ப்புகுந்தான்
பிரமலோகந்தான்புகுந்து பிரமாஅருகிலேநின்றான்
அபயமபயமையா ஆதரிக்குங்கர்த்தாவே
என்னையேயாதரியும் என்றுசொல்லித்தெண்டனிட்டான்
ஆரென்னைப்பார்த்தெழுதும் அப்பிரமதேவன்சொல்வார்
ஆருக்குப்பகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
ஆண்டவனேயுபாவே அயனுமேரசீர்மேனும்
ஆகாயவீதியிலே அழகாகமேதின்ந்தேன்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஓபாநான்வென்றுநின்று
வாசங்கள்நின்றநான் மண்மேலேநடப்பினேன்
மாயவனார்கைத்தலத்தில் வந்துவீழ்ந்ததுகாண்
மாயன்வெகுகோபமாகி வரவிட்டார்சக்கரத்தை
என்னையேகொல்லுதற்கு இப்போயனுப்பினார்
ஆகையாலாண்டவனே ஆதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
ரக்ஷிப்பாதரியும் என்றுசொல்லியடிபணிந்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யாதுசொல்வான்நான்முகனும்
நான்வேறல்லவென்று நானிலத்திலெங்கருவா
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தாயோபாதகனே
உன்னையீப்போதாதரித்தால் உலகளந்தோனெனக்கும்
பொல்லாப்புகோபமாயிடும் பெரும்பாவியாகனுக்கு
உன்னையிப்போதரிக்க உதவாதுபாதகனுக்கு
யமபுரமேகிடு யமனுடனுரைத்தால்
சக்கிரத்தானாலும் யமனென்னைக்காத்திடுவான்
கட்டுடனேயென்று கைவிட்டார்பிரமதேவன்
அழுதுபுலம்பியே அதிவிரைவாய்த்தானவரான்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அப்போது பெருவான் அவ நகசெபித்துரைப்பான்
அந்தரமைக்கத்தில் அழகுதாசிமயிலைபோன்
காசவன் தின்றாரன் மணம்பேசெப்பெதான்
மாதன்பூவ அதைப்ப பைய ருடைத்த தனத்தில்
ஆனைபோல்லிகாத்து அனுப்பினர்சகாதேவ
வன்னக்கூறத்தானக மாதிரியை த்துமிகனமுடனே
எண்ணப்படாதிரு மென்முகோமெத்தருவன்
மாயானுக்கொட்டுமென்ன கடிதெழுதினமைப்பான்
மாய ருச்சுபரைப்பானும் மனைவிபார்க்கலாமோ
பார்த்திருக்கும் அதைத மன்னவர்செய்திடும்வன
உன்னைப்போலுருதனமே உசைவாந்தார்கோபமுடனும்
எதிர்த்தனர்யுறப்பட்டான் எதிர்த்தப்போயேற்று
காக்கும்டியாது கட்டுக்காகெத்தருவா
அமராபுரியாளும் அழகானதெய்வபிரான்
தேவேந்திரனுடன் சென்றுசேர்ப்பாவிராவல்
[illegible]
அவ்வாறதைத்துட்டுமென அழுதபுலம்பினான்
தெய்வலோகந்தனிலே தேவேந்திரனும்
அப்பபிட்டு அப்பனிதான் அனமொழுக்கெத்தருவன்
ஆகடாநம்பி அடியனையுமிடக்ன்றன்
ஆண்டவனேயுனக்கு அடிமேலிருந்தார்ந்தை
துரியோதனனைக் அழகதாம்யோதன்
வெற்றிலைப்பாக்கும் வால்மிளகுசாதிபத்திரி
சாதிக்காய்லவங்கசி சன்னலையுக்கமுடன்
வாங்கின்தின்றான் மண்மேலேசுதித்திடாமல்
வாதனின்பூத்தாம் பாமனுராசைதனிலே
ஆசைப்பெருமைமிகுபர் அப்பளமேல்கோபமாகி
சகாதேவரையுமப்பிசெய்தல் தமையத்தரியுமனை
வருந்துசக்காத்தாள வல்லிசொலாக்கவொன்று
கொலலவருந்து கொப்பெனவேசக்கரத்தான்
ஆதரித்தெல்லோக்கு அனைகளெல்காயுமோட்சமுண்டு
என்றதுமாதரகேட்டு மதிசொல்வாரிந்திரரும்
பாயருக்குப்பணையாதி கர்த்தவினை ஆதரித்தால்
எதிர்த்துதாரியமானும் எதிர்த்தப்போயேறேனே
மாயனுக்குச்சபானூர் வையகத்திலாருமில்லை
உன்னையேயாதர்க்க உலகத்தில்பாருமில்லை
கருமருட்டதம்பமன் தார்விழுபனருச்சனன்தான்

அருச்சுனனாலன்றி ஆதரிக்கவேமுடியும்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரிப்பான்வாள்விஜயன்
ஆதிசிவனான அயனுமவர்களாலும்
ஏழுதம்பிரமாவும் மாயபெருமாள்வந்தாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்கள்வந்தாலும்
ஆர்வந்தெதிர்த்தாலும் ஆரவாரபண்ணாலும்
அருச்சுனராசனவன் அஞ்சேலாவென்றிடுவான்
வாசவசபனருச்சுனனும் வல்லமையுள்ளவன்காண்
அருச்சுனனிடஞ்சோர்ந்து அபயமிட்டுப்போனீரானால்
ஆதரிப்பானவ்விசைய னதிவரையிற்போய்ச்சேரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேகெந்தருவன்
அழுதுபுலம்பியே அருச்சுனனைத்தேடிவாரான்
தெய்வலோகந்தான்டி தேர்விஜயனைத்தேடி
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அலறியேயோடிவாரான்
அபயமபயமென்று அருச்சுனன்முன்னேவந்தான்

அருச்சுனன்கெந்தருவனுக்கு அபயங்கொடுத்தது.

அபயக்குரல்கேட்டு அருச்சுனனேதுரைப்பான்
ஆரடாகெந்தருவா அழுதுபுலம்புவானேன்
ஆரெதிர்த்துவந்தாலும் அமராடுசெய்திடுவேன்
அந்தரதேவதைகள் ஐயன்பிடாரிகளும்
ஆகாயவாணியொன்றுக்கு மாதானறிய
காக்கிறேனஞ்சாதே யென்றல்லோகைகொடுத்தான்
அருச்சுனன்கைகொடுத்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல
சற்றேபயந்தெளிந்தான் அப்போதுயேதுசொல்வான்
அருச்சுனராசனவன் அப்போதுயேதுசொல்வான்
ஆர்க்குபயந்தயோ அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
யாரெதிர்த்தாருன்னோடே இங்கழுதுநீவந்தாய்
வந்தகாரியமென்ன வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அந்தப்பயத்தவனும் அருச்சுனனோடுரைப்பான்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்களுடனவன் மணமேலேதுப்பினேன்
நானுமிழ்ந்ததம்பலந்தான் ராமர்கையில்விழுந்ததாம்
ஆகையால்மாயவரும் அப்போவெகுகோபமுடன்
என்னைக்கொல்லவென்று எடுத்துவிட்டார்சக்கரத்தை
சங்காரம்பண்ணுவனுன் தலையைத்தறிக்கவென்று
ஆதிசிவனிடத்தில் அபயமிட்டுப்போனேனையா
தன்னாலேயாகாதென் றல்லோதள்ளிவிட்டார்
அயன்பிரமதேவனிடம் அபயமிட்டுப்போனேனையா
ஆதரிப்பாரென்றுநான் அபயமிட்டுப்போய்ச்சேர்ந்தேன்
என்னாலேயாகாதென் றல்லோதள்ளிவிட்டார்
யமதர்மராசனிடம் எதிர்கொண்டபயமிட்டேன்

தன்னாலேயாகாது என்றல்லோ தள்ளிவிட்டார்
தேவேந்திரனருகில் சென்றுமுறையிட்டேன்
காருதிவோனென்றுநான் கடும்பயமிட்டேன்
என்னாலேயாகாது என்றல்லோ தள்ளிவிட்டார்
அறிவில்லிருந்தவனே அருச்சுனனேயும்மைநாடி
தேடியேஅபயமிட்டு தெய்வலோகம்விட்டுவந்தேன்
அதீத்திரமானான் அவனவருக்குங்கீர்த்தியுண்டு
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழில்விசையனருச்சுனனும்
என்றுநமையண்டுகிற தென்னிமனக்குன்றுகிறான்
மாயருக்குப்பாலகனாகி வந்தவனைக்காத்தாலே
ஆயருக்குமெந்தனுக்கும் அடுத்தாற்பகையாமே
என்னசெய்யப்போறேனென்று ஏங்கிவிசாரமிட்டார்
இவர்சகாயமல்லவா ஆயர்பெருமானும்
பெரியோனென்றுவைத்து ரட்சிக்கவேணுமல்லால்
ஏகவிட்டேனென்றுசொல்லி கைவிடலாகாது
ஆயர்பெருமானுக்கு அன்பாகவார்த்தைசொல்லி
எக்காலத்திலேயும் இவனைக்காக்கவேணும்
ஆலிலேவன்றுகோபமிட்டால் அமராதுசெய்திடுவோம்
என்றுநினைத்தவனும் என்னசொல்வான்வாள்விசையன்
திங்களுஞ்சூரியனும் தெற்குவடக்கானாலும்
அழகானதாமரையும் அடியிலேபூத்தாலும்
நக்கிபிரிந்தவனை நரகத்திலேபோட்டாலும்
நாவாலேசொன்னசொல் நான்தவறப்போறதில்லை
எக்காலத்திலேயும் இடர்கற்றிகாத்திடுவேன்
என்றல்லோவாதிட்டான் இயலானவாள்விசயன்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு பயந்தீர்க்க பெருமானுக்கு கோவம்வந்து சக்கரத்தை யனுப்புகிறது.

அதுகிறசக்கரத்தான் மண்ணுலும்விண்ணுங்கொள்ளாமற்
கண்கள்பொறிபறக்கக் கடுகிவருகிறதை
அருச்சுனராசாண்டை அருகேவந்துதெண்டனிட
என்னகாரியமேன் எங்குவந்தீர்சக்கரமே
வந்தகருமமெந்த வாய்திறந்துசொல்லுமெனறான்
சாமியனுப்பிவைத்த சக்கரமேதுசொல்லும்
மாயனுக்குப்பாலகனான மாபாவிகெந்தருவன்
அருச்சுனனேயுன்னிடத்தில் வந்தானரும்பாவி
அவனைக்கூட்டித்தருக்க அனுப்பினார்மாயவனார்
ஆகையாலனுப்புங்காண் அருச்சுனனேயவன்தலையை
அறுத்தெரிந்துயான்போறேன் அவனையனுப்புமென
தனஞ்செயனுமப்போது சக்கரத்துக்கேதுசொல்வான்

பாரளந்தாரானவற்குப் பகையாளுமென்றறியேன்
அபயமபயமென்று ஆதரித்தருளவேணும்
காக்கிறோமென்றுசொல்லி கைவிடலாகாது
ஆகையால்சக்கரமே ஆயருக்குச்சேதிசொல்லும்
கோடிசரணம்நான் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லும்
ஆயிரந்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
சக்கரத்தாழ்வாரும் பார்விசையற்கேசொல்லும்
ஆனால்போய்வாரேனென்று அப்போதிரும்பிவந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கிநமஸ்கரித்து
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுவேடுகையில்
ஆதரிக்கமாட்டோமென்று அவருமவிலக்கிவிட்டார்
அருச்சுனனார்தன்னருகில் போனபயமிட்டு
வணங்கிநமஸ்கரித்து மாயவர்வார்த்தைசொன்னேன்
உனக்குப்பகையான உண்மையெல்லாநானுரைத்தேன்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமலருச்சுனனும்
ஆண்டவனையுன்னருகே அனுப்பினேன்சொல்லுமென்று
இவ்வார்த்தைகேட்கவுமே எம்பெருமான்கோபமாகி
ஆங்காரக்கோபமுடன் அரிராமரென்னசொல்வார்
ஐவரைக்காப்பதற்கு ஆண்டவனாய்நானிருந்து
இத்தனைநான்காத்தேன் இயலானபஞ்சவரை
எனக்குப்பகையாளி தனக்குப்பகையலவோ
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அறியானேயென்சமர்த்தை
மறுக்காமலொருதரம்நீ வாள்விசையனருகிற்சென்று
நானுரைத்தவார்த்தையெல்லாம் கல்விஜயனுக்குரைத்து
மாயவற்குவேண்டாத மாபாவியானவனை
விட்டுவிட்டாலல்லாது வெகுபகையாகுமென்று
குருகுலவம்மிசத்தார் கூட்டோடொழியுமென்று
கொல்லநினைப்பார்காண் குடிகேடுவருமென்று
சொல்லிவாருமென்று சொன்னாரேமாயவனார்
அப்போதுசக்கரத் தாழ்வாருந்தானடந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
அருச்சுனராசனிடை அருகேவந்துதெண்டனிட்டு
மாயவனார்சொன்னதொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்பாமல்
காண்டீபனருச்சுனற்குக் கரியமால்சேதிசொல்லும்
உண்டானவார்த்தையெல்லாம் ஒளியாமலேயுரைத்தான்
காண்டீபனருச்சுனனும் கரியமால்சேதிசொல்லும்
வதரிவான்கெந்தருவன் ஏழையானடியேன்
வாள்விஜயனருச்சுனன்மேல் வன்பகையுந்தனுக்கேன்
ஏதுகுற்றமானாலும் எனக்காய்மனப்பொறுத்து
ஆயிரந்தெண்டன் அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடஞாயமில்லை

சற்கிப்பிழிக்க அகலவில்லை நரகத்திற்போட்டாலும்
கைவிடாக்கிளைபகைவனென்று அண்ணனுக்கு நீபுரையும்
அரிபுரசாலைமட்டும் புனைமறவானருச்சுனனும்
மைவைக்கின்றகண்ணையும் மாயனுக்குநீர்தாரும்
அதிகைப்பொருவைக்கரத்தில் அருச்சுனன்செய்தொன்றும்
தாமோதரன்றனக்குச் சக்கரமேபோய்ச்சொல்லும்
சக்கரமேபோய்ச்சொல்லுஞ் சரணசரணமென்று
சொல்லித் துதித்தழுதாளே வளம்பெருமானே
சக்கரத்தாழ்வாருக்குத் தனத்தெசபன்விடைகொடுக்க
சக்கரத்தாழ்வாரும் தர்மனங்கேபோய்நடந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலையுந்தான்கடந்து
ஆறுங்கடந்து அதிகவனங்கடந்து
மாயநதிக்கரையில் வனத்திலேயெழுந்தருளி
வாள்விசையனைச்சொன்னவொரு வார்த்தைதனையுரைக்க
ஆயர்வந்தேகேட்டு ஆங்காரக்கோபமதாய்
நுவர்பஞ்சபாண்டவருக்கு அனர்த்தம்பிறக்குமென்ன

சக்கரமே அருச்சுனன்கை மறித்து பெருமானுக்குச் சொ
ல்ல பெருமான்கோபித்து அசசாத்தகியை
அனுப்புகிறது.

கொள்ளிமலைப்பாதே அருகேசவந்திடமே
வேண்டாக்காய்கள்ளியைபார் விண்பாகைத்தொடாதேபென
அருச்சுனனருச்சொல்லி அதிவிசைபிலேபுத
சொற்தருபனருமிக்க அருட்சணையாறுத
மூருகனைப்போனதிலே உத்திரவிரணவேளரும்
சன்றயனைபேட்டு எழுந்துநடந்தாரும்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலையுந்தான்கடந்து
அர்ச்சுனன்றானிருக்கும் ஆசனியம்போய்ச்சேர்ந்தான்
அருச்சுனனைச்சாத்தகி அடிபணிந்துகொண்டிட்டான்
பஞ்சராணைத்தகுபரத வார்த்தைசொல்லாதப்பாமல்
ஒன்றுமொழியாமல் வரைத்தவனைசாத்தகிதான்
ஆதிராயர்சேதியெல்லாம் அருச்சுனன்றான்கேட்டு
சாத்தகியைப்பார்த்து வார்த்தைநீக்கமாய்ச்சொன்னாலும்
இராகாரமாயவரும் எதிர்க்கவுந்தாமுண்டோ
ஆயன்பெருமானும் அரியபெரினஞ்சமர்த்தை
பெண்களைப்பக்கலேளா பேசுகிறதெப்பெருமார்
கைகலந்தமைப்பட்டனும் சமிவரச்சொல்லும்
மூர்வைக்கேலையிருந்த மொருக்கிதுதாமுண்டோ
மைதானவெளியிலே வரச்சொல்லுமன்னட்டபன்னா
காக்கிரீநின்றனை கைக்கட்டிப்போடுறேன்
மாயவருடைய மீப்பன்வசநவரம்சனார்
பெருமாளுடனேசப் பிரமேதேவர்வந்தாலும்

வைரவிரதிர்த்தாலும் விளைப்பேனென்றுபாராதே
போவென்றுசொன்னான் போர்விஜயன்கோபமதாய்
சாத்தகியாழ்வாரும் தானடாதார்பொட்டெனவே
ஆயருமில்லைக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்சமர்த்தனும் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
சண்டைக்குறமன்போய் தான்வரச்சொன்னதுவும்
அவ்வார்த்தைசொல்லுகையில் ஆயருங்கோபமுற்று
அல்லலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரி ஆகுதுபார்

அருச்சுனன்மேல் பெருமான்கோபமாகி சண்டைக்குப்
போக திரியோதிரனை வரவழைக்கிறது.

கோபம்பெரிதாச்சு கோபாலநாதருக்கு
சாத்தகியைத்தானழைத்து சாமியாரேதுசொல்வார்
திரியோதிரனுக்குச் சேதியுரையுமென்றார்
மாயவருக்குப்பகையானார் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆயர்பயணமிட்டார்
உன்னுடையசேனைகளும் யுத்தமானராசர்களும்
சேரத்துணையாகச் செப்பிவரச்சொன்னார்
வாருமென்று வரவழையுந்திரியனைத்தான்
இப்போசமயம் இதோபயணமாகுமென்று
நாகக்கொடிவேந்தன் ராசாவையழையுமென்றார்
சாத்தகியாழ்வாரும் சரணமிட்டுப்போய்நடந்தார்
அஸ்தினாபுரத்தாரு அடைவுடனேபோய்ச்சேர்ந்து
திரியோதிரனுக்குச் சேதிகள்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆயர்மனதாகி
அழைக்கவரச்சொன்னார்காண் அரவக்கொடியோனே
வருவீராவென்றுசொல்லி வாய்மொழிகேட்கலுற்றார்
சாத்தகிசொல்லலுமே சர்ப்பக்கொடியோனும்
திரியோதிரன்கேட்டு சிந்தைமனங்குளிர்ந்து
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அதிகமனதாகி
நல்லசமயம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று

திரியோதிரன் பெருமானிடம்வருகிறது.

அங்கேகொட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றான்பேரிகையை
இன்றுவெளிகூடாரம் இப்போதம்போடுமென்றான்
கானுக்கடுத்தார்கள் கருப்புநல்லகூடாரம்
வெயிலுக்குப்பிடித்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டங்காவும் குதிரையின்மேல்டாரவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்தா ஓசைசெய்திடவே
யானைச்சேனையுடன் அரசமன்னர்பயணமிட்டார்
திரியோதிரனுடப்பிறப்புகள் தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்
கருணன்சகுனியும் காந்தாரிசேனைகளும்
துரோணரசுவத்தாமன் சோமப்பிரயாகையரும்

கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபுன்னாமன்னர்களும்
பின்னையவர்கள்துணையும் பேர்பெருந்தமந்திரியும்
மற்றுமுள்ளராசர்களும் மந்திரிபயணமானார்
அமரதருஞ்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
சமுத்திரவர்க்கனும் இலாடச்சோனகரும்
எண்ணூற்றுக்குதிரைகள் படைத்தலைவிற்கட்டினார்கள்
காலுயன்கந்தநாட்ட ராசாக்கள்சேனையுடன்
கார்மேகம்போலே கறுத்தானைகூட்டம்வரும்
மேகத்திரளைப்போல் வெள்ளானைக்கூட்டம்வரும்
வானத்திரளைப்போல் மணித்தேரசைந்துவர
செவ்வானம்போலே சிவந்தபுரவிகளும்
அரசர்குழுபோன்ற யானைசெறிந்தேரசைய
வல்லவில்வீரர்பொன்ன பதாதிகோஷமிட
குதிரைகட்குதிக்கவே கொக்கரிக்கும்பாளயங்கள்
செம்பொழும்புருது திவாகரனைக்கப்புருது
கருந்தாழெழும்புருக கதிரோனைக்கப்புருது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகரடிபடுது
ரணங்கள்ரணக்கொன்று ரணபேரிதான்முழங்க
தேர்களசைந்துவர கொடிபறக்க
மாபவனுடனேமே வாரார்களெல்லோரும்
அங்கேகட்டாண்டவை அங்கிறக்கப்பாளயங்கள்
திரியோதனராசன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனருகில்வந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கியேதெண்டனிட்டான்
ஏழுலகையாண்டசாமி யப்பெருமானோடுசொல்வார்
மாநாகங்கொண்ட மகாராசாநீர்கேளும்
காலையில்தரையெழுந்து கனிவாய்முகங்கழுவி
திணைவேந்தெரத்தரித்து செய்நிதன்ஜெபதபங்கள்
ஆரமணிதரிச்சே அரும்பாவிசெத்தருவன்
வாசங்கள்நின்றுபொற்தன் வனுதனையில்தாறுமிழ்ந்தான்
அவளைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினேன்சக்கரத்தை
அபயமபயமென்று அழுதுபலம்புகையில்
அருச்சுனராசனவன் ஆதரித்துக்கொண்டானும்
ஆனயவனருச்சுனனை அதமாக்கவேணுமென்றான்
உத்தமனுக்குச்சொல்லி உரகதனேவாருமென்றேன்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் என்மேல்தயவாகவந்தீர்

துவாரைக்கொல்லதிரியோதிரனும் அவன்சேனைகளும் நம் பெருமாளும் அவர்சேனைகளும் சண்டைக்குவருகிறது.

துவாரைகொன்றதற்கு அனைவோரும்போவோமென்றார்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடியென்றார்
அமரதருஞ்சமரதரும் அதிரதரானவரும்

கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
அத்தண்டராஜுவும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
துரோணாசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்னனும்மே
எண்ணான்குஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
ஏறினார்தேர்மேலே எடுத்தார்கொடுங்குடையை
தோரணியுமாவணியும் சேனைத்திரளுடனே
வாரஜெனங்களெல்லா மட்டுமிதங்களில்லை
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
வனமாய்வனங்கடந்து வருகுதுபாளையங்கள்
தினகரன்வனந்தனிலே சேர்ந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னர்வந்தார்கள்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தாரந்நேரம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
காமதேனுபர்வதத்தில் கடுகிவந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
கெந்தர்வபர்வதமே கிட்டியேவாறார்கள்
ஒற்றொருவனை ஓடியேசொல்லுமென்றான்
திரியோதிரன்படையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்சேனைகளும்
வருகிறரென்றுசொல்லி வாள்விஜயனுக்குரையும்
என்றுசொல்லியருச்சுனற்கு அனுப்பினார்தூதுவனை

அருச்சுனற்குஎம்பெருமாள் சண்டைக்குவருகிறே
னென்று தூதனிடஞ்சொல்லியனுப்புதல்.

ஓடினான்தூதுவனும் ஒருநொடியிற்போய்சேர்ந்தார்
அருச்சுனராஜருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மாயனும்வுரகதனும் வருகிறார்சண்டைபண்ண
எச்சரிக்கையாகவே இருவென்றாரெம்பெருமாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
தருமாருகில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அண்ணன்தருமருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மச்சுரதமேறி வருகிறவேளையிலே
வாசங்கள்தின்று மண்மேலேதுப்பினானும்
அவனுமிழ்ந்ததம்பலங்கள் அரிராமர்கையில்விழ
மாயபெருமாளும் மகாகோபந்தானுகி
சக்கரத்தைவிட்டார்காண் தலையைத்தரிக்கவென்று
அபயமபயமென்று அலறிப்புலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனவனை

இரதிதிரிவெண்ணுரிசெல்லி அபரஞ்செய்பவரராம்
குளைமநதிகொல்லியென்று அதிரயபவராராம்
சாருடைகமன்டபங்கள் வாழுதோரஅன்னதேவ
நுவயாக்கறதான்கேட்டு சதுவரம்பார்தருமருமே
பொருக்குமாமருடன் போனமேதநம்பியென
செறநிடமாச்சென வியனவீள துமிசைவனென்
அநுசாதேதமபிரிகே அதமாக்கியிப்போட்டுவேன்
திரிதேவரதிரன்வடையும் ஸ்ரீராமர்சேனைகளும்
சக்கோனையாமுகொண்ணு எமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்

வீமனும் அரக்கனும் சண்டைக்குப்புறப்படுகிறது.

என்னுடைய தீரன் வருகுதாரென கோபமுடன்
தருமரையும் துரோபதையும் தம்பிமாரிருவரையும்
ஆயாசிபட்டு மெத்தவுமன் அவ்விடத்தானையைத்து
சக்திமலைமேலே மன்னேருகையிருக்கும்
அந்தருமையிலே அனைவருமேபோயிருக்கன்
அந்தநிமிஷமெல்லாம் பன்னுறுக்கிளையாயிட்டேன்
எமலோகம்சேனைகளை எமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்
சக்கிரிகைப்பாவனை இருமென்றுவைபெழுது
அப்படியேதருமராசன் அநீதிவாய்த்தாரெழுந்து
பக்கிமலைமேலே ஒருவருகைபிடிபோயிருந்தார்
வீமசேனனும் வீராவேசத்தாலெழுந்து
தென்புறங்காலகளுக்கு செந்நிறப்பூச்சண்டையாம்
முத்திரிங்காலகளுக்கு முத்திறப்பூச்சண்டையாம்
பன்புரங்காலகளுக்கு மாதவப்பூச்சண்டையாம்
முக்கியமான்குவகாலகளுக்கு கருநிறப்பூச்சண்டையாம்
சண்டைக்காவிட்டுமெல்லே கட்டிவரிகதுகட்டி
கட்டுவரிகதுகட்டி நாமமரப்பூச்சந்தவிட்டு
அப்புறமதுமதாவிழுந்து ஆயுதமபட்டார்கள்
வடக்குமுகமையிலே மதவியனைவகுதின்றான்
தெற்குமுகமையிலே தேர்வீமன்வந்துநின்றான்
வருகுதுபாரவையங்கள் மண்ணும்விண்ணுங்கொள்ளாமல்
ஆனைகுதிரைரதம் அளவில்லாச்சேனைகளும்
மகுடிருதகைக்களுள்ள பாடவனுந்தானழைத்து
திரிவேலதிரனுமைச் சேரவரவழைத்து
உன்னுடையசேனைகளை உனதுடைபுள்ளராச்சக்கரமே
சமராதிசெய்யவந்த சமர்த்துடைமன்னர்களை
ஆனைகுதிரைகளும் அரக்கமன்னருமாவரும்
மாவணிபூக்கேதரணிபும் மற்றுமுள்ளோருவரும்
உன்னுடையபராக்கிரமத்தை ஒன்றாகவேகட்டி
வடக்குமுகத்திலே மதவிமன்தன்மேலே
சண்டைபோய்செய்யுமென்று தான்சொன்னார்திரிபனுக்கு

தெற்குமுகத்திலே தேர்விஜயன் தன்னருகே
என்னுடைய சேனைகளை கொல்லேருமெனவெதிர்த்து
அருச்சுனன்தன்னுடனே அமராடுசெய்திடுவோம்
என்றுஅனுப்பிவைத்தார் இயலரசரையரும்
தலைச்சக்கூடினார் சண்டைக்குவாரேனென்று
வைதிருமின்னம் உலகளந்தார்பாளையத்தில்
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநடேமிகு
ரணக்கள் ரணங்களென்று ரணபேரிகையடித்து
செக்கமொழிப்புருஷு திசைகாளேக்கப்புருஷு
கதக்குமொழிப்புருஷு கதிரோளைக்கப்புருஷு
வந்தெதிர்த்தார்கள் வரன்விஜயன் தன்னுடனே
அந்தசமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
தன்னுடைய சேனையுடன் தான்வடக்குதிசையதனில்
வந்தெதிர்த்தானே மதவிமன்தன்னுடனே
எண்ணிறைஞர்சேனையுடன் சக்கரித்துதான்வளைத்தார்
சிங்காதனசாருசி சேனைகளும்கொக்கரித்தார்
கண்டானேமதவிமன் கண்கொள்ளாச்சேனைகளை
எல்லவரைக்கொல்லவென்று எழுந்தானேமதகரியான்
கோபமனதுருஷு கொற்றவனார் வீமனுக்கு
அவ்வாசிக்கவன்கண்ரெண்டும் செவ்வலரிப்பூத்திடுது
கண்ணையுருட்டிக் கதம்பிறுன் சேனைகளை
எட்டுறேன்கம்பலையை எறிதவிட்டான் பாளையத்தில்
மேலவனைதான்பிடித்து மதவிமன் வீசுகிறான்
ருன்றுசகல்பேர்த்தெடுத்துக் கொப்பெனசாடுகிறான்
குதிரைகளும் அலரிக்கலங்கிடுமாம்
அச்சகளும்தானவிறித்து அனேகரதம்விழுமாம்
வண்டிமுறிக்குதில மச்சதேர்தானொடியும்
ஜனங்கள்மடியுது செம்புரவிதடுக்குது
கண்டகண்டமாகுது கதிஞ்சேனையத்தனையும்
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலைபுதுபாளையங்கள்
செத்தவனக்கென்றால் மட்டுமிதக்களில்லை
ரத்தாறுஓடுது ரணக்களமிகச்செப்பனிக்க
ஐயோயினமேனயென்று அலைபுதுபாளையங்கள்
பார்த்துமுடியாது பாவியுடஜனங்கள்
சொல்லமுடியாது துர்யோதிரன்பாளையங்கள்
இத்தவிதமாக எதிர்விமன்சொல்லுகிறான்
இப்படியாக இவன்சண்டையன்றுவைக்கல்
குன்றுறுபன்னன் அருச்சுனன்தன்னுடனே
வந்தெதிர்த்தாரே மாயாவியுமனைவரும்
விக்கினத்துரரிபுடை வில்லைத்துணைத்தொனித்தான்
மார்புனதானெதிர்த்து தோள்புசமாய்விட்டான்

பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடியாது
சொர்ணமழைபோலே சொரிகிறார்பாணமது
சக்கரவர்த்திபோலே சரமேகசரம்பொழிந்தான்
அருச்சனன்வில்லிடையான் அகோரசரம்பொழிந்தான்
அமரபத்தன்னையாய் அம்பாலேயத்தனிட்டு
அரிபிரதாபனைத்தான் சூராதிசூரனவன்
விசித்திரகைத்தலத்தில் வெற்றிவிற்பேரும்
எண்ணத்தவில்லில்லாமல் மாரிச்சரம்பொழிந்தார்
எய்வினைத்திறமும் தைரியஞ்சிரமும்விட்டார்
பிரமமந்திரங்கள் பிரயமாய்த்தான்விடுத்தார்
ஏறுகணைவிட்டும் சக்கரசண்டைபண்ணுரார்கள்
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துபின்வாங்காமல்
சண்டையாக்களத்தில் தாக்கிப்பொருதலுற்றார்
மைக்குழலாளின்புருஷன் மிகுந்தசமரதனை
சாமிப்பெருமாட்கு வருகுதமெத்தகோபம்
மைத்துனரின்மேல்கோபம் எழும்புதமாயனுக்கு
விட்டதொருபாணமெல்லா மட்டறுத்தான்வில்விஜயன்
அருச்சனைரக்சொன்ன அரிராமர்கோபமதாய்
சக்கரத்தைத்தாமெடுத்தார் சாமிபெருமாளும்
சொல்லவில்லைவில்கொண்டார் கோபாலர்ச்சனனை
மந்திரதாபமிட்டு மாயவனுமேதுசொல்வார்
அருச்சனன்தன்சிரசை அறக்கொய்யவில்லைக்குமென்றார்
சுழற்றிபெடுத்தாரே சுவாமியுஞ்சக்கரத்தை
கண்டாரேவைரசிகையன் காத்தரமாயெழும்பி
தானுமெடுத்தானே தன்னுடையசக்கரத்தை
சக்கரத்தைப்பத்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
எடுத்தாரேசக்கரத்தை இமையோர்கள்தானறிய
சக்கரத்தைப்பத்திரித்து தான்விடவகையறியான்
வாலியென்றழைக்க வகையறியானருச்சனனும்

சாமிபெருமாள் சக்கரமெடுக்கத் தனஞ்சயன் பதில்சக்கர
மெடுக்க இருவரும் சமாதானமாகிறது.

கண்டார்பெருமாளும் கனமோசம்வந்ததென்று
தாமல்லேயகற்பித்தோம் நல்விஜயனருச்சனற்கு
சக்கரத்தைவிட்டாக்கால் தானழைக்கவகையறியான்
சக்கரம்வந்ததானால் தம்மையறுத்துவிடும்
மோசம்வருகுதென்று முகில்வண்ணரேதுசொல்வார்
தன்னுடையசக்கரத்தை சாமியார்தேரில்வைத்தார்
தேரைவிட்டிறங்கினார் ஸ்ரீராமர்போட்டெனவே
கண்டானேயருச்சனனும் கடுகிபிறங்கினான்
தேரைவிட்டுதானிறங்கி ஸ்ரீராமர்க்கெதிரானான்
ஒருவர்க்கொருவர் மரியாதைக்கொண்டார்கள்

எம்பெருமானும் அருச்சனனும் சமாதானமானதை திரியோதிரன்
கண்டு பொறுமைப்பட்டுச் சொல்லாமல் நின்றது.

கண்டான் திரியோதிரன் கரியமால்பேசமதை
தனஞ்சயனுமாயனுமே தழுவிநின்றிருப்பதை
என்னுடைமைத்துனனால் எதிரக்கொண்டவனும்
மாயனெச்சித்தானே வஞ்சனைகள்செய்தானே
பொல்லாவினைதொலைக்கும் பெருமாளைத்துறந்தார்
நல்லவர்போலென்று காரணமறைத்துவைத்தார்
அரியாமல்கண்டோம் அமாதுசெய்வோமென்று
மாயவனைநம்பி வருவதுநீதியல்ல
ஞானசபையின் அவைப்பதிற்கேட்டிருந்தோம்
அறிந்துயிருந்தோம் அதேமாயமானவர்தோம்
யுத்தம்பண்ணவந்தால் குடையப்போனுமே
சொல்லுங்கேரயென்றனர்து கூடுநன்மையுள்கள்
இனியிருக்கிறதல்ல என்றுவழிநடந்தான்
துரியோதனனையும் அண்டையொன்றுபாலையும்
தப்பியிருந்த தளம்பெரியசேனைகளை
கூட்டிக்கொண்டுதானே கோத்துப்போல்வீரியனும்
காடுமேடு கடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகளை கடந்து அநேகமலைதான்கடந்து
அத்திநாபட்டணத்தை அடைந்தான்திரியனுமே
அந்தசமயந்தனில் ஆயனுமருச்சனனும்
இருவரொருவர் உறவாய்ப்போய்நடந்தார்
மங்கைபதிவுரைத்தி வாழ்ந்திருவருமாய்
தருமருக்கும்துரோபதையும் தம்பியரிருவருமாய்
சகிகெதிரேதிருந்து கார்வண்ணனைத்தொழுதார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்மாயவனை
மூக்கால்வணங்கியே முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
பெருமாளன்மனமகிழ்ந்து பிரியமுடன்தான்வாழ்த்தி
அல்லவரைக்கையமர்த்தி அரிராமர்வீற்றிருந்தார்
தருமருடனே சாமியவரேதுசொல்வார்
காலக்கடன்முடித்து கைபேர்த்திசெபதபங்கள்
செய்துகொண்டிருக்கையிலே நேரேறியந்தமாய்
ஆரோடொருகொந்தருவன் அதிகத்திருவமதாய்
போர்கிறவிவனன்கையிற் புளியேச்சென்றுதபலத்தை
தம்பிதனைச்சக்கரத்தைத் தணித்துவாவென்றுப
விரித்துநிமனைக் கொந்தருவன்கேட்டவா
எனக்குப்பாதகமான இப்பாவமதனை
ஆதரிக்கவாருமுண்டோ அம்பெய்யக்காரியமேன்
என்னுடையபொருத இராசவேளையுமுண்டோ
தக்கபடிப்பெரிய தருமரவீரதுசொல்வார்

அற்பாதார்செய்தபிழை ஆண்டவனேமனப்பொறுத்து
தெரியாதார்செய்தபிழை தேவர்மனம்பொறுத்து
நிர்வும்பகருமே பவேபா நாழுந்தனைத்தான்
உங்கைமர்செரறுதல்லோ உலகாளவந்திருக்கோம்
ஆனைச்சதிபனெபோல் அச்சவிபனைதருசுமொனே
ஏவனைதசதுசென்போல் இனியானைததருசவைபோல்
சொன்னதேசெல்லவமென்று உயிர்கொண்டுலாவுகிறும்
என்றுமனம்சிறுர் இபலான தருமமவர்
உலகமுயிர்த்துமே வுலகுடந்தாரேதுசொல்வார்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து அரிராமரேதுசொல்வார்
சென்றதுவன்சபதம் தேவேந்திரன்மகனே
ஆயபிட்டபோர்க்கொத்தா னுதரிக்கவல்லபிரான்
செப்பியதுதான்தவறுன் தேவேந்திரன்மகனார்
பார்க்கவட்டநக்கரக மபேல்பரன்செல்விட்டார்
நிலைபுரிவார்பாரியவன் நிலையுந்தான்பாரீரோம்
உன்னிலும்வல்லபிரான் வுலகத்திலொருமில்லை
சந்தோஷமாச்சுது நம்பஞ்சபாண்டவரே
இத்தனைவிட்டு இனியுனைப்போயிருங்கள்
மதன்னேமக்தாரும் என்னேநினைதருங்கள்
போய்வாரோமென்று பெருமாளேபூத்திருந்தார்

எம்பெருமான்விடைபெற்று தன்னிருப்பிடம்சென்றுவிட்டது.

ஜலகாரவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
சாடுசெடியும் கரியகதிதான்தாண்டி
மலைவனம்போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
காராய்நிறைக்கருவா வார்த்தைதபோனறியேநனும்
உனதுமுயத்துநீர்த்தது அன்னையுமன்கொக்கருவா
உந்தனரண்மனைக்கே உயிர்ந்துநீபோய்ச்சேரும்
என்றுவிடைகொடுத்தார் எழில்விஜயனேதுசொல்வார்
அப்போதுகெந்தருவன் அருச்சுனற்குதெண்டனிட்டார்
நான்செய்தபாவத்தை இராஜனேதீர்த்துவிட்டீர்

கெந்தருவன் அருச்சுனர்கையில் விடைபெற்றுக்கொண்டு
தன்னிருப்பிடம்போய்ச் சேருகிறது.

ஆபத்தைதான்தீர்த்து ஆதரித்தீர்வாள்விஜயா
உனக்கேதுநான்தருவேன் உயிர்க்கேத்தராஜாவே
பராசாரிவேண்புரவி பஞ்சவர்ணகற்புரவி
சாகாப்புரவிகான் தாரேன்காண்வாள்விஜயா
உந்தன்ரதத்திற்கு உரியபுரவியென்றான்
ஆறேலுக்குமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
வனவாசந்தீர்ந்துநாங்கள் வந்தபிறகாக
அப்போதுவேணுமென்று லப்புரவிதானனுப்பும்
எந்தன்மேற்தயவு நீ என்றும்மறவாதே

வீமன் பாரிஜாதமலர் கொண்டுவரச்செல்லல்.

போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பண்ணியருங்கூறினார்
சாபமொன்றங்கேகந்தருவன் வணங்கியேதெண்டனிட்டு
போகத்தாரணமென்று போய்நடந்தான்கெந்தருவன்
ஏழாம்வாரமதைப் படித்தபஞ்சவர்க்கு
இக்கதைதன்னில் இடறுகளுண்டானால்
சுகத்தினிலுள்ளவர்கள் சரியாகவிக்கதையை
திருத்திவாசித்தல்லாம் புகழ்ச்சியாய்த்தான்திருத்தி
அகத்தினிற்றான்பொருந்தி அன்பாகத்தான்படித்தால்
சத்தமுடன்றான்வாழ்ந்து சவர்க்கபதிசேர்வார்கள்
இத்தப்பாடியாக வெப்போதும்வாழ்ந்திடுவார்
வாழ்த்தினிலை தொடுத்தார் மாயவனைப்போத
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

ஏழாவது, கெந்தர்வபர்வகம் முற்றிற்று.

எட்டாவது, குருபாரிஷிவனம்.

எட்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதன்னிலே அடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலினைத்தமாடி கூடைதன்மேலேவைத்தார்
மண்டியினைத்தமாடி வனவாசம்போனார்கள்
குருபாரிஷிவனத்தில் குடித்தனமாய்ப்போனார்கள்
அந்தவனத்திலே அவர்குடித்தனமாய்
தக்கவிருப்பர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணினார்
எழுதிருப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணினார்
பர்னசாலையிலேபாரம் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அநேகநாட்சென்றபின்பு

துரௌபதையனைசாரிவந்து பாரிசாதபுட்பம் கேட்கிறது.

சோராவழுவி துரோபதைதாயகியும்
ஒற்றையடிப்பாதையில் ஒண்டியாய்த்துரோபதையாள்
அந்தவனத்தி ஆதிசயத்தைப்பார்த்துவர
வாதத்திற்பெரியவராம் மகாரிஷியானவராம்
யோகத்திற்பெரியவராம் உத்தகுருபாரிஷியும்
சாமித்துவம்பெரியவராம் தவத்திலிருந்தவராம்
(அவர்) பூசைபண்ணுந்தீர்த்தம் பொய்கைபோலோடுகுது
ஓடுஞ்சலத்திலே ஒதுங்கிவரும்பூமலரும்
பாரிசாதபூமலரும் பரிமளமாய்வீசுகுது
ஆற்றிலேதக்கொண்டு அலைந்துவாருது
கண்டாளே துரோபதையாள் கழுகிமனதுகொண்டாள்
மெத்தாசைபட்டாளே செல்வபொருந்தங்கண்ணாளும்
என்னதன்மென்னுகிற தெண்ணிதுரோபதையும்
ஆரோடேசொன்னாலே ஆகுமிந்தக்காரியங்கள்
எவரோடேசொன்னாலே எடுத்தளிப்பாரிம்மலரை

வெற்றிமதயானை வீமனுடன்சொன்னாளாம்
பறித்துக்கருவார்காண் பரிமளத்தைக்காமுகிய
என்றுரைக்காமே இளங்கொடி த்ரௌபதையும்
பர்ணசாலைமேலாகப் பாஞ்சாலிமுடிவைத்து

துரோபதை வீமனைப்புட்பங்கேட்கிறது.

வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்பார்த்து
வலப்பாகக்கிளியாள் இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
காற்றுக்கண்டேன்காண் கண்டாசைப்பட்டேனேதேன்
யாரதுபார்த்தவர்தேன் பார்த்தாசைபட்டேனையா
என்மனதுக்கேற்றபடி எனக்குவேண்டாரும்
வெற்றிமதயானை வீமரவரேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பசைபாகக்கிளியே
வதுவைத்துவைத்தாய் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
தோராவடிவழகி த்ரௌபதையாளேதுசொல்வாள்
அகிலாண்டகாவேரி ஆறிரண்டுநாள்வழி
பரிமளத்தோடிருக்குது பார்த்தவர்க்கேதன்பாரிசாதம்

வீமன்பாரிசாதபுட்பம் கொண்டுவரப்போகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
இங்கேயிருபெண்ணே என்றே யெழுந்திருந்து
நீண்டுயிருக்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தாக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரித்தகட்டி தாமரைப்பூச்சக்கரமிட்டு
தெண்டாயுதமெடுத்து சீவீமன்னாரானே
ஆற்றங்கரையோரம் அவ்வீமன்னாரனே
பூமரத்தைத்தேடியே போறுவீமனவன்
யோசனைக்குயோசனை உயரமுள்ளபூமரம்
இதுவென்னபெருமரம் இட்டலேகொண்டுவாரேன்
ஏழுகற்றுவேலிகளாம் இருபக்கமாமலையும்
மாமலைதன்னின்மேலே வல்லனுமார்காவலதாம்
பூவனத்திற்போகவென்று போகையில்வீமனவன்
வாசற்படியிலே வல்லனுமார்படுத்திருந்தார்
கண்டாரனுமாரும் சிறிவீமனைப்பார்த்து

வீமனுக்கும் அனுமாருக்குஞ் சண்டையாகிப் பின்பு
சமாதானப்படுதல்.

ஆரடாராட்சதனே அஞ்சாமற்போகவந்தாய்
இந்தவனத்தினிலே எதுக்குப்போறாயென்றான்
போகவிடேனென்றானே போரனுமானப்போது

வெற்றிமையானை வீமனுந்தான்கேட்டு
கோபமருகுது கோதைநல்வீமனுக்கு
[illegible] நடைபந்துதன்றுசொல்வ
மைதிரண்டிட்டிபே கட்டழகன்வீமனவன்
கொண்டைபோலே குத்திருண்டிமுறில்
அந்த அடைத்த அந்தவனக்கிடென்ன
அந்தவனத்திருக்க அநேகபிருகமெல்லாம்
[illegible] மருண்டோடித்திருசை
அழுமாருட்போமங்கள் அயர்ந்துகொடுத்ததுகாண்
கோபங்குருகு கோபாதைதனக்கு
எண்ணைபடுத்தவென இட்சணம்கொன்றிடுவேன்
என்றுசொல்லித்தனெழுந்து நின்றுகோநல்லனுமான்
அந்தவேளையின் அடிவானத்திடிபோலே
கோடைபிடிபோலே குத்திருண்டாங்கலக்க
அந்த அரவட்டவுடன் அந்தக்கணத்தானும்
மன்னெளமுந்தானும் மல்லாந்தபாவனையாய்
விழிகண்பிதுங்கியே விழுந்தானேமூர்ச்சையதாய்
மாண்டவன் போலே மண்ணெமேல்விழுந்தானே
அநேககெடுநேரம் ஆனபிறகாக
மூர்ச்சைதெளிந்து வீமசேனன்தானெழுந்தான்
கண்டதேனல்லனுமான் கிட்டவந்தே தானுரைப்பான்
என்னுடையசன்னையிலே எவரும்நிலைத்ததில்லை
(இவன்) ஆரோதெரியாத ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
அந்த அடியோர்ட்ட அவனிபிள்ளைபிருந்தவன்காண்
[illegible]பெருந்தவன்காண் தப்பிப்பிழைத்தானே
என்றுமனதிலெண்ணி இயனுமானே துரைப்பான்
ஆரடாட்சதிர்ட ஆங்காரமுள்ளவனே
ஆரென்றிருந்திரான அரிராமதூதனல்லோ
மலையழித்தவன்காண் ராவணனைவென்றவன்காண்
அஞ்சனைபெற்ற அநுமந்தன்காணல்லவோ
[illegible] இனிபிழைக்கப்போறீரோ
என்றதுரைகேட்டு இயவனவீமனவன்
[illegible]கேட்டு மெத்தப்பயந்தவனும்
அண்ணனென்றறியாமல் அமரதுசெய்தேனே
(என்று) பச்சைத்தலையுருண் பாதத்திலுருண்டோட்டு
[illegible] முதுவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
[illegible] அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கம்தெண்டனிட்டான்
கண்டதேனல்லனுமார் கிட்டவேதுரைப்பார்
ஆரடாதம்பி அறியவுரையென்றான்
(உன்) ஊரேதுபேரேது உன்னுடையபேரென்ன

ஆருடையபுத்திரன்காண் அறியவுரையுமென்றான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனதுசொல்வான்
எனதகப்பன்வாயுராஜா எனதாயார்குந்திமடமாது
மாதாவதுகுந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்தமகாராஜன்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலமணிகளைவருண்டு
தருமராஜர்தம்பி நாக்குடையவீமனென்பேர்
இவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு ஏதுசொல்வான்நல்லனுமான்
உத்தமனேநாமிருவர் ஒக்கப்பிறந்ததினால்
என்னுடையசண்டைதனை எவரும்பிழைத்ததில்லை
தம்பியென்றகாரணத்தினால் தப்பிப்பிழைத்தீரே
மானமலப்பிழைத்தாய் மதவீமறையினால்
(என்று) ஒருவர்க்கொருவர் உறவாடித்தான்பேசி
ஏதுவகையாக இங்கே வந்தாய்தம்பியரே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமரவரதுசொல்வார்
இந்தவனமதனில் வந்தோம்வனவாசம்
பாஞ்சாலன்பெற்றமகள் பஞ்சவர்கள்நற்கிளியாள்
பாரிசாதப்பூமலரை பார்த்தாசைபட்டாளாம்
காணுதப்பூமலரைக் கண்டாசைபட்டாளாம்
பாரிசாதப்பூமலரைப் பறிக்கவென்றிங்குவந்தேன்
வேண்டிவந்தபூமலரை வேல்வேந்தே தாருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதானேகேட்டு அனுமந்தனதுசொல்வான்
குருபாரிஷிவனத்தில் கோடியுண்டுகாவலர்கள்
ஏழுலட்சங்கிங்கிலியர் இவ்வனத்திற்காவலுண்டு
இத்தனைகாவலிலே எப்படிக்குப்போய்வருவாய்
அந்தரிஷியறிந்தால் ஆக்கினைசெய்திடுவார்
கொல்லநினைப்பாரே குடிகெடுவந்திடுமே
ஆருமறியாமல் அவருடையபுட்பவனம்
என்னசெய்வேனையையரே எப்படிப்போய்நீவருவாய்
உன்னை-வால்நுனியில்கட்டிநான் வனத்திலேவிட்டிடுவேன்
ஆருமறியாமல் அம்மலரைநீபறித்து
வாலையசக்கிவிட்டால் எடுத்துநானவந்திடுவேன்

வீமன் அனுமான்வாலின்வழியாகச்சென்று ராட்சதரை
யெல்லாங் கொல்லுகிறது.

என்று-வாலிலேகட்டினான் மதகரியான்வீமனைத்தான்
வாலைக்கிளப்பி வனத்திலேபோகவிட்டான்
இந்தவனப்புதுமை எல்லாமறியவென்று
வாலையசைத்ததுமே மதகரியனப்பொழுது
அசக்கிவிட்டானென்றுசொல்லி அனுமாரும்வாங்கினார்
வீமனைக்காணாமல் மெத்தமனங்கலங்கினார்
ஆயாசப்பட்டு அனுமந்தன்தானிருந்தான்

வெற்றிமதயானை வீமனவனேது சொல்வான்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கவென்று
சுற்றிவருகிறான் சுந்தரமாயவ்வனத்தை
மல்லிகைமுல்லை மலரோடுசெண்பகமும்
பாரிசாதபுஷ்பமாம் பரிமளத்வீசுகுது
விசுகின்றபட்டமரம் வேருடனேபிடுங்கி
பிடித்துப்பரணைடானே பரிமளத்தைதானறிந்து
அந்தவனமெல்லாம் அதம்பண்ணுனப்போது

பூமரங்களை வீமன் அதம்பண்ண காவலர்கள்வந்து சண்டை
பண்ண இறந்தவர்போக மற்றவரிஷியாருக்குச்சொல்லல்.

அந்தவனத்திலே அநேகம்பேர்ராட்சதரும்
எல்லவருந்தான்வந்து எட்டினார்வீமனண்டை
வந்துவளைந்தார்கள் மதகரியான்வீமனண்டை
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமருமப்போ
ஒருவருக்கொருவர் யுத்தங்களாகுது
வெற்றிமதயானை வீமன்வெகுண்டெழுந்து
அடிப்பானேகதையாலே அநேகம்பேர்கீழேவிழ
அனந்தம்பேர்ராட்சதரை அதமாக்கிகொன்றானே
இந்தவிதமாக எண்கோடிராட்சதரை
கொன்றுவதைத்தானே கோடானகோடிகளை
கொன்றவர்தான்போக நின்றவொருராட்சதர்கள்
குருபாரிஷியருகே கொப்பெனவேவோடிவந்தார்
அய்யய்யோவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
பட்சபாபிட்டீர் என்னகருமமென்றார்
ஒரோருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
சிங்காரமாவனத்தைச் சாழித்தான்பாவியவன்
மரங்களைத்தான்பிடுங்கி வனமெல்லாமதமாக்கி
ஏழுலட்சமராட்சதரை இருபாடாய்ப்போட்டுவிட்டான்
இவ்வார்த்தைதைக்கேட்டு எரிக்குங்கதிரவன்போல்
காயுங்கதிரவன்போல் கண்சிவந்தார்குருபாரிஷியும்
கோபமவருகிறது கொடுங்காலருத்திரன்போல
என்னுடையபூவனத்தில் எவருமவருவதில்லை
தேவாமுனிவர் தீண்டொணாபூவனத்தை
ஆடொணாதுவரோ ஆயிரம்பேர்போங்களென்றார்
கைப்பிடியாய்த்தானபிடித்துக் கடுகெனவேகொண்டுவாங்கள்
என்றசத்தங்கேட்டு எழுந்தார்களாயிரம்பேர்
வாய்வேகமாகவே வனத்திலேபோயிறங்கி
ஆயிரம்ராட்சதரே ஆங்காரகோபமுடன்
வனத்தைப்பதமாக்கி வந்தவனைக்கொன்றவனை
எங்களுடையபருமமை இட்டுவரச்சொன்னாரே
தலத்திற்பெரியவர்காண் குருபரமகாரிஷியும்

உன்னை-யழைத்துவரச்சொன்னார்காண் ஐவருமிப்போது
கடுகெனவேவாருமென்றார் கையைப்பிடித்திழுத்தார்
கைமேலேகைப்பிடித்தான் கட்டியேயழைத்துவிட்டார்
ஆயிரந்துதுவரை அவரவரைத்திக்கட்டிவிட்டாரை
அத்தண்டையேபேரையும் அவனொருவன்கொண்டுவிட்டான்
நானொருவன்தப்பிவந்தேன் நல்லார்க்குநேர்சொல்ல
என்றவன்கூறவுமே எழில்குருபாமுனிகேட்டு
கோவைப்பழம்போலே கூர்விழிகண்சிவக்க
சவுரிப்பழம்போலே தன்னிரண்டுகண்சிவக்க
நெருப்புப்போல்கண்சிவக்க நெறுநெறென்றுபற்கடித்து
சுவாசமனலெழும்பச் சுரனையொன்றுந்தோன்றாமல்
தானாகவந்து சபிக்கமனந்தானாகி
எறினார்கனகதண்டி யெழில்குருபாமுனியவரும்
பாரவனத்திருக்கும் பங்களாதன்னருகே

புஷ்பவனத்தையழித்தவனை சபிப்பதற்காக குருபா
முனிவருகிறதை எம்பெருமாளறிந்து அவனை
வரையும்சமாதானப்படுத்தல்.

வருகிறவேளையிலே மாயனிதுவறிந்தார்
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்குக் கைமோசம்வந்ததே
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததேபஞ்சவர்க்கு
பொல்லாதகாலம் பிடித்ததுபஞ்சவர்க்கு
ஆகாதகாலம் ஐவர்க்குவந்ததையோ
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருகுலைந்துபோகுதையோ
நேற்றில்செப்பாலே தொண்டழிந்துபோகுதையோ
பெட்டியிலேஆபரணம் பெருமைகுலையுதையோ
எழில்குருபாமுனிவனுடனே எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
மரமாகக்கல்லாக்கி வனத்திலேகொன்றிடுவார்
ஐவரைக்கொன்றிடுவார் அனர்த்தம்வரநாளாச்சே
காத்ததுகாத்தோமே கடைப்போகக்காப்போமென்று
வட்டாரங்கருடனேறி வாராரேமாயவனார்
ஐவரிருக்கும் ஆரணியங்கைக்குவிட்டார்
சாமபுமன்னன் தருமருங்கண்டாராம்
கடிகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணனைத்தொழுது
சரணமடைந்தார்கள் தர்மமுடிராசர்கள்
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தாராம்
சாமபுமன்னர் தருமராவரே துரைப்பார்
இன்னேரவேளையிலே எம்பெருமானெங்குவந்தீர்
அடியாரைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
வந்தகருமத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
அப்பொழுதுமாயவனார் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்

நால்வரிருக்கையிலே நல்லதம்பியெங்கேயென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமராஜனெங்கேயென்றார்
தருமர்தம்பியென்றார் தம்பியரைக்காணேனென்றார்
துருபதராஜபுத்ரி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
பாரிசாதமலரை பார்த்தாசைபட்டேனையா
பிரியமாய்க்கொண்டுவென்று பிணங்கினேன் வீமரண்டை
பூபறித்துதாரேனென்று போய்விட்டார் வீமராஜன்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததுதானே கபடமில்லாதருமராயர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அனர்த்தம்வரலாமாச்சே
குபேரிவனத்திற் கொப்பெனவேபோய்புகுந்தான்
மரத்தைப்பிடுங்கியவன் வனநாசமாக்கிவிட்டான்
எழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்ப்போட்டுவிட்டான்
அந்தவனத்தை அதமாக்கினபடியால்
கொல்லவாருகிறார் சொப்பெனவேமாமுனியும்
தவத்திற்பெரியவர்தான் சகலகலைவல்லவர்தான்
வரத்திற்பெரியவர்தான் வல்லகுருபாமுனியும்
அதிசாபந்தானிடுவார் ஐவரைக்கொன்றிடுவார்
என்னசெய்யப்போறீரென்று எம்பெருமான்கூறுகையில்
அஞ்சியபக்தமகளே அண்டவற்கேதுசொல்வார்
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றுகைவிடலாமோ
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அம்பலவாசனே அபிமானங்காத்தீரே
ஆபத்தைத்தீர்க்கவந்த ஆண்டவருநீரலவோ
உம்மைவிட்டேயெமக்கு உற்றதுணையாரு
காக்கக்கடவுமக்கு என்றுமவர்கைதொழுதார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
குருபாரிஷியுடனே பேசிக்கொண்டுதானிருப்பேன்
அப்போதுனாறுபேரும் அந்தவழிவந்திடுங்கள்
தருமரேயும்மைநான் தாழ்ந்துவணங்கிறேன்
உன்னைவணங்கிநான் வயசாரவார்த்தைசொல்லும்
ஆரென்றுகேட்பாரே அந்தகுருபாமுனியும்
உம்மிலும்வல்லபிரான் வண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுரைத்தாலே எழுந்துவணங்கிடுவார்
வணங்கிநமஸ்கரிப்பார் வாழ்த்திபெடுத்தணைப்பீர்
வெற்றிமதயானை வீமனிவர்வந்தாலும்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்பேன்
அந்தரிஷியாரும் ஆரென்றுதான்கேட்பார்
உன்னிலும்வல்லபிரான் வண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுசொல்லிநானிருப்பே னிவ்விதமாசெய்யாவிட்டால்
அந்தகுருபாமுனியும் அனர்த்தப்பண்ணிப்போட்டிடுவார்

ஆகையால்நான்போறேன் ஐயரேபின்னாரும்
என்றனெழுந்தாராம் இயலானமாயவரும்
வாரார்பெருமாளும் வனத்தைத்தான்கடந்து
குருபாமுனியெதிரே கொப்பெனவேவருகையிலே
மாயவரைக்காணுகையில் வணங்கினார்குருபாமுனி
இருவருக்கொருவர் உறவாடிப்பேசினார்கள்
மாயன்பெருமானே வனத்திலேயென்றுவந்தீர்
இந்தவனந்தனிலே யேது வகையாகவந்தீர்
வந்தவகையதனை வாய்திறந்துசொல்லுமென
மாயன்பெருமானும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
வனசாரியாகவே வந்தேன்குருபாமுனியே
வந்தயிடத்திலிந்த வனத்திலுமைக்கண்டேன்காண்
இன்னேரவேளையிலே எங்குவந்தீர்சொல்லுமென
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வனத்திலேபோய்புகுந்து மரங்களைத்தான்பிடுங்கி
ஏழுலட்சம்தூதுவரை எல்லவரைக்கொன்றிடுவான்
பொல்லாதபாவியைக் கொல்லவென்றுபோறேன்காண்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமரேதுசொல்வார்
உம்முடையவனத்திலே ஒருவர்வரப்போறதில்லை
தெய்வலோகத்தாரும் தெண்டகப்பூவனத்தே
அமரர்சித்தர்முனிவராலும் ஆகாதுன்வனமழிக்க
ஐயரேயுன்றன்வனத்தை அதமாக்கும்பாவிகளை
இட்சணமேசொல்லுகிறேன் இட்டுவரச்சொல்லுமென்றார்
இருவருமாகவே ஏகமாய்க்கொல்லவென்று
ஆடாததுவேனே அழைத்துவாராட்சதனை
என்றவர்பேசுகையில் இயலானதருமரவர்
நகுலனைத்தானனுப்பி நல்லவீமற்கேதுரைப்பார்
அண்ணரும்தம்பியரும் ஆகினாராயணரும்
குருபாரிஷியருகே கூடிப்பேசியேயிருப்பார்
கொல்லவென்றால்நாதுவனைக் கூட்டிவரச்சொல்வார்கள்
அப்போதுதூதுவர்கள் அழைத்தும்மைத்தான்வருவார்
வந்தவுடனும்மை வணங்கிமன்னிப்பார்
அப்போதுநீரன்று ஆசிர்வதிப்பீரென
சொல்லிவரச்சொன்னார்காண் தீரமுடனேயென்று
தருமரிவையுரைக்கத் தார்வேந்தர்நகுலனுமே
வாயுவேகமாகவே வந்துவிட்டான்வீமனிடம்
அண்ணாதுகளிமா அண்ணருக்கிருவருமும்
இப்படிக்குச்சொல்லச் சொன்னார்களென்னவென்று
வீமனுக்குச்சொல்லிவந்து விட்டான்நகுலனுமே

அருகேவேபார்த்து அரிராமர் தானெழுந்து
அடியனிழந்தண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்க
பார்த்தார்குருபாரிஷி பயந்தவருமேதுசொல்வார்
காலதூர்தங்காமே இவர்பேர்சொல்லுமென்றார்
வேதத்திலும்தபத்திலும் செய்திமேயோர்க்கடையிலும்
அதிசயமுடையவர்காண் அறுகான தருமரிஷி
ஆதிகயிலாசம் அரனிடங்களிலே
உன்னுடையபேர்களாக ஒருமணியடிபடுது
முனிவரிஷிபேரிலே மூன்றுமணியடிபடுது
அங்கேதாசரக்களிலே அதிகமுடையவர்காண்
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உன்னிலும்வல்லவிராமன்
வெறித்துப்பார்த்தாலே எரித்துவிடுமேலோகமெல்லாம்
பொய்யானதுசொல்லாதார் புகழான தருமரிஷி
தருமரிஷியானை தழுவியணைத்துக்கொண்டு
சிகைதனத்தில் ராகவரிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரிஷியேதுசொல்வார்
சாமிபெருமாளே சன்யாசியானவரே
இருவருமாகவே இங்குவந்ததேது
என்றான்சொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்குருபாரிஷி
தருமரிஷியாரே சாமியேநீர்கேளும்
என்னுடையகோட்டத்திலே எவரொருவர்வந்ததில்லை
அந்தரலோகத்து அமரர்கள்வந்ததில்லை
ஆரோருராட்சதன் அகங்காரமுள்ளவன்காண்
வந்துபுகுந்து வனத்தைப்பாழாக்கினான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதனை இருத்தண்டாய்போட்டுவிட்டான்
ஆனையாய்வருவான் அவனையதம்பாக்கவென்று
இவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமரிஷி
உம்முடையகோட்டத்தை அழிப்பவொருவரில்லை
இதோயனைபுங்கள் இக்கணமேசெயித்திடுவேன்
என்றவர்சொல்லுகையில் இப்படிவந்தாயிவனே
திக்கெல்லேதானெழுந்து ஸ்ரீராமராமருமே
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணம்பட்டார்விருகத்து
முக்காலவலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
கண்டார்குருபாரிஷி கடுகியேயதுசொல்வார்
அவர்-யாரென்றுதெண்டனிட்டீர் ஆயன்பெருமாளே
ஆறுநாங்கேளுமையா அரிபரிஷியேபே
ஆதிகயிலாசம் அரனிடங்களிலே
உம்முடையபேராலே ஒருமணியடிபடுது
தருமரிஷிபேராலே மூன்றுமணியடிபடுது
அந்தரிஷிபேராலே ஐந்துமணியடிபடுது

திற்பெரியவர்காண் உத்தமரிஷிபாரும்
னிலும் அதிகமுடையவர்காண்
லைமேலே திரவியக்களஞ்சியங்கள்
க்குமிடங்களிலே அன்னக்களஞ்சியங்கள்
பவரோ அறியாமல்கொல்லவந்தேன்
ந்தால் எல்லவரைக்கொன்றிடுவார்
ன்னம்போதே எழுந்தார்தருமரிஷி
திருந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார்
து கொப்பெனவேதெண்டனிட்டார்
செய்ததெல்லாம் ஐயாமனம்பொறுத்து
ததெல்லாம் தேவர்மனம்பொறுத்து
தொரு மகிமையைச்சொல்லுமென்றார்
ட்டார்கள் அமர்ந்துகொலுவிருந்தார்
விமரிஷி அங்கவர்க்கேதுசொல்வார்
ருமை குவலயத்திற்சொன்னார்கள்
ர்சொல்லுகையில் அதிசயப்பட்டிருந்தார்
யமாக பாருலகில்நான்திரிந்தேன்
த்திலே அனந்தங்கோடிராக்ஷதர்கள்
கொல்ல எழுந்தார்கள் தூதுவர்கள்
கேளாமல் அல்லவருங்கொல்லவந்தார்
றல் அல்லவரைக்கொன்றுவிட்டேன்
ருமமென்றான் இயலானவிமரிஷி
ரியவரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
செய்ததெல்லாம் ஐயர்மனம்பொறுத்து
செய்ததினால் பாதங்கிடைத்ததுகாண்
துசெய்தாலுங் காணவரிதாகும்
பாலே பாவந்துலைந்துவிட்டேன்
குபடியாலே
யஆச்சிரமம் எல்லாரும்வாருங்களையா
ண்டு பழவர்க்கந்தானபுசித்து
செய்துநீங்கள் போவீர்கள்வாங்களென்று
பாரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
யமேபோட்டுப் பாய்மேலேவீற்றிருந்தார்
ருமரிஷி மதம்பெரியராமரிஷி
ல்வருடன் தாமுங்கொலுவிருந்தார்
யுமங்கே கொப்பெனவேதானெழுந்து
துச் சொல்லுவாரோர்வார்த்தை
அடியில்சமையுமென்றார்
மையுமென்றார்
ராசாக்கள்போசனமும்
ன்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்

குருபாமுனிகேட்டு கொட்டெனவேதாமெழுந்து
எடுத்தவுடனே கைக்குச்சலங்கொடுத்தார்
பலவிதமுறைத்தும் படைத்தார்களன்னமதை
சமைத்திட்டபாத்திரம் தானேபுசித்தார்கள்
பாசாங்குபண்ணவேண்டாம் உண்ணுங்கள்சாமியென்றார்
அத்தனைப்பேரும் அமுதபுசித்தார்கள்
சந்தோஷமுடன் தாம்பூலமவாங்கிக்கொண்டார்
அத்தனைபேரும் ஆசிகளுஞ்செய்துகொண்டார்

பஞ்சவர்களைத்துப்பெரும் பெருமாளுடையவரவரிடஞ்
செல்லுகிறது.

போய்வாரோமென்று போகநடந்தார்கள்
பன்னகாபேதனருகே பஞ்சவர்கள்சேர்ந்தார்கள்
நமஸ்காரங்கணம் எம்பெருமானேதுசொல்வார்
வெற்றிபெறப்போனீர் ஸீமன்செய்தகாரியத்தை
காமிகுத்தபடியலே ஆயுமைக்காக்கவந்தோம்
அல்லாதேயமானால் அனைவருமாண்டிடுவார்
எல்லோரிருந்தாலும் இடரல்லாசெய்திடுறன்
ஆகாதகாரியங்கள் அழும்புகள்செய்யலாமோ
இந்தவனத்தைவிட்டு ஏகுங்களடுத்தவனம்
அந்தவனத்தில் இருக்கும்போயிருங்கள்
அண்டையிலிருக்கும் அவ்வனத்திற்போயிருங்கள்
போய்வாரோமென்றுசொல்லி போகலுற்றாரெம்பெருமான்
காடாய்நடையமுடைந்தபஞ்சவர்க்கு

கட்டானது, குருபாமுனிவனம்-முற்றிற்று.

கூ-வது, ரோமரிஷிவனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போனார்கள்
கடைந்தமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோவிலைத்தப்பால் கடைத்தமேலேவைத்தார்
பன்னிவைத்தப்பால் வனமேகுருப்பிருப்பு
சபரோமரிஷிவனத்தில் நிதமுடன்வந்தார்கள்
ஆற்றபிக்குப்பர்வசாமே அதிகாரவுண்டுபண்ணார்
வழுமிக்குப்பர்வசாமே எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அந்தவனத்திலே இவர்களிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
நெஞ்சில்ரோமமாமுனியை நினைத்தார்தருமராசர்

இவரிடத்துக்கு ரோமரிஷியவர் தருமர் தனது துன்பத்தை அவரிடத்திற்சொல்ல அவர் அதற்குவழியானது சொல்லுகிறது.

ஆசனம்போட்டு அடிபணிந்தார்தருமராசர்
எந்தவூரென்றுநான் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
வந்தீரதுபேரது உத்தமனேசொல்லுமென்றார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மோகினி வுருவெடுத்து அருச்சுனனைத் தடுத்தல்.

வந்தவையனைத்தை வகையாகச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆண்டவருக்கேதுரைப்பார்
குருகுலவமிசத்தில் குந்திமைந்தரைந்துபேர்கள்
தருமன்ராஜவீமனவன் தம்பிதனஞ்செயனும்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்களைவரையா
தருமபுரமென்னுந் தரணியையாண்டிருந்தோம்
பங்குப்பகையாளி பாதிகொள்தாயாதி
செம்மப்பகையாளி சேனாநாள்தாயாதி
பெரியதந்தைபிள்ளை பேரானதுரியோதனன்
நலமாக்கொல்லவென்று ஆலோசனைதேடி
விருந்துண்ணவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்ப
மெய்யானதென்றெண்ணி விரைவாகப்போனோமையா
வாரவழிதனிலே வைத்தானேதண்ணீர்பந்தல்
வெசமாந்தண்ணீர்பந்தல் வைத்தானேபாவியவன்
கொல்லநினைத்தானே கொடும்பாவியெங்களைத்தான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனையும் செய்தான்பெரும்பாவி
வருகிறவழிதனிலே வசிகளைநாட்டினான்
உருக்கூசிமிசப்பூசி ஒருகோடிநாட்டினான்
எழுகூசியமேகமொடு இரும்பூசிதான்புதைத்தான்
கொடுமுள்ளுகத்திகளும் குழிக்கேபுதைத்துவைத்தான்
மாண்டுமடியவென்று வசிகளைநாட்டினான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
பொய்க்குழியைவெட்டியே போட்டுவைத்தார்சிம்மாசனம்
ஆழக்குழியிலே யாட்களையுள்நிறுத்தி
ஆயுதந்தன்னுடனே ஆள்நிறுத்திவைத்தானே
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
என்னையெட்டுக்கொள்ளுமென்று எங்களுக்குச்சொல்லியவன்
ஏழுலட்சம்மல்லர்களை எங்களிடந்தானனுப்ப
என்னையெட்டுச்சொல்லி என்னுயிரைவாங்குமென்றான்
அதற்கும்பிழைத்தோமே பாண்டவனார்புண்ணியத்தால்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
அரைப்புலின்னங்கைகொடுத்து அபிஷேகமாடுமென்றான்
பாரவசிநாட்டி வைத்தானேசிர்மூடன்
பாரவசிகளைப் பர்வதம்போல்நாட்டினனே
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
உண்ணுமிரசாதத்தில் ஒருகால்மருந்தைவிட்டான்

குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைக்காரன் நஞ்சையிட்டான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமிபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருமோசமே செய்தான்பெரும்பாவி
சோழியில்மாயாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
நாடுபறித்து ராசியத்தைக்கெல்லிக்கொண்டான்
சீமைதுரைத்தனமும் தேசத்தைக்கொள்ளைகொண்டான்
துவரையடமிகளிந்து ஆஸ்தானமுங்கெலித்து
காற்றுநுழையாத கல்லறையிட்டிலடைத்தான்
துருபதையை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து
தலையுடன் பெண்சாதி தாயென்று பெண்ணுமல்
புடவையுரிக்கப்பெண்ணை முற்றத்திலிழுத்துவைத்தான்
அம்பலமேற்றியவன் அவமானந்தாழ்வுபண்ணான்
வாதுபெண்ணம்மேபாடுபெண்ணும் வம்புசிலபேசினான்
அரசர்சபைதன்னில் அம்பலத்துரைகளுன்னே
சொல்லாதசொல்லியே அசிங்குமுரிந்தானே
பாரவனவாச பரதேசம்போனபின்பு
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்து
அஞ்ஞாதவாசமல்லோ ஆரணியமொருவருஷம்
வேஷம்விட்டுவேஷமாறி விற்றிருக்கவென்றுசொன்னான்
பதின்மூன்றுவருஷஞ்சென்று பட்டணத்தில்வந்தாக்கால்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
ஆகையாலாண்டவரே ஆரணியம்வந்துவிட்டோம்
வாகுமொன்று பிறக்க வந்தோமிவ்வனந்தனிலே
உங்கள்வனந்திலே ஒருவருஷம்வனவாசம்
உம்மைவருத்தினேனை மன்னியுங்களிருஷியாரே
இந்தவனத்திலே இருக்கச்சிலைதரும்
என்றல்லோதருமரவர் இயங்கியேமிதண்டனிட்டார்
தவத்திற்பெரியவர்கள் சன்யாசியானவரும்
உற்றுற்றுக்கேட்டாரே உரோமரிஷியாரும்
ஆயாசப்பட்டவர் அறமேவமனஞ்சலித்து
இத்தனைவஞ்சனைகள் இடறுசெய்தபாவியவன்
சொல்லதிகாரமே கொடும்பாவிதுரியோதிரன்
நாடுகொடுப்பதில்லை ராச்சியந்தருவதில்லை
சீமைகொடுப்பதில்லை செங்கோதனைதருவதில்லை
ஐவர்தனிலேயொருவன் அரன்பதிக்குப்போனிரானால்
ஆதியவன்கையில் அஸ்திரங்கேபரும்பெற்றால்
மாற்றானைக்கொன்றிடலாம் வையகத்தையாண்டிடலாம்
அல்லாதேபோனாலும் அரசனுக்குக்கிட்டாது
என்றவர்சொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
ஐவரிலேயொருவர் அஸ்திரமடையாரென்றால்
ஆர்சொல்லல்லாது ஆகாதொருக்காலும்

மாயன்சொல்லல்லாது மற்றொன்றுமாகாது
ஆனாரத்தைக்கேட்டு அரியரிஷியேதுசொல்வார்
மகனைப்பெருமாளை வரவழையுமிங்கேயென்றார்

தருமர் எம்பெருமானை நினைத்து தோத்திரம்
பண்ணுகிறது.

சாயாம்புமன்னவனார் தருமராசனேதுசொல்வார்
அடியார்க்குபகாரவரே ஆண்டவரே வாருமென்றார்
அபுவனைபாண்டவரே எம்பெருமாள்வாருமென்றார்
பாம்பணையுங்கொண்டு பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டாய்
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆண்டவரே வாருமென்றார்
தருமர்வருந்துகையில் சாமியவரறிந்து

தருமர் தோத்திரம்பண்ணினதைப் பெருமானறிந்து
தருமரிடம்வருதல்.

ஐவரையாண்டவரும் எம்பெருமாள்வாறாராம்
கெட்டமார்க்கருடனேறி மாயவரும்வந்துவிட்டார்
ஆயனைக்காணுகையில் ஐவருந்தாமெழுந்து
நமஸ்காரஞ்செய்து முடிவணங்கிநின்றுவிட்டார்
தேவாசனமதையெடுத்து சிங்காதனம்போட்டார்கள்
சிங்காதனம்போட்டார்கள் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
என்னையழைத்தது ஏதுகாரியமென்றார்
மனதிலிருக்கிற மர்மமுரையுமென்றார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமராசனேதுசொல்வார்
மற்றொன்றுமில்லையையா மாயவரேநீர்கேளும்
இந்தவனத்திலே இருக்கிறதோர்மகரிஷி
மாமுனியைத்தெரிசித்து வலங்கொண்டடிபணிந்தோம்
அவரெங்களைக்கேட்டார் அரிதானமாமுனியும்
வந்தகருமங்களை வார்த்தையெல்லாம்தானுரைத்தான்
அத்தனையுங்கேட்டு ஆயாசப்பட்டனர்காண்
திரியோதனன்றன்னைச் செயிக்கவேவேணுமென்றார்
ஐவரிலொருவனையு மரன்பதிக்கேபோகவென்றார்
பஞ்சவரிலொருவனையும் பரமபதிபோகவென்றார்
ஆதிசிவனிடத்து அஸ்திரம்பெற்றுவந்தால்
மாற்றானைவென்றிடலாம் வையகத்தையாண்டிடலாம்
போகவென்றேவுரைத்தார் புனிதமகாமுனியும்
ஆகையா லும்மை அழையுமென்றார் அந்தரிஷி
மயக்குவிக்கவேளையிலே வந்தீரேயசபவரே
இனிநடக்குங்காரியங்கள் எம்பெருமாள்சொல்லுமென
ஆயன்பெருமாளும் அவருமங்கேதுசொல்வார்
வாரும்பெரியவரே வனம்வாழ்ந்தபோதனரே
ஐவருடவார்த்தை அதிகாரமென்தனுக்கேன்

பஞ்சவர்கள் தங்களுக்குப் பாட்டனிருக்கிறார்காண்
அவரையுமிங்கே அழைத்தாற்பேறாமென்றார்
வேதவியாசரை வேண்டியழையுமென்றார்

ஐவரும்வியாசபகவானை நினைத்துவணங்க
வியாசர்வருதல்.

ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அங்கெனவேதான்வணங்கி
வேண்டிநமஸ்கரித்து வியாசரைக்கைதொழுது
வாருமென்றுதானினைக்க வந்தார்வியாசரிஷி
சடையுஞ்சடையழகும் தம்பிரான்போலேவாரார்
ஐவரிருக்குமந்த அடவியில்வந்தாரே
வழுலகையாண்டவனுர் எதிர்வந்தார்வியாசருக்கு
ஐவரெழுந்திருந்து அடிபணிந்தாரிருவருக்கும்
ஆயரும்வியாசருமே ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டார்
ஆசனத்துமேலாக அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
வேதவியாசருமே வேந்தரைப்பார்த்துரைப்பார்
என்னகருமமாக என்னையழைத்தீர்கள்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பரமன்பதம்நோக்கி பாரதவஞ்செய்யவென்று
பாசுபதம்பெறுபெற்று பாரதத்தைவெல்லவென்று
ஆரைநாம்போகச்சொல்வோம் அரன்பாதங்காணுதற்கு
தருமரைபோகவிட்டால் சாமிபதந்தானறியார்
வெற்றிமதயானை வீமனுலாகாது
நகுலசகாதேவ ராஜராலாகாது
அருச்சுனரைப்போகவிட்டால் அரனைக்காணவல்லார்
பரமசிவனருகில் பாசுபதம்பெறுபெற்று
வேணவரம்வாங்க விஜயனவர்வல்லவர்காண்
என்றுமவர்யோசனையாய் எழில்விஜயனைப்பார்த்து
பார்த்திபா அர்ச்சுனனே பரமன்பதிநோக்கி
ஆதிசிவன்பதிக்கு அருச்சுனனேபோமோ
கைலாசபதியிலே கர்த்தாவைநீகண்டு
அதிகவரம்பெறுபெற்று அருச்சுனரேவாருமென
காண்டீபருச்சுனருங் காரியமேதுசொல்வார்
அடியேனையனுப்பிவைத்தால் அவசியம்போய்வாரேன்
அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
கைலாசம்போறதிலே கட்டமுண்டாஞ்சொல்வேன்காண்
வரும்வழிதனிலே இருப்பார்கள்வேசைபெண்கள்
பின்னைஸ்ரம்பையூர்வசியும் மேனகைதிலோத்தமையும்
அழகில்மிகுந்தபெண்கள் அநேகம்பேர்தானிருப்பார்
கண்டால்விடுவதில்லை கட்டியேமோகங்கொள்வார்
பார்த்தாசைப்பட்டாலே பார்த்திபாவிடுவதில்லை

கன்னற்குடையானைக் காணவிதாரும்
அல்லாமே கபாமானைன் அரச்சனைவுந்தனுக்கு
போரவழியிலே பெண்கள்தொடர்ந்தாலும்
நங்கைதங்கையென்று தள்ளிவிட்டுப்போங்காலும்
பார்க்காமைப்பட்டாக்கால் பரமசிவன்பாதம்
வாத்தினைக்காலம் இருந்துதவம்பண்ணாலும்
பார்த்தவர்களும் பரமசிவன்காட்சிதாரார்
பாயத்திரமிருந்தால் பரமசிவன்வந்தருள்வார்
சாபிபகனும் அபிராக்கிரியேவீரிலும்
சிலையாறவாதே சிவனிசிவகிறத்து
போனைக்குடனை நிலைவ நாட்டகலஞ்செய்தாலே
வெனுர்மனமகிழ்ந்து சேனவரக்தருவார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரெல்லாங்கூத்தாட
சாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள்நடம்புரிய
பார்வதிசமேதராய் பரமசிவன்வந்திடுவார்
கோருவரங்களெல்லாம் கொடுப்பார்பரமசிவன்
அப்படிக்குப்போறவன்று லாகுமோவாள்விஜயா
மாமனார்கேட்டு வாள்விஜயனே சொல்வான்
அதிசெயிலான் அடைமொழிமறந்திருந்தேன்
சேசாப்பெண்களைக்மேலாசைமிகக்கொண்டாலும்
சொல்லியானைாற்கு வார்த்தைகள்பேசினாலும்
தாயென்பேன்தன்னையென்பேன் சாமியகீயுமென்பேன்
சக்காளைக்கண்டால் சக்திவரமவாங்கிவாரேன்
போகச்செலவனவும் பொய்யாரேன்சாமியென்றான்
அதைமேயல்லாம லாண்டவரேனயெந்தனுக்கு
போகும்வழிகளிலே புதுமைகடந்தாலும்
சிவனார்பதியிலே செய்யார்தவசழிக்க
மாயமேனவந்திருந்தும் வஞ்சனைகள்செய்தாலும்
வாலிபைவந்தாலும் எந்தனுக்குத்துணைவாரும்
மகாதேவனைக்கண்டு வரங்கிவாரேன்வாங்கமென்றான்
அப்போதுமாமனாரும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
போகும்வழிதனிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
அதிசெயிமோகினி அருந்தவசுசெய்பவள்காண்
ரம்பைமான்போல அழகில்மிகுந்தவள்காண்
அருச்சனமோவினையனையே அதிகவரம்பெற்றவள்காண்
உன்னைகல்யாணம்பண்ண உகந்துயிருக்கிறாள்காண்
அவள்வழிமறிப்பாள் வாள்விஜயமன்னவரே
மாதுரைக்கண்டுநீ வார்த்தைபொன்றுஞ்சொல்லாதே
தாயென்றும்தங்கையென்றும் தார்வேந்தாசொல்லாதே
வரும்போதுபெண்ணேயுனை மாலையிட்டுக்கொள்வேனென்று

காயம் மெலிபடுமே கண்டக்கருப்பமுள
துக்கமுமெசால்லிப்போம் சாமியுடனிருக்கு
அதிகவரம்பெறுமெபற்று அருச்சனரேவருவீர்போது
ஏலகன்னிமாதரசை இளங்கொடியையாகமேவி
வருவீர்போதுமாமலேவிட்டு வந்துவிடும் அருச்சனரே
மற்றொருவிளைவந்தால் வந்தான் காத்திடுவேன்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பெருமான் செலவுகந்தார்

அருச்சனன் சிவனைக்காணப்போவதற்குச் சோடிக்கல்.

சூலபாணியைப்போற் சோடித்தானருச்சனனும்
வச்செதக்கமுள்ளிய இளையவன்தான் தரிப்பான்
ஜடாசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புநீள
சுத்தசடை பக்கே குலுங்க அருச்சனந்தான்
உள்ளமெல்லாம்லிங்கம் உடம்பெல்லாம்வெண்ணீறு
ஆளியெல்லாம்லிங்கம் அங்கமெல்லாம்வெண்ணீறு
காவிகாசாம்பரமும் கட்டினான் அரைதனிலே
அன்றரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
காதிலேகுண்டலமும் கையிற்கமண்டலமும்
ஏகவேஷதானெடுத்தான் இயலான அருச்சனனும்
சிரமுடித்தாழ்வடங்கள் பெரியருத்ராட்சமணி
பஞ்சமணிதாழ்வடமாம் பவளதயாகைகளாம்
நாகமணிக்கங்கணமாம் வடமிகச்சன்னிபியாம்
வேலாயுதம்சூலாயுதம் வெண்பளிச்சேதாசனமாம்
அரையைச்சுற்றிமின்னியார் அழகுமயிற்தாவடமாம்
குருயோகபத்தகமாம் கரைபோகிறமண்டலமாம்
கஞ்சாக்குடுக்கைகளாம் கொடியசோளிகளாம்
சன்றுசெபதல்ஷகை தானணிந்தாருச்சனனும்
கழுக்கால்விலம்பமாம் காவிப்பிடியுமாம்
அப்டாபரணமெல்லாம் அருச்சனன்தானணிந்தான்
விபாசருமாவாகும் பின்னமாமேன்று நகந்தார்
ஒருவன்சிவனேயெல்லா உலகமெல்லாமென்னும்
ஐவர்களுக்கனக்கு வதிசவரக்கத்தோமென்றார்
போய்வாருமர்ச்சனரே பொன்னுலகந்தானேக

அருச்சனன் சம்பரைக் காணப்போகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சனனுந்தானெழுந்து
எல்லாரையும்பணிந்து எழுந்தானருச்சனனும்
போய்வாரேனென்றுசொல்லி போனானருச்சனனும்
அருச்சனன்போனபின்பு அத்தருமராசனுமே
எல்லாரையும்வாழ்த்தி ஏருந்தார் வெகுபேர்கள்
மாயன்பெருமானும் வாழ்ந்திருந்தார் இப்பேர்கள்
ஐவரைவாழ்த்தியே அரசராய்ப்போய்விட்டார்
இப்போதருச்சனனும் விரைவாய்நடந்தான்.

கட்டுகெட்டுநான்வந்து கூடுகிறேனாரானே
அர்ச்சுனனைக்காணவென்று அதிதுரிதமாகவாரான்
வெகுவேகமென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாரானே

எம்பெருமான் பெண்வேஷமாய் வருகிறது.

அருச்சுனன்வேஷமதிய அதிசயமேதுசொல்வார்
மோகனக்கன்னிபெண்போலே முகுந்தனார்வடிவுகொண்டார்
மின்னொத்திருப்பெண்ணைப்போல் ஸ்ரீராமர்வடிவுகொண்டார்
கன்னியொருத்திபோலே மேகவண்ணனார்வடிவுகொண்டார்
அலங்காரத்தலைமயிரும் ஐந்துமுழம் ஆறுமுழம்
ஆரணங்குகூந்தலது அறுபத்துநாலுமுழம்
காரம்பழுத்திடும் கருத்தகருப்பழகும்
சாம்பழுத்திடும் இருண்டகருப்பழகும்
வாரிக்குழல்முடித்து வாசனைசரியுட்சொருகி
கொண்டைக்கிருப்புவிட்டு கொலுமுகத்துத்தொங்கவிட்டு
கம்மலிட்டுக்கொண்டும் காதிலேயிட்டாளாம்
கழுத்திலணிந்தாளாம் கனகமணித்தாழ்வடமும்
கல்லிழைத்தபொன்காறை நெக்கழுத்திலேதரித்தாள்
தண்டைச்சரிகளாம் ஒருபுறமாம்பொன்சரிகை
இரட்டைச்சரிகளாம் இராஜாக்கப்பொன்தாலி
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
அரைக்கிண்கிணிச்சதங்கையாம் ஆடைமேற்றரித்தாளாம்
காலுக்குத்தண்டைகளாம் கனத்தகொலுசுகளாம்
காலாழிபீலிகளும் கல்லணையும்பில்லணையும்
அழகுமணிகளெல்லாம் அலங்காரம்பண்ணினார்
சுகமணநெஞ்சந்தனமும் கஸ்தூரிமணக்கவர
அன்னம்போலநடந்து ஆண்டவர்வாராரே
அருச்சுனன்போனதொரு அடவியிலேவந்துவிட்டார்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆண்டவனுரேதுசொல்வார்
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளசங்கமரே
தீரப்படுத்தவரே தெளிவுள்ளசங்கமரே
புதிதாய்த்தபசுபண்ணி புகழ்மெத்தகற்றவரே
எங்கிருந்துபோறீர்காண் இயலானசங்கமரே
கோடிசரணமையா கும்பிட்டேன்சுவாமியென்றார்
உன்னழகும்பாலனையும் உலகத்திற்கண்டறியேன்
உம்மைக்கண்டபோதையோ உருகுதேதேகமெல்லாம்
காமவிகாரத்தாற் கால்தாங்கிப்போறேனையா
மோகவிகாரத்தால் மூர்ச்சைபட்டுப்போறேனையா
காமக்கனலைத்தான் கலிதீர்க்கலாகாதோ
மோகவிகாரத்தை மூர்ச்சையைத்தீருமையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகுதையா

அரைநாழிகையென்னுடனே அலைக்கிருக்கும்போலேகொண்டேனே
ஒருநாழியென்னுடனே வுளமகிழ்ந்தும்பாலேகொண்டேனே
மாளைப்பார்ம் தாளைப்பார் வண்ணளன்தனை தனைப்பார்
கண்ணழகும்பாவனையும் மறந்தப்பாருமையா
கன்னப்பால்பெண்களுக்கு கெங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடக்கிடையாது தேசத்திலிட்டாது
காணக்கிடையாது கலியுகத்திலிட்டாது
மார்போட்டமார்பணைந்து மகாவிட்டாயிருமையா
தோளோட்டதோளணைந்து சுகத்தைமன்னதாருமையா
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சிவிளையாடுமையா
குங்குமமெத்தையிலே கூடிவிளையாடுமையா
வாருமையாசங்கமே என்றுவழிமறித்தாள்

அருச்சுனன் மோகினியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறது.

மறித்துப்பார்த்தாளே எழிலருச்சுனனும்
என்றதுமென்னுகிறான் இயல்பயனப்போது
மாயவனார்சொன்னதொரு வார்த்தையெல்லாமெய்யாச்சு
என்றலோலாவாள்விசயன் எதுவைப்பான்கன்னியர்க்கு
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
காத்தாவைக்காணவென்று கைலாசம்போறேனம்மா
வழிபகலைச்சொல்லாதே வழிகளைமறிக்காதே
பெறவளர்த்ததொரு பேர்பெரியதாயல்லோ
கூடப்பிறந்தவளே கூடப்பாலுண்டவள்காண
தங்கைதமக்கைநீ தாயாருமேயல்லவோ
ஊரிலுமாசையோ தோதங்கள்பண்ணாதே
இடையந்தலுமாச்சியே என்னருகேவாராதே
என்றுகடந்தானே மறுத்துப்பாராமல்
மற்றுமந்தக்கன்னியரும் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்
சேரவென்றுவந்தேனே செல்லுமென்றுசொல்லலாமோ
பெண்சாதியென்றுவந்தால் பெற்றதாயென்னலாமோ
ஆத்தாளெனவெண்ணலாமோ அத்தைமுறைவந்தாலே
தாயென்றுமுறைசொல்லாமோ தனிமுறைவந்தக்கால்
ஆண்டிக்குமுறையில்லை அரசருக்குமுறையுமில்லை
எருதுக்கும்பச்சமில்லை இடையனுக்குமுறையுமில்லை
அரைநாழிபோதத்திலே அமர்ந்திருந்தால்போதுமையா
மார்போட்டமார்பணைந்து மருவிமுத்தந்தாருமென்றாள்
என்னையபேசிருக்க சேனாரம்பாவாலேன்
காவல்நாயவெப்பளியும் காட்டில்வழிபோவானேன்
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கதாதியுண்டு
சோழிசதுரங்கம் சொக்கட்டானாடலாமே
இன்னமுங்கைக்குமுண்டு செலவழிக்கஇருக்குமுண்டு
வாருமையாசங்கமே பள்ளிக்குநாமபோய்க்கும்பரம்

ஊறுகைவந்தபெண்ணை தள்ளிவிட்டுப்போகலாமோ
போறுதபம்பண்ணில்லை சித்தத்தைக்காண்பரிது
விரையாடிப்போனுமே வித்தகரைக்கண்டிடலாம்
தளம்பிரவசைக்கட்டிமே தாம்மறித்தாள்போககன்னி
இவளுடையவார்த்தைகளை இரவிதீபன்தான்கேட்டு
கோபமவருகுது சொல்லமனந்துணிந்தான்
மேலெழுந்த தலைப்பிடித்து வில்நாரிபூட்டிவிட்டு
அம்புறாத்தூணியிலே அலகம்பைத்தானெடுத்து
தொடுக்கநினைத்தானே கோதைமறைந்தாளே

அருச்சுனன் பாணமெடுக்க பெண்மறைந்து
பெருமாள் வருதல்.

கோபாலகிருஷ்ணவர் கொப்பெனமாயவனார்
அண்டர்கோனான விஜயன் கர்த்தனுடையபாவையென்று
திண்டிறலாசுகனும் இனியவனைப்போகையிலே
மாயன்பெருமாளும் வாராரேபந்தவழி
மட்டப்பாக்கருடம்னதி வாராரேபந்தவழி
கண்டார்மையருச்சுனனும் கடுகியவன்தெண்டனிட்டு
மாயனபெருமாளும் வார்த்தையக்கேதுசொல்வார்
இன்னேரம்வைகுந்தம் இபலாமைபால்விஜயா
என்னதவருச்சுனனும் சிக்கிப்போனதுசொல்வான்
மாயவர்சொன்னதுர் கனைதநதிலயப்பாசசு
ஆர்ரதிருநீதப்பானன் அநேகநேரமெந்தைமறித்தாள்
மதுகைதீமேறித்து வார்த்தைகளாடினுனே
சொல்லாமுறுசொல்லிப்பே தோதகங்கள்பண்ணினுனே
னைறுசொல்லியருச்சுனனும் வழிமறித்துப்பார்த்தானே
கண்ணிலைமைபுமிட்ட ஒழுதிமேலகருமணியும்
கண்டாயோவைவிஜயனை சிக்கவைத்தானே
அமைந்ததுகொண்டுதிரே ஆயன்பெருமானே
மைமையகருங்கண் மறந்தேராமாயவரே
மணிமையக்ழுத்த மறந்தீரோமாயவரே
பொட்டைகலக்க மறந்திரோபுண்ணியரே
ஆபரணந்தானதிட்ட மறந்தீரோஅச்சுதரே
என்னாங்காலமதனத்தாரும் எற்குலைமாயவந்தனுக்கு
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
ஆயன்பெருமாளும் அங்கனவேயேதுசொல்வார்
மைத்துனருக்கனிட மனவருமையென்னசொல்வேன்
அருச்சுனருக்கனிட ஆண்மையுமென்னசொல்வேன்
வாசவிஜயபிரவுந்தனிட மனதறியவந்தேன்காண்
சித்திரைவைக்காணவல்லாய் கடிகிவரம்வாங்கவல்லாய்
பரமனைக்காணவல்லாய் பாசுபதம்வாங்கவல்லாய்
ஈசனைக்காணவல்லாய் இனியவரம்வாங்கவல்லாய்

போர்வாருமென்றுசொல்லி பெருமானனுப்பினர்
அறுலகுமன்னன் அருச்சுனராசனை
விடைபெற்றுக்கொண்டானே வேந்தனருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அரிராமரேறுசெய்தார்
வட்டமாங்கருடனேறி வந்துவிட்டாரெம்பெருமான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஒன்பதாங்கதொரு நூற்கில்வனந்தாண்டி
சில்லென்றாடுக்கதொரு செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போய்ச்சேர்ந்தார்
ஒன்பதாவது ரோமரிஷிவனம்-முற்றிற்று.

௧0-வது பேரண்டவனம்.

பத்தாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடியாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலினைத்தவிமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
பல்லினைத்தவிமாடு வனவாசம்போறார்கள்
அந்தவனந்தைவிட்டு அப்பாலேபோறார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
பேரண்டவனத்திலேதான் பிரியமாய்பஞ்சவர்கள்
வந்தார்நலத்தமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ண
ஐந்தாற்குப்பர்ணசாலை அழகாகவும்பண்ணார்
ஏழுக்குபர்ணசாலை எழிலாகவும்பண்ணார்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
நடக்குஞ்சேதி போரானேவாள்விஜயன்
அரசராவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயகண்டிகை
ஒலிவோவென்றுசொல்லி ஒலித்தானேசெயகண்டிகை
ஒருவன்அரனேயென்ன உலகமரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகஞ்சிவனேயென்னும்
பேரண்டவனத்திலே இருக்கிறபேரண்டன்
அநேகதூரம்போயிருந்தா னகாரந்தேடிவர

பேரண்டசி அருச்சுனன்மேல் மோகித்தல்.

பேரண்டனட்சதன்றன் பெண்சாதியானவளும்
தன்னந்தனியளாய்த் தானிருந்தாள்மண்டபத்தில்
அக்காரமென்றசத்தம் ஆரணங்குதான்கேட்டு
கொத்தளபோல்ருங்கழகும் மத்தளம்போல்புட்டங்களும்
[illegible]
செம்பட்டமயிரழகாம் சிங்காரப்பல்லழகாம்
பனைமரம்போற்பல்லழகாம் பருமதம்போற்கண்ணழகாம்
சுழுக்கைத்தகத்திகண்டயாளே இடுப்பைசுத்தி அரைக்கடுவன்

அர்ச்சுனன்மீது காதல்கொண்ட அரக்கியின் கணவனைக்கொன்று தெய்வப்பெண்கள் வேண்டுகோளால் மீண்டும் அவனை எழுப்புதல்.

துடையைச்சுத்திரட்டிப்புண் தோகைசுக்கிபெருந்திறங்கு
நின்றாளேயாமாகில் நிலத்தில்விழுமிரண்டுதன் தனம்
இன்னமுன்சொல்லுகிறேன் இரண்டுஸ்தனத்தழகை
கப்பலின்மேல்வாரதொரு கொப்பரைத்தேங்காய்போல்
தோணிமேல்வாரதொரு சொரக்காய்போல்தானிருக்கும்
பல்லிலேபார்த்திருக்கும் பாசிபடர்தாமரைபோல்
ழுஞ்செலரேம் தேகமெல்லாம்நாற்றம்வரும்
காயமதிற்படிந்தழுக்கு கற்றாழைநாற்றம்வரும்
அருகேவந்துநின்றாலே அசங்கிதமாய்த்தோன்றும்
மரவுரியைத்தானுடுத்தி வாராளேபேரண்டச்சி
ஆண்டிபெரியவர்தன் அருகில்வந்தாள்ராட்சசியும்
பண்டாரம்பெரியவனைப் பார்த்தாசைபட்டாளாம்
வாயைத்திறந்துமவள் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்
நில்லுமையாசங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
உன்னைசைப்பட்டதல்லால் உலகில்வேறாசையில்லை
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் மருவிவிளையாடலாம்வா
அரைநாழிஎன்னுடனே அமர்ந்திருந்துபோங்காணும்
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துக்காத்திருந்தேன்
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகுதையா
மோகவிகாரமதை மூர்ச்சையைத்தீருமையா
என்னைப்போல்பெண்ணுனக்கு எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடிப்புறப்பட்டாலுந் தேசத்திற்கிட்டாது
பார்போமே மார்பணைத்து மருவிவிடாய்தீருமையா
மேலோடேதோளணைத்து சுகங்கள்தெளியுமிப்போ
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சியிருப்போமென்றாள்
எதிரேநிற்பாரானே என்னென்றுங்கேளானே
ஆசாரமானேயென்று ஆண்டியுந்தானடந்தான்
காமவிகாரத்துடன் கடுகியந்தராட்சசியும்
பேரண்டராட்சசியும் பின்னேதுவார்த்தைசொல்வாள்
சந்தசைப்பட்டுவந்தேன் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
என்னென்றுகேட்கவில்லை வருமுகம்பார்க்கவில்லை
என்னைப்பாராமல்போரீரோ பாதகனேசையாலே

பேரண்டச்சி அருச்சுனனுடன் சபதங்கூறுதல்.

என்புருஷன்வந்தபின்பு இட்டிணைவரவழைத்து
என்னெண்ணப்பிரகாரம் இருக்குமாறுசெய்வேனென்
றென்றுசபதமிட்டு இபலானராட்சசியும்
காமவிகாரக்கனையுடனே தானடந்தாள்
மோகவிகாரமெனு மூர்ச்சையுடன்போனாளே
வினையமெத்தானுடைத்து மார்பெல்லாந்தான்கிழித்தாள்
முகத்திலறைந்துகொண்டு மோதிப்புலம்புகிறள்

பாண்டச்சி அழுதால்கேட்டு பாண்டன் வருதல்.

அழுகுரலைத்தான் அறிந்ததனைப்பாண்டனும்
வருகிறான் என்னுடைய தேவியரும்
பரிதவிப்பாள் பாங்கிடமேதாமோ
என அழுதாளாமே அவன்மனைவிக்கானமேக்கு
சிலைக்குள் அறிந்தானே தேவியருக்கு
தன்னுடையம்புகிறான் பாண்டராட்சியும்
வருகிறான் இராசகொடியாளொன்று நின்
இதனையறியாமல் என்னுடைய மேல்தன்
அறிந்துவருமோ பெண்ணே ஆகாரமுமின்னும்
தினைப்பொருள் வருகுதோ என் அம்மே பாண்டன்
வருக்கப்புகுந்தான் என்னுடைய தேவியரே

பாண்டச்சி தன் புருஷனுடன் தன்வரலாறு கூறிச் சண்டைக்குப் போகச்சொல்ல பாண்டன் சண்டைக்குப் போகிறது.

பாண்டராட்சியாள் பெரியாடனைத்தான் சொல்வாள்
மாலையிட்டகாந்தனே மனத்துறைவந்ததில்லே
நான் பெண்பிறந்த பாவம் போதுமையானதுக்கு
என்பாவம் தன்னிலே பத்தெழுத்தைழுதிட்டான்
செல்லத்தன்னிலே செப்பபொழுதிலே
அலைந்தபோது அமைத்துவிட்டார் பிரமதேவர்
துணைபோனபொறப்பு ஆராமன்னை செய்தேன்
நான்புத்திகேட்டாயோ மேல்கோ பாண்டராட்சத்தினே
பாரவதிதாமிங்கு வைத்திராமுகாராம
என்னைத்தவிக்கவிட்டு இனிப்போகாதேயுன்னேடா
உன்னைதனியாயிருந்தால் மைத்துனப்பெண்டாட்டிவேண்டும்
அக்கரப்பெண்காலமிவா சொல்லுமுறையவள்காண்
அறிவில் நிறுத்தினான் ஆனதால் நல்லவனே
பத்தினியாளென்னைத்தன்னை பாரமவிட்டொருவன்
உத்தமியாளென்னை துசொல்லி வனராமனிடத்தொருவன்
ஆண்டுபெரியவர்காண் அரண்மனையில்வந்தார்காண்
வைத்தபெரியவரை வணங்கிவைத்தேன்விட்டேன்
நான் என் சாதிக்கைக்கு தண்ணீர்கொண்டுவாருமென்றார்
தண்ணீர்கொண்டுதானே தேன் சரணங்கள்தான்செய்தேன்
நெருப்பெடுத்துவாவென்றார் நெருப்பைக்கொடுத்தேனே
அளவில்லேயதுதந்தால் ஞானிந்துகொண்டேன்கொற்றிகையே
வாடீபோடியென்றான் வலதுதொடையேறுமென்றான்
கையைப்பிடித்திழுத்துக் கடிக்கமறுவென்றான்
பொல்லாத்தனங்கள்செய்து போய்நடந்தான் சகுனியும்
அவனைக் கைப்பிடியாகவே கடுகுபோலவண்ணவனாரும்

அல்லாதேயாபானால் அந்தமாய்மாண்டிடுவேன்
பேரண்டச்சிஅழுகையிலே பேரண்டன்தானெழுந்தான்
எழுந்தானேராட்சசனும் என்றுமில்லாக்கோபமுடன்
ஆலமரப்பிடுங்கி தோளிமேலவைத்தவனும்
கோபித்துகண்சிவந்து கொப்பெனவேவோடிவந்தான்
நில்லும்நில்லும்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமரே
என்னுடையபெண்சாதியை எந்தனிருகண்மணியை
அழகிலிருந்தபெண்ணை ஆகடியஞ்செய்ததென்ன
வழியிலேவிட்டுக்கட்டி வனத்தில்குடியிருந்தால்
பிச்சையெடுக்கிறவன் பெண்டோபிடிக்கிறவன்

பேரண்டனுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் சண்டை.

அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அவசியங்கொன்றிடுவேன்
இடைமேபோதையிலே எமபுரஞ்சேர்த்திடுவேன்
என்றேதிரும்பினான் இயலானராட்சதனும்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
வாடாநீராட்சதனே வார்த்தையொன்றுகேளாய்
ஆதிசிவன்பாதம் அரன்பாதங்காணவென்று
பாரத்தபசுபண்ண பரமர்பதிபோகையிலே
வாரவழிதனிலே வழிமறுத்தாளுன்தேவி
கண்டாசைபட்டேனென்று கடுங்கைமயல்தீருமென்றாள்
பொல்லாதாள்சேர்ந்துணைந்து போங்களென்றாளுன்தேவி
நான்-வாயைத்திறக்கவில்லை வண்ணமுகம்பார்க்கவில்லை
என்னென்றுகேட்கவில்லை ஏறெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
வீணானவார்த்தையிது மேல்போட்டுவாராதே
அநியாயசண்டையிது அமராதுசெய்யாதே
என்னோடெதிர்த்தாலே இருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
பெண்சாதிவார்த்தையினாலே பிராணனொழிக்காதே
மாளுவதுதருமமல்ல மன்னுநடவுமென்றார்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமல்ராட்சதனும்
எதிர்த்தானமர்போர்க்கு இருண்டவனயகடுங்க
கண்டானருச்சுனனுங் கண்கள்சிவப்பேற
கோபம்பெரிதாகி கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
காதுமட்டாய்த்தானிழுத்துக் கைக்கணையைவாங்கினான்
பேரண்டராட்சதனறன் பிராணனைப்போக்கவென்று
அலகம்பைதானெடுத்து அஸ்திரத்தைப்பூட்டினான்
மந்திரவுபதேசஞ்செய்து மார்புறவாங்கினான்
மேவிட்டுராட்சதன்மேல் விழுந்ததஸ்திரந்தான்
பேரண்டன்றலையைப் பேரிட்டெடுத்ததப்போதே

அருச்சனன்பாணத்தால் போண்டன் தலையிழ
போண்டாச்சி புலம்பல்.

அறைக்குள்ளேயிருந்து ஆகாசமாயெழும்ப
பரியிருக்கவே தெரிந்தான் வாய்விறுவனருச்சனனும்
அறைக்குப்புறமல்லோ அவன்தேவிவாசலிலே
போனதுபோய்ப்போச்சுதென்றுன் கொடும்பனவேளைவிசயன்
தானிப்போய்விட்டதில்லை சண்டாளன்தன்தலையை
தண்மணிடம்கூறப்பி அருச்சனனுந்தானடுத்தான்
அந்தசமயத்தில் அடையாளைபோண்டாச்சி
தலையைப்பார்த்து தன்புருஷன்தலையெனவே
கண்ணீர்தாரைசோரவிட்டு கதறிப்புலம்புகிறாள்
விழுந்தாளெழுந்தாள் மண்மேலேபுரண்டழுதாள்
மார்புக்குமேலடித்து மண்தூற்றியழுதாள்
கோவென்றுசத்தமிட்டு குமுறிப்புலம்புகிறாள்
மன்னவராஜனே மண்மேலேசாய்ந்தீரோ
மேகமலிம்பாரி விண்ணுலகைச்சேர்ந்தீரோ
சீமையுக்காரியங்கள் பின்னைபத்தையானறியேன்
பச்சிரத்தமேனியில் மண்ணேறியிருந்தீரோ
கல்லானதுமேலே கரையாமெரிந்ததுவோ
திருமான் துரோணர் இறந்துவிழுந்தாரோ
மங்கைபோலானாம் இறக்குதென்றுரேதன்
கம்பரமல்லாணம் தலைவிடிந்துதையோ
தெருவிலேகளைவிட்டுத் திசைகாவிசைச்சியென்றுள்
சாத்திலேகைகளைவிட்டு சந்திராவைசாட்சியென்றுள்
ஆகாசசத்தமென்பேன் அன்னியரைத்தந்தெமென்பேன்
பார்த்தழுமக்கொன்னாய் செய்தமாகுதையோ
பூவைபோருவதுமே பாண்பெருந்தீரோ
செம்பவையே பருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
சீமையுக்காரியத்தின் பின்னையல்லானறியேன்
சந்தனச்சுபுயத்தை சிவிவெட்டிப்போட்டாரோ
குங்குமம்பூசுபுயத்தை குளிரவெட்டிப்போட்டாரோ
கொண்டைபறிகொடுத்த கோழியைப்போலானேனே
கெட்டைபறிகொடுத்த செம்பருந்துபோலானேனே
அழவானக்கிடைப்போலே அழுதுபுலம்புகிறாள்
போண்டாச்சியவள் புரண்டுபுரண்டழுதாள்

போண்டாச்சி அழுகிறதைக்கேட்டு தெய்வகன்னிகள் வருகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அழகானதெய்வக்கன்னி
ஏழுபேர்சத்தக்கன்னி இளங்கொடிமாதர்களும்
தீர்த்தங்களாடவென்று தெய்வகன்னியாருங்கள்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயாசப்பட்டார்கள்
ஒருவர்க்கொருவர் ஒத்துமையாய்ப்பேசுகிறார்

ஆரோ தெரியாது அழுகுரலம்புவிருன்
இதுதினக்கூவையாவ இவ்வேளைகேட்டதில்லை
அழுகுரல்கேட்டு அப்புறம்போகொணுது
அழுகிறவிடத்திலே யாவரும்போவோமென்ருர்
புலம்புமிடத்திலே பெட்டெனவேவந்தார்கள்
ஆரடிமங்கையரே அழுதுபுலம்புவதேனை
பேரண்டராட்சியமே பிரணுடழுதுசொல்லுமென்
ஆரைக்கழுத்தி அரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே
மஞ்சளிழந்தேன் மனையிழந்தேன் பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கலாச்சே
ஏதென்றாலுமுரைப்பேன் என்னுடையபாக்யரே
ஆரோவொருபண்டாரம் அரன்பதிக்குப்போரான்காண்
வாடியென்றம்போடியென்றும் வம்பாகப்பேசிருனே
சொல்லாததுசொல்லியே சேர்ந்தழைத்தவுங்கன்
புருஷனுடனுரைத்தேன் போய்க்கேட்டார்சங்கமனை
ஏடீ-தனைவினைக்கொன்றுவிட்டு தடிக்கீழேபோருர்காண்
மங்கிலியப்பிட்சை வாங்கிக்கொடுத்துப்போங்களய்யா
என்றவுரைகேட்டு இயலானகன்னியர்கள்
ஆபாசப்பட்டுமல்லோ அதிகமனஞ்சலித்து

தெய்வகன்னியர் அர்ச்சுனனைக்கண்டு இரக்கஞ்சொல்லல்.

சங்கமரைத்தேடியே நடந்தார்கள்தையலர்கள்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
ஞாயமறிந்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
புதிராயதபசுபண்ணி புருஷமெத்தக்கற்றவரே
இன்னுமெல்லாம்சங்கமரே தெற்கேறாதம்போகாதே
போனவழிதனிலே பொல்லாங்குசெய்யலாமோ
சிவனைநினைபண்ணி சிவன்பதியேபோகலாமோ
ஆதிசிவன்வாழும் அரன்பதிக்குப்போனாலும்
கோருபவாதனைதக் கொடுப்பாரேபரமசிவன்
[illegible] இப்பாவக்குச்செய்யலாமோ
ஆசாரியர்கள் அழிவுசெய்யப்போகலாமோ
[illegible] இளங்கொடிமார்கன்னியர்கள்
[illegible] அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
[illegible] தெரிவிக்கப்போரீரென்ன
[illegible] வார்த்தைதானேபேசிறுனே
சொல்லாததுசொல்லியே சேர்ந்தழைத்தனுமென்ருள்
[illegible] [illegible]
[illegible] இரக்காமற்சொல்லிவந்தான்
[illegible] அறுத்தேதனைவனைதலையை
[illegible]

நிருவாக்கேவுமெல்லாம் எதிராகக்கேட்டிடுவோம்
மடவன்றாலிவென்றுசெல்லாமே வரவழைத்தார்சங்கமரை
பேராடை ராட்சதர்கள் பிரண்டுமெழுமிடததே
அருச்சனார்சாலை அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
தெய்வலோகக்கன்னியர்கள் தேன்மொழிமாரேதுசொல்வார்
இருவருடைவார்த்தைகளை யெல்லாமிவர்கேட்டு
ஐயாபெரியவரே அரிவைப்படைத்தவரே
பாக்கியத்தைபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
பெண்ணின்பிழையைப் பொருத்தருளப் புண்ணியரே
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவாநீர்பொருத்து
மங்கிலியப்பிச்சைதந்து மகாதேவர்பதிபோனால்
ஆத்தவனுரை அதிகவரமருள்வார்
மங்கிலியத்திற்கிட இவளைபெழுப்பிவிடும்
மனமவனமகியே இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
அருச்சுனராரவும் அதிகமனமகிழ்ந்து

தெய்வகன்னியர் அருச்சுனனைக்கேட்க அருச்சுனன்மகிழ்ந்து
தேவேந்திரனுக்கு ஓலையெழுதி அனுப்புதல்.

சேமக்குருக்கிரும் கிர்செனவேதான்வாரி
மாரிமேனிமேல் வச்சிராசன்னைவத்தெழுதி
என்னவென்றுமேபாலே எழுதினர்ச்சுனனும்
அமராபதியாளும் அனைப்பிரமென்தகப்பா
தெய்வலோகமாளும் தேவேந்திரனென்தகப்பா
மந்திரக்குறிபெற்ற வாள்விஜயனர்ச்சுனனும்
அத்திவனடாரும் அடிபேறுங்காணவென்று
வாசலுறுதனிலே வரைந்தெழுதினேனைபோரண்டனை
அமராதுசெய்தேன்காண அறுத்தேனவன்தலையை
பேரண்டன்தன்னுயிரை பிரம்மலோகத்திருந்தாலும்
இங்கேயிருந்து எமலோகம்போனாலும
அவனுடையதன்னுயிரை அனுப்பிவைப்பேனென்தகப்பா
எத்தனைப்பத்தியே இட்சணமனுப்பிவையும்
அல்லதேதப்பானால் அமராபுரம்வருவேன்
தேவேந்திரனைப்பதியை சிதறவேகொள்ளைகொள்வேன்
ஆடுகொள்ளைமாடுகொள்ளை அழகானவீடுகொள்ளை
இயமன்பட்டணத்தை அழித்துமேகொள்ளைகொள்வேன்
என்றுமெழுதினான் இயலானவோலையிலே
ஓலைச்சுருளமடித்து உகந்துசெந்திரிக்கையிட்டு
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அந்தச்சுருளோலைதனை அம்புவாயில்தான்கொடுத்து
ஐந்துமணியசக்தி அம்பேபோவுமென்று
மந்திரமுமிட்டு வாங்கிவிட்டானஸ்திரத்தை
பார்புளத்தானெடுத்து தேவர்புரவாங்கிவிட்டான்

வருது அஸ்திரத்தால் வானுலகத்தே
தேவேந்திரனுடைய தேசமணிக்கம்பத்தில்
வான்விஜயனஸ்திரத்தால் மணியனைத்தாறுது
மணிக்கூண்டுங்கேவந்து வாங்கினனஸ்திரத்தை

அருச்சுனன் ஒலையைத் தேவேந்திரன்பார்த்து எமனிடம்சென்று
கொண்டேபாண்டன் உயிரைவாங்கி அனுப்புதல்.

செந்திரிக்கைமேலேச்சாறுன் தேவேந்திரன்விரித்து
எழுதியவாசகத்தை இந்திரனுந்தான்படித்தான்
அதிலிருந்தபிலச்சணத்தைப் பாவுடனிதாக்கொண்டான்
திக்கெனவேதாவினெழுந்து தேவேந்திரன்வருவான்
எமபுரந்தேடியே எமனருகிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
தண்டாதனமனும் கடுகியெழுந்திருந்து
எதிர்கொண்டழைத்து இட்டுவந்தான்மாளிகையில்
வருகருமமாய் இதுவந்தீராசாவே
அதிகாரம்பூத்தநிப்போல் அதிசயமாய்த்தோணுதுகாண்
என்றபொழுதேதபவே நீசொல்வாரிந்திரனும்
நல்லாருயிர்வாங்கும் யமதர்மநீக்கேளும்
பொல்லாதபாவியவன் புகழும்பாண்டனுயிர்
இங்குவந்தனுண்டானால் எந்தனுக்காய்த்தயவுபண்ணும்
என்னுவுபசாரமே இரக்கமாய்த்தானுரைத்தார்
செக்கில்பொட்டு திருப்புகிறான்னேரம்
என்னையும்புண்ணைக்கா பேறுபடுத்தும்போதையிலே
போண்டன்தன்னுயிரை பொட்டெனவேதான்கொடுத்தார்
மாபாதகனுயிரை மைச்சினிகிரிமேலடக்கி
அம்புவாய்தனிலடக்கி அனுப்பினாரிந்திரனும்
வாய்வேகமாகவே வந்தது அர்ச்சுனன்முன்

அருச்சுனன் போண்டனுக்கு உயிரளித்தல்.

மைச்சிமிந்தான் திறந்து வல்லுயிரைமாற்றினான்
வெண்ணீறுதான்போட்டு வேறுபட்டதலையெடுத்து
அறுத்ததல்முண்டமும் அணைத்துத்தண்ணீர்தெளித்தான்
தட்டியெழுப்பினான் தனதுடையபொற்கரத்தால்
தூங்கியெழுந்தவன்போல் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்தான்
ஆடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமமே
என்றுவெழுந்தானே இபலாவபோண்டனும்
எழுபேர்கன்னியர்கள் இளங்கொடிமாரேதுசொல்வார்
அக்காரராட்சசனே ஐவரைச்சரணம்பண்ணும்
அபகாரமுன்செய்தே அரசர்க்குத்தம்பக்கிருக்க
உத்தமர்தான்செய்தது உப்பிரகெறுக்குமடா
சாஷ்டாங்கமாக சரணம்பண்ணுமையருக்கு
என்றுசொன்னபோதையிலே இரக்கமேயுடனிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சரணமிட்டான்போண்டனும்

இறந்துவிட்டபின்னே எழுப்பிவிட்டபாண்டவனே
பக்கத்துதாப்போனேன் இயலானசங்கமரே
ஆபத்துவேளையிலே அழைத்தால்வருகின்றேன்
உனக்குமுதலாக ஆதரிசைப்பண்ணுகிறேன்
என்றுபசரித்தாலை இவளைராட்சதனும்
அவ்வளவாபுனைவைப்பார்த்தி அருச்சுனனும்போய்விட்டான்
பரகாரஅரமனையென்ன அரன்மேலேதியானமானான்
மௌனியாரிஷிகளைப்பென்ன சிவன்மேலேதியானமானான்
ஒருவன் அரசனைபென்ன உலகஅரசனைபென்னும்
அடக்காதேபெயகன்டிகை தொனித்தானேசங்குகளோ
வலக்கன்னிதன்வனத்தில் எழில்விருபன்போகலுற்றான்

வலக்கன்னி அருச்சுனனைப்பார்த்து அழைத்தல்.

அரகராவொமாசத்தம் அறிந்தாளேவலக்கன்னி
ஆகமத்திலே அலங்காரத்தோழிக்கே
வாரணாகர்தாம் மயிலனைபோருமென்றாள்
திக்கெல்லாம்தொழுக்கு தெருவில்நிலர்தார்கள்
மருதிநகல்லமே மாதாகா தானநந்தி
உபட்க்கைடயாக நடப்பதாற் தாதியர்கள்
வந்தாளேவலக்கன்னி வைரோதெய்யாது
ஆகிரிவன்போலே அழகுபடைத்தார்காண
மருக்கா மூவைந்திலே மக்கிதலாய்வாறார்காண்
வலறதசந்தர்வுகோடி எழுகதானேவலக்கன்னி
தன்னுடையகைசயிலே தாச்சுமாலைதானெடுத்தாள்
அருச்சுனணாரக்கண்டு அதிசயமானாள்
கண்டாசைப்பட்டாளே கட்டழகிவலக்கன்னி
பார்த்தாசைப்பட்டாளே பசுங்கிளியாளேலக்கன்னி
படைஅழகுமொப்பனையும் வான்விருப்பன்சிறப்பும்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமவள் உள்ளமுருகுகிறாள்
சாமிகாரத்தாலே கட்டழகியதுசொல்வாள்
ஐயாபெரியவரே அரிவைப்படைத்தவரே
நீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
புதிதாய்த்தலைபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துநாளிருந்தேன்
எப்போவருவீரென்று இக்தவனங்காத்திருந்தேன்
உன்னுடைசைபட்டிருந்தேன் உலகில்வேறுசையில்லை
காமவிகாரத்தாலே கலைபட்டுப்போனேனையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா
சித்தசன்தொட்டகணை சிறையார்புருகுதையா
அதிகவிகாரங்கொண்டேன் ஐயாபெரியவரே
பார்வைப்பாரோர்ப்பார் வண்ணமுகம்பாரும்
கன்னிதுயரழகுடையாள் எங்குங்கிடையாது

தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கருதினோர்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைத்து மகாவிடாய்த்தீருமையா
தோளோடேதோளணைத்து சுகத்தைமெள்ளத்தெளியுமையா
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கதாதியுண்டு
பொன்னும்பொருளுமுண்டு பொக்கிஷங்கள்மெத்தவுண்டு
ஆடவென்றால்ஊஞ்சலுண்டு அமர்ந்திருக்கமேடையுண்டு
பத்தியுலாவுதற்குப் பர்ணசாலைமெத்தவுண்டு
மருவிவிளையாடி மன்மதகேரவிற்றிருப்போம்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
ஏரெடுத்துப்பாரானும் இளவிஜயனருச்சுனனும்
வலக்கன்னிமாது அவள் இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
என்காணும்அர்ச்சுனரே யென்றன்முகம்பார்க்கொணாதோ
முத்தானவாய்திறந்து உத்தரஞ்சொல்லொணாதோ
வாயைத்திறந்தாலே வச்சிரமுதிர்ந்திடுமோ
வச்சிரமுதிர்ந்தாலே வாரியெடுக்கேனோ
தாளைத்திறந்தாலே தங்கமுதிர்ந்திடுமோ
தங்கமுதிர்ந்தாலே தடவியெடுக்கேனோ
என்னுடன்பேசினால் ஏதாகுறைவுமுண்டோ
கல்லுங்கரையுமே கட்டைதுளிர்த்திடுமே
இரும்புகரையுமே இரங்கலேயாயுன்மனது
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகத்தைப்பார்
மார்போடேமார்பணைந்தால் மகாவிடாய்த்தீர்ந்திருப்பேன்
முகத்தோடேமுகமணைந்தால் மூர்ச்சைதெளிந்திருப்பேன்
தோளோடேதோளணைந்து சுகங்களைத்தீருமையா
வாருமென்றுசொல்லி மறித்தாளேவலக்கன்னி
வாயைத்திறவானும் வண்ணமுகம்பாரானும்
என்னென்றுகேளானும் வலமுகம்பாரானும்
சிவனைமறவாமல் சிவனமேலேதியானமானான்
அரனைமறவாமல் அரன்மேலேதியானமானான்

வலக்கன்னிஅருச்சுனனைக் கோபித்து ஆணையிட்டு நிறுத்தல்.

வலக்கன்னிமாது இளங்கொடியாள்கோபமானாள்
எழுகோபித்து இங்கேநில்லுமென்றாள்
உன்-குருதன்மேலாணைகாணும் கோவிட்டுப்போகாதே
ஐவர்மேலாணைகண்டாய் அடிவிட்டுப்போகாதே
தமயன்மார் தாய்மேலேஆணையிட்டாள்
ஆணையிட்டுவலக்கன்னி அரமனைக்காபோய்ச்சேர்ந்தாள்
மாளிகைவாசலுக்குள் மண்டபத்தில்வீற்றிருந்தாள்
அவள்-வருவதற்குள்ளாக வாள்விஜயனேதுசெய்தான்
என்னுடமென்னியே ஏதேததாலினைப்பான்
ஆசைகொண்டுத்தானே அரவற்றசிந்தையில்லை

கவலைநினைத்தானே எண்ணமற்றசிந்தையிலே
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகமெல்லாம் வேற்றுமுகமாகுதையா
கவலைநினைத்தாலே இந்தவேளைகாத்திடுவார்
ஆபத்தைக்காப்பதற்கு ஆராலேயாகுமென்றார்

கோட்டில்நிற்கும் அர்ச்சுனன் காளியைத் துதித்தல்.

அந்தவனக்கன்னியரை அருச்சுனன் தானினைந்து
ஆதிகபாலியம்மா சுந்தரிதுர்க்கையரே
சண்டாளிபிடாரியம்மா சங்கரியேயேகவல்லி
மன்றுவப்பிடாரியம்மா வழக்காடுந்துர்க்கையரே
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரிக்கவேணுமம்மா

அருச்சுனன் காளியைநினைக்க காளிவந்து வரலாறு வினாவல்.

என்றுநினைத்தானே இயலானகாளியவை
வாள்வீரயன்தான்வருந்த மாகாளிதான்வருவாள்
டேகையொருகையில் டமாரமொருகையில்
வாளுமொருகையில் வீணையுமொருகையில்
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து ஆயுதமாகவந்தாள்
ஆடாதம்பிநீ அடவியிலேயெனைநினைத்தாய்
வீரேதுபேரேது உன்னுடையவண்மையென்ன
என்றவள்கேட்கையிலே யிறங்கிச்சரணமிட்டான்
ஆரென்றுகேட்டாயே ஆச்சியமேசொல்லுறேன்கேள்
பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரில் அருச்சுனராஜனென்பேர்
மாயவனார்மைத்துனன் வாலவிஜயனென்பேரும்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
பரமனைநோக்கியே பாரதவஞ்செய்யநான்
போரவழிதனிலே பொற்கொடியாளேழுகன்னி
கலியாணம்பண்ணுமென்று கடிகியென்னைமறித்தாள்
கோடுகிழித்துஎன்னைக் குறுக்கேதடுத்தாளே
ஆணையிட்டுயெனைமறித்து அரண்மனைக்குப்போய்விட்டாள்
மறுபடியும்வருவேனென்று மாளிகைக்குப்போய்விட்டான்
ஆகையாலென்தாயே அபயமிட்டுனையழைத்தேன்
என்றதுதான்கேட்டு அதுசொல்வாள் ஈஸ்பரியும்

காளியம்மன் அருச்சுனனை ஆணைவிடுவித் தனுப்புதல்.

அஞ்சாதேயென்மகனே ஆணையிட்டபெண்தோகையிலே
முக்காலுந்தோகையிலே முத்திரையைநீமாற்றி
சீதயித்தமுத்திரையை நிலக்கனியிலைவைத்திடும்
உந்தனிடமுத்திரையை உனக்கேதயவுசெய்வேன்

என்றுசொல்லக்காளியம்மாள் [illegible]
தரித்திருந்தமுந்நிரையைத் [illegible]

காளி அருச்சுனன்போல்வேடம்பூண்டு எலக்கன்னியிடம்போ
தான் அலங்காரப்பண்ணிக்கொள்ளல்.

வாள்விசயன்போனபின்பு மாகாளி[illegible]
அருச்சுனன்போலாக அங்கே[illegible]
காவிகாசாம்பரமும் கட்டிபரைதனிமேல
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
வாள்விசயன்போல மறைப்பிலேநின்றுளாம்
இப்படிக்குகாளி யிருக்கின்றவேளையிலே
எலக்கன்னிமாது இளங்கொடியாள் [illegible]
மஞ்சள்குளித்தாள் மைமெழுதிப்பொட்டுமிட்டாள்
வாரிமுடித்தாளாம் வாஞ்சையுடன்சொருகி
கொண்டைக்கழகாக கொண்டையபிரான்முடித்தாள்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தலையிலணிந்தாளாம்
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அழகாகத்தான்முடித்தாள்
முத்தாலேகட்டியும் முன்னுலே[illegible]
காதுக்குபொன்தோடு கைக்குவளையலிட்டாள்
செண்பகப்பூநாசியின்மேல் சேர்ந்தணிந்தாள்மூக்குத்தி
தோள்வங்கிவங்கி தொங்கிட்டாள் [illegible]
கண்டசரமாம் காசுபதக்கமோதிரமும்
கொத்துச்சரப்பளியாம் சொர்ணமுத்துதாழ்வடமாம்
முத்துச்சரப்பளியும் மோகனமாலைகளாம்
சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமாம் [illegible]
கடகஞ்சரிபவளங் [illegible]
தண்டைகொலுசுடனே [illegible]
காலாழிபீலி கல்லணையாம்புல்லணையாம்
அரைக்கினைக்கொட்டியாணம் அலங்காரப்பண்ணினாளாம்
பொன்னிறந்தபட்டாடை பூவாடைதான்தரித்தாள்
சாந்துசவ்வாதுடனே சந்தனம்பூசினாள்
மருவுமருக்கொழுந்தும் மல்லிகைப்பூமுடித்தாள்
வாசனைபரிமளக்க வாராளேஎலக்கன்னி
ஆடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
[illegible]
தாதிமாரோடிவந்து தண்டிகைகொண்டுவந்தார்
ஏறினாள்தண்டிகைமேல் [illegible]
சங்கமர்தானிருக்கும் தாவுதேடிவாராளாம்
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பாதஞ்சரணமென்றாள்
[illegible]
ஏறினார்பல்லக்கில் [illegible]
[illegible]

என்றுசொல்லக்காளியம்மாள் சய்ந்நவிட்டான்வாள்விசயன்
தரித்திருந்தமுத்திரையைத் தாயாரின்கைகொடுத்தான்

காளி அருச்சுனன்போல்நிற்பதை ஏலக்கன்னிகண்டு
தான் அலங்காரம்பண்ணிக்கொள்ளல்.

வாள்விசயன்போனபின்பு மாகாளியென்னசெய்தாள்
அருச்சுனனைப்போலாக அங்கேவடிவுகொண்டாள்
காவிகாசாம்பரமும் கட்டிபரைதனிலே
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
வாள்விசயன்போல மறைப்பிலேநின்றாளாம்
இப்படிக்குகாளி யிருக்கின்றவேளையிலே
ஏலக்கன்னிமாது இளங்கொடியாளேதுசெய்தாள்
மஞ்சள்குளித்தாள் மைமெழுதிப்பொட்டுமிட்டாள்
வாரிமுடித்தாளாம் வான்சவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்கழகாக கொண்டையயிர்தான்முடித்தாள்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தலையிலணிந்தாளாம்
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அழகாகத்தான்முடித்தாள்
முத்தாலேசுட்டியும் முன்னேலேதொங்கவிட்டாள்
காதுக்குபொன்னோலை கைக்குவளையலிட்டாள்
செண்பகப்பூநாசியிலே சேர்ந்தணிந்தாள்மூக்குத்தி
தோள்வந்திகைவந்தி தொடுத்தாள்ரவிக்கைதனை
கண்டசரமாம் கால்பதக்கமோதிரமும்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கொத்துமுத்துதாழ்வடமாம்
முத்துச்சரப்பளியும் மோகனமாலைகளாம்
சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமாம் தாயித்துப்பேரொளியும்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறையபொன்வளையல்
தண்டைகொலுசுடனே சலங்கையும்பாடகமும்
காலாழிபீலி கல்லணையாம்புல்லணையாம்
அரைக்கிசைந்தவொட்டியாணம் அலங்காரம்பண்ணுறாளாம்
பொன்னிழைத்தபட்டாடை பூவாடைதான்தரித்தாள்
சாந்துசவ்வாதுடனே சந்தனம்பூசினாள்
மருவுமருக்கொழுந்தும் மல்லிகைபூமுடித்தாள்
வாசனைபரிமளக்க வாராளேஏலக்கன்னி
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
எடுத்துவாகனகதண்டி இட்சணமேமெய்பாகமேனும்
தாதிமாரோடிவந்து தண்டிகைகொண்டுவைத்தார்
ஏறினாள்தண்டிகைமேல் எடுத்தார்சொகுசுடையை
சங்கமர்தானிருக்கும் தாவுதேடிவாறாளாம்
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பாதஞ்சரணமென்றான்
ஆனையிட்டேன்தோழியிலே அன்பனேபாருமென்றான்
ஏறினார்பல்லக்கில் இயலானசங்கமரும்
ஏலகன்னிதானும் ஏறினாள்பல்லக்கில்

வடகப்பொடிபோட்டு மணிமிரகப்போட்டு
சீரகமும்வெந்தயமும் சீரகந்தான்போட்டு
கரிவேப்பிலையும் கறிக்குநிட்டமாய்போட்டு
சையுஞ்சையுமென்று தனிதனியேதானமணக்க
மணக்கள்கமகமென்ன மாதற்குப்புறையேற
தாளித்திறக்கினார் தார்குழலார்கையாலே
செம்பொன்பிரியனைமேல் சேரஅடுக்கினார்
அரியகாய்சேர்த்த வகைகளைச்சொல்லுறேன்கேள்
இஞ்சியெலுமிச்சை இயலானதமர்த்தையும்
நாரத்தைகிச்சிலியும் நல்லகடுக்காயுடனே
முருங்கில்குருத்துகளும் முற்றுவள்ளிக்கிழங்கு
அத்திக்காய்மாவிலிங்கம் அழகானதாழையினை
வில்வக்காய்சுக்கங்காய் விளாம்பிஞ்சுபச்சடியாம்
சுண்டக்காய்களாக்காயும் சுருக்கானமுள்கருணை
மாங்காய்முதலான மற்றுமுள்ளகாயும்
வத்தல்வகைசேர்த்த வகைமானஞ்சருக்கள்
ஆதண்டங்காயும் அரிதானசுக்கங்காயும்
பாவற்காய்கோவற்காய் பச்சைவிளாங்காயும்
சுக்கங்காய்தூதுவேளை சுருக்கானபாவற்காயும்
அறுசுவைவர்க்கமுடன் அறுபதுவகைறானாயும்
பழவகைகள்தான்சேர்த்த பலவகையைத்தான்கேளும்
மாம்பழம்வாழைப்பழம் மலையின்பலாப்பழமும்
செவ்வாழைகதலிவாழை திரண்டகொட்டைவாழையும்
மாதளங்கிச்சிலியும் மாவொட்டுமாம்பழமும்
அன்னுசி அருநெல்லி அழகுகொய்யாப்பழமும்
தமர்த்தம்பழங்களும் தலைவிரித்தமாதுளையும்
மற்றுமுண்டானபழவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள்

ஏலக்கன்னிக்கு தாதிகள் பள்ளியறைசோடித்தல்.

அந்திமேலொருநாழி ஆரணங்குதானுற்று
பள்ளியறைதான்திறந்து பைங்கிளியாள்சுத்திபண்ணி
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரசுவர்பூசி
கண்மூன்றுடையவனை வயிரகட்டிலிட்டு
மெத்தைதடியிட்டு மேல்மேலணைபோலி
காம்பரிதமல்லிகையைக் கட்டிலின்மேல்சொரிந்து
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்சுக்குநிட்டு
மாவிலைத்தோரணமும் மல்லிகையால்கட்டி
எங்குமலங்கரித்து எத்தனையுமாமோடிவைத்து
ஏலக்கன்னிமூன்றுமே இனக்கொடிமார்தெண்டனிட
அதிசயமாகவேதான் ஆரணங்குதெண்டனிட
பொன்கொப்பில்நீர்க்கமது கொண்டுவைத்துமுன்னேவைக்க

ஏலக்கன்னிசமைமகளும் ஏழுக்காரிருவருமாய்
கைபூசிக்கொண்டு கடுகிவேயவந்தமர்ந்தாள்
வாழையிலைபோட்டு வரிசையுடன்நீர்தெளித்து
இட்டாரேபோஜனங்கள் இவருக்கழகாக
பச்சென்றபழவகையும பச்சடியும்பாலித்தார்
பொரித்தகறிவகையும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
சாரவில்செய்வார்க்கு கடுகிப்போகியுமென்றார்
கிட்டிமுழிப்பளவில் செகமாதாகாளியம்மா
வைத்தத்திதாருசாதமெல்லாம் மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
மற்றுமொருக்காலே வட்டித்தார்போசனங்கள்
ஆயிரம்பேருக்கு சமைத்தஅடிசிலெல்லாம்
ஐயமொருநொடிக்கு அன்புடனேவட்டமென்றால்
கணவுநாழிகையில் காளியம்மையுண்டுவிட்டாள்
இன்னஞ்சோறில்லையோ என்பசியாறுகைக்கு
வயிறுபசியாற்றாமல் மாலையிட்டுக்கொள்வேனோ
மேதினியிலெப்படிக்கு விவாகமதுசெய்வேன்காண்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏலக்கன்னியேதுசொல்வாள்
வரியோவுன்வயிறு இயலானசங்கமரே
மடுவோகுளமோவுன் வயிறுகுஞ்சங்கமரே
பெண்டுபிள்ளையில்லாமல் பிழைத்தீரோவூர்திரிந்து
இன்றையதினத்திலே போசனமிட்டாச்சு
நாளையதினத்திலே நன்றாய்புசித்திடுவீர்
வாருமென்றுசொல்லியே வருந்தியேநீர்கொடுத்தாள்
வாய்பூசிகைபூசி மாளிகைக்குப்போய்நடந்தார்
பள்ளியறைவீட்டிலே பஞ்சணையில்வந்தார்கள்
சங்கமருமனமகிழ்ந்து தம்புருதான்தொனித்தாள்
கின்னரவாத்தியங்கள் கோஷ்டமுடன்தான்படித்தாள்
காதாரகேட்டுமே காளியம்மைதான்மகிழ்ந்து

ஏலக்கன்னி காமவிகாரத்தால் அருக்சுனனென்று அணையப்போக
காளிநான் அருச்சுனனல்லவென்றுசொல்லல்.

காமம்பொறுக்காமல் கடுகியேயேலக்கன்னி
மார்பில்விழுந்து மருவியணையவந்தாள்
காளியென்றுதானறிந்து கைவிட்டாளேலக்கன்னி
என்னைக்கெடுத்தீரே என்பாவங்கொண்டீரே
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
அருச்சுனராஜாவை அங்கெனவேபோய்மறுத்தாள்
நில்லும்நில்லுஞ்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
என்னைக்-கல்யாணஞ்செய்து கடுகநடவுமென்றாள்
ஆறுமுகநடன்னன் அருச்சனனேதுசொல்வான்

ஆதிகயிலாசம் அரன்பதிக்குப்போயிருந்தே
சிவனார்தன்னைப்போலே சேவைசெய்துநின்று
அரும்போதுமே பக்கத்தில் மாலையிட்டுக்கொண்டுநின்றான்
வனத்தினருகிலே போய்த்தன்னிலிருந்தபோதே
தேவேந்திரன் செய்ததாராம் போர்வாரேனென்றுசொன்னான்
ஆனையிட்டவல்லாது அடிமைக்கொடுக்கவேண்டும்
என்றுசொல்லி பேசியதுசொல்லுமவர்கள்
ஆனையிட்டிருந்தானே அரசர்களெல்லாருஞ்செய்ய
பாதஞ்செய்வதா வானவிசயன்போய்க்கண்டான்
அந்தவனங்கடந்து அப்பாலேபோகலுற்றான்
பேரண்டவனம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ — வாது சபாதிருவனப்.
அந்தவனத்தைவிட்டு ஐவர்பண்டவர்கள்
கடைதனிலே கூடியிருக்கையில்
கோவிலைத்தாண்டி கூடைதன்னிலேவைத்தார்
பன்னிரண்டுதானம் வனமேறுவதற்கு
காடுகடந்து கரியமலைதான்தாண்டி
சபாதிருக்கானிருக்கும் தனிவனந்தனிற்போகுற்றார்
ஐந்தெனுமுப்பர்வனத்திலே அழகாகவுண்டுபண்ணார்
வழிக்குமுப்பர்வனத்திலே எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்களுந்தானிருந்தார்
இப்படியாகச் சிலநாளிருக்கையிலே
சபாதிருகவனத்தினிலே தனஞ்செயனும்போது
வெள்ளானைவனந்தனிலே வில்விசயன்வாரானும்
உலகமதிர்ந்திடவே உத்தமனும்வாரானும்
ஒருவனேனென்றால் வுலகமானேனென்னும்
ஒருவன்சிவனேனென்றால் உலகம்சிவனேனென்றும்
அரகராவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயசங்கை
சிவசிவாவென்றுசொல்லி தொனித்தானேசங்குதனை
சங்குதொனிகேட்டு சபாதிருகந்தானெழுந்து
வாய்திறந்துவிட்டு வருகுதுவெள்ளானை
தன்னிடமேபார்த்து நடந்துவந்தானே
கொம்பினுமிலையது குத்தினமட்டிலும்
அருச்சனனைக்கொல்லவென்று ஆனைவருகையிலே

அருச்சுனன் பன்றியைக் கொன்றது.

கண்டானேயானையன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்லெடுத்துநாணிபூட்டி வில்லுக்குநாதந்தொனித்தான்
அர்த்தசந்திரபாணமெடுத்து தன்கைதனையுச்சரித்தான்
மதயானையைக்கொல்லவென்று மந்திரமவாங்கிவிட்டான்
அருச்சுனன்விட்டதொரு அர்த்தசந்திரபாணமது

சிவபெருமானுடைய நந்தவனங்காத்திருந்த பிராமணன் பார்வதியின் நந்தவனங்காவற்பெண்ணை இச்சித்ததினாலுண்டான சாபம் விமோசனமானது.

மதயானைதன்னையே வகுத்தாயிருபிளவாய்
விதிட்டுவிழுந்ததே வில்விசையன்தன்கையால்

அருச்சுனன்கையினால் விழுந்தயானை ஒருபிராமணனாகவந்தது.

ஆனையடித்திடவே அதிலொருபிராமணன்தான்
பஞ்சாங்கப்பிராமணனாய் பார்ப்பான்வெளியானான்
கண்டானேயருச்சுனனும் கடிகிப்பிராமணனை
வாரும்பிராமணரே மதயானையுமுழுங்கிற்றே
ஆனாற்கேள்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
தெய்வலோகந்தனிலே சிவனுடையபூங்காவனம்
ஐயர்பூங்காவனத்தில் அதிகாரமென்னுதுகாண்
அம்மைபூங்காவனத்தில் அதிகாரமென்னுதுகாண்
அம்மைபூங்காவனத்தார்கள் ஐயர்வனம்போகொணாது
ஐயர்வனத்தார்கள் அம்மைவனம்போகொணாது
ஒற்றைறயொருநாளில் உச்சிதத்தைப்பார்ப்போமென்று
அம்மைவனங்களிலே அதிகாலைபோகையிலே
ஆயிரம்பெண்களிலே அதிலேயொருதாதி
கண்ணுக்கினியபெண்ணை கண்டாசைப்பட்டேனே
பார்த்தாசைப்பட்டேனே பைங்கிளியைகைப்பிடித்தேன்
என்னைத்திமிரிவிட்டு ஈஸ்வரியாள்பக்கஞ்சென்றாள்
ஈஸ்பரியாள்தன்னுடனே இச்சேதியுரைத்தாள்காண்
அம்மையதுகேட்டு ஆதிசிவன்பக்கஞ்சென்றாள்
உமையவலதுகேட்டு உம்பர்பிரான்பக்கல்வந்து
ஐயராதுதன்வனத்தில் அதிகாரஞ்செய்கிறவன்
எந்தன்வனக்கன்னியரை இவன்பிடிக்கஞாயமுண்டோ
என்றுமிகச்சொல்லுகையில் ஈஸ்வரனார்தான்கேட்டு
என்னைவரவழைத்து ஈந்தார்பெருஞ்சாபம்
என்னுடையசாபமது எப்போதுலையுமென்றேன்
ஆதிகைலாசம் அருச்சுனன்வருகிறான்
அருச்சுனனைக்கொல்லவே ஆங்காரமாய்ப்போகையிலே
அருச்சுனன்கோபமுற்று அம்பாலேகொன்றிடுவான்
என்றதுபோல்நீரும் என்சாபம்போக்கிவிட்டீர்
வாருமென்றிருவருமாய் வனத்திலேபோனார்கள்
யோகபிராமணனும் புதுமையொன்றுசொல்லலுற்றான்

அருச்சுனனுக்கு பிராமணன் குயவன் வரலாறுகூறல்.

ஆனாற்கேள்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
செப்புமொழிதவறான் திருநீலகண்டரவர்
கோடுகடவாதார் குயவன்குயத்தியரும்
இப்படியாக இவர்இருக்குமவேளையிலே
மகாராசன்வாசலிலே மங்களகாரியத்தால்
கோவுக்குயமுட்டி கொண்டுவாவென்றுரைத்தார்

அட்சணம்நீலகண்டன் அவேகமூட்டிசொப்பனிட்டு
பொன்போலனமைத்துமே போட்டான்பெருங்குழி
குழிகவிழ்ந்து கட்டி திறமூட்டிகட்டி
மகாராசன்வாசலிலே வைத்தானேகொண்டுவந்து
மகாராசன்தான்பார்த்து மகிழ்ச்சியாய்குயவருக்கு
சொர்ணமணிமுத்தும் துகிலாடையுமெடுத்து
நீரில்லாமுழைத்தை நீலகண்டனுக்கருளி
பேய்வாருமென்றுமே போகச்சிலவருள
வெகுமானம்பெற்றுமவன் வீடுவருகையிலே
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
காற்றுமழையுங் கடுகிவருகிறது
தேவதாசிவீதி தெருத்திண்ணையோரத்தில்
வந்துமிறங்கினான் வான்மழைபோகவும்
அந்தச்சமயத்தி லவ்வீட்டுதாசியவள்
போசனமுண்டுமே பொற்கலத்தைதான்கழுவி
சன்னல்கதவையவள் தான்திறந்துவூற்றினாள்
மண்ணுடையான்தன்மேலே வந்துவிழுந்தது
சம்போசிவசங்கரனே சலந்தெளித்தாரரென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குதாசியவள்
அஞ்சிப்பயந்துமே ஆரென்றுகேட்கலுற்றாள்
மண்ணுடையான்நான்காணும் வந்தேனிந்தவழியாய்
வான்மழைக்குமாதரசே வந்திங்கு தங்கினேன்
ஆரோதெரியாது அள்ளிஜலந்தெளித்தார்
என்றதுகேட்டுமே ஏலப்பசுங்கிளியாள்
மெத்தப்பயந்துமவள் வீட்டினுள்கொண்டுசென்று
அபிஷேகமாட்டிவைத்தாள் ஆனந்தமாரனுக்கு
சரமுலர்த்தி இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அலங்காரம்பண்ணினாள்
போஜனமிட்டுமவள் புட்பமுந்தான்கொடுத்தாள்
சந்தனமும்தாம்பூலம் தான்கொடுத்தாள்தையலரும்
அன்றையராத்திரி அங்கிருந்துகுயவனவன்
மற்றநாட்காலையில் வந்தானேவாழ்மனைக்கு

குயவன் மனையாளுக்கும் குயவனுக்கும் தர்க்கம்.

குயவனுடதேவி கொம்பனையாள் கண்டாளாம்
கண்டபுருஷனைக் கண்ணீரைத்தானுதிர்த்தாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழுதாளாம்
ஆரோடேபோகம் அமர்ந்திருந்தீர் மன்னவரே
என்னைவிட்டுப்போவதற்கே எண்ணமனம்வருமோ
வேசியர்கள்வீட்டிலே விளையாடிவந்தீரோ
உன்னுடனேபேசேனே உன்றன்கையைப்பாரேனே

பெற்றதகப்பனைப்போல் பிரியமுடன்பார்த்திருப்போன்
குருக்களுடைமையை கொள்ளைகொண்டுபோனவர்கள்
தாயில்லாப்பிள்ளைகளை தலையிலடித்தவர்கள்
சிசுவதைபண்ணவர்கள் ஸ்ரீவதைபண்ணவர்கள்
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநரகில்சேர்த்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டான் இளங்கொடியாளத்தயங்கி
இவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் எரிபறக்கநீலகண்டன்
கண்கள்சிவந்துமே காந்தாளப்பட்டானும்
மெய்யானவார்த்தைதனை விளம்பினேன்மெல்லியற்கு
பொல்லாதவார்த்தையினால் புலம்புகிறாயோ மிசைப்பேன்
என்றுமனஞ்சலித்து வந்துசொல்வான்நீலகண்டன்
இன்றுமுதலாக இனிமேனாள்வரைக்கும்
உன்னுடனேபேசினால் உனக்குக்கப்பிலென்றான்
அவ்வார்த்தைதன்னில் அநேகபாவஞ்சொல்லுகிறேன்
அபயமென்றுவந்தவளை அனியாயம்பண்ணமாட்டேன்
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநரகம்சேர்த்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டான் இயலானநீலகண்டன்
அப்படியாக அனேககாலந்தானிருந்தார்

ஆதிசிவனும்பார்வதியும் பண்டாரவேஷமாகவந்து இருவரையும் ஒருமைப்படுத்தி மோட்சமீதல்.

ஆதிசிவனுக்கும் ஆதிபராமேஸ்பரிக்கும்
பொறுத்துமுடியவில்லை பொல்லாச்சபதமிது
இருவரையும்சேர்த்துவைக்க ஈஸ்வரனார்வந்தாராம்
பெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுச்சங்கமராய்
ஆண்டிப்பெரியவராய் ஆண்டவன்வடிவெடுத்தார்
அம்மையுமையவளும் ஆண்டிச்சிவடிவெடுத்தார்
விநாயகனைவீரபத்திரன் வேல்பொருதுங்கந்தனுமே
அன்றரித்தமான்தோலும் அழகானுயிர்த்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கைலாயமான்தோலும
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரானைப்போலாக
நீலகண்டனுக்காக கிளைக்கார்திருமேனாடு
கதிரோனைப்பாத்திரமாய் கடிகைவேளைபிடித்து
வாரார்பரமசிவன் வனமாய்வளைந்தடந்து
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
நீலகண்டன்வாசலுக்கு மேலருகாக்கவிட்டார்
ஆரடாபக்தாநீ ஆர்வுள்ளபுண்ணியனே
வன்பிச்சைபெண்சாதி பிக்ஷைவர்கொள்ளோரும்
பசிபோகோரக்கவந்தோம் பசியாத்திரேனுப்பும்
சொன்னபசிவாத்தில் புண்ணியங்கள்வேணதாகடு
குழந்தைபசிபாத்தில் குமாரனைப்பெறுகிறாய்
எதனால்முறைபோ உன்றனைப்பிடுங்காதி

வாழ்ந்துசுகமாக நீர் மகாதேவர்புண்ணியத்தால்
என்றுநீலகண்டரும் சந்தோஷிட்டார்வெண்ணீறு
வாங்கிமேனிதனிலணிந்து வணங்கிமேதெண்டனிட்டான்
கல்லதுசகமமோ நான்செய்தபாக்கியத்தால்
வந்தீர்களிப்போதான் வாழ்க்கதுசுகமானேன்
பதந்தாழ்ந்தைடபொழுதில பசியாறிக்கவந்தால்
போசனம்பண்ணிக்காரை போய்வாருஞ்சங்கமமே
என்றதுகேட்டிடவே போதுசொல்வார்சங்கமரும்

சங்கமர் நீலகண்டன் மனஞ்சோதித்தல்.

நான்-போசனம்பண்ணுகிற பொன்ஞானதிருமேவரி
இந்தோலைத்தானப்போமேறன் எடுத்துமறவாமல்லையும்
வைத்திருக்கவல்லோறேன் உக்கசத்திருக்கட்டென்றார்
மனபாட்டமறாச்சமயிலே பண்ணினதிருமேவாடு
பாத்திரம்போல்வட்டால் பதினைந்திரேருமென்றார்
என்றதுகேட்டு எதுசொல்வான்நீலகண்டன்
ஆறுக்கேகள்சங்கமமே ஐயாபெரியவரே
என்னுடையதேவிட்டன இவ்வார்த்தைதனைஉரைத்தால்
சாதக்கறிவகைகள் சமைக்கவேசொன்னுடையா
பாலுடனேபக்குவமின்மேல் பாத்திரத்தைவைத்துவையும்
ஆரணமறைக்குள்உண்டு ஆச்சியரைத்தானழைத்து
என்னுடையவார்த்தைதனை மாதருடனுரைத்தார்
பந்தலின்மேலாய பாத்திரங்கள்வைத்தபின்பு
பாத்திரத்தைப்பார்த்திறெனறு பண்டாரந்தனைக்கேட்டார்
செப்பிடக்காரோ இந்நீலகண்டனாழும்
ஆகதெருதானகடத்த அர்ந்தகொறுமிதிசொல்லாம்
ஆத்திரமானதில் ஆதிரீவணைகாத்தார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆதிகதல்போய்மறைந்தார்
சக்கரகொடியோன் சூரியன்தான்மறைந்தான்
சூபலனுடைதேவியாரும் சூதுவாழ்க்கைசெய்திருந்தான்
அந்நாகவிக்கப்போது ஆனைபுகாக
மன்னுடையான்கவெழுந்த வாசலிலேவந்துநின்று
பலவற்பந்தல்பார்த்தான் பாத்திரத்தைக்காணேனென்று
தேன்மொழியில்லைத்து திகைத்தாப்போல்நின்றுவிட்டான்
கைநீட்டிநீலகண்டன் கண்காட்டிகேட்கிறான்
ஆரணக்குமாதுகன்னி அறிவேனென்றுசாடைபண்ணுரர்
மனதுசஞ்சலமாக மண்ணையெடுத்துபண்ணுகிறார்
பன்னிருதாமெனத்து பாத்திரம்பண்ணிணுன்
அடிகிமேபருஓபோட்டு கவிழ்த்துவைத்தான்பந்தலிலே
ஐயரும்அம்மையுமாய் ஆதிசிவன்வாறாராம்
திருநீலன்மாளிகையில் சிவசிவாவென்றுவந்தார்
அடிகிமேபநீலகண்டன் கைக்குச்சலங்கொடுத்தான்

கைப்பூசிக்கொண்டு சபிக்கவேயவர் தானழைத்தார்
[illegible] கொண்டுவந்தார் பண்டாரம்பார்த்துவிட்டார்
[illegible] பாத்திரம் எந்தவகையென்றாக்கமரும்
[illegible] போனபின்பு மாபலாப்போர்க்கனதயா
[illegible] ண்டவனே அட்சயமேசெய்துவைத்தேன்
[illegible] டு ஏதுசொல்வார்சக்கமரும்
[illegible] ர்காலையிலே [illegible]ண்ணிவைத்தபாத்திரத்தை
[illegible] பண்ணி இல்லையென்றுசொல்லலாமோ
மா[illegible]தில்லாரும் வழக்குகளைச்சொல்லிவாம்
மடிபிடித்துசங்கமரும் வாராரேதானிழுத்து
முடிமன்னன்தன்சபைக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
பரிந்துநிதன்றசோறுகேட்க பாகலைக்குவாருமென்றான்
வச்சிரத்தாலிழைத்த மாணிக்கபாத்திரத்தை
இ[illegible]கொடுத்து இத்[illegible]ம்போயிருந்தேன்
[illegible]ன்னேமேகேட்டாலே மாபாவி[illegible]யென்றான்
ஆனையினாலேதான் அழைத்துவந்தேனுமிடத்தில்
அறிந்தபடிசொல் யாருமில்லையெந்தனுக்கு
ஆண்டவரென்று அவரிடத்திலேகேட்டு
வாங்கிக்கொடுமென்றார் மகாராஜராஜரேவ
என்[illegible]கேட்டு ஏதுசொல்வான்மகாராசன்
ஆ[illegible]டைய அறிவுகெட்டபாதகனே
[illegible]மையைச் பறிக்கிறதுதருமமோடா
[illegible]பதிபவரைக் கொப்பெனவேகட்டுமென்றார்
[illegible]பிரம்பாலே வீசியடியுமென்றார்
பா[illegible]மென்றார் வந்தகுபவலனைத்தான்
இப்[illegible]தான்கேட்டு எழுந்தார்தலையாரி
[illegible]ராலே எட்டியடித்தாரே
[illegible]கேமேனி உதிரம்வடியுதங்கே
[illegible]ப்போலராசரிடம் ஆண்டியவரேதுசொல்வார்
[illegible]ராண்டை இட்டுயான்போரேனையா
[illegible]டியுமென்றார் கயிறலேகட்டினைத்தான்
[illegible] அப்புறம்போகையிலே
[illegible]ம் அங்கேமனமகிழ்ந்து
[illegible]லே சவ்வரிக்கத்திலே
[illegible]ம் பெருஞ்சாளிவாகனத்தில்
[illegible]மேலே கடுகவேவந்துநின்றார்
[illegible] வாகனத்தில் சாமிகளும்பேறிவந்தார்
[illegible] மன்னுடையான்கண்டான்
[illegible]கொண்டவிட்டான்
[illegible] குறைகளைத்தீர்த்தாரும
[illegible]க் கைலாசம்போனாராம்

சேனையுடன் போறபெற்ற விஜயாருமிவ்வனத்தான்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானருச்சுனனும்
பண்ணிவனத்திலே போய்க்காணப்பண்ணிவந்தால்
[illegible]வனத்திலே [illegible]ரைப்பணிப்பார்
சொல்லைத்தனிலே பொட்டுடனே வெகுதானஞ்செய்து
[illegible] திருக்கற்றுக்காப்பணிந்து
[illegible] அவன்விட்டானவென்னாளிற
[illegible] பகவானைப்பூசைசெய்து
அரகரா [illegible]வென்ன அடித்தானேசெயதண்டகை
[illegible]வென று [illegible]தானேசங்குதின
[illegible] வினையென்னும்
அரகரவென்றுசொல்லி அந்தவனந்தாண்டியுமன்
மற்றுமொருவனத்தில் வாருமிருவருமாய்
இந்தவனம்ஆருடைய தென்றுரைவிஜயன்

தபசிருக்கவனங்கடந்து வார்க்குருவிவனம் வருதல்.

வார்க்குருவிபெறபெற்ற வனமெனறுரைத்தானும்
வார்க்குருவியென் மகாமேருபட்சிகள்தான்
[illegible] நடத்தானே
அந்தவிசயனதை ஆருடையதெசொல்லுமென்றார்

பிராமணன் அருச்சுனனுக்கு வார்க்குருவி வரலாறுகூறுதல்.

அப்போபிராமணனும் அருச்சுனற்கேதுசொல்வான்
வார்க்குருவிபட்சிபதி அவர்டானுமென்னுதாக
இந்தவனமதனி லிருந்துவாழுநாளில்
பின்பேபெற்றுக்கப் பெருத்தவனக்களிலே
போவார்வருவாருரைப போயெடுத்துக்கொள்வார்கள்
இரைதேடிவருவார் [illegible] எடுத்துக்கொண்டுபோவார்கள்
உண்டுபண்ணாக குருவிசந்தோஷத்துடன்
அழுதபுலம்பியே ஆகாசப்பட்சிகளும்
மறுகாலொருகாலும் மைந்தனுண்டாயிருக்கும்
பெண்குருவியாண் குருவிக்கேதுசொல்லும்
என்புருஷாபெண்கணவா என்வார்த்தைநீர்கேளும்
நான்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் காலனுக்கிரைகொடுத்தேன்
போவோர்வருவோரெல்லாம் பிள்ளையைக்கொண்டுபோனார்
இப்போது பிள்ளைபெற்றால் எவராகிலுமெடுப்பார்
ஆசைகள்தீராதுமுதல் ஆறுதலாய்ப்பெருகச்செய்வோம்
எங்கேநான்பெற்றெடுப்பேன் எனக்குறியசொல்லுமையா
ஆணுக்கேபெண்பாவிலே ஆணங்கேபொருவார்த்தை
இந்தவனந்தனிலே இங்கேகுளிருத்தான்
மக்கு-அன்னங்கிடைபாது அனைமேலீர்கேளும்
சமுத்திரக்கரையோரம் தாவம்பிள்ளைபெற
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்லும்பெண்குருவி

பகைபெருகித்தண்ணீர்வந்தால் அடித்துக்கொண்டுபோய்விடும்
இப்போதுமயிலைப்பெற்று வமாகதும்பாவேமிறு
என்றதுகேட்டு எதுசொல்லுமாம் ஆண்குருவி
இவ்விடத்திற்பிள்ளைபெற்றால் வருகுறபயங்காதும்
சமுத்திரராசருடன் சண்டைகளைசெய்திடுவோம்
யுத்தங்கள்செய்திடுவோம் வுன்பிள்ளைகாத்திடுவோம்
என்று-தலையலுத்துமே சத்தியங்கள்செய்திடுமாம்
சபதங்கள்பண்ணினதை சமுத்திராசன்கேட்டு
இது-எவ்வளவுயார்க்குருவி எனதுடன்சண்டைபண்ண
சொல்லாதவார்த்தைதனைச் சொல்லுதுபெட்டைகள்
ஆண்மையைப்பார்ப்போம் மெல்வருணன்தானிருந்தான்
அப்போதுசிட்டிணதில் அழகானபெண்குருவி
செத்தையெடுத்தாண்பொறுக்கி கூடுகட்டிடுமாம்
இருமுட்டையிட்டு இருந்து அடைகாத்து
பின்னுமடைகாத்துப் பெற்றதிருகுஞ்சுகளை
கொப்பெனவேகாண்பதற்கு குழந்தைகளைத்தேடும்
இப்படியாகவே இருக்கின்றவேளையிலே
தாயுந்தகப்பனுங் காணில்லாவேளையிலே
சமுத்திராசனவன் தண்ணீர்பெருகவந்து
குழந்தைபிரண்டையும் கொப்பெனவேகொண்டோடி
பாதாளந்தன்னிலே பத்திரம்பண்ணினாராம்
பட்சிரமர்த்துகளைப் பார்ப்போமென்றுதானிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகானபெண்குருவி
குழந்தைகளைத்தேடிக் கொண்டுவந்துபார்க்கையிலே
மக்களைக்காணாமல் மருகிப்புலம்புகுது
மார்பிலேயும்தாளிலேயும் வண்ணமுகத்திலேயும்
அறைந்துபுலம்புகுது ஐயோமகனேயென்று
மகனைப்பறிகொடுத்து மண்மேலேதுக்கிறதே
மைந்தர்களைப்பறிகொடுத்து வயற்றிலறைந்துசொல்லுதாம்
பாவிகெடுத்தாயோ பாலகரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளனேற்பட்டானோ நமக்கு
புதல்வனைப்பறிகொடுத்து புலம்புதுபெண்குருவி
ஐயையோதெய்வமென்று அலையுதுபெண்குருவி
அந்தசமயத்திலாண்குருவிபேதுசொல்லுமாம்
மனதுகலங்கியாதே மக்களைவாங்கிதாரேன்
சமுத்திராசருடன் சண்டையிட்டுச்செய்து
புதல்வனைவாங்கிதாரேன் புலம்பாதேபெண்மயிலே
என்றுமெழுந்தது இபலான ஆண்குருவி
மூக்கினாற்பனைகிழித்து முன்னவாயெழுந்தது
என்னவென்றுமேயெழுந்தகுருவிட்டனரான்
காக்காய்குருவி கழுகுகள்பருந்துகளை

மாடப்புறுவாம் மயிலுங்குயிலினமாம்
காடைக்குருவிகளாங் கவுதாரிடேகைகளும்
அன்னபக்ஷிகளாரும் ஆனையினமும்
பெருங்கழுகுமுதற் கோட்டானும்ஆந்தைகளும்
நிலைகண்டகாழ்மைக்கு ஓடியேவாங்களென்று
சமுத்திரராசருடன் சண்டைபண்ணப்போகவேணும்
என்றுடனேதூதர்களெல்லோரும்வாங்களென்று
ஏற்றியேயூதியே வாயசதனைத்தானழைத்து
ஓலையைக்கொடுத்து உண்மையிலேசொல்லி
தெய்வலோகத்தோர்க்கும் சேதிசொல்லிவாருமென
வாயுவேகமாக வருகுதுவாயசந்தான்
ஆகாயமுள்ளவர்க்கும் அந்தரமுள்ளவர்க்கும்
செப்பித்திருப்பதியில் திருமாலருகிருக்கும்
பாயசதண்டனிட்டு வணங்கியேயேதுசொல்லும்
தன்னுடைராசனுக்கும் சமுத்திரராசனுக்கும்
யுத்தமானதாம் உலகளந்தபெருமாளே
என்னவரவழைத்தார் யானும்போய்ச்சேரவேணும்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு சாமிக்குரைத்ததப்போ
குறுமுக்கைத்துக் கொப்பெனவேவிடைகொடுத்தார்
பெருமுடைகாகமும் பேடன்னத்தேரினமும்
கருடனாகனமும் காடையினமும்
மைனாவாரமும் வர்ணக்கிளியினமும்
கவிபருடைவாகனமும் சமர்த்தனவாயசமும்
அவரவர்தேவரண்டை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
சமுத்திரராசனுடன் சண்டைசெய்யப்போறோமென்றார்
அபாரமுடைக்குருவியென்று ஆளோலையனுப்பினது
குவையாளண்டையிலே அடியேனும்போகவேணும்
எங்களுக்குச்செயமுண்டாமென்றுபணிந்தது
அதுகண்டுதேவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
சமுத்திரராசருடன் சண்டைகளெப்படியோ
இப்படுமையாமேயென்று இயலானதெவரெல்லாம்
காடும்வாழுகிறேனும் படைகள்முன்னேயென்றார்
தெய்வலோகப்பட்சி திருப்புகழ்பூமியிலே
குருத்தனிப்பட்சியெல்லாம் சமுத்திரக்கரையோரம்
தன்றுடைதராசருக்கு சரணமிட்டுப்பட்சியெல்லாம்
அப்போதுமிட்டினத்தான் அனைவருக்குமேதுசொல்லும்
சமுத்திரக்கரையோரம் தாவித்திடிபிள்ளைபெற்றால்
அலைபெருகிதண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோனது
என்னுடையபிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டுபோனது
ஆகையாலுங்களையும் அவசியமாயழைத்தேன்
வாருமென்றபோதயிலே பட்சிகள்தபசுசெய்து

சமுத்திரராசருடன் சண்டைபன்செய்திடுங்கள்
என்னுடைய பிள்ளைய எல்லிகருடவாவிடுங்கள்
உலகத்து அனைவோர்க்கும் உபகாரஞ்செய்கையிலே
அந்தண்டபட்சிகட்கும் அதிககோபமுண்டாகி
காக்கையொருவரிசை கழுகுமொருவரிசை
அன்னமொருவரிசை ஆந்தையொருவரிசை
பருந்துமொருவரிசை பச்சைக்கிளியொருவரிசை
மயிலுமொருவரிசை வல்லூறொருவரிசை
குயிலுமொருவரிசை குருவியொருவரிசை
காடையொருவரிசை கவுதாரியொருவரிசை
புல்புல்லொருவரிசை புறாக்களொருவரிசை
உள்ளானொருவரிசை கொக்குருவியொருவரிசை
நாரையொருவரிசை காகணவாயொருவரிசை
கொக்குமொருவரிசை கோட்டானொருவரிசை
அந்தச்சமயத்தில் அனேகவிதபட்சியெல்லாம்
அந்தப்புறங்களிலே அவ்வாறுபாய்ச்சேர்ந்திருந்தேன்
அப்போதுமூவர்களும் ஐராவதத்தோனும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
ஆகாயமார்க்கத்தில் அந்தரமாய்நின்றுகொண்டு
பட்சிகள்நின்றிருக்கும் பாவனையைப்பார்த்தார்கள்
எழும்பியே அந்தரமாய் எட்டிப்பறக்கிறதும்
தானுகீழேபறந்து தண்ணீரில்தான்குதித்து
இருபக்கம்சிறகையிலே எடுத்துஜலங்கொண்டுவந்து
பாரெல்லாம்நீர்நிரம்ப பறந்துதெளிக்கிறது
அலைகாழிக்கொள்ளையிலே அடியேமேட்டவற்றிவிட
சமுத்திரமானதெல்லாம் தண்ணீர்வரண்டுவிட
சமுத்திரராசன் சகிக்கமுடியாமல்
தேவர்கள்தலைவனுடன் செப்பிமுறையிட்டார்
அந்தண்டபேரும் அனைவரும்வந்திறங்கி
சிட்டினத்தைத்தானழைத்து செப்புவார்தேவரெல்லாம்
உன்-தாயினைவாங்கிதந்தோம் சமுத்திரக்குண்டுபண்ணும்
எப்போதும்போலேநீர் எற்படுத்தும்சமுத்திரத்தை
என்றுசொல்லப்பட்சிகள் யெல்லாமொருமித்து
மகிழ்ந்துகளைத்து வார்த்தைகளேதுசொல்லும்
சத்தருக்குசொன்னிராசனுல் வைகேவலாறுண்டுசெய்வார்
என்றுசொல்லமன்னிணங்க மெள்ளமொருமித்து
வேலைக்குத்தன்பதத்தில் விழுந்துமுறையமிட்டு
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனறிடியாது
நீர்தீர்த்தாண்டாணவே சிறுப்பெருமிக்கிடு
அடியேனைப்பற்றியே அண்டத்துண்டுபண்ணும்
என்றுபணிந்து இறக்கிவேண்டுகிறது

வரிக்கடருங்வாங்கிமேர் மகாதவமுடையவர்களும்
அர்த்தண்டேதவர் முதல் அனைவருக்குஞ்சொன்னான்
இவ்வருகவரவழைத்தார் விக்கிரமனாருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அமரர்கள்பயமாருர்
வாழ்க்குடியே ரிவரு வுதவிட்டபாசுபதனுர்
அர்ச்சுனன்மேற்பரிவு வைத்துவிட்ட சிக்கிரனுர்
வானவடரன்மேல் மகாருசிவைத்தான்
தன்னுடையாசனமும் அன்னதனின்றிருந்தான்
வனமயிலேறிக மதரும்வந்துவிட்டார்
முக்கணானைத்தின் முனைகேறி வந்துவிட்டார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவருவந்துவிட்டார்
அறுபத்துநாலுகலையும் அழகுருவாக வந்துவிட்டார்
வானுலகிலெதாரகை மகாதேவன்பக்கலிலே
அருந்திமரைநதனார் ஆயிரமின்னை அதிசயவார்
மாயன்மெய்யுமாகிய வார்த்தைபொன்னுமேட்டுமோ
ஆகாசமேதாலோது ஆதிகேசவன்றான்
காவேரியுமேதோது நிம்சேதம பண்ணுமிருன்
வைகைதாமரைவில்லைதான் கல்கிவராசமும்மேடா
மகாகாவருமந்திரமே காலகருதன்மேல்வைதான்
அருந்திகைப்பண்ணுக்கான் கட்டிவாக்கத்தமேவோம்
இல்லைதனைப்பூமைல வசருமேபசிசாலுமென்றான்
நவமா-ஆமோதெரிய ஆண்மையாய்வந்துவிட்டான்
வன-தம்பியட்டுசனது சதகனாமேபமித்துமன்
ஆகாமேதோது அரிக்குமாதமிக்கன்றுமியனுரா
பாவனைபெருமானுடைய வார்த்தைதனக்கேதுமிருவார
பாண்டுவுக்கருசன் மெய்தந்த பஞ்சவர்தம்மைருமி
அத்திமாத்தனிம்பதம் குனமணிவிளவருமணம்
சந்திரவம்மிசபார சபானந்திபாரவம்புமேரான்
பேசமுழக்கமுடைய அதித்தமையமுளன்
நிர்மலமனையுடைய இராபபுண்ணியதரிசம்
பாவிக்கராசனிடமை பாதத்திலேநதமை
பஞ்சவணிவிளையருமா பாதத்தியெனைவருர்காண
இடைனுக்கிபாலமாககுது வனமுகாலவீ தன்னடை
கொண்டிருந்து வென்றுது சயாதனாகனமடைத்தவன்காண்
இவ்வுலகசுருடுகை செவ்வைபாதம்பட்டவான்காண்
அன்னதவமேவல்ல விக்கிரமக்கிரமனன்றதுபேன்
என்றதுதான்கேட்டு யேதுமிசால்வாரீவருரும்
தருமர்தம்பியாருடைய சபைத்தனைடமேலோருரும்
கொண்டபனிவீமே கடிவாருரமுண்டோ
இவன்-இத்தனிமையாயிருந்து தவம்பண்ணினும்
வருந்தியிருந்தாலும் வரமருளப்போமேதோ

தலைக்கொடுத்திடுவேன் தருமர்தம்பி அர்ச்சுனனை
என்றுமகாதேவர் சரிதாற்றக்கண்டிவந்து
வாயுராசன்கனவிலே பாவென்றுரைத்தாரும்
அருச்சுனன்செய்யுமந்த அருந்தவமப்பாமனை
தவசிலேசப்பானை சமுத்திரத்திற்போட்டிடுமென்றார்
அனைநாதிக்கொள்ளிவேலே அதனாக்கிலாறுமென்றார்
என்றதுதான்கேட்டு எழுந்தானேவாயுராசன்
அயன்பெருமானும் அவனார்க்கைததாவறிந்தார்
கைமோசம்வந்ததென்றே கரியமாலப்போது
அருச்சுனராசனுக்கு அனந்தமவசரசாயிசே
சாக்கிடவேறுமென்று கரியமாலேயுமைந்தார்
மாயமாய்வந்தாரே வன்னிமரமன்றின்றிலே
காணப்பார்த்தனைனோ கைமோசம்வந்ததுடா
குடியமவன் அதிகோபங்கொண்டானே
வாயுராசன்றன்னைப்போ அழைப்பித்தார்மாதேவர்
தவசிலேசப்பானை சமுத்திரத்திற்போடவாராய்
வாயுராசனுக்கு வழுவாயிருப்பாயா
என்றதுதான்கேட்டு எழில்வாயுவானே தமிழ்சொல்வான்
உம்மையேதப்பியே உப்பார்புறம்வந்தேன்
ஆசைப்சத்தமென்றேன் அம்மைக்கருசமென்றேன்
எமைரட்சித்திடுமென்றேன் இனியாரைத்தருமென்றேன்
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகாமல்
தோளின்மேபாசமே தொண்டைப்புக்குப்போகவே
பொட்டியின்மேலேபூரணம் பொருமைகுலையாதே
காக்கக்கடனுமக்கு கரியமாலப்பெருமாள்
அன்னைநூர்தமைவருமே அறுப்பிறுகுல் நம்பி
ஆனைமேய்ப்பிக்கிறவரே ஆதிகயிலாசம்
மன்னனாயிருந்தாலும் ஈஸ்வரனிரக்குனுக்கு
வரத்தில்பொருத்தி அர்ச்சுனன்செய்யுமதை
என்றமனைகிறேன் நீவரவரன்
திருமணைக்குளித்து ஸ்ரீராமனென்னசெய்தார்
தருமர்தம்பிஅர்ச்சுனன் தவசிலேசப்பானை
வாயுராசன்வந்து கரிணையமசக்கிறதும்
ஆதியென்னைக்கரு அசைத்திவித்தாலும்
தேவாதிதேவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்துபக்கினதும்
அருச்சுனன்தவசிலே அசையாமலிருக்கவென்று
மாயவனார் சொன்னது அந்தப்பார்வையிலே
ஆறுநாள்போர் ஆகிவனருமையார்
அந்தராசத்தில் ஆங்காரவாயுராசன்
என்றுமில்லாமல் தானுமிங்க வாராரே வாயுராசன்
தெற்கேயிருந்து நிகைவடக்குமுகங்கோக்கி

நிறைந்தவர்துயோதனன் இளையவன்தவசழுவை
தப்பறத்தடுக்கிப்புறத்தான் அசையாமல்தானிருக்கும்
மங்கைமார் ஒருகாலும் வந்து அறைந்தாலும்
சாயாமல்நின்றவ தவசநிலைக்கம்பமது
தன்னாலேயாகாமல் சங்கரிக்கமுடியாமல்
திரும்பினான்வாயுராசன் செகனாதர்க்குச்சேதிசொல்ல
[illegible]னைப்பார்த்து அதிகப்பிரியமுமாய்
[illegible] மனமகிழ்ந்து
அருச்சனனுக்கு [illegible]
[illegible] வாள்கிரயங்கைகொடுத்தான்
[illegible] சொல்வான்
[illegible]
கண்டதுகேட்டு ஏதுசொல்வான் வாயுராசன்
ஆதிசிவனழைத்து அனுப்பினார் உந்தனிடம்
[illegible] சமுத்திரத்தில்போடுமென்றார்
ஆசையாயிருந்தேன் அசங்கேனக்கம்பமதை
[illegible]
[illegible]
[illegible] சொல்வான்
உம்பர்பிரானுக்கு ஒருவார்த்தைசொல்லுமையா
[illegible]
கிருபைவைத்தபாசுபதம் கிரீடிக்குத்தாருமையா
வேண்டிட்டவரங்கள்தனை [illegible]தாருமையா
கேட்டவரங்கள் கிருபைவைத்துத்தாருமையா
வரங்கள்தந்தாலொழிய [illegible]போவதில்லை
[illegible]
ஆண்டவன்மனதுபாவே அசட்டையாயிருந்தால்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வாழ்த்திவிடைபெற்று வருகிறான்வாயுராசன்
ஆதிசிவனருக்கு [illegible]
[illegible]
அருச்சனன்தவசழிக்க ஆண்டவனின்முடியாது
உம்பர்பிரானே உம்மாலுமாகாது
[illegible]
வரங்கள்கொடாவிடிலோ [illegible]
என்றதுகேட்டு [illegible]
கேட்டீரோமாயவரே கேர்வத்துடன்சொன்னது
[illegible] வரம்வாங்கும்வல்லமையே
[illegible]

தலையறுப்பேனென்று தனஞ்செயனைப்போதே
மண்டைதனையுடைத்து வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
என்றுபரமசிவன் எதிர்பார்த்துதான்சிவந்து
ஆடாயிடிபகவான் அதிலைவைப்பாருமென்றான்
வழிதயுக்கூடியொரு பேரிடியாயிடித்து
அருச்சுனன்தன்தலையை அப்பநூசங்கரிக்கி
கொன்று அதமாக்கிக் கொப்பெனவேவாருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரயிடிபகவான்
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துநெக்குமுற
வாழுந்தானிடிபகவான் வபூலகந்தானதிர
அந்தச்சமயத்தில் அரிராமரோடிவந்தார்
அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஆதிசிவன்கோபமானார்
இடிபகவானைத்தன்னை ஈஸ்வரரனுப்பினார்
தலையுடைக்கவென்று தானவாராளிடிபகவான்
தப்பிக்கொள்ளுமென சாமியவர்போய்விட்டார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரயிடிபகவான்
தெய்வலோகந்தானதிர தேவர்கிடுகிடென்ன
பாதாளஆதிசேடன் பயந்துகிடுகிடென்ன
கெற்பங்கலங்கிடென்ன கிளிகள்கமரிக்கொள்ள
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துகலங்கிடென்ன
எட்டுதிசைகலங்க வபூலகந்தத்தளிக்க
வழிதயுக்கூடியொரு பேரிடியாய்தானிடித்து
அருச்சுனன்சிரமேறாக ஆகாயமீதிருந்து
உறுக்கிப்பலங்கூட்டி உச்சிமேல்தானிடித்தான்
வரட்டியிடிபகவான் என்றல்லோவாள்விசையன்
இடிபகவான்வருகையிலே எதிர்விசயனென்னசெய்தான்
சஞ்சரித்துத்தானிருந்து ஒருபக்கமிடிக்கவே
கண்முழிபிதுங்கு தலைவிருந்தானவமய
இளப்புத்தவிப்புமாயிருக்குதிடிதேவருக்கு
மெச்சினன்மருமகனை விட்டுவிடுமென்னையென்றார்
என்மகனாமின்னொளியை எத்திடுவேனுனக்கு
இப்போதுதந்தனக்கு இடபாலிருக்கோனென்றான்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
இனிமேல்பூலோகத்தில் எங்கேயிடிக்கிறாய்
அருச்சுனனென்றுசொன்னால் அப்பாலேசிப்போதீரோ
என்பேருசொன்னக்கா லெட்டத்தப்போதீரோ
அனியம்போமென்று ஆணையிட்டானிடிபகவான்
எனவாருப்பவந்திக்கான் என்னையிடித்தக்கொல்ல
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானிடிபகவான்
ஆதிசிவனரப்பெருமானிடத்தில்
ஆங்காரத்துடனேவந்து அகப்பட்டேனுன்கையில்
மதத

[illegible]தனது இவ்வார்த்தைசொல்லப்போரேன்
[illegible] ஆரவுக்கெடுத்துரையும்
[illegible]கெட்டேனென்றுசொல்லும்
[illegible] அர்ச்சுனன்மேல்கோபமேனோ
[illegible] காட்டிதரச்சொல்லுமையா
[illegible]வேசரணமிட்டான்
[illegible]வந்துவிட்டான்
[illegible]தெண்டனிட்டான்
அர்ச்சுனன[illegible] ஆராலுமுடியாது
[illegible]முடியாது
[illegible]னைகயிலேவிக்குவந்தான்
[illegible]கொடுத்ததுப்படும்ஈஸ்வரரே
[illegible]சம்பரனார்கோபமானார்
[illegible]னுடைய மனமுடுக்கழிக்கிறேன்பார்
[illegible]யுண்டென்றார்
[illegible] அடக்கலுமுண்டுமென்றார்
[illegible]கொல்லுமென்றார்
[illegible]ர்பிராலும் இன்னமேதுண்டென்றார்
[illegible] கணக்கில்லா துண்டென்றார்
[illegible]கொடியவருண்டென்றார்
[illegible]துயரமென்றார்
[illegible] அர்ச்சுனனைக்கொல்லுமென
[illegible]வருந்தநேசன்தான்
[illegible] கூட்டமாய்வருகுதங்கே
[illegible] கரியமால்தானிருந்து
அர்ச்சுன[illegible] அரிராமரோடிவந்தார்
[illegible]அர்ச்சுனரே கழுகுகள்வருகுதடா
[illegible] [illegible]களுமவண்டுகளும்
[illegible]வருகுது அங்கர்துளைப்படுத்த
[illegible]கலே இருக்காறுமர்ச்சுனரே
என்றதுகேட்டு இந்திரனமகனேதுரைப்பான்
அடியேனுரைதாரும் [illegible]பர்பெருமாளே
[illegible]பயமில்லை [illegible]புரம்வந்தேன்
[illegible]த்திலேயும் [illegible]பாருமையா

வணங்கிச்சரணம்பண்ணுன் மாயன்பெருமானை
தரணியனைத்தவரும் சந்தோஷப்பட்டாரும்
கழுகுகளும்கூளிகளும் கல்விசைக்கொண்டாரும்
அர்ச்சுனன்தேகத்துக்கு அழிவில்லைதேர்நுக்க
என்றுவரமளித்து எம்பெருமான்போய்நடந்தார்
வரதுப்பிடித்து வாள்விஜயன்தேகமெல்லாம்
சல்லடைக்கண்கள்போல் சதைப்பத்தைப்பிடித்தும்
எப்போதும்போலே வற்பிடித்தேகமெல்லாம்
கைகள்கயமேபார்த்து கடிக்கபல்நுனிகூர்மழுங்கி
மூக்குகள்தாமொடிந்து முண்டங்களாய்போயிருந்து
ஆதிசிவனருகில் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கழுகுகள்முறையிடும்
வல்லாளனைப்பிடிக்க விற்விஜயன்தேகமதை
சல்லடைக்கண்கள்போற் சதைதனைத்துளைத்திட்டோம்
சதைதனைத்துளைத்திட்டோம் சதையைப்பிடுங்கிவிட்டோம்
குப்பல்குப்பலாகவேதான் குவித்தோமே மாமிசத்தை
குவித்தரையாழிகைக்குள் கூடிநின்றதேகமதாய்
துளைத்தரையாழிகைக்குள் தோன்றாவுடல்முன்போல்
பின்னுஞ்சதைகள்விட்டு பிடுங்கியெறிந்திட்டோம்
அர்ச்சுனன்தேகமதை அழித்தோமழியவில்லை
கடிக்கபல்நுனிகூர்மழுங்கி கைகள்கயம்போந்ததையா
எங்களால்முடியாது இந்தவிஜயனைச்செயிக்க
ஆராலுமுடியாது அர்ச்சுனனைஜெயிக்க
கோரினவரத்தைக் கொடுத்துவிடுமாண்டவரே
அவ்வார்த்தைகேட்டு ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
எத்தனைநாள்தவமிருந்தால் வினையென்றுகேட்பீரே
என்றுபரமசிவன் இருந்தார்கைலாசத்தில்
கற்பூரமண்டபத்தில் கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
மாயனபெருமாளு மறுபடியுமோடிவந்தார்
அர்ச்சுனபார்த்திபர் ஆதியின்பூசைசெய்தார்
கற்பூரக்கொலுவிலே கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
கற்பூரக்கொழுந்தைக் கனக்கக்கொளுத்திவிட்டான்
பூசைதனைச்செய்துவிட்டான் காட்சிதனைத்தருவீரோ
என்றதுசொல்லி எம்பெருமான்போய்நடந்தார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆனதேதுசெய்வான்

ஆதரிப்பேனல்லாமல் அலைபவிடப்போறதில்லை
மறுவார்த்தைபேசாதே வல்லுயிரைவாங்கிடும்வன்
எதிரேவரவேண்டாம் இடையனில்லும்வேடுவரே
ஆகாஅரனேமப்பன்றான் அரன்மேலேதியானமானுஞ்
அப்போதுபரமசிவன் அருச்சுனற்குசாறுசொல்வான்
நான்-ஏழையென்றேசங்கமரே என்னைமிரட்டுகிறாய்
என்னைத்துரத்திவிட்டேன் பன்றியைத்தின்னவென்றே
என்னைமிரட்டுகிறாய் இவ்வார்த்தைநானறிவேன்
நான்போவேனென்று எண்ணுதேயுன்மனதில்
ஆறுபேர்வேடுவர்கள் அருங்கிளியாள்வேடுவச்சி
உத்தமரேயொருவன் உகந்தமேகூடியல்லோ
பன்றிதனைச்சுட்டு பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம்வா
பங்குப்போட்டுத்தின்று பசியாறிக்கொள்ளுமென்று
என்றதுகேட்டு வதுசொல்வார்சங்கமரும்
ஜாதிக்குத்தப்புத்தி. தானிருக்கும்வேடருக்கும்
என்றுசொல்லவேடரு மேதுசொல்வாரப்போது
ஆண்டியயனுக்கு அறிவுகிடையாது
பசிக்குதெனவேண்டி பன்றிமேலம்புதொட்டேன்
கப்பித்துஓடிவரக் கம்பத்திறக்கட்டலாமோ
மேழையிறங்கிவாடா கேடுகெட்டஜங்கமனே
என்சமர்த்தும்உன்சமர்த்தும் இப்போதெரியுமடா
சண்டைக்குவாடாநீ சமர்த்துள்ளசங்கமனே
என்றவுடன்கம்பம்விட்டு இறங்கினான்வாள்விசயன்
வாள்விசயன்றன் முதுகில் மச்சரேகைபார்க்கவென்று
பரமசிவனும்வந்து பார்த்தனுடன்சண்டைபண்ணார்
ஆண்டவனென்றறியாமல் வடித்தான்காண்வில்லாலே
பரமருங்கீழ்விழுந்து பார்த்தனைஎடுத்துக்கொண்டார்
பார்வதியாள்பார்த்தாளே பார்த்தனிடமச்சரேகை
பூர்த்திபெனென்று பார்வதியாள்பேர்கொடுத்தாள்
பாசுபதாஸ்திரம் பரமருந்தான்கொடுத்தார்
அநேகவரம்பெற்று அருச்சுனனுந்தான்வாரான்
அண்ணனிடம்வந்து ஆசையுடனுரைத்தான்
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே ஆரணியம்விட்டுநீங்கள்
அக்ஞியாதவாசம் அருந்தபசுசெல்லுமென்று

இச்சையுட னுரைத்து எம்பெருமாள்பயணமானார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
துவாரகாபுரிநோக்கி சுவாமியவர்போகலுற்றார்
அப்பால்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டலவோ
பரமருடதன் தயவால் பன்னிரண்டுவருஷஞ்சென்று
வனவாசமேதிரிந்து வாரார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டலவோ
நாடேவருகிறார் பரமருடதன்தயவால்
இந்தக்கதையிலே எழுத்துப்பிழையிருந்தால்
தப்புபிழைதிருத்தி தயவுபண்ணிரட்சிக்கவும்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
பால்போல்ருசிக்கப் பாரில்மிகத்தான்வாழி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்தான்வாழி
ஓங்கியேநால்வேத முயிர்பலவுந்தான்வாழி
வாழிவாழியென்று வரமளித்தார்ஈஸ்வரனார்

விருத்தம்.

இட்பெருங்கதையை யுரைத்தவர்படித்தோ
  ரெழுதினோர்பொருள்விரித் துரைத்தோர்
செப்பருமன்பாற் கேட்டுளோரிதன்பேர்
  செப்பினோர்தீமையிற் றீர்ந்தே
எப்பெருஞ்சிறப்பு மைந்தரும்வாழ்வு
  மிசைந்ததீர்க் காயுசுமுடையராய்
ஒப்பருங்கதியி னிலெபெறவிளக்கி
  யும்பரும்புகழ வாழ்குவரே.

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்

முற்றிற்று.

---

not punctures
28485